

SVĚDECTVÍ PRO CÍRKEV sv. 9.

Ellen G. Whiteová

Obsah

Část I. – Před příchodem Krále.....	5	Důvod k službě.....	43
1. Poslední krize.....	6	Buďte hotovi.....	44
2. Povolání za svědky.....	9	12. Metody práce.....	47
Svatý život.....	9	Potřeba díla dům od domu.....	47
Kristovi následovníci.....	10	Význam školy.....	48
Věrné zastávání pravdy.....	10	Zvěstování zásad zdravotní reformy.....	48
Celosvětové poselství.....	11	Netřeba opomíjet bohatší třídy.....	48
Jakých pracovníků je zapotřebí.....	11	Plány pro rozmach našeho pracovního úsilí.....	49
Dojímavá scéna.....	12	Rozhojnění sborových hřiven.....	50
3. Vnitřní misie.....	13	Radostná služba.....	50
Naš vzor.....	13	Osobní úsilí při stanovém shromáždění.....	51
Výsledek opravdového úsilí.....	14	Turistická a obchodní centra.....	51
Rozličná odvětví služby.....	14	S neochvějnou horlivostí.....	51
Rozšiřování našich publikací.....	14	13. Výzva k laickým pracovníkům.....	53
Práce dům od domu.....	15	Reformační hnutí.....	53
Práce pro ženy.....	15	Pracujme dokud je čas.....	53
Domov jako misijní pole.....	15	Důležitost osobního úsilí.....	53
Místo pro každého.....	15	Pěstování sebezapíravého ducha.....	55
Následky nečinnosti.....	16	Podmínky přijatelné služby.....	55
Výzva k neúnavné námaze.....	16	14. Slovo napomenutí kazatelům.....	58
Misijní rodiny.....	17	Odvaha a jednoduchost.....	59
Vzrůst skrze službu.....	17	Formalita bohoslužby.....	60
Potřeba opravdového úsilí.....	17	Jednota v rozmanitosti.....	60
Nedostatek soucitu.....	18	V Kristově pokoře.....	61
5. Darmo jste vzali, darmo dejte.....	20	V protivenství.....	61
Boží dobrota.....	20	Potřeba opravdového úsilí.....	62
Svět potřebuje pomoc.....	20	Část IV. – Zdravotní služba.....	64
Naše sobectví je překážkou Božího díla.....	21	15. Věrnost v zdravotní reformě.....	65
Boží správci.....	21	Osobní odpovědnost.....	65
Část II. – Služba literatury.....	25	Síla v poslušnosti.....	65
6. Naše publikace.....	26	Masité pokrmy.....	66
7. Rozšiřujte publikace.....	28	„K slávě Boží“.....	67
Povzbuzující zkušenost.....	28	Poučování o zdravotních zásadách.....	67
Nebezpečí spekulace.....	29	Extrémy v otázkách stravování.....	68
Důstojnost spisovatelské práce.....	29	Výživa v různých zemích.....	68
Jednota a pokrok.....	30	Slovo váhavým.....	68
Naše pomocné knihy.....	30	Podmínky vyslyšené modlitby.....	69
Odstraňte dluhy.....	30	Sebeovládání a odpočinek.....	69
Jiný pohled na knižní dílo.....	30	16. Potřeba zdravotně misijních evangelistů.....	70
Opatrnost.....	31	Sanatoria jako misijní činitelé.....	70
Podobenství k našemu poučení.....	31	Výchova pracovníků.....	71
Světlo pro všechny.....	31	Ošetřovatelé jako evangelisté.....	71
Poučení o obchodním jednání.....	31	17. Škola pro evangelisty v Loma Lindě.....	73
8. Širší pohled.....	33	Část V. – Duch jednoty.....	76
9. Stanová shromáždění a naše publikace.....	35	18. Svornost mezi různými národnostmi.....	77
Část III. – Dílo ve městech.....	38	19. Jednota v Ježíši Kristu.....	79
10. Stav ve městech.....	39	Život milosti a pokoje.....	79
Soudy Boží v našich městech.....	40	20. Vydavatelské dílo v College View.....	81
11. Dílo v přítomnosti.....	42	Kristův vztah k národnosti.....	81
Východní města.....	42	Jistý základ.....	82
Štědrost v misijním snažení.....	43		

21. Německé a Skandinávské konference.....	84
Příklad bratrské lásky.....	85
Část VI. – Mezi barevným lidem.....	86
22. Výzva k barevným pracovníkům.....	87
„Spolupracovníci s Bohem“	88
23. Zvěstování pravdy v prostředí rasové nenávisti.....	89
Ve všem moudrost a opatrnost.....	91
Sobota.....	91
24. Rasová diskriminace.....	93
Naučení z Kristova díla.....	94
Čas přípravy.....	95
Boj před námi.....	95
25. Úcta k barevným pracovníkům.....	97
26. Potřeby misijního pole.....	98
Část VII. – Úsilí o náboženskou svobodu	99
27. Doba zkoušky před námi.....	100
28. Práce v neděli.....	102
29. Varovná slova.....	105

Část VIII. – Časové rady.....	108
30. Věrné správcovství.....	109
Podporování evangelia.....	109
Použití desátků.....	109
Svatá povinnost.....	110
31. Dobročinnost.....	112
Sláva evangelia.....	112
Požehnané správcovství.....	112
Shromáždění kolem kříže.....	113
32. Duch nezávislosti.....	114
Jednota v rozmanitosti.....	114
Generální konference.....	115
33. Rozdělení zodpovědnosti.....	116
Varování.....	117
34. V pokoře a s vírou.....	119
Moudří rádcové.....	119
Jděte vpřed.....	119
Kristův příklad.....	120
35. Pracovníci v Jižní Kalifornii.....	122
36. „Jsem velmi mladý“	124
„Následovníci Boží jako drahé děti“	124
37. Odměna opravdového úsilí.....	126

Název anglického originálu: *TESTIMONIES FOR THE CHURCH, Vol.9 (1909) – 9T*

Část I. – Před příchodem Krále

*„Neboť ještě velmi, velmi maličko, a aj Ten,
který přijíti má, přijde, a nebude meškati.” (Žd
10,37)*

1. Poslední krize

Žijeme v době konce. Rychle se naplňující znamení časů zvěstuje, že druhý příchod Kristův je blízko. Žijeme v slavnostních a významných dnech. Pomalu, ale jistě je Duch Boží odnímán z této země. Rány i soudy již přicházejí na ty, kteří pohrdli milostí Boží. Neštěstí na zemi i na moři, nejistý stav lidské společnosti, jakož i pověsti o válce oznamují zkázu. Jsou to předzvěsti blížících se událostí největšího významu. *9T 11.1*

Nástroje zla spojují své síly a snaží se je upevnit. Posilují se pro poslední velkou krizi. Brzy nastanou na světě veliké změny a spád posledních událostí bude rychlý. *9T 11.2*

Okolnosti na tomto světě prozrazují, že doba soužení je těsně před námi. Noviny ustavičně ukazují na strašný boj v nejbližší budoucnosti. Odvážné loupeže jsou častým zjevem. Stávky jsou na denním pořádku. Všude se páchají krádeže a vraždy. Lidé posedlí zlými duchy berou životy mužům, ženám i malým dětem. Mnohého omámila neřest a zlo se projevuje nejrozličnějším způsobem. *9T 11.3*

Nepříteli se podařilo převrátit právo a lidská srdce naplnit touhou po sobeckém zisku. „*Takže odvrácen jest nazpět soud a spravedlnost zdaleka stojí; nebo klesla na ulici pravda a pravost nemá průchodu.*“ (Iz 59,14) Ve velkoměstech žijí celé zástupy v chudobě a bídě, téměř bez pokrmu, přístřeší i oděvu, zatím vedle nich v těchto městech jsou jiní, kteří mají více než si srdce může přát. Žijí v bujnosti a vynakládáním svých peněz na nádherné domy, na ozdoby nebo co je ještě horší, na ukájení smyslných chtíčů, obzvláště na lihové nápoje, tabák a jiné věci, které ničí silu rozumu, převádějí mysl z rovnováhy a snižují člověka. Zatím co k Bohu vystupuje volání hladovějícího lidstva, někteří všelijakým utlačováním a vydíráním hromadí ohromné bohatství. *9T 11.4*

Když jsem jednou byla v New Yorku, byla jsem v noci vyzvána, abych hleděla jak budovy tyčí k nebi. Tyto budovy měly být ohnivzdorné a byly vztyčeny, aby proslavily své vlastníky i stavitele. Tyto stavby sahaly stále výš a výše. K jejich stavbě bylo použito nejcennější stavivo. Vlastníci těchto budov se netázali: „Jak nejlépe bychom mohli oslavit Boha?“ Na Pána nemysleli. *9T 12.1*

Myslela jsem si sama u sebe: „Kéž by tito lidé, kteří takto ukládají své peníze, mohli vidět své počínání, jak to vidí Bůh! Provádějí sice nádherné stavby; ale jak bláhové jsou jejich názory a vynálezy v očích Vládcе všeho světa. Oni se nesnaží všemi silami svého srdce a své mysli, aby zvěděli, jak by mohli oslavit Boha. Ztratili ze zřetele prvořadou povinnost člověka.“ *9T 12.2*

Při provádění těchto staveb plesali jejich vlastníci s chlubnou pýchou, že mají dost peněz, aby mohli uspokojit své vlastní přání a podnítit závist svých bližních. Mnoho z těchto peněz takto uložených získali utlačováním a vydíráním chudých. Zapomněli, že v nebi je vedena zpráva o každém obchodním podnikání a že je tam zapsán každý nepravý čin, každý podvodný skutek. Přichází doba, kdy lidé ve svém podvodu a v své domýšlivosti dospějí vrcholu, jež podle vůle Boží nesmějí překročit a potom budou muset zakusit, že trpělivost Hospodinova má své meze. *9T 12.3*

Další obraz, který jsem viděla, byl požární poplach. Lidé stáli před těmito velikými a zdánlivě ohnivzdornými budovami, pohlíželi na ně a pravili: „Ty jsou naprosto bezpečné.“ Ale tyto stavby byly stráveny, jako by byly ze smůly. Stříkačky nemohly zabránit této zkáze. Hasiči nemohli použít stříkaček. *9T 13.1*

Bylo mi ukázáno, až přijde den Páně, že pyšní, ctižádostiví lidé, kteří do této doby nezakusili změny svých srdcí, potom poznají, že ruka, která byla mocná k zachování je také mocná k zničení. Žádná pozemská moc nemůže zadržet ruku Boží. Až přijde doba, kterou Bůh před zvěděl, aby lidem odplatil za jejich nedbalost k Jeho zákonu za jejich sobecké touhy a pýchu, pak žádná hmota, která se nyní používá ke stavbě budov, nebude je moci zachránit před zničením. *9T 13.2*

Není mnoho těch, ani mezi vychovateli a státníky, kteří by postihli příčiny přítomného stavu společnosti. Vládcové nejsou schopni rozřešit problém mravní zkázy, chudoby, zbídačení a přibývajících zločinností. Marné jest úsilí postavit obchodní podnikání na pevnější základ. Kdyby se naproti tomu více dbalo na učení Slova Božího, našlo by se rozřešení všech otázek, které nyní způsobují zmatek v hlavách lidských. *9T 13.3*

Písmo svaté popisuje stav světa krátce před druhým příchodem Kristovým. O lidech, kteří loupením a vydíráním hromadí velké bohatství, praví: „*Shromáždili jste poklad ku posledním dnům. Aj, mzda dělníků, kteříž žali krajiny vaše, při vás zadržena, křičí, a hlas volání ženců v uši Pána zástupů vešel. Rozkoš jste provodili na zemi a zbujněli jste; vykrmili jste srdce svá jako ke dni zabítí. Odsoudili jste, zamordovali jste spravedlivého, a neodpíral vám.*“ (Jk 5,3-6) ^{9T 13.4}

Kdo však čte napomenutí rychle se plnicích znamení času? Jakým dojmem to působí na nevěřící? Nebo jakou změnu lze pozorovat v jejich chování? Nic větší než jaká byla v chování se obyvatele země ve dnech Noé. Pohroužení do světského podnikání a zábav; nedbali toho předpotopní lidé, „*až přišla potopa a zachvátila všecky*“ (Mt 24,39). S nebe jim byly poslány výstrahy, ale oni je nepřijali. Nyní se svět řítí do věčné záhuby a ani v nejmenším nedbá výstražného hlasu Božího. ^{9T 14.1}

Svět je podněcován válečným duchem. Proroctví v jedenácté kapitole proroka Daniele došlo téměř svého splnění. Brzy nastanou dny soužení o nichž je řeč v proroctvích. ^{9T 14.2}

„*Aj, Hospodin vyprázdní zemi a pustou ji učiní; promění zajisté způsob její a rozptýlí obyvatele její... nebo přestoupili zákony, změnili ustanovení, zrušili smlouvu věčnou. Protož prokletí zžít zemi a vyplenění budou obyvatelé její. ... Odpočine radost bubnů, přestane hluk veselících se, utichne veselí harfy.*“ (Iz 24,1-8) ^{9T 14.3}

„*Ach, nastojte na tento den; nebo blízký jest den Hospodinův a jako poplenní od Všemohoucího přichází. ... Vyhynulo símě pod hrudami svými, zpustly stodoly, zbořeny jsou obilnice; nebo vyuschlo obilí. Aj, jak vzdychá dobytek, svírají se stáda skotů, protože nemají pastvy i stáda bravů hynou. Vinný kmen uschl a fík uvadl, strom zrnatých jablek, též palma i jablonoň, všecko stromové polní poschlo; a že odňato jest potěšení od synů lidských.*“ (Jl 1,15-18.12) ^{9T 15.1}

„*Ó, vnitřnosti mé, vnitřnosti mé, bolest trpím, ó osrdí mé, kormoutí se ve mně srdce mé, nemohu mlčeti. Nebo hlas trouby slyšíš, duše má, a pokřikování válečné. Potření za potřením provolává se; poplenná bude zajisté všecka země.*“ (Jr 4,19-20) ^{9T 15.2}

„*Hledím-li na zemi, aj, nesličná jest a pusta; i na nebe a není na něm světla. Hledím-li na hory, aj, třesou se a všickni pahrbkové pohybují se. Hledím, a aj, není člověk, a všeliké ptactvo nebeské zaletělo. Hledím, a aj, pole úrodné jest pouští a všecka města jeho zbořena jsou.*“ (Verše 23-26) ^{9T 15.3}

„*Nebo veliký jest den tento, takže nebylo jemu podobného. Ale jakkoliv je čas soužení Jáko-
bova, přece z něho vysvobozen bude.*“ (Jr 30,7) ^{9T 15.4}

Ne všichni na tomto světě postavili se na stranu nepřítele a proti Bohu. Ne všichni stali se nevěrnými. Několik málo zůstalo věrných Bohu; neboť Jan píše: „*Tu jsou ti, kteříž ostříhají přikázání Božích a víry Ježíšovy.*“ (Zj 14,12) Brzy se rozpoutá prudký boj mezi těmi, kteří Bohu slouží, a těmi, kteří Mu neslouží. Brzy bude pohnuto vším, čím pohnuto může být, aby zůstalo to, čím se pohnout nedá. ^{9T 15.5}

Satan je pilný student Bible. On ví, že jeho čas je krátký a v každé době se snaží působit proti věci Boží na této zemi. Nelze si představit zkušenost dítek Božích, které budou žít, až se nebeská sláva setká s opakováním se dřívějších pronásledování. Oni budou chodit v světle od trůnu Božího. Anděly Božími bude stále udržováno spojení nebe se zemí. Satan zase obklíčen zlými anděly, bude tvrdit, že jest Bohem a bude činit všelijaká znamení, aby svedl, kdyby bylo možné, i vyvolené. Dít-
ky Boží nenajdou pak jistoty v konání divů, jelikož satan bude napodobovat všeliká znamení, která se budou dít. Pokoušené a zkoušené dítky Boží najdou sílu v tom znamení o němž je řeč v knize Exodus 31,12-18. Budou se moci opírat stále jen na živé slovo, na „*Psánoť jest*“. To jest ten jediný základ, na němž budou moci pevně stát. Všichni pak, kteří zrušili svou smlouvu s Bohem, budou v onen den bez Boha a bez naděje. ^{9T 16.1}

Ctitelé Boží budou se odlišovat zvláště svým zachováváním čtvrtého přikázání, které je znamením Boží stvořitelské moci a svědkem jeho práva na úctu člověka. Naproti tomu bezbožní se budou vyznačovat svým úsilím strhnout památku Stvořitele a na její místo postavit ustanovení Říma. Po zakončení boje bude veškeré křesťanstvo rozděleno na dvě velké třídy. Na jedné straně budou stát ti, kteří zachovávají přikázání Boží a víru Ježíšovu; na druhé straně budou ti, kteří se klanějí šelmě a obrazu jejímu a přijímají její znamení. Ačkoliv církev a stát spojí svou moc, „*aby všechny malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i v službu podrobené*“ (Zj 13,16), donutí k přijetí znamení šelmy, lid Boží je přece nepřijme. Prorok z Patmosu viděl jak ti, „*kteří zvítězili nad tou šelmou a*

nad obrazem jejím a nad znamením jejím i nad počtem jména jejího, ani stojí nad tím mořem skleněným, majíce harfy Boží a zpívají píseň Mojžíše, služebníka Božího a píseň Beránkovu“. 9T 16.2

Na lid Boží čekají hrozné zkoušky a soužení. Duch války podněcuje národy od jednoho konce země až k druhému. Ale uprostřed doby soužení, která přijde – doby soužení, jaké nebylo, co jsou lidé – vyvolený lid Boží bude stát nepohnutelně. Satan a jeho zástup nebude moci zničit dítky Boží, neboť andělé mocní v síle, budou je ochraňovat. 9T 17.1

Bůh praví svému lidu: „*Protož vyjděte z prostředku jejich a oddělte se... a nečistého se nedotýkejte a já přijmu vás. A budu vám za Otce a vy mi budete za syny a dcery.*“ (2 K 6,17.18) „*Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý lid dobytý, abyste zvěstovali cnosti toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své.*“ (1 Pt 2,9) Dítky Boží mají se vyznačovat tím, že Bohu slouží plně a celým srdcem, nepřijímají žádné cti pro sebe a stále pamatují, že nanejvýš slavnostní smlouvou zavázali se Pánu – a jenom Pánu sloužit. 9T 17.2

„*Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: Avšak sobot mých ostříhati budete. Nebo znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známé bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuje. Protož ostříhati budete soboty, nebo svatá jest vám. Kdož by ji poskvrnil, smrtí umře; a kdo by koli dělal dílo v ní, vyhlazena bude duše ta z prostředku lidu svého. Šest dní děláno bude dílo, ale v den sedmý sobota odpočinutí jest, svatost Hospodinu. Každý, kdož by dělal v den sobotní, smrtí umře. Protož ostříhati budou synové Izraelští soboty, tak aby světili sobotu po rodech svých smlouvou věčnou. Mezi mnou a mezi syny Izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zem, v den pak sedmý přestal a odpočinul.*“ (Ex 31,12-17) 9T 17.3

Zdali nás tato slova neoznačují za lid náležející Bohu? Nepraví-li tato slova zároveň, že dokud trvá čas, máme mít v úctě toto dané nám znamení, že náležíme Jemu? Synové Izraelští měli zachovávat „*sobotu po rodech svých smlouvou věčnou*“ (Ex 31,16). Sobota nepozbyla ničeho ze své důležitosti. Dodnes je znamením mezi Bohem a Jeho lidem a zůstane jím navždy. 9T 18.1

2. Povolání za svědky

Adventisté s. d. jsou ve zvláštním smyslu ustanoveni za strážné a nositele světla tomuto světu. Jim jest svěřena výstraha pro hynoucí svět. Září jim úžasné světlo ze Slova Božího. Jim jest dáno dílo nejslavnostnější důležitosti, totiž zvěstování poselství prvního, druhého i třetího anděla. Není jiného díla důležitějšího nad toto; proto také nesmějí dopustit, aby něco jiného zaujalo jejich mysl.

9T 19.1

Nejslavnostnější pravdy jaké kdy smrtelníkům byly svěřeny, jsou dány nám, abychom je oznámili světu. Zvěstování těchto pravd má být naší prací. Svět musí být varován a lid Boží musí být věrný své povinnosti. On se nesmí svazovat spekulacemi aneb se zaplétat do obchodních podniků s nevěřícími, neboť by tím trpělo dílo od Boha mu svěřené. *9T 19.2*

Kristus praví o svém lidu: „*Vy jste světlo světa.*“ (Mt 5,14) Není to maličkost, když Boží rady a úmysly jsou nám tak zřetelně zjeveny. Je to úžasná přednost, když můžeme být schopni rozumět vůli Boží, jak jest nám zjevena v pevném slově prorockém. Nám se tím však ukládá těžká odpovědnost. Bůh očekává, že s poznáním, které nám dal, budeme se sdílet s jinými. Je to Jeho vůle, aby božské i lidské nástroje spolupracovali ve zvěstování výstražného poselství. *9T 19.3*

Každý, kdo přijal světlo pravdy, má pokud sahají jeho příležitosti, tutéž odpovědnost jako prorok Izraelský, když mu bylo řečeno: „*Tebe pak, synu člověčí, tebe jsem strážným ustanovil nad domem Izraelským, abys slyše z úst mých slovo, napomínal jich ode mne. Když bych řekl bezbožnému: Bezbožníče smrti umřeš, a nemluvil bys, vystříhaje bezbožného od cesty jeho; ten bezbožný pro nepravost svou umře, ale krve jeho z ruky tvé vyhledávati budu. Pakli bys ty vystříhal bezbožného od cesty jeho, aby se od ní odvrátil, avšak neodvrátil by se od cesty své; on pro nepravost svou umře, ale ty duši svou vysvobodíš.*“ (Ez 33,7-9) *9T 19.4*

Máme snad čekat až proroctví doby konce se vyplní, dříve než je začneme zvěstovat? Jakou cenu budou pak mít naše slova? Máme čekat až soudy postihnou hříšníka dřív, než mu povíme, jak by tomu mohl ujít? Kde jest naše víra v Slovo Boží? Musíme-li napřed vidět, že se předpověděné věci plní, než uvěříme tomu, co On řekl? V jasných, zřetelných paprscích dostalo se nám světla a v něm vidíme, že veliký den Páně jest blízko, ba přede dveřmi. Čtěme a rozumějme než bude pozdě.

9T 20.1

Máme být lidmi posvěcenými, skrze něž proudí nebeský život k jiným. Duch svatý má vyživovat a pronikat celou církev a má očišťovat a spojovat srdce. Kdo je pohřben s Kristem ve křtu, má povstat k novému životu a zjevovat život Kristův. Nám jest svěřena svatá povinnost. Dostali jsme rozkaz: „*Jdouce učte všechny národy, křtíce je ve jménu Otce a Syna i Duchu svatého, učíce je zachovávat všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.*“ (Mt 28,19.20) Vy jste oddělení, abyste oznamovali evangelium spasení. Dokonalost nebes má být vaší mocí. *9T 20.2*

Svatý život

Pouhé zvěstování pravdy, nebo rozšiřování literatury nečiní z nás ještě svědky Boží. Musíme pamatovat na to, že život podobný životu Kristovu je nejpádnejším důkazem ve prospěch křesťanství a že špatná povaha křesťana může ve světě způsobit více škody než povaha člověka světského. Všecky psané knihy nevyrovnají se službě svatého života. Lidé nevěří tomu, co kazatel mluví, ale tomu, co církev činí. Vliv kázání je velmi často zmařen životem těch, kteří se vydávají za zastánce pravdy. *9T 21.1*

Božím úmyslem je, oslavit se ve svých dítkách před světem. On chce, aby všichni, kteří nesou jméno Kristovo, zjevovali Jež v myšlenkách, slovech i činech. Aby své okolí přivedli blíže k Spasiteli, musí být jejich myšlenky čisté, jejich slova ušlechtilá a povznášející. Náboženství Kristovo má proniknout jejich skutky i slova. Každá obchodní činnost má vydávat vůni přítomnosti Boží. *9T 21.2*

Hřích je nenáviděná věc. On zmařil mravní krásu velkého počtu andělů. Přišel na náš svět a málem zahladil mravní obraz Boží v člověku. Ale Bůh ve své velké lásce připravil cestu jak člověk může znovu získat postavení z kterého vypadl tím, že povolil pokušiteli. Kristus přišel, aby se po-

stavil do čela lidství, aby vytvořil pro nás dokonalý charakter. Ti, kteří Ho přijímají jsou znovuzrozeni. *9T 21.3*

Kristus viděl jak na lidstvo doléhá mocně se rozmáhající hřích a jak je ovládán knížetem moci povětrí a vynakládá veliké úsilí pro vítězství zla. Viděl také, že mocnější síla musí být postavena proti satanovi a zvítězit nad ním. On řekl: „*Nyníť jest soud světa tohoto, nyní kníže světa tohoto vyvrženo bude ven.*“ (J 12,13) Viděl, že kdyby lidé věřili v Něho, byla by jim dána moc proti zástupům padlých andělů, jejichž jméno jest legie. Kristus posiloval svou duši myšlenkou, že touto obdivuhodnou obětí, kterou měl přinést, kníže tohoto světa bude vyvrženo a lidé z Boží milosti se dostanou tam, kde budou moci získat to, co ztratili. *9T 21.4*

Mužové a ženy mohou z moci Boží a pod Jeho vedením žít takový život, jaký žil Kristus na tomto světě. Ve svém boji proti satanu mohou obdržet všechnu pomoc, kterou měl On. Skrze Toho, který je miloval a sebe samého za ně vydal, mohou se stát více než vítězi. *9T 22.1*

Život domnělých křesťanů, kteří nežijí životem Kristovým, je posměchem náboženství. Každý, jehož jméno jest zapsáno v knize sborové, je povinen představovat Krista vnitřní ozdobou krotkého a pokojného ducha. Mají být Jeho svědky, žijící a počínající si tak, jak jim Kristus dal příklad. Pravda pro tuto dobu má se ve své plné síle ukázat v životě těch, kdož v ní věří a má být zvěstována světu. Věřící musí ve svém životě zjevovat moc této posvěcující a zušlechťující pravdy. *9T 22.2*

Kristovi následovníci

Obyvatelé nebeského vesmíru očekávají, že Kristovi následovníci budou svítit jako světla na světě. Musí ukázat moc, kterou Kristus vydobyl lidem svou smrtí. Bůh očekává, že ti, kteří vyznávají, že jsou křesťané, projeví ve svém životě nejvyšší rozvoj křesťanství. Jsou uznáváni za zástupce Krista a mají ukázat, že křesťanství je skutečnost. Mají být muži víry, muži odvahy, oddanými muži, kteří neochvějně důvěřují v Boha a v Jeho zaslíbení. *9T 22.3*

Všichni, kteří chtějí vstoupit do Božího města, musí během svého pozemského života ve svém jednání zjevovat Krista. Toto z nich dělá Kristovy posly, Jeho svědky. Mají vést jasné rozhodné svědectví proti všem zlým skutkům a hříšníkům ukazovat na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. On dává všem, kteří Ho přijímají moc, stát se syny Božími. Znovuzrození je jediná cesta, která nám umožní vstup do Božího města. Tato cesta je úzká a vstupní brána těsná. Po ní však máme vést muže, ženy a děti, poučující je o nutnosti nového srdce a ducha, chtějí-li být spaseni. Staré dědičné rysy charakteru musí být přemoženy. Přirozené touhy duše musí být změněny. Každý klam, každá faleš, všechny zlé řeči je potřeba vyloučit. Třeba žít novým životem, který muže a ženy připodobňuje Kristu. *9T 23.1*

Věrné zastávání pravdy

V životě těch, kteří mají zvěstovat tak svaté a slavné poselství jako my, nesmí být jenom zdání. Svět pozoruje adventisty s. d. protože zná něco z jejich věrouky a z jejich vysoké úrovně, když však vidí, že nežijí podle svého vyznání, ukazuje na ně s pohrdáním. *9T 23.2*

Ti, kdož milují Pána Ježíše, uvedou vše ve svém životě ve shodu s Jeho vůlí. Z vlastního rozhodnutí postavili se na stranu Páně a jejich život musí být pravým opakem života dítek tohoto světa. Pokušitel se bude k nim blížit se svým lichocením i vábením a bude jim říkat: „*Toto všechno tobě dám, jestliže padneš, budeš mi se klanět.*“ (Mt 4,9) Oni však vědí, že sám nic nemá, co by stálo za přijetí a zdráhají se povolit jeho pokušením. Milostí Boží jsou uschopněni zachovat bez poskvrny čistotu svých zásad. Svatí andělé jsou jim těsně po pravici a Kristus zjevuje se v jejich pevném přidržení se pravdy. Každé chvíle jsou hotovi k službě Kristově a jako praví svědkové vydávají rozhodné svědectví o pravdě. Osvědčují, že existuje duchovní moc, která muže i ženy činí schopnými neustoupit ani o píď od pravdy a spravedlnosti za všechno co by jim lidé mohli darovat. Takoví služebníci, ať jsou kdekoliv, budou ve vážnosti nebes, neboť zařídili svůj život podle vůle Boží a nestarají se o to, jaké oběti se od nich budou žádat. *9T 23.3*

Celosvětové poselství

Světlo, jež Bůh dal svému lidu, nesmí zůstat omezeno na sbory, které již znají pravdu. Má být rozvířeno a má proniknout do temných míst země. Ti, jež chodí ve světle, jako je Kristus ve světle, budou spolupracovat se Spasitelem a zjevovat lidem, co bylo zjeveno jim. Božím úmyslem je, aby pravda pro tento čas byla zvěstována každému pokolení, národu, jazyku a lidu. Ve světě zasměšňávají se nyní mužové i ženy jenom shonem za světským ziskem a rozkoší. Jsou tisíce a tisíce těch, kteří nevěnují čas ani myšlenky svému spasení. Přišla doba, kdy poselství o brzkém příchodu Kristovu má zaznívat po celém světě. *9T 24.1*

Neklamné důkazy svědčí o blízkosti konce. Varování musí být jasné. Musí být připravena cesta pro příchod Knížete pokoje na nebeských oblacích. Mnoho je potřeba vykonat ve městech, které ještě neslyšeli o pravdě pro tento čas. Nemáme zřizovat instituce, které by soupeřily rozměry a leskem s institucemi tohoto světa, ale ve jménu Páně s neúnavnou vytrvalostí a neochvějnou horlivostí, kterou Kristus vnesl do svého usilování máme rozšiřovat dílo Páně. *9T 25.1*

Pro nás, jakožto lid, je velice potřebné, abychom pokořili svá srdce před Bohem a prosili Ho za odpuštění naší nedbalosti ve splnění rozkazu evangelia. Některá místa učinili jsme středisky a zanedbali jsme při tom mnohá důležitá místa. Chopme se nyní nám svěřené práce a zvěstujme poselství, které má probudit muže i ženy k uvědomění si svého nebezpečí. Kdyby byl každý adventista s. d. vykonal dílo jemu svěřené, byl by počet věřících nyní mnohem větší. Ve všech vašich městech byli by ti, kteří by byli vedeni k uvěření poselství o poslušnosti k zákonu Božímu. *9T 25.2*

Na některých místech bylo zvěstováno poselství o zachování soboty jasně a mocně, kdežto jiná místa zůstala bez výstrahy. Nechtějí-li všichni, kdo znají pravdu, probudit se k odpovědnosti, která na nich spočívá? Moji bratři, vy se nesmíte zahrabat do světských podniků a zájmů! Nesmíte zanedbat rozkaz, který vám dal Spasitel. *9T 25.3*

Celý vesmír vybízí ty, jež znají pravdu, aby se bez výhrady zasvětili zvěstování pravdy, jak je oznámena v poselství třetího anděla. Všechno, co vidíme a slyšíme, volá nás k naší povinnosti. Působení ďábelských sil vybízí každého křesťana, aby stál na svém místě. *9T 25.4*

Jakých pracovníků je zapotřebí

Svěřené nám dílo jest veliké a důležité. V něm je zapotřebí mužů moudrých a nezištných, kteří vidí, co je to v nezištném úsilí věnovat se zachraňování duší. Není zapotřebí vlažných mužů; Kristus je nemůže potřebovat. On potřebuje muže a ženy, jimž jde k srdci lidská bolest a jejichž život dosvědčuje, že obdrželi a jiným udělují světlo, život a milost. *9T 26.1*

Dítky Boží musí přijít k Pánu Ježíši v sebezapírání a radostném obětování sebe; jejich jediný cíl musí být přinést světu poselství milosti. Jedni budou pracovat na ten, jiní na onen způsob, jak je Pán bude vybízet a vést. Ale všichni se musí společně snažit a pokoušet vykonat něco dokonale celého. Pro Pána musí pracovat pérem i hlasem. Vytištěné slovo pravdy musí být překládáno do rozličných řečí a rozšiřováno až do končin země. *9T 26.2*

Mé srdce je často stísněno, jelikož mnozí, kteří by mohli pracovat nedělají nic. Jsou terčem pokušení satanových. Každý člen sboru, který zná pravdu, měl by pracovat dokud je den, neboť přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Brzy porozumíme, co tato noc znamená. Zarmoucený Duch Boží odvrací se od této země. Národy se na sebe hněvají. Všude se činí přípravy k válce. Noc je blízko. Kéž se církev probudí a vzchopí k práci, která je jí svěřena. Každý věřící, ať vzdělaný nebo nevzdělaný, může zvěstovat pravdu. *9T 26.3*

Před námi se rozprostírá věčnost. Záclona bude odhrnuta. Čím se zabývají naše myšlenky, že se dosud přidržujeme sobecké lásky k pohodlí, když okolo nás duše hynou? Což jsou naše srdce úplně zatvrzelá? Zdali nemůžeme vidět a rozumět, že máme konat dílo pro druhé? Moji bratři a sestry, náležíte snad k těm, kteří mají oči a nevidí, uši mají a neslyší? Což vám Bůh nadarmo dal poznání své vůle? Posílá-li vám nadarmo výstrahu za výstrahou o blízkosti konce? Věříte tomu, co Jeho slovo prohlašuje o věcech, které mají přijít na tuto zem? Věříte že soudy Boží postihují obyvatele této země? Jak tedy můžete zůstat ve svém pohodlí, bezstarostnosti a lhůstivosti? *9T 26.4*

Každý uplynulý den přivádí nás blíže ke skonání. Zdali nás také přivádí blíže k Bohu? Bdíme na modlitbách? Osoby s nimiž se denně stýkáme, potřebují naši pomoci, našeho vedení. V své mysli snad jsou v takových okolnostech, že slovem v pravý čas z Ducha svatého může být dosaženo tolik, jako hřebíkem v pravém místě zatlučeným. Zítra již mohou být některé z těch duší tam, kde již je nikdy nedosáhneme. Jak působíme na tyto naše spolupoutníky? Jaké úsilí činíme, abychom je získali pro Krista? *9T 27.1*

Čas je krátký a naše síly musí být tak uspořádány aby vykonaly větší dílo. Je zapotřebí pracovníků, kteří rozumějí velikosti díla a konají je ne za mzdu, kterou dostávají ale že poznávají blízkost konce. Tato doba vyžaduje větší zdatnosti a hlubšího posvěcení. Ó tato věc leží mi tak velice na srdci, že volám k Bohu: Vzbud' a vyšli posly, kteří jsou si vědomi své odpovědnosti, posly, v jejichž srdci je ukřižováno vlastní já, jež je příčinou všeho hříchu. *9T 27.2*

Dojímavá scéna

Ve vidění v noci přihodilo se něco zajímavého. Mezi krásné budovy viděla jsem padat ohromnou ohnivou kouli, která je v okamžiku zničila. Slyšela jsem, jak někdo pravil: Věděli jsme, že soudy Boží přijdou na tuto zem, ale nevěděli jsme, že přijdou tak brzy. Jiní úzkostlivým hlasem odpovídali: Vy jste to věděli? Proč jste nám to neřekli? My jsme to nevěděli. Ze všech stran slyšela jsem podobné výčitky. *9T 28.1*

Procitla jsem ve veliké úzkosti. Když jsem opět usnula, zdálo se mi, že jsem ve velikém shromáždění. Kdosi, jenž měl velikou moc, mluvil k shromáždění, před nimž byla rozložena mapa světa. On pravil, že tato mapa znázorňuje vinici Boží, která musí být opracována. Když nad někým zazářilo nebeské světlo, měl toto světlo nechat zářit jiným. Na mnohých místech měla být zažehnuta světla. *9T 28.2*

Byla opakována slova: „*Vy jste sůl země. Jestliže sůl zmařena bude, čím bude osolena? K němu se nehodí více, než aby byla ven vyvržena a od lidí pošlapána. Vy jste světlo světa. Nemůže světlo na hoře ležící skryto býti. Aniž rozsvěcují svíce a stavějí ji pod nádobu, ale na svícen; i svítí všichni, kteříž jsou v domě. Tak svět' světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.*“ (Mt 5,13-16) *9T 28.3*

Viděla jsem vycházet paprsky světla z měst i vesnic z vysokých i nízkých míst země. Bylo uposlechnuto slov Božích a tak vznikaly pro Něho podmínky v každém městě, i v každé vesnici. Jeho pravda byla zvěstována v celém světě. *9T 28.4*

Potom byla tato mapa sňata a nahrazena jinou. Na této přicházelo světlo jenom z málo míst. Ostatní svět byl v temnotě, jen tu a tam nějaký záblesk světla. Náš Učitel pravil: „Tato temnota je následek toho, že lidé šli svou vlastní cestou. Oni přechovávali vrozené i vypěstované náklonnosti ke zlému. Pochybovat, kritizovat a obviňovat bylo jejich hlavním zaměstnáním v životě. Jejich srdce není v pořádku před Bohem. Své světlo postavili pod kbelec.“ *9T 29.1*

Kdyby byl každý bojovník Kristův vykonal svou povinnost, byl by svět již dříve slyšel poselství výstrahy. Dílo však zůstalo velmi pozadu. Když lidé spali využil satan příležitost, aby nás předešel. *9T 29.2*

Důvěrou v Boha smíme ustavičně postupovat ku předu a konat Jeho dílo v sebezapírání, v pokorné závislosti na Něm, svěřující svou přítomnost a budoucnost Jeho moudré prozřetelnosti a počátek důvěry až do konce pevně zachovávající a pamatující také, že nepřijímáme požehnání Boží proto, že bychom toho byli hodni, ale proto, že Kristus je toho hoden a my vírou v Něho přijali jsme Boží přehojnou milost. *9T 29.3*

3. Vnitřní misie

Bůh očekává osobní službu od každého, jemuž svěří poznání přítomné pravdy. Všichni nemohou jít jako misionáři do cizích zemí, ale všichni mohou konat misijní práci ve svých rodinách a mezi sousedy. Členové sboru mohou na rozličný způsob přinášet poselství těm, kteří jsou v jejich okolí. Nejúspěšněji může působit ochotný, nezištný křesťanský život. Ti, kteří za velkých těžkostí bojují a mají obstát, mohou být osvěženi a posíleni projevem malé pozornosti, která nic nestojí. Dobrotivá slova, malé služby, vykonané v duchu skrovnosti, zahánějí mraky pokušení a pochybnosti, které zahalují duši. Prosté, upřímné a vroucí vyjádření křesťanského soucitu má moc otevřít srdce těch, kteří potřebují jemného doteku Ducha Kristova. *9T 30.1*

Kristus přijímá s velkou radostí každý lidský nástroj, který se Mu odevzdává. On spojuje lidské s Božským, aby mohl světu oznámit tajemství ztělesněné lásky. Naplňte svět poselstvím jeho pravdy, mluvte o tom, modlete se za to, zpívejte o tom, a pronikejte vždy více do krajů vzdálených. *9T 30.2*

Nebeské síly čekají, aby spolupůsobily s lidskými nástroji a světu mohly zjevit, čím by se lidské bytosti mohly stát a co by svým vlivem mohly vykonat k zachránění duší, které jsou blízké zahynutí. Kdo je opravdově obrácen, bude tak naplněn láskou Boží, že bude toužit, aby se se svou radostí podělil také s jinými. Pán si přeje, aby Jeho církev představovala světu krásu svatosti. Ona má osvědčit moc křesťanského náboženství. V povaze křesťana má se zrcadlit nebe. Ti, kdož jsou v temnotách, mají slyšet písně díky a chvály. Svou vděčnost za radostné poselství evangelia, za Jeho zaslíbení a ujištění, máme projevit tím, že usilujeme dobře činit jiným. Taková práce přinese paprsky nebeské spravedlnosti duším zemdleným, zmateným a trpícím. Ona je takřka pramenem, proudícím pro poutníka cestou znaveného a žízničního. Andělé Boží jsou přítomni každému dílu milosrdenství, i každé práci lásky. *9T 30.3*

Náš vzor

Kristovo dílo má být našim vzorem. On ustavičně chodil a konal dobro. Ať už to bylo v chrámě nebo v synagogách, na ulicích nebo ve městech, na tržišti nebo v dílně, u moře a mezi pahorky, vždy zvěstoval evangelium a uzdravoval nemocné. Jeho život byl životem nesobecké služby a nám má být učebnicí. Jeho něžná soucitná láska je výčitkou našemu sobectví a bezcitnosti. *9T 31.1*

Kamkoli Kristus šel, rozséval pozeňání na své cestě. Jak mnozí, kteří si říkají, že věří v Něho, se naučili Jeho laskavosti, něžnému soucitu a nesobecké lásce. Slyšte Jeho hlas mluvící k slabým, znaveným a bezmocným: „*Pojďtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.*“ (Mt 11,28) Jeho trpělivost se nikdy neznabila a Jeho láska nikdy neochladila. *9T 31.2*

Kristus nás vybízí, abychom trpělivě a vytrvale pracovali pro ty tisíce, jež hynou ve svých hříších a jsou rozptýlení po všech zemích, jako trosky lidí na opuštěném pobřeží. Všichni, kdož mají podíl v slávě Kristově, musí být účastni jeho služby a pomáhat slabým, bídým a zmalomyslným. *9T 31.3*

Kéž všichni, kdo se chápou tohoto díla, učiní život Kristův předmětem svých uvažování. Kéž pracují s vážností a každé schopnosti používají v službě Páně. Jejich upřímné a nezištné snahy dosáhnou vzácných úspěchů. Pracovníci obdrží nejvyšší vzdělání od největšího ze všech učitelů. Ti však, kdož obdržené světlo neudělovali jiným, jednou poznají, že utrpěli velikou ztrátu. *9T 32.1*

Lidé nemají práva domnívat se, že jejich snahám v zachraňování duší jsou položeny nějaké meze. Zdali Kristus ustal v své práci? Zdali se zalekl obětí a těžkostí? Členové církve měli by se ustavičně a vytrvale usilovat. Každého času musí být hotovi poslušně jít do díla na rozkaz Kristův. Kdekoliv vidíme práci, jež musí být vykonána, měli bychom se ji chopit a konat, ustavičným pohledem na Pána Ježíše. Kdyby naši členové dbali tohoto naučení, bylo by sta duší získáno pro Ježíše. Kdyby každý člen sboru byl živým misionářem, pak by evangelium bylo zvěstováno s velikou rychlostí ve všech zemích, všem národům, pokolením, jazykům i lidu. *9T 32.2*

Výsledek opravdového úsilí

Dílu zvěstování pravdy pro tento čas třeba věnovat posvěcené schopnosti. Vítězí-li nyní nepřítel, je to proto, že sbory zanedbávají dílo Bohem jim svěřené. Po léta nám je toto dílo předkládáno, ale mnozí spali. Když se adventisté s. d. nyní vzchopí a budou konat svěřené jim dílo, pak v našich zanedbaných městech bude pravda představena jasně, zřetelně a v moci Ducha. *9T 32.3*

Kde se dílo koná z celého srdce, tam se ukáže působící moc milosti Kristovy. Strážníci na zdech síónských musí bdít a probouzet jiné. Dítka Boží musí v práci pro Něho být tak vážné, že sobectví úplně vymizí z jejich života. Jeho služebníci to pak uvidí a rámě Hospodinovo, které se projevilo v životě Kristově, bude zjeveno, důvěra se vrátí a ve všech našich sborech bude svornost. *9T 32.4*

Rozličná odvětví služby

Pán vybízí svůj lid k službě v rozličných odvětvích díla. Ti, kdo jsou na cestách a mezi ploty života, mají slyšet poselství evangelia. Členové sborů musí konat evangelizační práci v domech svých sousedů, kteří dosud neslyšeli celou přítomnou pravdu. *9T 33.1*

Bůh vybízí křesťanské rodiny, aby šli do míst, která jsou dosud v temnotě a bludu a moudře i vytrvale aby pracovali pro svého Mistra. K uposlechnutí této výzvy je zapotřebí sebezapření. Zatím co mnozí čekají, až každá překážka z jejich cesty bude odklizená, zmírají duše bez naděje a bez Boha na světě. Mnozí, velmi mnozí pro světský zisk anebo pro získání vědeckých znalostí, odvažují se do krajin postižených nákazou a tam snášejí těžkosti a nedostatek; kde však jsou ti, kteří by byli ochotni učinit totéž, aby jiným mohli vyprávět o Spasiteli? Kde jsou muži a ženy, kteří by chtěli jít do území, jež potřebují evangelium, aby těm, kdož jsou v temnotě mohli svědčit o Spasiteli? *9T 33.2*

Rozšiřování našich publikací

Mnozí z dítek Božích musí jít na místa, kde třetí poselství andělské dosud nebylo zvěstováno. Naše knihy musí být rozšiřovány v mnoha řečech. Pokorní a věrní muži jakožto kolportéři musí s nimi jít, a přinesou pravdu těm, kteří by jinak nikdy nebyli osvíceni. Mnozí, kteří se chopí tohoto odvětví díla, mají se připravit, aby mohli konat zdravotní misijní dílo. Nemocným a trpícím musí být přinesena pomoc. Mnozí, jimž se prokazuje toto milosrdenství budou poslouchat a přijímat slova života. *9T 33.3*

Dílo knižního evangelisty, jehož srdce je proniknuto Duchem svatým, poskytuje mnoho úžasných možností k dobrému. Předkládání pravdy dům od domu v lásce a prostotě, je práce, která se shoduje s rozkazem Pána Ježíše učedníkům, když je posílal na jejich první misijní cestu. Chvalozpěvy, prostými a vroucími modlitbami může být získána mnohá duše. Božský pomocník svou přítomností přesvědčí duše. Jeho zaslíbení zní: „*Já s vámi jsem po všechny dny.*“ (Mt 28,20) U vědomí stálé přítomnosti takového pomocníka můžeme pracovat s vírou, nadějí a odvahou. *9T 34.1*

Publikace, které obsahují zaslíbení o brzkém druhém příchodu Spasitele, měly by být rozšiřovány ve všech městech a ve všech zemích. Tyto spisy měly by být překládány do všech jazyků, neboť evangelium má být kázáno celému světu. Každému ze svých služebníků zaslíbil Kristus božskou schopnost, která Jeho působení korunuje úspěchem. *9T 34.2*

Ti, kteří již dávno poznali pravdu, měli by vážně hledat Pána, aby jejich srdce byla naplněna pevným úmyslem pracovat pro své bližní. Moji bratři a sestry, navštěvujte ty, kteří bydlí blízko vás a svou účastí a přívětivostí snažte se získat jejich srdce. Snažte se pracovat tak, aby předsudky byly odstraněny a aby nevznikaly. Pamatujte na to, že všichni, kteří znají pravdu pro přítomný čas a přece své úsilí omezují na vlastní sbory a zdráhají se pracovat pro své bližní, budou se muset později zodpovídat za své nesplněné povinnosti. *9T 34.3*

Půjčte svým sousedům některé z našich menších knih. Byla-li v nich vzbuzena touha, pak sáhněte po knihách větších. Ukažte jim knihu *Kristova podobenství*. Řekněte jim její obsah a zeptejte se jestli by ji nechtěli vlastnit. Jestliže jí již mají zeptejte se jich, nepřejí-li si číst jiné knihy podobného obsahu. Bude-li vám nějak možno, použijte příležitost a vyučujte je pravdě. Símě pravdy máte rozsévat na všech vodách, ačkoliv nevíte, které přinese užitek, to či ono. *9T 35.1*

Práce dům od domu

Na mnohých místech jsou usedlosti pilných a zámožných venkovanů, kteří dosud neslyšeli o přítomné pravdě. Na takových místech by se mělo pracovat. Členové našich sborů měli by se chopit tohoto odvětví služby. Půjčováním nebo prodáváním knih, šířením časopisů a biblickými úvahami mohli by mnoho vykonat ve svém vlastním sousedství. Naplnění láskou k duším mohli by poselství zvěstovat s takovou silou, že by mnozí byli obráćeni. *9T 35.2*

Dva bibličtí pracovníci seděli v kruhu jedné rodiny a s otevřenou Bibli poukazovali na Pána Ježíše, jakožto Spasitele, odpouštějícího hříchy. Vážné modlitby byly vysílány k Bohu a působením Ducha Božího srdce byla obměkčena a přemožena. Jejich modlitby byly občerstvující a mocné. Když bylo Boží Slovo vysvětleno, viděla jsem, jak něžné, zářivé světlo ozařovalo výroky Písma a tiše jsem pravila: „*Vyjdiž na cesty a mezi ploty a přinuť vjítí ať se naplní dům můj.*“ (L 14,23) *9T 35.3*

Soused uděloval sousedu vzácné světlo. Opuštěné rodinné oltáře byly znovu zřizovány a mnohé duše se obrátily. *9T 36.1*

Mojí bratři i sestry, zasvěťte se službě Pánu. Nenechte nevyužitou příležitost. Navštěvujte nemocné i trpící a ukažte jim, že s nimi cítíte. Je-li možné učiňte něco, abyste jim ulehčili v jejich postavení. Tím můžete získat jejich srdce a mluvit slova pro Krista. *9T 36.2*

Sama věčnost zjeví jak dalekosáhlý může být takový způsob práce. Jiné možnosti služby se otevrou těm, kteří ochotně přijímají službu jim nejbližší. Dnes nejde o učené výmluvné řečníky, nýbrž o pokorné, Kristu podobné muže a ženy, kteří se učili od Ježíše Nazaretského být tichými a pokornými a kteří doufajíc v Jeho sílu, půjdou ven na cesty a mezi ploty s pozváním: „*Pojďte, nebo již připraveno jest všecko.*“ (L 14,17) *9T 36.3*

Ti, kdož mají dobré znalosti v hospodářství, musí obdělávat půdu a stavět prosté budovy, čímž mají možnost pomáhat. Mohou vykonat dobrou práci a svou povahou mohou dát příklad o vysoké úrovni, jejíž dosažení jest předností našeho lidu. rolníci, stavitelé i schopní řemeslníci všech oborů mohou jít do zanedbaných území, tam obdělávat půdu, zřizovat živnost, připravovat si skrovné domovy a svým sousedům přinášet známost přítomné pravdy. *9T 36.4*

Práce pro ženy

Pro ženy je právě tak veliké pole služby jako pro muže. Je zapotřebí pomoci dobré kuchařky, švadleny a ošetrovatelky. Členové chudých rodin musí být poučeni, jak by správně vařili, ušili si a spravovali oděv, nemocné ošetřovali a správně vedli domácnost. Také děti měly by být vedeny k tomu, aby prokazovaly malé služby lásky a milosrdenství těm, kterým se nevede tak dobře, jako jim. *9T 36.5*

Domov jako misijní pole

Rodiče ať nezapomínají na to veliké misijní pole, které mají před sebou ve svém vlastním domově. Ve svých dětech svěřil Bůh každé matce posvátný úkol. Bůh praví: „Vezmi tohoto syna a tuto dceru a vychovej ji pro mne. Vypěstuj v nich osobitou povahu tesaňou ku podobenství paláce, aby mohli na věky zářit v dvoranách Páně.“ Světlo a sláva od trůnu Božího ozařuje věrnou matku, když se snaží své děti vychovávat tak, aby mohly odpírat zlému. *9T 37.1*

Místo pro každého

Pro každé ruce je připraveno důležité dílo. Kéž každý hmat přispěje k povznesení lidstva. Pomoci potřebují mnozí. Srdce, které nežije pro sebe, ale k požehnání jiným, méně šťastným, dojde uspokojení. Kéž by se každý lenivý probudil a pohleděl tváří v tvář skutečnosti. Vezměte do rukou Boží Slovo a prozkoumejte jeho stránky. Jste-li činitelé slova bude vám život živou skutečností a shledáte, že odměna je veliká. *9T 37.2*

Ve svém velikém plánu má Pán místo pro každého. Dary, jichž není zapotřebí, nejsou udíleny. Dejme tomu, že někdo má nepatrnou hřivnu. Bůh s ní počítá a tato jediná hřivna věrně použitá splní právě ten úkol, který ji určil Bůh. Dary prostého domkaře jsou zapotřebí v misijní práci dům od domu a mohou zde vykonat mnohem víc, než skvělé talenty. *9T 37.3*

Je na tisíce možností, jak bychom mohli být užiteční. Naříkáme na malé prameny pomoci, které v nynější době máme, zatím co k nám doléhají rozličná a naléhavá volání po prostředcích a lidech. Kdyby nám na tom opravdu záleželo, mohli bychom i nyní stonásobně rozmnožit prameny pomoci. Sobectví a láska k pohodlí však tomu překážejí. *9T 38.1*

Členové sborů, nechte své světlo svítit. Necht' hlasy vaše pozdvihují se v pokorných modlitbách proti nestřídmosti, bláznovství a radovánkách tohoto světa i ve zvěstování pravdy pro tuto dobu. Váš hlas, váš vliv i čas jsou dary Boží a má jich být použito k získávání duší pro Ježíše Krista. *9T 38.2*

Navštěvujte své sousedy a ukažte jim, že spasení jejich duší vám leží na srdci. Uved'te v činnost každou duchovní sílu. Těm, které navštěvujete, vypravujte, že konec všech věcí je blízko. Pán Ježíš Kristus otevře dveře jejich srdcí a bude na ně působit trvalým dojmem. *9T 38.3*

Snažte se probudit muže i ženy z jejich duchovního spánku. Vypravujte jim, jak jste našli Pána Ježíše a jak jste se stali šťastnými od té chvíle, kdy jste začali shromažďovat zkušenosti v Jeho službě. Rcete jim o požehnáních, jichž se vám dostává, když sedíte u nohou Pána a učíte se vzájemným úkolům z Jeho Slova. Vypravujte jim, jak život křesťanský obšťastňuje a obveseluje. Vaše vřelá, upřímná slova přesvědčí je o tom, že jste našli onu drahou perlu. Necht' vaše radostná povzbudivá slova svědčí o tom, že jste našli vznešenější cestu. To je pravá misijní práce. Bude-li správně konána, mnozí procitnou jako ze sna. *9T 38.4*

I ve svém denním zaměstnání mohou dítky Boží přivádět jiné ke Kristu. Když to budou takto konat, budou mít vzácnou jistotu, že Spasitel je blízko po jejich boku. Nemají se domnívat, že ve svých slabých snahách jsou odkázáni sami na sebe. Kristus jim vnukne slova, která mohou občerstvit, povzbudit a posílit ubohé, zápasící duše, které jsou dosud v temnotách. Když poznávají, že zaslíbení Spasitele se splňují, bude také posílena jejich vlastní víra. Nebudou požehnáním jenom pro jiné, ale skrze dílo, které konají pro Ježíše, sami budou požehnání. *9T 39.1*

Mnoho je těch, kteří by mohli a měli konat dílo, o němž jsem mluvila. Bratře, sestro, co činíš pro Ježíše Krista? Snažíš se být požehnáním pro jiné? Mluvíš slova přívětivá, slova soucitu a lásky? Činíš opravdové úsilí získat jiné pro Spasitele? *9T 39.2*

Následky nečinnosti

Misijní práce je vykonáno poměrně málo a jaký je toho následek? Není vyučováno pravdám, které nám dal Kristus. Mnozí z lidu Božího nerostou v milosti. Mnozí z nich jsou stále rozladěni a nakloněni k naříkání. Kdo jiným nepomáhá poznávat důležitost pravdy pro tuto dobu, musí být nespokojen sám se sebou. Satan využívá tohoto nedostatku v jejich zkušenostech a vede je ke kritizování a vyhledávání chyb. Kdyby se místo toho pilně snažili poznávat a činit vůli Boží, cítili by takovou potřebu pomáhat hynoucím duším a takový neklid, že by se nenechali zdržet od splnění Božího příkazu: „*Jdouce po všem světě, kažte evangelium všemu stvoření.*“ (Mk 16,15) *9T 39.3*

Výzva k neúnavné námaze

Bůh vybízí svůj lid, aby se probudil ze spánku. Konec všeho je blízko. Kdyby ti, kdož znají pravdu, chtěli být spolupracovníky Božími objevilo by se ovoce spravedlnosti. Projevem lásky Boží v misijním úsilí mnozí budou probuzeni a uznají jak hříšně si počínají. Poznají, že v minulosti jejich sobectví jim brzdilo spolupracovat s Bohem. Projevení se lásky Boží v nezištné službě pro jiné bude prostředkem k přivedení mnohých duší k tomu, aby věřili Božímu Slovu, tak, jak je napsáno. *9T 40.1*

Bůh by rád občerstvil svůj lid udělením svatého Ducha a znovu pokřtil ve své lásce. Není třeba, aby církev trpěla nedostatkem svatého Ducha. Po nanebevstoupení Páně sestoupil na čekající, modlící se a věřící učedníky Duch svatý v takové plnosti a s takovou silou, že dosáhl každé srdce. V budoucnosti má být země ozářena slávou Boží. Od těch, kteří byli posvěceni pravdou, má na svět vycházet svatý vliv. Svět má být obestřen ovzduším milosti, ale Duch svatý má působit na lidská srdce a zjevovat jim božské věci. *9T 40.2*

Misijní rodiny

Pro Ježíše by mohlo být mnohem více vykonáno, kdyby všichni ti, kteří mají světlo pravdy, podle ní také žili. Celé rodiny by se mohly postavit do služby misie, chopit se osobní práce, pilnými rukama a čilým duchem pracovat pro Mistra a vynalézat stále nové způsoby, aby jejich práce byla úspěšná. Je mnoho vážných, rozumných, srdcem vroucích mužů i žen, kteří by mnoho mohli vykonat pro Ježíše, kdyby se odevzdali Bohu, k Němu se přibližovali a chtěli Ho hledat celým srdcem. ^{9T 40.3}

Mojí bratří a sestry, činně se zúčastňujte zachraňování duší. Toto dílo oživí a posílí vaše duchovní i duševní síly. Světlo od Krista osvítí vaši mysl. Spasitel zůstane ve vašich srdcích a v Jeho světle budete vidět světlo. ^{9T 41.1}

Sami se cele zasvěťte dílu Božímu. On je vaší silou, On bude vám po pravici a pomáhat vám v uskutečňování Jeho milostiplných úmyslů. Snažte se osobní prací získat lidi svého okolí. Hleďte se s nimi seznámiti. Kázání nedokoná dílo, které musí být vykonáno. Andělé Boží doprovázejí vás k příbytkům těch, jež jdete navštívit. V tomto díle nemůže vás nikdo zastoupit. To nemohou vykonat peníze, ať půjčené nebo darované. Kázání to také nevykonají. Tím, že navštívíte duše, mluvíte a modlíte se s nimi, prokazujete jim soucit a získáte jejich srdce. To je nejlepší způsob misijní práce, kterou můžete konat. Aby mohla být vykonána, je k tomu zapotřebí pevné, vytrvalé víry, neúnavné trpělivosti a veliké lásky k duším. ^{9T 41.2}

Hledejte přístup k lidem ve svém sousedství. Když jim vypravujete o pravdě, používejte slov plných křesťanského soucitu. Pamatujte, že Pán Ježíš je Mistrem. On zalévá zaseté símě. On dává slova zasahující srdce. Očekávejte od Boha, že On bude podpírat posvěceného a nezištného pracovníka. Poslušnost, dětinská víra a důvěra v Boha udělí pokoje a radosti. Nezištně, láskyplně a trpělivě pracujte pro všechny, s nimiž přijdete do styku. Neprojevujte netrpělivost. Nepromluvte slova nepřívětivého. Lásku Kristovu nechte přebývat ve svých srdcích a zákon přívětivosti necht' ovládá vaše rty. ^{9T 41.3}

Je to tajemství, že tam, kde nyní pracuje jenom jeden, nepracuje jich sto. Celá nebesa žasnou nad netečností, chladností a lenivostí těch, kteří vyznávají, že jsou synové a dcery Boží. Pravda obsahuje v sobě živou moc. Postupujte vírou a zvěstujte pravdu tak, aby bylo na vás možno poznat, že ji věříte. Necht' všichni, pro něž pracujete, poznají, že pravda je vám opravdu živou skutečností. ^{9T 42.1}

Vzrůst skrze službu

Všichni, kteří svůj život posvětil službě Kristově, vědí, co je pravá blaženost. Jejich zájmy a modlitby daleko přesahují vlastní já. Snažíce se pomáhat jiným, vzrůstají sami. Budou seznámeni s nejmohutnějšími plány a nejnádšenějšími podnikáními a proto, že se sami postavili do proudu nebeského světla a požehnání, nemohou jinak než růsti. Dostane se jim moudrosti z nebe a vždy více budou jedno s Kristem ve všech Jeho úmyslech. Nemají příležitost k duchovnímu ustání. Věnujeme-li celou svou pozornost vznešeným a svatým cílům, je tím kárána sobecká ctižádostivost i sebeláska. ^{9T 42.2}

Potřeba opravdového úsilí

Služebníci Kristovi mají v moci Ducha svědčit pro svého Vůdce. Každé jejich úsilí musí se vynášet vroucí touhou Spasitele po záchraně hříšníků. Milostivé pozvání, které pronesl nejprve Kristus má ozvěnou lidských hlasů zaznít v celém světě. „*Kdo chce, naber vody života darmo.*“ (Zj 22,17) Církev má říci: „Přijď!“ Každý její člen má se činně postavit na stranu Kristovu. Následovníci Kristovi mají se spojit k zvláštnímu úsilí obrátit pozornost světa na rychle se vyplňující proroctví Božího Slova. Nevěra a spiritismus se stále více rozmáhají ve světě. Zdali ti, jimž bylo dáno veliké světlo, mají být studení a nevěrní? ^{9T 43.1}

Jsme na samém začátku doby soužení a čekají na nás těžkosti, o nichž nemáme tušení. Moc temnoty vede lidi k odboji proti nebesům. Lidé se spojili s nástroji satanskými, aby zmařili platnost Božího zákona. Obyvatelé naší země brzy budou zralí k odsouzení, jako lidé za dnů Noé, jež byli zničeni potopou a jako obyvatelé Sodomy, kteří byli zničeni ohněm s nebe. Satanské síly působí,

aby mysl odvrátily od věčných skutečností. Nepřítel učinil opatření, vyhovující jeho účelům. Svět-
ské obchody, sport a nejnovější móda zaměstnávají mysl mužů a žen. Zábavy a neužitečná četba
maří schopnost správného úsudku. Širokou cestou, která vede do zahynutí, jde veliký zástup. Svět
naplněný násilnostmi, obžerstvím a opilstvím, obrací církve k sobě. Zákon Boží, toto Božské měří-
tko spravedlnosti, je prohlašován za neplatný. ^{9T 43.2}

Ti, kteří mají lásku Boží ve svých srdcích v této době vzrůstající se nepravosti, má ovládnout
nový život přicházející ze Zdroje každého života, aby mocně zvěstovali poselství ukřižovaného a
zmrtvýchvstalého Spasitele. Musí opravdově a neúnavně usilovat o zachránění duší. Jejich příklad
má být takový, aby výmluvně působil k dobrému v jejich okolí. Mají klást nade všechno výbornou
znalost Krista Ježíše našeho Pána. ^{9T 44.1}

Měli bychom být naplněni hlubokou vážností. Naše dřímající síly měly by být probuzeny k
neúnavnému úsilí. Posvěcení pracovníci by měli vycházet do nových polí, aby připravili cestu Králi
a získávali vítězství na nových místech. Bratře a sestro, jsi lhostejný k tomu, že na každý den klesají
do hrobu duše, které nebyly varovány a zachráněny, jsou v nevědomosti o své potřebě věčného
života, jakož i o smíření, které Pán pro ně připravil? Nedbáš toho, že svět se brzy musí setkat s Pá-
nem pro porušování Jeho zákona? Nebeští andělé se diví, že ti, kteří již po léta mají světlo světa, ne-
přinášejí pochodeň pravdy do temných míst země. ^{9T 44.2}

Nesmírná cena oběti, jež vyžadovalo naše vykoupení, dosvědčuje, že hřích je strašné zlo. Bůh
mohl tuto skvrnu ze svého stvoření odstranit tím, že by byl vyhladit hříšníka ze země; ale On „*tak
miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož v něho věří, nezahynul, ale měl život
věčný*“ (J 3,16). Proč neprojevujeme větší vážnost? proč je tak mnoho lenivých? Proč všichni, kdož
milují Pána, nepokoušejí se osvětit své sousedy a spolence, aby již déle nezameškávali tak velké
spasení? ^{9T 44.3}

Nedostatek soucitu

Mezi vyznavači křesťanství je nyní hrozný nedostatek soucitu k hynoucím duším. Jak můžeme
pochopit svatost a důležitost díla: „*Bděj nad dušemi vašimi, jako ti, kteříž počet mají vydati*“ (Žd
13,17), k němuž jsme povolání, když naše srdce netlukou ve shodě se srdcem Kristovým? Mluvte o
křesťanské misi; zvuk našich slov je slyšet; zdali také pocítujeme něžnou touhu srdce po zachráně-
ní duší, jako Kristus? ^{9T 45.1}

Spasitel byl neúnavný pracovník. Svou práci neměřil dle hodin. Svůj čas, své srdce, svou sílu
věnoval práci pro blaho lidstva. Celé dny zasvětil práci a celé noci strávil na modlitbě, aby mohl po-
hotově čelit zákeřnému nepříteli ve všem jeho podvodném působení a posilnit se pro své dílo po-
vznést a napravit lidstvo. ^{9T 45.2}

Kdo miluje Boha, neměří svojí práci osmihodinovou pracovní dobou. Pracuje každou hodinu a
nikdy není bez práce. Jen co se naskytne příležitost, již koná dobro. Všude, na každém místě, vždy
nachází příležitost pracovat pro Pána. Šíří příjemnou vůni kamkoli jde. Jeho duši obklopuje zdravé
ovzduší. Krása jeho spořádaného života a zbožné obcování povzbuzuje jiné k víře, naději a odvaze.
^{9T 45.3}

Potřebujeme misijní práci, která vychází ze srdce. Křečovitě úsilí vykoná málo. Musíme sou-
středit pozornost. Musíme to brát se vší vážností. ^{9T 45.4}

Útokem uprostřed protivenství, nebezpečí, ztrát a lidského utrpení, dílo záchrany duší má po-
stupovat dopředu. Když v určitém boji jeden útočící oddíl byl silou zástupů nepřítele donucen k
ústupu, praporčík, který byl v prvních řadách, setrval na svém místě. Kapitán na něj volal, aby
prapor donesl zpět, ale praporčík odpověděl: „Dovedte vojsko k praporu!“ Toto je dílo náležející
každému věrnému praporčíku, totiž přivést lid k praporu. Pán žádá služby celého srdce. Všichni ví-
me, že mnozí vyznavači křesťanství hřeší tím, že v době nedostatku odvahy a síly sami se nepřidr-
žují praporu a nepovzbuzují k tomu ty, kteří jsou s nimi. ^{9T 45.5}

Se všech stran zaznívá macedonské volání: „Přijď a pomoz nám!“ Bůh otevřel před námi pole
a kdyby lidské nástroje spolupracovali s božskými, mnoho, velmi mnoho duší mohlo by být získáno
pro pravdu. Avšak lid, který vyznává, že náleží Pánu, usnul nad dílem, které mu bylo svěřeno, a na
mnohých místech je nechal úplně nedotknuty. Bůh posílal poselství za poselstvím, aby probudil náš

lid k vykonání něčeho a aby to konal nyní. Na volání: „*Koho pošlu?*“, jen málo jich odpovědělo: „*Aj já, pošli mne.*“ (Iz 6,8) ^{9T 46.1}

Až církev bude očistěna od výtky lenosti a nedbalosti, pak Duch Páně se osvědčí v milosti. Zjeví se Božská moc. Církev uvidí pečlivé řízení Pána zástupů. Světlo pravdy zazáří jasnými a mocnými paprsky a jako za dnů apoštolů, mnohé duše obrátí se k pravdě. Země bude osvětlená slávou Boží. ^{9T 46.2}

Andělé nebesť jež dlouho čekají na lidské nástroje, členy sborů, aby s nimi spolupůsobili v tomto velkém díle, které musí být vykonáno. Čekají na vás. Pole je tak veliké, plán tak obsáhlý, že každé posvěcené srdce bude puženo k službě jako nástroj božské moci. ^{9T 46.3}

Zároveň také bude působit moc temnosti. Zatím co Boží poslové milosti působí skrze posvěcené lidi, nutí satan své nástroje k práci a ze všech, kteří se poddávají jeho vládě, učiní své poplatníky. Bude mnoho pánů a mnoho bohů. Uslyšíme volání: „*Aj, tutot' jest Kristus!*“ a „*Hle, tam jest Kristus!*“ Útoky satanovy se budou všude zjevovat a odvracet pozornost mužů a žen od jejich přítomné povinnosti. Budou se díť znamení a divy. Ale ve všech těchto zjevech oko víry bude spatřovat předzvěsti veliké a hrozné budoucnosti i vítězství, které očekává lid Boží. ^{9T 47.1}

Pracujte, ó, pracujte majíce zraky obráceny k věčnosti! Nezapomínejte, že každá schopnost musí být posvěcena. Musí být vykonáno veliké dílo. Ze rtů upřímných ať vychází modlitba: „*Bože, smiluj se nad námi a požehnej nám; zasvěť obličej svůj nad námi, aby poznali na zemi cestu Tvou, mezi všemi národy spasení Tvé.*“ (Ž 67,2.3) ^{9T 47.2}

Všichni, kdož třeba malou měrou poznávají co znamená vykoupení pro ně a pro jejich bližní, budou chodit u víře a poněkud rozumět těm velikým potřebám lidstva. Budou mít soucit s trpícími zástupy, které si žádají pokrm a oděv. Poznají všeobecnou bídu světa, mravní potřebu spasení tisíců, žijících v stínu hrozného osudu proti němuž tělesné utrpení není ničím. ^{9T 47.3}

Kéž všichni členové sborů uváží onu skutečnost že zapsání jejich jmen v sborových knihách je nezachránění. Musí se osvědčit jako Bohem uznání pracovníci, za které by se nebylo proč stydět. Den za dnem musí vzdělávat svou povahu v souhlasu s Kristovým příkazem. Musí v něm zůstávat a ustavičně se cvičit u víře v Něho. Tak vzrostou v dokonalé muže a ženy v Kristu a stanou se zdravými, radostnými a vděčnými křesťany, jež Bůh vede k stále se rozmáhajícímu světlu. Nebude-li to jejich zkušeností, pak budou jednou hořce naříkat: „*Pominula žeň, dokonalo se léto*“ a já nejsem zachráněn! Proč jsem neutekl do pevnosti pro jistotu? Proč jsem si zahrával se svým spasením a pohrdač Duchem milosti?“ ^{9T 48.1}

„*Blízky jest den Hospodinův veliký, blízky jest a rychlý velmi.*“ (Sf 1,14) Buďte hotovi jít vpřed na každý pokyn, obut jsouce v obuv evangelia. Každá hodina, každá minuta je vzácná. Nemáme kdy na uspokojování vlastního já. Všude okolo nás jsou duše, které jsou v nebezpečí zahynutí ve svých hříších. Každý den možno nalézt něco k vykonání pro našeho Pána a Mistra. Denně musíme duše upozorňovat na Božího Beránka, který snímá hříchy světa. ^{9T 48.2}

„*I vy buďte hotovi, nebo v tu hodinu, ve kterou se nenadějete, Syn člověka přijde.*“ (Mt 24,44) Neukládejte se večer k odpočinku dřív, než jste vyznali každý hřích. To jsme činili v roce 1844, když jsme očekávali setkání s Pánem. Nyní jest tato veliká událost blíže než tehdy, když jsme uvěřili. Buďte vždy hotovi, ať je to večer, ráno, nebo o poledni, když zazní volání: „*Aj, ženich jde, vyjděte proti němu*“ abyste mu mohli jít vstříc s ozdobenými a hořícími lampami i kdybyste byli probuzeni ze spánku. ^{9T 48.3}

5. Darmo jste vzali, darmo dejte

Sebeobětování je základním rysem Kristova učení. Často se o něm mluví, by přímo autoritativně prikazuje, že Bůh vidí, že není žádné jiné cesty k záchraně člověka než odstranit z jeho života sobectví, kterému by člověk jinak cele propadl. *9T 49.1*

Kristus se stal chudým, abychom mohli být účastníky „*převelmi veliké věčné slávy*“ (2 K 4,17). Musíme se cvičit v tomtéž sebeobětování, které Jej přimělo k obětování sebe na kříži, aby tím umožnil lidem dosáhnout věčný život. Všemi svými prostředky musíme se snažit, abychom plnili úmysly Toho, jenž je počátek i konec veškerého úsilí křesťana. *9T 49.2*

Je naší povinností, dát do Pánovy pokladny všechny prostředky, které můžeme ušetřit. Neobdělaná pole, která potřebují zásahu, volají po těchto prostředcích. Z mnoha zemí je slyšet volání: „Pojď... a pomoz nám.“ Členové naší církve by měli mít hluboký zájem o misijní úsilí doma i v cizích misijních polích. Obdrží veliké požehnání, budou-li se obětavě starat o to, aby se rozšířila pravda na novém území. Peníze vydané na toto dílo přinesou hojný užitek. Nově obrácení, radující se ze světla přijatého z Božího Slova, také přispějí ze svých prostředků k rozšíření světla pravdy jiným. *9T 49.3*

Boží dobrota

Bůh nás obdarovává stále zdarma a hojně. Každé pozemské požehnání je z Jeho ruky. Co by se stalo, kdyby nám Pán přestal dávat ze svých darů? Co výkřiků neštěstí, utrpení a nouze by se ozývalo na zemi. Denně potřebujeme neustálý přítok Boží dobroty. *9T 49.4*

Tento svět byl založen a je udržován soucitnou láskou Stvořitele. Bůh je dárce všeho, co máme. Vyzývá nás, abychom Mu vrátili jistou část toho, čím nás štědře obdaroval. Zamyslete se nad péčí, jakou věnuje zemi, sesílá déšť a slunečný svit, aby mohlo rostlinstvo kvést. Laskavě se chová k spravedlivým i nespravedlivým. Nemají ti, kdo obdrží od něho požehnání, ukazovat svou vděčnost a dát něco ze svých prostředků na to, aby bylo pomoheno trpícímu lidstvu? *9T 50.1*

Mnohým duším může být umožněno spasitelné poznání pravdy. Marnotratný syn hyne hladem daleko od domu otcovského. On má být předmětem našeho soucitu. Tázete se: „Jak pohlíží Bůh na ty, kdo hynou ve svých hříších?“ Pohleďte na Golgotu. Bůh dal „*syna svého jednorozenného, aby každý, kdož věří v Něho, nezahynul, ale měl život věčný*“ (J 3,16). Zamyslete se nad čistou láskou Spasitele. Ještě když jsme byli ve svých hříších, Kristus zemřel, aby nás zachránil od věčné smrti. Za tuto velikou lásku, kterou vás Kristus miloval, smíte Mu přinést oběť díky. Máte s vděčností nabídnout sebe. Váš čas, vaše hřivny a vaše prostředky – to všechno smíte uplatnit ve světě a proudu lásky pro záchranu ztracených. Ježíš vám umožnil přijmout Jeho lásku a v šťastné spolupráci s Ním pracovat v jejím příjemném vlivu. Žádá od vás, abyste použili svého majetku k nesobecké službě, aby Jeho plán na záchranu duší účinně postupoval vpřed. Očekává od vás, že se budete věnovat s celou energií Jeho dílu. *9T 50.2*

Chcete, aby váš majetek byl v bezpečí? Dejte jej do rukou nesoucích stopy ukřižování. Ponecháte-li jej, bude to k vaší věčné zkáze. Dejte jej Bohu a od té doby ponese Jeho pečeť. Bude zapečetěn Jeho nezměnitelností. Chcete mít radost ze svého jmění? Pak je použijte pro blaho trpících. *9T 50.3*

Svět potřebuje pomoc

Velikost našeho díla volá po ochotné štědrosti Božího lidu. V Africe, Číně, Indii jsou tisíce, ba miliony lidí, kteří neslyšeli poselství pravdy pro tento čas. Třeba je varovat. Obyvatelé ostrovů očekávají na zvěst o Bohu. Je nutno na těchto ostrovech zřídit školy, připravit studenty, aby mohli jít na vyšší školy ve své oblasti, aby tam mohli být vychováni a vzděláni a pak posláni zpět na své rodné ostrovy, aby šířili světlo, které sami přijali. *9T 51.1*

I v naší zemi čeká ještě mnoho práce. Je nutné navštívit ještě mnoho měst, najít cestu do všech míst, kde se lidé trápí, otázkou uzákonění neděle a vyučováním náboženství ve veřejných školách. Překážkou pokroku díla je nedbalost adventistů s. d. k těmto Bohem daným příležitostem. *9T 51.2*

Pán nás učinil svými správci. Dal do našich rukou prostředky, abychom je věrně rozdělovali. Žádá na nás, abychom Mu vrátili, co je Jeho. Vyhradil si desátek jako sobě zasvěcený díl, který má být použit k zvěstování evangelia ve všech částech světa. Bratři a sestry, vyznejte a zanechte své sobectví a přineste Pánu své dary a své oběti. Přineste Mu také desátek, který jste zadrželi. Vyznejte svojí nedbalost. Zkuste Pána, jak vás k tomu vyzývá: „*A přimluvím pro vás tomu, což zžírá, a nebude vám kaziti úrod zemských, aniž vám pochybí vinný kmen na poli, praví Hospodin zástupů.*“ (Mal 3,11) *9T 51.3*

Naše sobectví je překážkou Božího díla

Byla jsem poučena o tom, že jsou zadržovány desátky, které by měly být věrně přineseny do Pánovy pokladnice pro podporu služebníků a misionářů, kteří otvírají Písma lidu a pracují dům od domu. Dílo hlásání evangelia po světě bylo značně ztíženo sobectvím. Někteří, dokonce i mezi vyznávajícími křesťany, nejsou schopni vidět, že dílo evangelia musí být podporováno prostředky, jež nám Kristus dal. Je třeba prostředků, aby dílo konané po celém světě mohlo pokračovat. Tisíce a tisíce hynou v hříchu a nedostatek prostředků brání hlásání pravdy, která má být zvěstována všem národům, pokolením, jazykům a lidu. Mnozí jsou připraveni jít jako poslové Páně, avšak pro nedostatek prostředků nemohou být vysláni na místa, kde lid touží po někom, kdo by jim přišel zvěstovat pravdu. *9T 52.1*

V našem světě jsou mnozí, kteří touží slyšet Slovo života. Jak jej však mohou slyšet bez kazatele? A jak budou tito učitelé zvěstovat Slova života, nebudou-li podpořeni? Bůh si přeje, aby o Jeho pracovníky bylo poctivě postaráno. Oni jsou Jeho vlastnictvím a On je zneuctíván, jsou-li nuceni pracovat z ohrožením svého zdraví. Právě tak je Bůh zneuctíván, když pro nedostatek prostředků nemohou být vysláni pracovníci, kteří by pracovali na opuštěných místech. *9T 52.2*

Místo toho, aby si naši členové stěžovali u vedoucích bratří Generální konference na to, že tito neodpovídají na mnohonásobné volání po pracovnících a prostředcích, měli by nést živé svědectví o moci pravdy svým sebezapřením a štědrá podporou díla v jeho pokroku. Necht' naše sestry šetří tím, že odmítnou dávat na své oděvy drahé ozdoby. Ať jsou odstraněny všechny zbytečné výdaje. Každá rodina ať přinese své desátky a své oběti Pánu. *9T 53.1*

Boží správci

Ti, kteří jsou opravdu obrácení, budou se pokládat za Boží správce a budou rozumně podporovat pokrok díla prostředky, které Bůh vložil do jejich rukou. Kdybychom poslechli slova Kristova, bylo by dost prostředků v Jeho pokladnici pro potřeby Jeho díla. Pán svěřil mužům a ženám hojnost prostředků pro šíření svého plánu milosrdenství a štědré obětavosti. On vyzývá své správce, kteří mají prostředky, aby svými penězi pomohli sytit hladové, odívat nahé a zvěstovat evangelium chudým. Dokonalost charakteru nelze dosáhnout bez sebeobětování. *9T 53.2*

Nikdy nebylo významnější doby v dějinách našeho díla než je nyní. Poselství třetí kapitoly Malachiášovy k nám přichází a ukazuje nám nutnost poctivosti našeho vztahu k Pánu a Jeho dílu. Bratři, peníze, jichž používáte k nákupu a prodeji k docílení zisku budou pro vás kletbou, jestliže si zadržíte to, co patří Pánu. Prostředky svěřené vám k posílení pokroku Páně, měly by být použity na to, aby evangelium bylo hlášáno ve všech částech světa. *9T 53.3*

Jsme Kristovými svědky a nemáme připustit, aby světské zájmy a plány zabíraly náš čas a naši pozornost. Jde o vyšší zájmy. „*Ale hleďte nejprve království Božího a spravedlnosti jeho.*“ (Mt 6,33) Kristus se ochotně a rád obětoval k splnění vůle Boží. Byl poslušen až k smrti a to smrti kříže. Z hlediska toho, že On všechno vykonal, můžeme své sebezapření pokládat za těžkost? Máme se vyhýbat účastenství Kristových utrpení? Jeho smrt by měla podnítit každý nerv naší bytosti a vést nás k ochotnému obětování všeho, co máme a čím jsme, Jeho dílu. Pomyslíme-li na všechno, co pro

nás učinil, naše srdce by měla být naplněna vděčností a láskou a měli bychom se vzdát každého sobectví. Jakou povinnost by mohlo srdce odmítnout vlivem Kristovy lásky? *9T 53.4*

Neměli bychom sebezapíravě činit vše, co jen můžeme pro pokrok Božího milostivého díla? Můžeme pohlížet na hořkou shovívavost a utrpení, jež snášel Syn Boží aniž bychom byli naplněni touhou, aby nám bylo dovoleno obětovat něco pro Něho? Není to vysoká pocta, smět spolupracovat s Ním? On opustil svůj nebeský domov, aby nás vyhledal. Nestaneme se Jeho spolupastýři a nebudeme hledat ztracené a bloudící? Nebudeme ve svém životě zjevovat Jeho božskou něhu a soucit? *9T 54.1*

Pán chce, aby Jeho lid byl rozvážný a pečlivý. Chce, aby byl ve všem šetrný. Kdyby se dostalo misijním pracovníkům prostředků, kterých bylo vynaloženo na nákladní zařízení a osobní ozdoby, vítězství kříže Kristova bylo by mocněji zvěstováno. *9T 54.2*

Ne všichni mohou přinášet velké oběti ani velké díla a skvělé činy, všichni však mohou pěstovat sebezapření, všichni mohou zjevovat Spasitelovou nesobeckost. Někteří mohou přinést velké dary do Pánovy pokladnice, zatím co jiní mohou přinést pouze drobty, avšak každý dar přinesený v upřímnosti Pán přijímá. *9T 54.3*

Prosíme o prostředky, které bývají utráceny na zbytečné věci. Moji bratři a sestry, neutrácejte své peníze na to, co nepotřebujete. Můžete se domnívat, že tyto malé obnosy mnoho neznamenaají, avšak mnoho malých příspěvků tvoří velký obnos. Skončete se vším marnotratným utrácením peněz. Nepěstujte nic, co je jen pro odiv. Vaše prostředky mohou sloužit pro záchranu duší. Ať všichni přispívají systematicky. Někteří snad nemohou přispět nějakou velkou sumou, všichni však mohou uložit stranou každého týdne něco pro Pána. Ať i děti mají na tom účast. Rodiče ať učí své děti šetřit své peníze pro Pána. Hlásání evangelia má být podporováno sebezapřením a obětí. Sebezapíravým úsilím Božího lidu budou jiní přivedeni k víře a tito zase pomohou rozhojnit své dary pro pokrok díla Páně. *9T 55.1*

Neomylné důkazy ukazují na blízkost konce. Cesta musí být připravena pro příchod Knížete pokoje. Ať si naši členové nenařikají nad tím, že jsou tak často vyzýváni k obětavosti. Proč jsou časté výzvy tak nutné? Nevyžaduje si to rychlý pokrok misijního díla? Máme snad svým odmítavým postojem brzdit rozmach tohoto úsilí? Zapomeneme snad, že máme spolupracovat s Bohem? V každém sboru měli by se ozývat prosby k Bohu o větší odevzdanost a štědrost. Moji bratři a sestry, neproste za omezení výdajů pro evangelizační dílo. Pokud jsou zde duše, které mají být zachráněny, náš zájem o toto spásné dílo nemá nijak ochabovat. Církev nemůže omezit své dílo, aniž by tím nezapřela svého Mistra. Všichni nemohou jít do cizích zemí jako misionáři, všichni však mohou dát ze svých prostředků na pokrok misijního díla. *9T 55.2*

Třeba proniknout do nových misijních polí a k tomu potřebujeme vaši pomoc. Nebudeme dbát poslání, jimž jsme byli pověřeni a takto překazíme splnění slibů, které doprovází toto poslání? Má se snad lid Boží stát nedbalým a lhostejným a odmítnout obětovat něco ze svých prostředků pro pokrok Božího díla? Může to učinit aniž by přerušil svoje spojení s Ním? I takto si možno představit šetření, toto je však strašná šetrnost, která je nakonec odloučí od Boha. *9T 56.1*

Bratři a sestry, je příliš pozdě na to, abychom svým časem a svojí silou sloužili sami sobě. Ať vás poslední den nezastihne aniž byste neměli v nebesích uložen svůj poklad. Snažte se zvěstovat vítězství kříže, snažte se lidem přinášet světlo, pracujte pro záchranu svých spolubližních a vaše dílo ob stojí i v ohnivé zkoušce. *9T 56.2*

Každý věrný obětavý pracovník Boží je ochoten vynakládat své síly a být i obětován pro druhé. Kristus praví: „*Kdož miluje duši svou, ztratí ji; a kdož nenávidí duše své na tomto světě, k životu věčnému ostríhá ji.*“ (J 12,25) Vážným promyšleným úsilím pomáhat tam, kde si to potřeba vyžaduje, pravý křesťan zjevuje svou lásku k Bohu a ke svým spolu bližním. Může ztratit život při této službě; když však Kristus přijde, aby shromáždil k sobě své milé, nalezne jej opět. *9T 56.3*

Bratři a sestry, neutrácejte mnoho času a peněz na sebe, na svůj zevnějšek. Ti, kdo to činí, nutně musí zanedbat mnohé, co by bylo k potěšení jiným a zahřálo jejich chladnoucí srdce. Všichni se potřebujeme učit, jak věrně zužitkovat příležitost, které se nám tak často naskytují, kdybychom mohli přinést světlo a naději do života jiných. Jak můžeme zužitkovat tyto příležitosti, jestliže ustavičně přemýšlíme jen o sobě. Ten, kdo se soustřeďuje na sebe, ztrácí nesčetné možnosti, aby učinil to, co by přineslo požehnání jemu i druhým. Je povinností služebníka Kristova za každé

okolnosti tázat se sama sebe: „Co mám činit, abych pomohl druhým?“ Když učinil co mohl, důsledky má přenechat Bohu. 9T 56.4

Bůh připravil pro každého radost, z které se může těšit bohatý jako chudý – radost, z pěstování čistých myšlenek a nesobeckých činů, radost z promluvených soucitných slov a konání dobrých skutků. Od těch, kdo takto slouží, září světlo Kristovo, a osvěcuje životy zatemněny mnohým zármutkem. 9T 57.1

Můžete být v pokušení, vložit své prostředky do půdy. Snad vám to budou radit vaše děti. Nemůžete uplatnit nějaký lepší způsob? Nebyly vám vaše peníze svěřeny, abyste s nimi jednali moudře a aby přinesly užitek tak, aby když Pán přijde, hřivny byly znásobeny? Nemůžete postřehnout, že Pán chce, abyste své prostředky použili k výstavbě modliteben a sanatorií? 9T 57.2

Potřebujeme si cenit duší více než peněz. Víte-li o nějaké ušlechtilější práci na tomto světě než je dílo záchranu duší, dílo, které přinese lepší výsledky z investovaných prostředků, nemohli byste nám o něm povědět, abychom změřili jeho hodnotu? 9T 57.3

Obávám se, že mnozí z našich lidí si neuvědomují důležitost Božího díla. Jeden z těch, kterému jsem psala o zapůjčení peněz, odpověděl takto: „Obdržel jsem tvůj dopis, v němž mne prosíš o zapůjčení peněz. Naskytl se mi kus půdy, k jehož koupi mi radily děti a já jsem vložil své úspory do této půdy.“ O kolik lepší by bylo, kdyby tento bratr byl vložil své peníze do výstavby některého léčebného ústavu, v kterém se přináší svědectví o pravdě pro tento čas, anebo do škol, které obklopí naši mládež nejlepšími vlivy, v kterých se mohou vzdělávat za misionáře Božího díla. 9T 57.4

Bratři a sestry, vložte své peníze do křesťanských misí, z nichž bude zářit světlo pravdy, které přitáhne duše k Bohu. Jedna duše, opravdu obrácená a pracující pro Pána, přivede další duše k Spasiteli. 9T 58.1

Bůh sám je původcem plánu pro pokrok svého díla a On opatřil svůj lid hojnými prostředky, takže, když vyzývá k obětavosti, lid může odpovědět slovy: „Pane, tvá hřivna získala další hřivny.“ 9T 58.2

Jestliže ti, jimž byli svěřeny Boží prostředky budou je věrně odevzdávat do Boží pokladnice, Jeho dílo bude rychle postupovat. Mnoho duší bude získáno pro pravdu a den Kristova příchodu bude urychlen. Muži i ženy mají být zasaženi vlivem pravých, vážných a celým srdcem oddaných pracovníků, kteří usilují o záchranu duší s vědomím konečného účtování. Všichni ti, kdo jsou pokřtěni mírou apoštolského ducha, budou vnitřně puzeni, stát se Božími misionáři. Budou-li věrní, pevní u víře a jestliže nezaprodají svého Pána pro zisk, ale vždy budou uznávat Božskou nejvyšší moc a svrchovanost, Bůh jim připraví cestu a bohatě je požehná. On jim pomůže představit jeho dobrotivost, lásku a milosrdenství. Sláva Páně je zastíní. V nebesích bude radost a tato čistá, nebeská radost naplní srdce pracovníků. Pro záchranu hynoucích duší budou ochotni obětovat nejen své síly, ale i sebe a jejich srdce bude naplněno láskou a vděčností. Vědomí Boží přítomnosti očistí a zůslechtí jejich zkušenost, obohatí a posílí je. Milost Boží bude zjevena v jejich práci získáním duší pro Krista. 9T 58.3

Takto má v našem světě Boží dílo postupovat. Věrní správci mají vložit Pánovy prostředky do Jeho pokladny, aby mohli být vysláni pracovníci do všech částí světa. Církev zde na zemi musí sloužit Bohu se sebezapřením a obětavě. Takovým způsobem má dílo postupovat a dosáhnout slavných vítězství. 9T 59.1

Láska k ztraceným přivedla Krista na golgotský kříž. Láska k duším nás vede k sebezapření a obětavosti pro záchranu ztracených. Tím, že Kristovi následovníci vracejí Pánu co Mu patří, shromáždí poklad, který bude jejich pokladem až uslyší slova: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný: ...vejdiž v radost Pána svého*“, „*kterýž místo sobě předložené radosti, strpěl kříž, opováživ se hanby, i posadil se na pravici trůnu Božího.*“ (Mt 25,21; Žd 12,2) Radost z pohledu na duše zachráněné pro věčnost, bude odměnou všech, kdo kráčí v šlépějích Vykupitele. 9T 59.2

„*Kterýž ani vlastnímu Synu svému neodpustil, ale za nás za všechny vydal jej i kterakž by tedy nám s Ním všech věcí nedal?*“ (Ř 8,32) 9T 59.3

Oběť, kterou přinesl Pán nebes, byla drahou obětí. Božská dobrotu sahala do nezměrných hloubek. Bylo nemožné, aby Bůh obětoval víc. On „*tak miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal,*

aby každý, kdož věří v Něho, nezahynul, ale měl život věčný“ (J 3,16). Proč je naše vděčnost tak omezena? Je to pouze nepatrné zvlnění hladiny v porovnání s velkým přílivem lásky, která nám plyne od Otce. ^{9T 59.4}

Znamení, která předpovídají druhý příchod Kristův se rychle naplňují. Mají být lidé ponecháni v nevědomosti o velkých událostech, které jsou před námi a mají se snad dočkat tohoto hrozného dne nepřipraveni? Celé nebe se obětovalo pro záchranu světa. Mají snad ti, kdo vyznávají, že milují Boha a zachovávají Jeho přikázání být lhostejnými k lidem? Ne, ne, nemohou! ^{9T 60.1}

Ti, jimž dostalo se poznání přítomné pravdy měli by se vší horlivostí šířit toto světlo mezi těmi, kteří jsou dosud v temnotě. Mají pracovat v síle Boha Izraelského posvěceně, sebezapíravě a sebeobětavě. Toto poselství má být zvěstováno v cizích zemích; musí se šířit v malých i velkých městech naší země. Lidé unavení a všelijak obtíženi touží po poselství pravdy, které jim přinese odpočinutí a pokoj v Kristu. Kdo bude zvěstovat toto poselství těm, kteří o něm nikdy neslyšeli? Kdo bude vyhledávat radost a slávu Boží v tom, že bude přivádět hříšníky k nohám Toho, který dal svůj život a obětoval se za každou duši? Kdo ukáže lidem Spasitele jako „*Beránka Božího, který snímá hříchy světa*“ (J 1,9)? ^{9T 60.2}

Část II. – Služba literatury

*„Pán dal slovo své, i těch, kteréž potěšeně
zvěstovaly, zástup veliký.“ (Ž 68,12)*

6. Naše publikace

Veliké a obdivuhodné dílo zvěstování posledního poselství evangelia musí být dnes konáno jako nikdy před tím. Světlo pravdy má osvětit svět evangelizačním slovem obsaženým v našich knihách a časopisech. Naše publikace mají svědčit o blížkém konci všeho. Cítím povinnost říci našim nakladatelstvím: „Pozvedněte úroveň; ještě výše ji pozvedněte. Zvěstujte třetí andělské poselství, aby jej mohli slyšet všichni. Ať je vidět, že *„tu jsou ti, kteříž ostrihají přikázání Božích a víry Ježíšovy“* (Zj 14,12). Ať naše literatura je svědeckým poselstvím celému světu.“ ^{9T 61.1}

Naši pracovníci by měli být nyní povzbuzeni předně se zajímat o knihy, které osvětlují naše vyznání – knihy, které poučují o zásadách Písma a které připraví lid pro těžké časy, které jsou před námi. Když jsme modlitebním úsilím osvětlili lidem pravdy Písma a moudře při tom použili naše publikace, poučme je, aby sami šířili toto slovem a učením. Musíme je povzbudit rozšiřovat knihy, které pojednávají o biblických pravdách – knihy, jejichž obsah připraví lid, který by obstál majíc bedra svá opásaná pravdou a lampy hořící. ^{9T 61.2}

Jako ospalí, přihlíželi jsme na dílo, které mohlo vykonat vhodné šíření literatury. Rozumným použitím časopisů a knih zvěstujme nyní slovo rozhodným úsilím, aby svět pochopil poselství, které Kristus dal Janovi na ostrově Patmos. Ať každý člověk vyznávající Kristovo jméno svědčí: „Konec všech věcí je blízko, připrav se vstříc Bohu svému.“ ^{9T 61.3}

Naše publikace by měly být všude. Vydávejme je v mnohých jazycích. Poselství třetího anděla má být zvěstováno tímto způsobem jakož i živým slovem. Vy, kdo věříte pravdě pro tento čas, probud'te se. Dnes je vaší povinností všemožně pomáhat těm, kteří ji dovedou zvěstovat. Část peněz z prodeje našich publikací by se měla použít pro usnadnění vydávání další literatury, jež bude otvírat slepé oči a rozorávat úhor srdce. ^{9T 62.1}

Je zde nebezpečí komercialismu a takových světských zájmů, že čistota a moc Božího Slova nepronikne do života. Láska k obchodování a zisku stále víc a více vzrůstá. Bratři, ať je vaše srdce skutečně obráceno. Více než kdy jindy je nám třeba poznání naší zodpovědnosti dnes, kdy „klesla na ulicích pravda a pravost nemá průchodu“. Satan sestoupil s velikou mocí, pracuje se vším svodem nepravosti v těch, kteří hynou; a vše čím lze otřást, bude otřeseno, aby zůstalo to nepohnutelné. Pán přijde velmi brzy a my vstupujeme na nejrůznější jeviště pohrom; satanské nástroje nepozorovaně pracují na zkáze lidského života. Jestliže je náš život skryt s Kristem v Bohu, uvidíme Jeho milost a spásu. Kristus přijde zřídit své království na zemi. Necht' váš jazyk je posvěcen a uvyklý oslavovat Ježí. Pracujme dnes tak, jako jsme nikdy před tím nepracovali. Jsme napomínání, abychom byli stále zvěstovateli Slova „*v čas i ne v čas*“ (2 Tm 4,2). Máme si zjednávat přístup k zvěstování pravdy. Máme využívat každou příležitost k přivedení lidí ke Kristu. ^{9T 62.2}

Jako lid, musíme se znovu obrátit a náš život musí být posvěcen pro zvěstování pravdy jaká je v Ježíši. Při rozšiřování naší literatury můžeme mluvit o Spasitelově lásce s horoucím a tlukoucím srdcem. Jen Bůh má moc odpustit hříchy. Jestliže nebudeme hlásat toto poselství neobráceným, naše nedbalost může zapříčinit jejich zkázu. Naše časopisy obsahují požehnané, duše zachraňující biblické pravdy. Mnozí by mohli pomáhat při rozšiřování našich časopisů. Pán nás všechny vyzývá, abychom zachraňovali hynoucí. Satan se snaží svést i vyvolené, a právě dnes musíme pracovat bděle. Naše knihy a časopisy musí proniknout k lidem; evangelium přítomné pravdy má se bezodkladně rozšířit v našich městech. Nechopíme se svých povinností? ^{9T 63.1}

Budeme-li studovat Kristův život a učení, poskytne nám každá událost text k důležitému pohovoru. Takovýmto způsobem zvěstoval Spasitel evangelium na hlavních i postranních cestách a když mluvil, malá skupinka posluchačů rozrostla se ve velký zástup. Dnešní evangelisté mají pracovat s Kristem. Platí pro ně totéž ujištění jaké dostali Jeho učedníci. „*Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého. Učíte je zachovávat všechno, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.*“ (Mt 28,18-20) ^{9T 63.2}

Práce, kterou má vykonat Boží lid, vystihují slova Písma: „*Aj, služebník můj na kteréhož se zpodepru, vyvolený můj, jehož libuje duše má. Ducha svého dám jemu, onť soud národům vynášeti bude. ... Nebude neochotný ani přísný, dokudž soudu na zemi nevykoná, a učení jeho ostrovové očekávati budou.*“ (Iz 42,1.4) ^{9T 64.1}

Bůh vyzývá všechny lidi k důkladnému zkoumání požadavků Jeho zákona. Jeho Slovo je svaté a věčné. Důvod pravdy má vyniknout jako hořící lampa. Vážné zkoumání Božího Slova odhalí pravdu. Hřích a zlo nebude trpěno, ale Boží zákon bude obhájen. „*Tak praví Bůh silný Hospodin, kterýž stvořil nebesa, roztáhl je, kterýž rozšířil zemi i to, což z ní pochází, kterýž dává dýchání lidu na ní, a ducha těm, jenž chodí po ní. Já Hospodin povolal jsem tě v spravedlnosti, a ujal jsem tě za ruku tvou; protož ostrážati tě budu, a dám tě v smlouvu lidu, a za světlo národům, abys otvíral oči slepé a vyvodil z žaláře vězně, a z vězení ty, kterýž sedí ve tmách.*“ (Iz 42,5-7) Křesťané mají hledat své světlo v Božím Slově a pak ve víře odevzdávat toto světlo těm, kteří sedí v temnotě. ^{9T 64.2}

*Sanatorium, Kalifornie,
24. května 1908*

7. Rozšiřujte publikace

V noci dne 2. března 1907 mi bylo zjeveno mnoho věcí o důležitosti našich publikací, pojednávajících o přítomné pravdě a o malém úsilí, které vyvíjí naši bratři a sestry ve sborech k jejich rozsáhlému rozšiřování. *9T 65.1*

Bylo mi opětovně ukázáno, že naše tiskárny by se měly neustále zabývat vydáváním literatury, obsahujících světlo a pravdu. Dnešní doba je dobou duchovní temnoty v zesvětštělých církvích. Neznalost Božských věcí zatemnila Boží zjevení a pravdu. Síla zla se stále zvětšuje. Satan se chvástá svým spolupracovníkům, že vyvine úsilí, jimž se zmocní celého světa. Zatím co částečná nečinnost přišla na církev, satan a jeho zástupy jsou neustále činní. Vyznávající křesťanské církve neobracejí svět; neboť jsou samy proniknuty sobectvím a pýchou a je jim samotným třeba, aby pocítily moc Božího obrácení dříve než by mohly vést druhé k čistější a vyšší úrovni. *9T 65.2*

Povzbuzující zkušenost

Odpoledne dne 2. března jsem strávila s bratrem a sestrou S. N. Haskellovými v společném pohovoru o práci v Oaklandu a o jejich plánech jít na východ a strávit nějaký čas v jižním Lancastru. Po návštěvě jsem byla unavena a šla jsem časně spát. Pocítovala jsem revmatické bolesti na levé straně těla, takže jsem bolestí nemohla usnout. Obracela jsem se ze strany na stranu, pokoušeje si ulevit v bolesti. Srdce mne bolelo, a to neznamenal pro mne nic dobrého. Nakonec jsem usnula. *9T 65.3*

Asi kolem půl desáté jsem se pokoušela obrátit se a když jsem se obrátila, nepocítila jsem žádnou bolest. Jak jsem se obracela se strany na stranu a hýbala rukama, cítila jsem neobyčejnou volnost a lehkost, kterou nemohu popsat. Pokoj byl naplněn světlem nesmírně nádherným, jemným, modravým světlem a mně to připadalo, jako bych byla v náručí nebeských bytostí. *9T 65.4*

Toto zvláštní světlo jsem pozorovala dříve ve chvílích zvláštního požehnání, avšak tentokrát to bylo ještě zřetelnější, živější a já jsem cítila klid tak plný a tak nesmírný, že se to nedá slovy vyjádřit. Pozvedla jsem se a sedla si, a tu jsem viděla, že jsem obklopena širokým oblakem, bílým jako sníh, jehož okraje byly zbarveny sytě růžovou barvou. Nesmírně jemná, nejsladší hudba zněla v ovzduší a já jsem poznala, že tato hudba je zpěv andělů. Na to mne oslovil určitý hlas: „Neboj se, já jsem tvůj Spasitel. Svatí andělé jsou všude kolem tebe.“ *9T 66.1*

„Toto je tedy nebe“, řekla jsem „a nyní mohu odpočívat. Už nebudu muset hlásat žádné poselství a snášet žádné falešné výklady. Nyní bude všechno snadné a já se budu těšit z míru a klidu. Ó, jaký nevysvětlitelný klid naplňuje mou duši! Je to skutečně nebe? Jsem jedním z dítek Božích a budu mít vždycky tento klid?“ *9T 66.2*

Hlas mi odpověděl: „Tvoje dílo není ještě ukončeno.“ *9T 66.3*

Opět jsem usnula a když jsem se probudila, slyšela jsem hudbu a chtělo se mi zpívat. Tu někdo prošel dveřmi a já jsem byla zvědavá, zda tato osoba zpozorovala světlo. Za nějakou dobu světlo přešlo, avšak klid mi zůstal. *9T 66.4*

Po nějaké chvíli jsem opět usnula. Tenkrát se mi zdálo, že jsem na poradě, kde se mluví o naší práci s knihami. Bylo tam mnoho našich vedoucích bratří díla a bratr Haskell a jeho manželka se radili spolu a s bratřími o rozšiřování našich knih a časopisů. *9T 66.5*

Bratr Haskell uváděl závažnější důvody, proč knihy, které obsahují poznání, jež bylo sděleno sestře Whiteové – knihy, obsahující zvláštní poselství, jež má v tento čas být sděleno světu – mají být více rozšiřovány. „Proč“ – vysvětloval – „si naši lidé necení více knih obsahujících Boží zvěst a proč je více nerozšiřují? Proč není učiněna zvláštní smlouva o knihách obsahujících varování před satanovým dílem? Proč nevynakládáme větší úsilí, abychom rozšiřovali knihy, jež zvláště pojednávají o satanových plánech k zmaření díla Božího, knihy, které odhalují jeho plány a ukazují na jeho svody. Mravní škody způsobené jeho podvody, musí být odstraněny tím, že se otevrou oči lidu, aby poznal situaci a nebezpečí naší doby a mohl se cele opřít o víru v Krista a Jeho spravedlnost.“ *9T 67.1*

Jistý posel z nebe stál mezi námi a promlouval slova varování a poučení. Jasně nám vysvětlil, že evangelium o království je poselstvím, po kterém svět touží a že toto poselství, obsažené v našich publikacích jak vytištěných tak těch, které mají být vydány, mělo by se šířit mezi lidem na blízku i v dáli. *9T 67.2*

Nebezpečí spekulace

Světlo pravdy, které podle Božího rozhodnutí má se dostat světu v této době, není to světlo, které se snaží šířit učenci tohoto světa, neboť tito mužové ve svém badatelském úsilí často docházejí k mylným závěrům a při svém studiu mnoha autorů jsou nadšeni teoriemi satanského původu. Satan oděn rouchem anděla světlosti klade lidem k studiu věci, jež jsou plné vědeckého tajemství. Při sledování těchto otázek jsou lidé přivedeni k tomu, aby přijali mylné závěry a aby se spojili se svůdnými duchy v díle zvěstování nových teorií, které odvádějí od pravdy. *9T 67.3*

Je nebezpečí, že falešné názory vyjádřené v knihách, které přečetli, budou našimi kazateli, učiteli a vydavateli vnášeny do jejich důkazů, proslovů a publikací v představě, že v podstatě se shodují s učením Ducha pravdy. Kniha *Živý chrám* je ukázkou takového díla, o němž jeho spisovatel na svojí podporu prohlásil, že učení v ní hlásané je totéž jako ve spisech E. G. Whiteové. Znovu a znovu budeme muset čelit vlivu lidí, kteří studují vědu satanského původu, skrze něž satan pracuje, aby popřel existenci Boha a Krista. *9T 68.1*

Jak Otec tak i Syn mají svojí osobnost. Kristus prohlásil: „*Já a Otec jedno jsme.*“ Avšak na svět přišel Syn Boží v lidské podobě. Odložil svůj královský šat a korunu, přioděl své božství lidskou přirozeností, aby se lidé Jeho nekonečnou obětí stali účastníky božské přirozenosti a unikli porušenosti, která je na světě skrze žádostivost. *9T 68.2*

Kristus byl ve všem podobně pokoušen jako člověk, avšak nikdy se neobrátil proti pokušiteli nějakou výsměšnou obžalobou. Při každém pokušení poukázal na slova Hospodina. „*Psánot jest*“ bylo Jeho zbraní, jež nikdy neselhala. My, jakožto zástupci Krista, musíme odrážet každý nápor nepřítele slovy živého Boha. Neměli bychom si nikdy dovolit, abychom se nechali vléci ve stopách hada a používali jeho vědeckých důvodů. Satan nemůže nikdy zvítězit nad dítkem Božím, které při své obraně spoléhá na Boží Slovo. *9T 68.3*

Náš Rádce vryl hluboce do našich myslí, že lidé, kteří zachovávají Boží přikázání musí být posvěceni pravdou a že pravdě patří vždy nejpřednější místo. Nesmíme zapomenout, že satan je stále ve střehu a že svojí svůdnou moc uplatňuje i skrze falešnou vědu. *9T 69.1*

Kristus byl Majestátem nebes, Knížetem života a přece se snížil a jako člověk byl poslušen všem zákonům Božím. Prošel po cestě, po které musí každý člověk, který vzývá Jeho jméno, projít a vyšel z této zkoušky čistý a neposkvrněný hříchem. Stal se našim příkladem ve všem. *9T 69.2*

První příchod Krista a Jeho život služby nejsou studovány tak, jak by být měly. Jeho život byl životem sebezapření, životem, v němž se ukázala pravda ve všech svých nejušlechtlejších vlastnostech. Žil k požehnání lidem každým dobrým slovem a činem. *9T 69.3*

Důstojnost spisovatelské práce

Spisovatelská činnost je vznešená a dobrá, avšak nebyla vždy v tom vysokém a posvátném postavení, které by měla mít podle Božího určení, neboť někteří do tohoto díla vetkávali vlastní já. Publikáčnická činnost by měla být prostředkem rychlého rozšíření Božího světla přítomné pravdy ve světě. Publikace, jež vycházejí dnes z našich tiskáren mají být takové, aby posílily každou třtinu a sloup víry, která byla vštípena Slovem Božím a zjevením Jeho Ducha. *9T 69.4*

Pravda, kterou Bůh dal svému lidu v těchto posledních dnech, by je měla utvrdit pro případ rozšiřování falešných nauk v církvi. Pravda, která obstála pevně proti útokům nepřítele více než půl století, musí být i nadále důvěrou a posilou lidu Božího. *9T 69.5*

Nevěřícím podáme nejlepší důkaz v tom, že obhajujeme pravdu Božího Slova tehdy, budeme-li žít přísně sebezapíravě. Nesmíme se vysmívat své víře, nýbrž vždy mít před sebou příklad Toho, který i když Pánem nebe, snížil se k životu plnému sebezapření a obětavosti, aby obhájil pravdivost

slova svého Otce. Nechť každý z nás se rozhodne konat vše, co může, aby světlo našich dobrých skutků zářilo na světě. *9T 70.1*

Jednota a pokrok

Má-li být světlo obsažené v našich publikacích rychle přineseno církvím i světu, musí být v plánech vydávání našich knih a časopisů dokonalý soulad. Mnohem víc by mělo být vykonáno v prodeji našich knih, než to vidíme dnes. *9T 70.2*

Naši kazatelé by měli vyzývat členy církve, aby dovolili pravdě vítězit. „*Povstaniž, zaskvěj se, poněvadž přišlo světlo tvé, a sláva Hospodinova vzešla nad tebou. Nebo aj, tmy přikryly zemi a mrákota národy, ale nad tebou vzejde Hospodin, a sláva Jeho nad tebou vidína bude. I budou choditi národové ve světle tvém, a králové v blesku, jenž vzejde nad tebou.*“ (Iz 60,1-3) Jednota a láska vykoná obdivuhodné věci pro věřící. Neměli by se naše sbory probudit a přinést světu poslední varovné poselství? *9T 70.3*

Naše pomocné knihy

Kristova podobenství je kniha, jež mluví za sebe a vykonala dobré dílo. Když byla tato kniha prodávána a cíl jejího prodeje objasněn, utržené peníze pomohly, našim školám vyjít z dluhu. Co víc, četba této knihy pro svůj obsah pravdy byla požehnáním mnohým, a takovým požehnáním bude v budoucnu i pro další čtenáře. *9T 70.4*

Kniha *Cesta ke zdraví* může znamenat pro naše sanatoria a zdravotní ústavy totéž, co kniha *Kristova podobenství* znamenala pro naše školy. Tato kniha obsahuje moudrost velikého Lékaře. Pokládala jsem si za vzácnou příležitost věnovat svou práci při napsání těchto knih dílu Božímu. V budoucnosti měli bychom dobře plánovat a vytrvale usilovat o rozšířený prodej těchto knih. *9T 71.1*

Odstraňte dluhy

Bůh chce, abychom se poučovali z chyb minulosti. Nelíbí se Mu, když jsou Jeho ústavy zadluženy. Nadešel čas kdy si nemůžeme dovolit šířit dílo výstavbou Velikých a příkladných budov. Nesmíme opakovat omyly minulosti a čím dále, tím více upadat do dluhu. Musíme se spíše vynasnažit vyrovnat dluhy našich ústavů. Naše sbory mohou pomoci v této věci, budou-li chtít. Ti členové, jimž Pán dal majetek mohou vložit své prostředky do díla bezúročně nebo na nízký úrok a svými dobrovolnými obětmi mohou pomáhat vydržovat dílo. Pán chce, abyste Mu radostně vrátili část toho, co vám propůjčil a tak se stali Jeho správci. *9T 71.2*

Jiný pohled na knižní dílo

Po návštěvě stanových i velkých shromáždění v našich sborech, kde kazatelé jasně ukázali nebezpečí doby, ve které žijeme a velikou důležitost spěšnějšího rozšiřování naší literatury. Po těchto výzvách přišli bratři a sestry a nakoupili mnoho knih. Někteří si vzali jen několik, zatím co jiní si jich koupili víc. Většina nákupců vyplatila zakoupené knihy hned. Někteří se zavázali obnos zaplatit později. *9T 71.3*

Jelikož knihy byly prodávány za nízké ceny, snížení některých bylo zaměřeno pro tuto příležitost, mnoho knih se prodalo a to i lidem ne z našich řad. Ti říkali: „V těchto knihách je jistě poselství pro nás. Když jsou tito lidé ochotni přinášet oběti, abychom ty knihy měly, koupíme si je pro sebe i pro své přátelé.“ *9T 72.1*

Avšak někteří z našich lidí nebyli s tím spokojeni. Jeden z nich řekl: „S tímto musíme přestat jinak doplatíme. Když si jistý bratr odnášel plnou náruč knih, jeden kolportér jej poklepal po rameni a řekl: „Milý bratře, co budeš dělat s tolika knihami?“ Pak jsem slyšela hlas našeho Rádce, který řekl: „Nebraňte jim. Toto dílo by jste měli konat. Konec je blízko. Bylo již promarněno mnoho času, kdy tyto knihy mohly být rozšířeny. Prodávajte je všude. Rozšiřte jich jako listí na podzim. Toto dílo musí pokračovat bez zákazu kohokoliv. Duše hynou bez Krista. Nechť jsou varovány o Jeho brzkém příchodu na nebeských oblacích.“ *9T 72.2*

Někteří z pracovníků byli i nadále velice ustaraní. Jeden z nich dokonce plakal a řekl: „Prodej těchto knih za tak nízkou cenu je naše vydavatelská práce poškozována a kromě toho zbavují nás části příjmu, kterou je naše dílo podporováno.“ Hlas odpověděl: „Nijak nejste poškozeni. Tito pracovníci, kteří kupují knihy za snížené ceny, nemohli by je tak rychle prodat, kdyby nebylo této tak zvané oběti. Mnozí nyní kupují tyto knihy pro své přátele i pro sebe, kteří by jinak na ně ani nepomyslili.“ ^{9T 72.3}

Opatrnost

Bratr Haskell byl pak upozorněn, že ve své úzkostlivé snaze poskytnout lidu vzácnou pravdu, obsaženou v jeho knihách, ve své touze, aby všichni poznali, že tyto knihy mají větší cenu, než stojí, a že by všichni měli být povzbuzeni pilněji je rozšiřovat, prodával své knihy příliš lacino a tím si svoji situaci nadmíru znesnadnil. ^{9T 73.1}

Náš Rádce řekl: „Knihy by měly být prodávány tak, aby autor nebyl nechán bez prostředků a aby nakladatelství mělo přiměřený zisk a mohlo ve svém díle pokračovat.“ ^{9T 73.2}

Podobenství k našemu poučení

Kristus prohlásil: „*Nebo podobno jest království nebeské člověku hospodáři, kterýž vyšel na úsvitě, aby najal dělníky na vinici svou. Smluvil pak s dělníky z peníze denního, odeslal je na vinici svou. A vyšed okolo hodiny třetí, uzřel jiné, ani stojí na trhu zahálejíce. I těm řekl: Jdětež i vy na vinici a co bude spravedlivého dám vám. A oni šli.*“ ^{9T 73.3}

Opět vyšed při šesté a deváté hodině, učinil též. Při jedenácté pak hodině vyšed, našel jiné ani stojí zahálejíce. I řekl jim: Pročež tu stojíte, celý den zahálejíce? Řkou Jemu: Nebo nižádný nás nenajal. Dí jim: Jdětež i vy na vinici, a což by bylo spravedlivého vezmete. Večer pak řekl pán vinice šafáři svému: Zavolej dělníků a zaplať jim, počna od posledních až do prvních. A přišedši ti, při jedenácté hodině najati, vzali jeden každý po penízi.“ ^{9T 73.4}

Přišedše pak první domnívali se, že více vezmou, ale vzali i oni jeden každý po penízi. A vzavše reptali proti hospodáři, řkouce: Tito poslední jednu hodinu dělali, a rovně jsi je nám učinil, kteříž jsme nesli břímě dne i horko. On pak odpovídaje, řekl jednomu z nich: Příteli nečiním tobě křivdy. Zdaliž jsi z peníze nesmluvil se mnou? Vezmiž, což tvého jest, a jdi předce, já pak chci tomuto poslednímu dáti jako i tobě. Zdaliž mi nesluší v mém učiniti, co chci? Čili oko tvé nešlechtné jest, že já dobrý jsem? Takť budou poslední první, a první poslední; nebo mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených.“ (Mt 20,1-16) ^{9T 74.1}

Milosti budou požehnaně odměněni ti, kteří pracovali pro Pána v prostotě víry a lásky. Hodnota služby pro Pána se měří spíše duchem v kterém byla vykonána, než časem, který si práce vyžádala. ^{9T 74.2}

Světlo pro všechny

Velice toužím, aby se světlo obsažené v mých knihách dostalo ke každému; vždyť Bůh dal poselství pro všechny. Tyto knihy obsahují vzácné poučení z křesťanské zkušenosti. Neodvažovala bych se zakazovat prodávat tyto knihy při zvláštních příležitostech za sníženou cenu, abych neznemožnila četbu těchto knih a tím zabránila světlu posvítit některé duši, která by mohla přijmout pravdu. Rozšiřování našich knih nemáme omezovat žádným zákazem. Světlo má být postaveno na svícen a má svítit všem v domě. ^{9T 74.3}

Poučení o obchodním jednání

„I vešel Ježíš do chrámu Božího, a vymítal všechny prodávající a kupující v chrámě a stoly penězoměnců a stolice prodávajících holubice převracel. A řekl jim: Psánoť jest: Dům můj, dům modlitby slouti bude, ale vy učinili jste jej peleší lotrovskou.“ ^{9T 75.1}

I přistoupili k Němu slepí a kulhaví v chrámě, a uzdravil je. Vidouce pak přední kněží a zákoníci divy, kteréž činil, a dítky any volají v chrámě a praví? Hosana synu Davidovu, rozhněvali se. A

řekli Jemu: Slyšíš-liž, co tito praví? Ježíš pak řekl jim: I ovšem. Nikda-liž jste nečtli, že z úst nemluvnátek a těch, kteříž prsy požívají, dokonal jsi chválu?“ (Mt 21,12-16) 9T 75.2

*Sanatorium, Kalifornie,
4. května 1908*

Naši pracovníci by nikdy neměli zapomínat, že Pán Ježíš Kristus je naši hlavou. On nám vyznačil plán, jímž se naše školy mohou dostat ze svých dluhů; a On nikdy neospravedlní jednání těch, kteří z nedostatku důvěry v Jeho úspěch, tento plán přehlíží. Když Jeho lid jednotně pomůže Božímu dílu na zemi, nic z toho dobrého co Pán zaslíbil, nebude jim odňato. 9T 75.3

8. Širší pohled

Při šíření Božího díla doma i v cizině, musí naši bratři moudře plánovat, mají-li co nejlépe zužít prostředky i pracovní síly. O vydržování mnohých cizích misijních polí, musí se velkou měrou starat naše domácí sbory. Tyto konference by měly mít prostředky, jimiž by přispěly k průkopnické práci v nových polích, kde zkušební pravdy třetího andělského poselství ještě dosud nepronikly. Za několik uplynulých let, otevřely se dveře do široka jakoby zázrakem; potřebujeme jen muže i ženy, kteří by přišli sem a započali zde skutečné dílo pro záchranu lidí. *9T 76.1*

Naše výchovná ústavy mohou mnoho vykonat pro zmírnění nedostatku školených pracovníků pro tato misijní pole. Musíme moudře plánovat, abychom posílili dílo, které se koná v našich misijních střediscích. Měli bychom studovat ty nejlepší metody jak připravit posvěcené mladé muže a ženy k odpovědným úkolům a získávání duší pro Krista. Měli bychom je vyučit jak se stýkat s lidmi a jak jim poutavě zvěstovat třetí andělské poselství. Ve finančních záležitostech měli bychom je poučit, moudře si počínat, což by jim pomohlo, když by byli posláni do osamělých polí, kde musí získat mnoho sebezapření a co nejpřísněji šetřit. *9T 76.2*

Pán určil plán, podle něhož mnozí z našich studentů mohou se naučit praktickým věcem, potřebným pro další úspěch v jejich životě. Dal jim přednost prodeje vzácných knih, které byly určeny pro pokrok našeho výchovného a zdravotního díla. Samotným prodejem těchto knih mládež získá mnoho zkušeností, které je poučí jak čelit problémům, které je očekávají v dalekých zemích. V době jejich školního života při prodávání těchto knih, mnozí se mohou naučit jak přistupovat k lidem odvážně a taktně si s nimi pohovořit o různých bodech přítomné pravdy. A mají-li někteří žáci určitý finanční úspěch naučí se hospodárnosti a šetrnosti, což jim velice pomůže, půjdou-li do misijních polí. *9T 76.3*

Studenti, kteří prodávají knihu *Kristova podobenství a Cesta ke zdraví*, potřebují prostudovat tyto knihy, chtějí-li je prodat. Když se obeznámí s obsahem prodáváných knih a budou-li sami podle těchto zásad žít, umocní se jejich poznání i duchovní síla. Poselství v těchto knihách obsahuje světlo, které mi zjevil Bůh. Učitelé našich škol by měli své žáky povzbuzovat, aby pečlivě prozkoumali každou kapitolu. Měli by je poučit o těchto pravdách a snažit se nadchnout tyto mladé lidi, aby si oblíbili myšlenky, které nám Pán svěřil, abychom je zvěštovali světu. *9T 77.1*

Příprava pro prodávání těchto knih a každodenní zkušenost seznamování lidu s obsahem těchto knih, bude neocenitelnou školou pro ty, kdo jsou do tohoto díla zapojeni. Pod Božím požehnáním bude mládež připravena pro službu na vinici Páně. *9T 77.2*

Pro náš mladý lid musí vykonat zvláštní dílo odpovědní členové místních sborů v celé konferenci. Vidí-li vedoucí členové sboru slibné, mladé lidi, kteří se chtějí připravit pro užitečné dílo v Pánově službě a rodiče je však nemohou poslat do školy, jsou povinni prozkoumat možnosti jak těmto mladým lidem pomoci a povzbudit je. Měli by si pohovořit s rodiči a mladými a společně se moudře poradit. Někteří mladí lidé mohou být co nejlépe připraveni pro vstup do domácí misijní práce. Existuje široké pole užitečné působnosti v šíření naší literatury a při zvěstování třetího andělského poselství přátelům a sousedům. Jiní mladí lidé by měli být povzbuzeni, aby vstoupili do kolportáže a prodávali by naše větší knihy. Někteří mohou mít schopnosti pro vhodnou pomocnou službu v našich různých ústavech. V mnoha případech, kdybychom naši slibnou mládež moudře povzbuzovali a náležitě usměrňovali, mohli bychom ji vést k tomu, aby si na své školné vydělala prodejem knih *Kristova podobenství a Cesta ke zdraví*. *9T 77.3*

Při prodávání těchto knih mladí by si měli počínat jako misionáři; neboť přinášejí převrácené světlo známosti lidem tohoto světa. Současně by získali peníze, které by jim pomohly navštěvovat školu, kde by mohli pokračovat ve své přípravě pro širší pole působnosti v díle Božím. Ve škole by svými učiteli i spolužáky byli povzbuzeni pokračovat v prodávání knih, a na konci svého studijního usilování měli by již mnoho praktických zkušeností, které by je uschopnily pro tvrdou, vážnou, sebeobětavou práci, která musí být vykonána v mnoha cizích polích, kde třetí andělské poselství musí být zvěstováno za těžkých a nesnadných okolností. *9T 78.1*

Jak mnohem lepší je tento plán pro studenty, než aby po čas studia se jim nedostávalo praktické výchovy v misijní práci a aby na konci svého studia nechávali za sebou dluh, a měli pouze nepatrnou představu o těžkostech, s kterými se setkají v nových a neznámých polích! Jak těžko jim bude čelit finančním problémům, které jsou spojeny s průkopnickým dílem v cizích zemích. Jaké břímě je bude tížit dokud nesplatí dluhy svých studentských let. *9T 78.2*

Kolik by se naproti tomu získalo kdybychom podporovali plán, aby se žáci vydržovali na školách sami. Student by častokrát odcházel z výchovného ústavu téměř nebo úplně bez osobních dluhů; finanční stav školy by byl v mnohem lepším stavu; a naučení, které by student v nabytých zkušenostech získal v domácím poli, měly by nevýslovnou cenu pro něj v cizích polích. *9T 79.1*

Moudře plánujme, abychom usilovným studentům pomohli získat své vlastní školné prodejem těchto knih chtějí-li tak sami. Ti, kteří tímto způsobem získají dost prostředků, aby si zaplatili své školné v některém z našich výchovných ústavů, získají nejvzácnější praktickou zkušenost, která jim pomůže připravit se pro průkopnické misijní dílo v jiných polích. *9T 79.2*

Veliké dílo třeba vykonat v krátké době a my musíme lépe porozumět a více než v minulosti oceňovat Boží vedení projevující se v tom, že nám dal do rukou převzácné knihy *Kristova podobenství* a *Cesta ke zdraví* jako prostředky, které mohou pomoci usilovným studentům, aby si vydělali na své školní výlohy a získali prostředky na urovnání dluhů na našich lékařských a výchovných ústavech. *9T 79.3*

Veliká požehnání nás budou doprovázet, budeme-li moudře prodávat tyto převzácné knihy, které nám byly dány pro rozšíření díla přítomné pravdy. Pracujeme-li podle tohoto Pánova plánu, zjistíme, že mnoho posvěcených mladých lidí bude připraveno odejít do dalekých zemí s kvalifikací pohotových misionářů. Současně bude mít domácí pole dostatek prostředků, s nimiž mohou štedře podporovat dílo, započaté v tomto novém poli. *9T 79.4*

*Sanatorium, Kalifornie,
17. dubna 1908*

Pán chce, aby náš lid v prodeji knihy *Kristova podobenství* postřehl Boží způsob, kterým chce pomoci našim školám dostat se z dluhů. A právě pro zanedbání tohoto plánu pocítujeme nyní tak ostře náš nedostatek prostředků pro pokrok díla. Kdyby školy byly použily těchto takto jim poskytnutých prostředků měli bychom více peněz v našich školských pokladnách a více by bylo též v rukou Božích služebníků, kterými by odstraňovali nedostatky jiných odvětví díla, a to nejdůležitější: učitelům a studentům by se dostalo potřebného naučení pro Mistrovu službu. *9T 80.1*

Ve městech nedaleko našich sanatorií a výchovných ústavů, se nám otvírá misijní pole, o které jsme dosud jen nepatrně zavadili. V některých z těchto míst byl učiněn dobrý počátek. Božím úmyslem však bylo, aby se prodejem knih *Cesta ke zdraví* a *Kristova podobenství* získalo mnoho prostředků pro dílo našich sanatorií a škol, aby náš lid mohl tím štedřeji obětovat ze svých příjmů pro otevření díla v nových misijních polích. Jestliže se náš lid náležitě zapojí do prodeje těchto knih budeme mít mnohem více prostředků než máme nyní pro šíření díla takovým způsobem, jaký nám pro to vyznačil Pán. *9T 80.2*

9. Stanová shromáždění a naše publikace

Při našich stanových shromážděních v minulých letech Boží služebníci zužitkovali mnoho převzácných příležitostí k poučení našeho lidu o praktických metodách zvěstování spásných pravd třetího andělského poselství svým přátelům a známým. Mnozí se naučili způsobu samostatné misijní práce ve svých obcích. Mnozí se vrátili domů z těchto výročních shromáždění s předsevzetím pracovat s větší horlivostí a moudřejší než dosud. ^{9T 81.1}

Jistě by se to Bohu líbilo, jestliže mnohem více z těchto praktických rad obdrželi naši členové, kteří se zúčastňují našich stanových shromáždění, než se jim dostalo v minulých letech. Naši pracovníci a vedoucí bratři a sestry v každé konferenci měli by pamatovat, že jedním z cílů našich výročních shromáždění je, aby se všichni obeznámili s praktickými metodami osobního misijního díla. Tato fáze našich stanových shromáždění je načrtnuta ve *Svědectví pro církev* sv. 6. následovně: ^{9T 81.2}

„Pán nám svěřil nejvzácnější a nejsvatější dílo. Musíme se proto společně scházet, abychom přijali naučení, abychom byli uschopněni toto dílo konat. Potřebujeme pochopit, že kde kdo z nás by měl pracovat při šíření Božího díla na zemi při obhajování svatého Božího zákona a vyvyšování Spasitele jako *„Beránka Božího, kterýž snímá hříchy světa“* (J 1,19). Potřebujeme se společně sejít a obdržet Boží dotek, abychom postřehli naše dílo doma. Rodiče potřebují pochopit jak ze svatyně svého domova mohou posílat syny a dcery tak vzdělány a vychovány, aby byli připraveni zářit jako světlo ve světě. Potřebujeme pochopit rozvětvení díla i způsob pokroku toho kterého odvětví. Každý z nás by měl pochopit své povolání, aby v tomto díle práce souladně odpovídala plánu společném úsilí všech.“ (Str. 32, 33) ^{9T 81.3}

„Stanové shromáždění správně vedeno je školou, kde se kazatelé, starší i diakoni mohou naučit dokonaleji pracovat pro Mistra. Měla by to být škola, kde je členům církve, starým i mladým, dána příležitost lépe poznat cesty Boží, místo, kde se mohou vzdělat úspěšněji sloužit jiným. ... ^{9T 82.1}

Nejlepší pomoc, kterou kazatelé mohou dát členům sborů není kázání, nýbrž pracovní plán pro ně. Dejte každému jednotlivci něco konat pro jiné. Pomozte jim vidět, že jako příjemci milosti Kristovy jsou povinni pracovat pro Něj. Ať jsou všichni poučeni jak mají pracovat. Obzvláště bychom měli nové členy poučit jak by mohli spolupracovat s Pánem. Jestliže se malomyslný člen pustí do práce, brzy zapomene na svou malomyslnost; slabý stane se silným, nevědomý rozumným a všichni budou připraveni zvěstovat pravdu Ježíše Krista. Naleznou neklamného pomocníka v tom, který slíbil spasit všechny kdo přicházejí k Němu.“ (Str. 49, 50) ^{9T 82.2}

V některých našich konferencích vedoucí váhali použít tyto praktické doškolovací metody. Někteří mají přirozený sklon spíše kázat než vyučovat. Avšak při takových příležitostech, jako jsou naše výroční stanová shromáždění, nikdy nesmíme ztratit se zřetele příležitost poučovat věřící jak mohou konat praktické misijní dílo tam, kde bydlí. V mnohých případech by bylo dobře vybrat některé lidi a svěřit jim péči o různé odvětví výchovného díla při těchto shromážděních. Někteří by mohli poučit zájemce jak dávat biblické hodiny a řídit shromáždění na venkově. Jiní mohou poučovat o způsobu šíření adventních zásad a jak ošetřovat nemocné. A ještě jiní mohou poradit o úspěšném šíření našich časopisů a knih. Vybrání pracovníci se zvláštním zájmem měli by poučovat mnohé jak prodávat knihy *Kristova podobenství* a *Cesta ke zdraví*. ^{9T 82.3}

Mnozí dosud nevědí jak prodávat tyto knihy určené pro pokrok a rozmach našich ústavů. Avšak takoví by se neměli omlouvat. Měli by pilně studovat jak by své dílo rozšiřování těchto převzácných knih vykonali co nejvěrněji. Naše školy a sanatoria musí být všestranně užitečná a na nás všech spočívá vážná zodpovědnost, abychom těmto ústavům pomohli rozsáhlým rozšiřováním těchto pomocných knih. Bůh bude oslaven každým, kdo se aktivně zapojí do tohoto díla šíření těchto knih mezi zástupy, které potřebují spásné dílo pravdy evangelia. ^{9T 83.1}

V souvislosti s dílem konference v jižní Kalifornii bylo mi opětovně poukázáno na příležitost, která se nám ke konání dobra naskýtá, budeme-li snažně uplatňovat Boží plán určený pro podporu našich škol a sanatorií. Tamější podmínky jsou neobvykle příznivé pro dlouhodobé úsilí prodeje knih *Kristova podobenství* a *Cesta ke zdraví*. Naši bratři a sestry v jižní Kalifornii by se nikdy ne-

měli vzdávat tohoto plánu určeného k získání prostředků potřebných na vyrovnaní těžkých dluhů. Studenti školy Fernando a ošetřovatelky třech sanatorií, která byla zřízena, si mohou stěžet dovolit zanedbat tyto převzácné zkušenosti misijního díla, jichž se dostává těm, kteří prodávají tyto knihy a konference nemůže přehlédnout duchovní i finanční výsledky, které by provázely ustavičné úsilí tohoto druhu. 9T 83.2

Uběhla však léta a studenti, kteří měli získávat bohaté zkušenosti v skutečné misijní práci, nebyli povzbuzeni pustit se radostně do prodeje knihy *Kristova podobenství*. Členové církve na mnoha místech se denně stýkají s cizinci – turisty, muži i ženami, bohatými i vlivnými – a přece také příležitosti jako je rozšiřování knih *Kristova podobenství* a *Cesta ke zdraví* zůstaly nevyužity. Mnoha poctivě smýšlejícím lidem, kteří mohli být zasaženi usilovným ochotným snažením, se nedostalo světla třetího andělského poselství. 9T 84.1

Kdybychom se řídili Pánovým plánem, Jeho jméno mohlo být oslaveno a mohli jsme získat mnoho duchovních vítězství. Ti, kdo mají prostředky, mohli by lépe a ochotněji přispět na Boží dílo, když je Pán neobvyklým způsobem nabádal zřít silné zdravotně misijní střediska nedaleko důležitých dopravních křižovatek. Studenti by byli obdrželi výchovu, která by velice umocnila jejich praktickou misijní službu doma i v cizině. Sbory by bylo oživovalo duchovní požehnání. Mnozí by byli přivedeni k pravdě a tito by byli do díla přinesli svůj vliv i své prostředky. 9T 84.2

V takových krajích jako je jižní Kalifornie, kde ustavičně přichází a odchází tisíce turistů, z nichž mnozí hledají uzdravení a novou sílu, obzvláště by mělo být vynaloženo zvláštní a vytrvalé úsilí pro rozšíření jasných paprsků světla a pravdy. Knihy *Cesta ke zdraví* a *Kristova podobenství* se obzvláště hodí pro službu turistických středisek a měli bychom vykonat všecko co jen můžeme, abychom tyto knihy dali do rukou těch, kteří mají volnou chvíli a rádi čtou. Obzvláště ti, kteří hledají své uzdravení, potřebují knihu *Cesta ke zdraví*. Měli bychom využít každou vhodnou příležitost pro přístup k těmto lidem. 9T 84.3

Velice mně potěšilo když jsem se dověděla o oživení tohoto pomocného díla v jižní Kalifornii za několik uplynulých měsíců. V Loma Lindě byli někteří z ošetřovatelů zvláště poučení o prodeji knih *Cesta ke zdraví*; a když navštívili domy v sousedních městech a vesnicích, požehnání nebes je bohatě doprovázelo a zanechali příznivé dojmy o našem lidu a jeho díle. 9T 85.1

Ve škole Fernando před nedávném byl oživen zájem o prodej knihy *Kristova podobenství*. Skupiny studentů po modlitebním prozkoumání knihy navštívili Los Angeles v doprovodu svých učitelů a získali jedinečnou zkušenost, kterou si cení nad stříbro a zlato. Tento druh díla je ve skutečnosti jedním z prostředků, které Bůh ustanovil pro výchovu mladých lidí za misionáře; a ti, kteří nevyužívají takovéto příležitosti ztrácí ze svého života kapitulu zkušeností nejvyšší hodnoty. Jestli se studenti ochotně zapojí do tohoto díla, mohou se naučit a s porozuměním přistupovat k lidem všech vrstev, jak šetrně s nimi pracovat a jak je usměrnit, aby příznivě přijali pravdu obsaženou v prodáváných knihách. 9T 85.2

Neměli bychom se při tom starat tak o finanční příjem jako o spásu lidí; a pro tento záměr měli bychom vynaložit všechno, co je v našich silách, abychom poučili studenty jak vést duše k poznání třetího andělského poselství. Máme-li úspěch v díle záchrany duší, pak ti, kdo přistupují k nám, použijí opět svých schopností k zvěstování této pravdy jiným. Když pracujeme usilovně pro záchranu duší, Bůh popřeje zdaru každému našemu úsilí. 9T 85.3

Předsedům konferencí a jiným zodpovědným pracovníkům chtěla bych říct: Udělejme všechno co můžeme, abychom poučili učitele našich výchovných ústavů o veliké hodnotě požehnání, která jsou připravena pro ty, kdo se vytrvale snaží co nejlépe použít daru díla *Kristova podobenství*. Povzbudme učitele, aby se s mnohými studenty spojili k modlitebnímu studiu této knihy a tak byli připraveni vyjít s nimi do aktivní terénní práce. Pomozte vychovatelům pochopit jejich odpovědnost v této věci. Učiňme vše, co můžeme pro oživení díla rozšiřování knihy *Kristova podobenství* a plánujme aktivní kampaň pro rozšíření knihy *Cesta ke zdraví*. 9T 86.1

Když se učitelé a studenti z celého srdce zapojí do tohoto odvětví díla získají zkušenost, která je uschopní k hodnotné službě při našich stanových shromážděních. Poučováním přítomných věřících a prodejem mnoha knih tam, kde se taková shromáždění konají, žáci této školy budou schopni přistupovat k zástupům, které potřebují obeznámit se s třetím andělským poselstvím. Učitelé a žáci

by se měli velkodušně podílet na poučování našeho lidu jak má přinášet poselství svým přátelům a sousedům. ^{9T 86.2}

Pracujeme-li podle Božího plánu, jsme „spolupracovníky Božími“. Ať je jakékoli naše postavení – jsme-li předsedy konference, neb kazateli, učiteli, studenty, laickými členy – před Pánem nese odpovědnost za nejlepší využití našich příležitostí k poučování těch, kteří potřebují přítomnou pravdu. Jednou z hlavních pomůcek, které Pán určil k našemu užitku jsou vytištěné knihy a časopisy. V našich školách, sanatoriích, sborech a obzvláště při našich výročních stanových shromážděních musíme se naučit jak moudře využít tuto převážnou pomůcku. S trpělivou usilovností musí naši vybraní pracovníci poučovat náš lid jak má přistupovat k nevěřícím laskavě a přesvědčivě a jak jim odevzdat literaturu v níž je pravda pro tuto dobu zvěstována jasně a mocně. ^{9T 86.3}

Bratři a sestry, nebuďme unaveni v konání dobra. Kristus za své pozemské služby cestoval pěšky z místa na místo. Unaven, jak skutečně častokrát byl ve své lidské přirozenosti, přece se do krajnosti namáhal a vždy byl hotov uzdravovat všechny, kteří přišli k Němu a poučovat je o cestě věčného života. I když byl častokrát fyzicky vyčerpan nezanechal svojí práci. Před Ním byl svět, který měl být spasen. Přinesl každou oběť, aby světlo a pravda mohly svítit. ^{9T 87.1}

Pán Bůh Izraele touží, abychom se ve svatosti s Ním sjednotili a projevíli živou víru, která působí skrze skutky a očisťuje duši. On touží, abychom byli činnou organizací pracovníků nadaných, přizpůsobitelných pro Jeho službu; a takovým zaslíbil moc získat slavné vítězství pro Něj. ^{9T 87.2}

Sanatorium, Kalifornie,

10. července 1908

Vedoucí mužové kterékoli části tohoto slavného díla posledního evangelijního poselství musí vzdělávat a pěstovat široké rozhledy a myšlenky. Je to předností všech, kteří nesou zodpovědnost v díle evangelia, aby byli učenlivými žáky ve škole Kristově. Vyznávající následovník Krista nesmí být diktátem své vlastní vůle; jeho mysl musí být vycvičena v smyslech jak Kristus smýšlel a být osvěcen, aby pochopil vůli a cestu Boží. Takový věřící bude následovat Kristovy pracovní metody. ^{9T 87.3}

Naši bratři by neměli zapomínat, že moudrost Boží pamatovala na naše školy požehnaným způsobem pro všechny, kteří se zúčastní této práce. Kniha *Kristova podobenství* byla věnována výchovní práci, aby studenti a jiní přátelé školy mohli prodávat tuto knihu a prodejem získat prostředky, které jsou nutné na zaplacení školného. Avšak tento plán nebyl představen naším školám jak být měl; učitelé a studenti nebyli poučeni, aby vzali tuto knihu a odvážně se snažili, aby z jejich prodeje měla užitek výchovná práce. ^{9T 88.1}

Dávno před tím učitelé a studenti našich škol měli se naučit zužitkovat přednost jak získat prostředky prodejem knihy *Kristova podobenství*. Prodáváním těchto knih studenti poslouží Božímu dílu a při tomto šíření převážného světla získají neocenitelná naučení Kristovy zkušenosti. Všechny naše školy měly by se nyní zapojit do této práce a se vši opravdovostí, snažit se jít podle plánu vyznačeného nám pro výchovu pracovníků, pro úlevu školám a pro získávání duší pro dílo Kristovo. ^{9T 88.2}

Část III. – Dílo ve městech

(V pěti článcích této části byly shromážděny a seskupeny ve vhodném pořadí některé z mnoha poučných, radostných a inspirativních svědectví týkajících se práce ve městech. Výroky obsažené v této kompilaci byly nalezeny ve zvláštních svědectvích, v článcích publikovaných v našich periodikách, ve zprávách kázání na Generální konferenci z roku 1909 a v dopisech pracovníkům ve velkých městech.) *9T 89.1*

„Potom slyšel jsem hlas Pána řkoucího: Koho pošli? A kdo nám půjde? I řekl jsem: Aj, já pošli mne.“ (Iz 6,8)

10. Stav ve městech

Mezi obyvateli měst se šíří rychle, ale jistě téměř všeobecná zločinnost, pro stálý rozmach odhodlané bezbožnosti. Žijeme uprostřed „nakažlivosti zločinu“ před níž bohobojný mužové všude stojí zděšeně. Lidské pero není sto popsat převládající moc korupce. Každý den nám odhaluje politické úplatky a podvody. Každý den čteme srdce rvoucí záznamy násilí a bezzákonnosti, lhostejnosti k lidskému utrpení; o brutálním ďábelském ničení lidského života. Každý den svědčí o šířícím se šílenství, vraždách a sebevraždách. ^{9T 89.2}

Dnešní města jsou téměř podobná Sodomě a Gomoře. Svátků je mnoho; vír předráždění a radosti odvádí tisíce od střízlivých povinností života. Dráždivé sporty, návštěva divadla, koňské dostihy, hraní karet, pití lihovin a zábavy podněcují každou vášň k činnosti. ^{9T 89.3}

Populární proud strhává mládež. Ti, kdo se učí milovat zábavu pro zábavu, otvírají dveře celému přivalu pokušení. Oddávají se společenským zábavám a bezmyšlenkovitému veselí. Od jedné formy rozptýlení jsou odváděni k druhé až nakonec ztrácejí jak touhu tak schopnost žít užitečným životem. Jejich náboženské touhy jsou shlazeny; jejich duchovní život je zatemněn. Všechny ušlechtilé schopnosti duše, všechno, co pojí člověka s duchovním světem je pošlapáno. ^{9T 90.1}

Vytvořením trustů, dělnických organizací a stávek, životní podmínky ve městech se ustavičně stěžují. ^{9T 90.2}

Mocná touha po získání peněz, žízeň po zábavách, luxusním životě a výstřednosti to všechno jsou síly, které u veliké většiny lidstva odvrací mysl od pravého smyslu života. Toto vše otvírá dveře tisícířému zlu. Mnozí pohlceni ve svých zájmech o světský majetek si neuvědomují požadavky Boží a potřeby svých spolubližních. Své bohatství pokládají za prostředek oslavení sebe. Přidávají dům k domu, pozemek k pozemku; přepychově si zařizují své příbytky, zatím co kolem nich žijí lidé v bídě a zločinnosti, nemoci a smrti. ^{9T 90.3}

Nejrůznějším útlakem a vyděračstvím, lidé hromadí kolosální štěstí, zatím co křik hladovějícího lidstva vystupuje k Bohu. Miliony zápasí s chudobou, nuceni jsou pracovat těžko za malé mzdy, a nejsou schopni opatřit si nejzákladnější životní potřeby. Námaha a nedostatek, k tomu žádné vyhlídky na zlepšení situace jim přitěžují břemeno. Když k tomu přistoupí ještě utrpení a nemoc, břímě je téměř nesnesitelné. Ustaraní a utlačení nevědí, kam se obrátit o pomoc. ^{9T 90.4}

Písmo popisuje stav světa právě před druhým příchodem Kristovým. Apoštol Jakub popisuje převládající lakotu a útlak. Praví: „*Nuže nyní, boháči, plačte, kvílice nad bídami svými, kteréž přijdou. Zboří vaše shnilo, a roucho vaše zmolovatělo. Zlato vaše a stříbro zrezavělo, a rez jejich bude na svědectví proti vám, a zřítel těla vaše jako oheň. Shromáždili jste poklad k posledním dnům. Aj, mzda dělníků, kteříž žali krajiny vaše, při vás zadržána, křičí, a hlas volání ženců v uši Pána zástupů vešel. Rozkoš jste provodili na zemi a zbujněli jste; vykrmili jste srdce svá jako ke dni zabítí. Od soudili jste, zamordovali jste spravedlivého, a neodpíral vám.*“ (Jk 5,1-6) ^{9T 91.1}

Takový je obraz dnešního života. „*Tak že odvrácen jest nazpět soud a spravedlnost zdaleka stojí; nebo klesla na ulici pravda pravost nemá průchodu. Nýbrž zhynula pravda, a ten, kdož se uchyluje od zlého, loupeži bývá vydán; což vidí Hospodin, a nelíbí se to Jemu, že není žádného soudu.*“ (Iz 59,14.15) ^{9T 91.2}

I církev, která by měla být sloupem a základem pravdy, podporuje sobeckou lásku k radovánkám. Když je třeba peněz pro náboženské účely, k čemu se mnohé sbory obracejí? – Pořádají bazary, večírky, pestré trhy, dokonce i losují a podobné nápady. Častokráte místo určené k bohoslužbě je znesvěceno hodováním a pitím, kupováním, prodáváním a svatebním veselím. Respekt k domu Božímu a úcta k Jeho bohoslužbě jsou umenšeny v představě mladých. Zábrany zdrženlivosti jsou oslabeny. Sobecké, záliby, láska k pobavení a vyrazení jsou probouzeny a sílí, když se jim hová. ^{9T 91.3}

Pán pokolení za pokolením oznamoval způsob své práce. Když přišla nějaká krize zjevil sám a sám se zasazoval, aby překazil satanovy plány. V národech si u jednotlivců častokrát dovolil, aby

věci dospěli do kritické situace, aby mohl být zjevný Jeho zásah. Pak učinil zjevným, že v Izraeli vládne Bůh, který uplatňuje svůj zákon a obhajuje svůj lid. ^{9T 91.4}

Lidé předpotopní doby všemožnou vynalézavostí způsobů a důvtipem snažili se znehodnotit zákon Hospodinův. Zavrhli Jeho autoritu, neboť neodpovídala jejich představám. Jako v době před potopou, tak i nyní je čas, kdy Hospodin musí zjevit svojí všemohoucí moc. V této době, převážné nepravosti můžeme vědět, že poslední veliká krize je blízko. Když boj proti Božímu zákonu je téměř všeobecný, kdy Jeho lid je utlačován a tísněn svými spoluobčany, Pán zasáhne. ^{9T 92.1}

Satan nespí; bedlivě bdí, aby znehodnotil prorocké slovo. Chytře a svůdně pracuje proti výslovné vůli Boží zjevené v Jeho Slově. Po celá léta satan ovládal lidskou mysl a to pomocí jemné spekulace, která byla vypočtena na to, aby zaujala místo pravdy. V této nebezpečné době, zastánci pravdy Boží v bázni oslaví Jeho jméno tím, že budou opakovat Davidova slova: „*Čas jest, abys se přičinil, Hospodine; zrušili zákon Tvůj.*“ (Ž 119,126) ^{9T 92.2}

Soudy Boží v našich městech

Když jsem byla v Loma Lindě, v Kalifornii, 16. dubna 1906, byl mi ukázán obdivuhodný obraz. Během nočního vidění stála jsem na vyvýšeném místě, z něhož jsem mohla pozorovat domy, které byly otřásány jak třtina větrem. Velké i malé budovy padaly k zemi, zábavné podniky, divadla, a domy bohatých byly otřásány a rozpadly se. Mnoho lidí přišlo o život a vzduch byl naplněn výkřiky, poškozených a zděšených. ^{9T 92.3}

Andělé pověření Bohem, provést tuto zkázu, byli zapojeni do díla. Jediný dotek a stavby, tak důkladně vybudované, na něž lidé pohlíželi jako na jisté proti každému nebezpečí, rychle byly hromadou trosek. Nikde nebyla jistota. Já jsem se necítila v žádném zvláštním nebezpečí, avšak na popsání hrůzy scén, na které jsem hleděla, nemám slov. Zdálo se, že trpělivost Boží byla vyčerpána a že přišel soudný den. ^{9T 93.1}

Anděl, který stál po mém boku mne poučil, že je pouze málo těch, kteří mají nějakou představu o bezbožnosti existující v našem světě dnes a obzvláště o bezbožnosti velkoměst. Pak prohlásil, že Pán určil čas, kdy navštíví přestupníky svým hněvem pro zatvrzelé nedbání Jeho zákona. ^{9T 93.2}

I když to, co jsem viděla bylo hrozné, co mne však nejživěji došlo s tím souviselo. Anděl, který stál po mém boku, prohlásil, že Boží svrchovaná vláda a svatost Jeho zákona musí být zjevena těm, kteří vytrvale odmítají poslouchat Krále králů. Ti, kteří se rozhodli zůstat nevěrnými, musí být navštívení milostivými soudy, aby je-li možné mohli být probuzeni k uvědomění si svého hříšného jednání. ^{9T 93.3}

Po celý následující den jsem uvažovala o scénách, které jsem viděla a o naučení, které mi bylo dáno. Po obědě jsme zůstali v Glendale nedaleko Los Angeles; a následující noc jsem byla znovu poučena o svatosti a závaznosti požadavku Desatera, a svrchovanosti Boží nad všemi pozemskými vládci. ^{9T 93.4}

Zdálo se mi, že jsem v shromáždění a že vykládám lidem požadavky Božího zákona. Četla jsem texty Písma o ustanovení soboty v ráji na konci týdne stvoření a o vydání zákona na Sinaji a pak jsem prohlásila, že sobota má být zachovávána „*smlouvou věčnou*“ (Ex 31,16) jako trvalé znamení mezi Bohem a Jeho lidem, aby věděli, že Hospodin, jejich Stvořitel je posvěcuje. ^{9T 94.1}

Pak jsem dále trvala na svrchované vládě Boží nad všemi pozemskými, vládci. Jeho Zákon má být normou každého našeho činu. Lidem je zakázáno otupovat své smysly nestřídmostí anebo otvíráním své mysli satanským vlivům, neboť toto dělá nemožným zachovávat Zákon Boží. Zatímco božský Vládce je dlouho shovívavý, převráceností není oklamán, a nebude vždycky mlčet. Jeho autorita, jako Vládce vesmíru, musí nakonec být uznávána a skutečné požadavky Jeho Zákona obhájeny. ^{9T 94.2}

Mnohem více naučení ohledně dlouhoshovívavosti Boží a nutnosti probuzení přestupníků k uvědomění jejich nebezpečného postavení před Ním bylo opakováno lidu jak jsem to přijala od toho, který mne poučoval. ^{9T 94.3}

18. dubna, 2 dny poté, co jsem ve vidění viděla padat budovy, šla jsem na domluvenou schůzku do Carr Street Church v Los Angeles. Když jsme se blížili k shromáždění slyšeli jsme pokřik chlap-

ců prodávajících noviny. Se smutným srdcem jsem četla první spěšně vytištěné noviny o tomto strašném neštěstí. ^{9T 94.4}

O čtrnáct dnů později, na své cestě domů procházeli jsme San Franciskem a najali jsme si vůz; pohled na zkázu tohoto velkoměsta nám zabral asi půl hodiny. Budovy, které byly pokládány za nezníčitelné, ležely v troskách. V některých případech se budovy částečně zřítily na zem. Město představovalo nejstrašnější obraz bezmocnosti lidské vynalézavosti vystavit budovy odolávající ohni a zemětřesení. ^{9T 94.5}

Skrze svého proroka Sofoniáše Pán předpověděl soudy, které dopadnou na bezbožné: ^{9T 95.1}

„Zajisté, že sklídím všechno se svrchu této země, praví Hospodin. Sklídím lidi i hověd, sklídím ptactvo nebeské i ryby mořské, i pohoršení s bezbožnými; vypléním, pravím, lidi se svrchu této země, praví Hospodin.“ ^{9T 95.2}

„I stane se v den oběti Hospodinovy, že navštívím knížata a syny královny i všechny, kteříž se oblékají v roucho cizozemců. Navštívím v ten den i každého, kterýž vyskakuje na práh, kteříž naplňují dům pánů svých nátlakem a lstí. ...“ ^{9T 95.3}

I stane se v ten čas, že přehledávají budou Jeruzalém s lucernami a navštívím muže, kteříž ulnuli v kvasnicích svých, kteříž říkají v srdci svém: Nečiniť dobře Hospodin, aniž zle činí. Nebo přijde statek jejich na rozchvátání a domové jejich na spuštění. Stavějí zajisté domy, ale nebudou v nich bydleti; a štěpují vinice, ale nebudou pítí vína z nich. ^{9T 95.4}

Blízký jest den Hospodinův veliký, blízký jest a rychlý velmi zvuk dne Hospodinův, Tuť hořce bude křičeti udatný. Den rozhněvání bude ten den, den úzkosti a trápení, den zpuštění a to hrozného, den temnosti a mračna, den oblaku a mrákoty. Den trouby a troubení proti městům hrazeným, a proti úhlům vysokým. V němž úzkostmi sevru lidi, aby chodili jako slepi, nebo proti Hospodinu zhřešili. I vylita bude krev jejich jako prach, a těla jejich jako lejna. Ani stříbro jejich, ani zlato jejich nebude je moci vytrhnouti v den rozhněvání Hospodinova; nebo ohněm horlivosti jeho sehlce-na bude tato všechna země, proto že konec jistě rychlý učiní všechněm obyvatelům země.“ (Sf 1,2.3.8-18) ^{9T 95.5}

Bůh to nebude dál snášet. Jeho soudy už začínají na některých místech padat a zanedlouho i jiná města pocítí jeho zjevnou nelibost. ^{9T 96.1}

Přijde ještě celá řada událostí svědčících o tom, že Bůh je Pánem situace. Pravda bude zvěstována jasnou neomylnou řečí. Jako lid musíme připravit cestu Páně pod plným vedením Ducha svatého. Evangelium musí být zvěstováno ve své čistotě. Proud vody živé má prohloubit a rozšířit svůj tok. Ve všech polích, v blízkosti i dále, budou lidé povolání od pluhů a také od nejběžnějších obchodních povolání, které velkou měrou zaměstnávají mysl, a budou vycvičeni spolu se zkušenými lidmi. Naučí-li se úspěšně pracovat, budou zvěstovat pravdu mocně. Nejodvratitelnějším působením Boží prozřetelnosti budou odstraněny hory těžkostí, a uvrženy do moře. Poselství s tak důležitým významem pro obyvatele země bude slyšeno a pochopeno. Lidé poznají co je pravda. Vpřed, stále vpřed půjde dílo, až celá země bude varována a pak přijde konec. ^{9T 96.2}

11. Dílo v přítomnosti

S postupem času stává se zřejmým, že Boží soudy doléhají na svět. Ohněm, povodněmi a zemětřesením Bůh varuje obyvatele této země před svým blízkým příchodem. Blíží se čas velké krize dějin světa, kdy každé Boží rozhodnutí bude sledováno s živým zájmem a nebývalou pozorností. Boží soudy budou následovat rychle jeden za druhým – oheň, povodeň a zemětřesení s válkou a krve proléváním. *9T 97.1*

Kéž by jen lidé poznali čas svého navštívení. Jsou mnozí, kteří ještě dosud neslyšeli důležitou pravdu pro tento čas. Jsou mnozí o které Boží Duch zápasí. Čas Božích ničivých soudů je časem milosti pro ty, kteří neměli příležitost poznat, co je pravda. Pán na ně milostivě pohlédne. Jeho milosrdné srdce je dotčeno, Jeho ruka je stále vystřena k záchraně, zatímco dveře jsou zavřeny před těmi, kteří nechtěli vstoupit. *9T 97.2*

Milost Boží je zjevena v Jeho dlouhé shovívavosti. Pán zdržuje své soudy, čeká, aby varovné poselství znělo všem. Ó, kéž by si náš lid náležitě uvědomil zodpovědnost spočívající na něm a zvěstoval toto poslední poselství milosti světu; jak obdivuhodné dílo bylo by vykonáno. *9T 97.3*

Pohleďte na města a jejich potřebu evangelia. Více než 20 let jsem byla upozorňována na nedostatek opravdových pracovníků pro zástupy velkoměst. Kdo myslí na tato veliká centra? Pouze málo je těch, kteří si uvědomili toto břímě, avšak v srovnání s naléhavou potřebou a mnohými příležitostmi, tomuto bodu bylo věnováno pouze málo pozornosti. *9T 97.4*

Východní města

Byla jsem poučena, že poselství by se mělo znovu mocně zvěstovat ve městech východních států. V mnoha velikých východních městech poselství prvního a druhého anděla bylo zvěstováno v hnutí z r. 1844. Nám, jako Božím služebníkům bylo svěřeno třetí andělské poselství, navazující na poselství, které má připravit lid pro příchod Krále. Máme vynaložit všechno úsilí abychom zvěstovali pravdu těm, kdo ji chtějí slyšet; a jsou mnozí, kteří slyšet chtějí. Ve všech velkoměstech má Bůh upřímné duše, které se zajímají o to, co je pravda. *9T 98.1*

Čas je krátký; Pán chce, aby všechno, co s Jeho dílem souvisí bylo uvedeno do pořádku. On chce, aby vážné poselství varování a pozvání bylo zvěstováno tak široce kam ho Jeho poslové mohou zanést. Do našich plánů by nemělo proniknout nic co by překázelo šíření Božího poselství. „Opakuj poselství, opakuj poselství!“ To byla slova, která jsem slyšela vždy znovu a znovu. „Řekni mému lidu, aby opakoval poselství na místech, kde bylo poprvé zvěstováno a kde sbor po sboru přijal pravdu a moc Boží obdivuhodným způsobem dosvědčovala poselství.“ *9T 98.2*

Po celá léta průkopníci našeho díla zápasili s chudobou a různými těžkostmi, aby věc přítomné pravdy postavili na pevný základ. S chabými pomůckami pracovali neúnavně a Pán požehnával jejich pokorné úsilí. Toto poselství se mocně neslo na východ i na západ takže na mnohých místech byla zřízena vlivná střediska. Dnešní pracovníci snad nebudou muset snášet tolik těžkostí jako pracovníci dřívější. Změna okolností by neměla nikoho vést k ochabnutí úsilí. Nyní, kdy nás Pán vyzývá znovu zvěstovat poselství s mocí na východě, kdy nás vybízí, abychom šli do východních, jižních, západních i severních měst neodpovíme jako jeden muž a nesplníme Jeho příkaz? Nebudeme plánovat, abychom poslali naše posly do těchto polí a nebudeme je štědře podporovat? Nepůjdou služebníci Boží do těchto přelidněných měst a nebudou zvěstovat varovné poselství zástupům? K čemu jsou naše konference, ne-li pro šíření právě tohoto díla? *9T 98.3*

Počátek byl učiněn ve zvěstování třetího andělského poselství ve Washingtonu a v jiných městech jihu a východu; avšak má-li to odpovídat Boží vůli, budeme muset počítat s mnohem důraznějším a systematičtějším dílem. Do tohoto díla musíme jít s vytrvalým úsilím, které nedovolí žádné ochabnutí našeho snažení dokud nevidíme spasení Boží. *9T 99.1*

Pán chce, abychom mocně zvěstovali třetí andělské poselství v Portlande (Maine), v Bostonu a okolních městech, v New Yorku a v zalidněných městech kolem něho a ve Filadelfii, Baltimoru a Washingtonu. Sami nedovedeme vyvinout toto úsilí, můžeme však vynaložit, vybrat schopné lidi a

vyzvat je, aby vstoupili na tato příležitostná místa a tam zvěstovali poselství mocí Ducha svatého. Plánovitě musíme umístit v těchto městech schopné lidi, kteří mohou zvěstovat třetí andělské poselství tak účinným způsobem, že zasáhne srdce. Muže, kteří konají toto dílo, nemůžeme ponechat na jednom místě konat dílo, které by tam mohli vykonat jiní. *9T 99.2*

Když tito pracovníci budou zvěstovat pravdu, žít podle pravdy a prosit o pokrok pravdy, Bůh ovlivní lidská srdce. Pracují-li s celou silou, kterou jim Bůh dává a v pokoře srdce skládají všechnu naději v Něm, jejich snahy nebudou bez ovoce. Jejich rozhodné úsilí, přivést duše k poznání pravdy pro tento čas bude podporováno svatými anděly a mnoho duší bude zachráněno. *9T 100.1*

Štědrost v misijním snažení

Jižní státy musí obdržet světlo přítomné pravdy. Neříkejte: „Naše tiskárny a naše sbory potřebují více pomoci. Potřebujeme všechny prostředky, které můžeme opatřit, abychom pokračovali v započatém díle.“ Ztrácíme jednu možnost misijního úsilí za druhou z obavy, že toto dílo by odčerpalo prostředky, jež někteří chtějí použít pro jiné podnikání. Draží bratří, potřebujete víc Ducha Kristova. Pozvedněte se na vyšší úroveň, pak novoobrácení k pravdě pochopí, že mají před sebou dílo. Takovým způsobem se budou prostředky pro rozmach díla stále rozhojňovat. *9T 100.2*

Můžeme čekat obyvatele měst, že přijdou a řeknou nám: „Chcete-li přijít k nám a zvěstovat nám evangelium, pomůžeme vám takto a takto?“ Co oni vědí o našem poselství? Udělejme co je v našich silách a varujme tyto obyvatele, kteří jsou před zánikem bez výstrahy a záchrany. Pán touží, abychom nechali své světlo zářit před lidmi, aby svatý Duch mohl sdělit pravdu upřímným srdcím, které Ho hledají. *9T 100.3*

Konáme-li toto dílo, zjistíme, že prostředky se přímo nahnou do naší pokladny, a budeme mít možnost s čím se pustit ještě do velkorysejšího díla. Pravdu přijmou i lidé, s většími hmotnými možnostmi a obětují ze svých prostředků pro pokrok Božího díla. Byla jsem poučena, že je mnoho prostředků v neobděláných městech. Bůh má tam své zájemce. Jděte k nim! Učte je jako Kristus vyučoval, zvěstujte jim pravdu. Oni ji přijmou. A je jisté, že když tyto upřímné duše budou obráceny, své prostředky zasvětí Boží službě a my budeme svědky přílivu těchto prostředků. *9T 100.4*

Kéž bychom jen dovedli vidět potřeby těchto měst jako je vidí Bůh. V takové době jakou je tato, třeba zaměstnat každou ruku. Pán přichází, konec je blízko, ano, rychle se blíží. Zanedlouho nebudeme moci svobodně pracovat jak ještě dnes můžeme. Strašné události jsou před námi a co konáme, musíme konat rychle. *9T 101.1*

Důvod k službě

Před nedávném byla jsem v noci probuzena ze spánku a obdržela jsem vidění o utrpeních Kristových pro lidi. Jeho oběť, potupení a výsměch, které musel snášet od bezbožných. Jeho smrtelná úzkost v getsemanské zahradě, Jeho odsouzení a ukřižování – všechno jsem viděla živě zobrazeno. *9T 101.2*

Viděla jsem Krista uprostřed velikého zástupu lidí. Snažil se ovlivnit je svým úsilím. Lidé Jim však pohrdli a zavrhli Jej. Byla jsem velice zarmoucena při pohledu na tuto scénu. Ptala jsem se Boha: „Co se stane s tímto shromážděním? Nevzdá se nikdo své domýšlivosti a nebude hledat Pána jako malé dítě? Nikdo neroztrhne své srdce před Bohem v pokání a vyznání?“ *9T 101.3*

Byl mi představen Kristův smrtelný zápas v getsemanské zahradě když se tajemný kalich chvěl v rukou Spasitele. Prosil: „*Otče můj, jestli možné, nechť odejde ode mne kalich tento. Avšak ne jak já chci, ale jakž ty.*“ (Mt 26,39) Když takto prosil Otce, veliké kapky krve stékaly z Jeho tváře na zem. Mocnosti temna obklíčily Spasitele, aby znechutily Jeho duši. *9T 102.1*

Když Kristus vstal ze země šel na místo, kde zanechal své učedníky. Prosil je, aby bděli a modlili se, aby nevešli do pokušení. Chtěl vědět jestli pochopili jeho zápas; potřeboval jejich soucit. Našel je však spát. Třikrát šel takto k nim a pokaždé spali. *9T 102.2*

Třikrát Spasitel prosil: „*Otče můj, jeli možné, ať odejde tento kalich ode mne.*“ A právě zde byl osud ztraceného světa na váhách. Kdyby byl odmítl vypít tento kalich, výsledkem by byla věčná zkáza lidstva. Anděl s nebe však posiloval Syna Božího, aby přijal tento kalich a vypil jeho hořký obsah. *9T 102.3*

Jak málo je těch, kteří si uvědomují, že toto všechno bylo vykonáno pro ně osobně. Jak málokdo říká: „Bylo to pro mne abych já dosáhl povahu pro budoucí věčný život.“ ^{9T 102.4}

Když mi byly tyto věci představeny tak živě, pomyslela jsem: „Nikdy nebudu sto vylíčit tyto události jak se udály“; a zde jsem vám nastínila jen blednou představu toho, co mi bylo ukázáno. Když jsem přemýšlela o kalichu chvějícím se v Kristových rukou, když jsem si uvědomila, že mohl odmítnout vypít obsah kalicha a zanechat svět zahynout v jeho hříchu, prosila jsem, aby každá síla mé duše byla věnována dílu zachraňování duší pro Něj. ^{9T 102.5}

Kristus přišel na tuto zem trpět a zemřít, abychom skrze víru v Něho a přivlastnění si Jeho zásluh, mohli spolupracovat s Bohem. Bylo Spasitelovým úmyslem, aby po svém nanebevstoupení stal se prostředníkem člověka. Jeho následovníci by měli pokračovat v díle, které On započal. Ne-projeví lidé zvláštní zájem při šíření světla evangelia poselství těm, kteří sedí v temnotě? Někteří jsou ochotni jít do dalekých končin země, aby přinesli lidem světlo pravdy. Bůh však žádá, aby každá duše, která pozná pravdu, snažila se získat jiné, aby milovali tuto pravdu. Nejsme-li ochotni přinášet zvláštní oběti pro záchranu hynoucích jak se můžeme počítat za hodné vstoupit do města Božího? ^{9T 103.1}

Každý z nás má vykonat určité osobní dílo. Vím, že jsou mnozí, kteří zaujímají správné stanovisko ke Kristu a kteří přemýšlejí pouze o tom, jak zvěstovat poselství pravdy lidem tohoto světa. Ustavičně jsou pohotová obětovat své služby. Bolí mne však srdce, když vidím tak mnohé, spokojit se s lacinou zkušeností. Jejich život svědčí, že pro ně Kristus zemřel nadarmo. ^{9T 103.2}

Necítíte-li, že je to čest, být účastníkem utrpení Kristových; jestli v srdci necítíte žádnou odpovědnost za hynoucí; jestliže nejste ochotni obětovat, aby jste mohli získat prostředky pro dílo, které má být vykonáno, nebude místa pro vás v Božím království. Potřebujeme být spoluúčastníky Kristových utrpení a sebezapírání na každém kroku. Potřebujeme aby Duch Boží spočinul na nás a vedl nás k ustavičnému sebeobětování. ^{9T 103.3}

Bud'te hotovi

Kristus prohlásil: „*A já, přijdu' brzo, a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podle skutků jeho.*“ (Zj 22,12) Pán při svém příchodu důkladně prozkoumá každou hřivnu; bude požadovat úroky ze svěcené hodnoty. Svým ponížením a smrtelnou úzkostí, svým životem a prací a svojí potupnou smrtí, Kristus zaplatil za ty, kteří nosí Jeho jméno a hlásí se za Jeho služebníky. Všichni jsou hluboce zavázání využít každou schopnost pro dílo získávání duší pro Něj. On praví: „*Nejste sami svojí, nebo koupeni jste za mzdu*“ (1 K 6,19.20); a proto oslavujte Boha životem služby, který odvrátí muže a ženy od hříchu k spravedlnosti. Koupeni jsme za cenu Kristova života – koupeni, abychom mohli vrátit Bohu co Mu patří ve věrné službě. ^{9T 104.1}

Nemáme nyní kdy plýtvat svými silami a hřivnami ve světském podnikání. Budeme pohříženi do služby světa, sobě samým a ztratíme věčný život a blaženost nebes? Ó, nemůžeme si to dovolit. Každá hřivna by měla být použita v díle Božím. Ti, kteří přijímají pravdu mají svým úsilím rozhojnit počet mužů a žen, kteří budou spolupracovat s Pánem. Duše mají být osvětleny a vyučeny k rozumné službě Bohu, mají ustavičně vzrůstat v poznání spravedlnosti. ^{9T 104.2}

Celá nebesa mají zájem o rozmach díla, které Kristus přišel konat na svět. Nebeské síly otvírají cestu světlu pravdy, které má ozářit tmavá místa země. Andělé čekají, že budou spolupracovat s těmi, kteří se chopí tohoto díla, na které jsme byli upozorňováni po celá léta. Neprojevíme zájem o zapojení všech způsobů a prostředků pro započetí díla ve městech? Mnoho příležitostí bylo promarněno nedbalostí vykonat toto hned, a že jsme nespěli kupředu u víře. Pán říká: „Kdyby jste byli uvěřili poselství, které jsem poslal, nebyl by dnes takový nedostatek pracovníků a prostředků pro jejich podporu.“ ^{9T 104.3}

Kristův příchod je blízko a ve dveřích. Čas, zbývající k práci je krátký a lidé hynou. Anděl řekl: „Nechtěj ti, kdo obdrželi velké světlo, spolupracovat s Tím, který poslal Syna svého na svět, aby dal lidem světlo a spasení?“ Budou si ti, kteří přijali pravdu řádek za řádkem, příkaz za příkazem, zde trochu a tam trochu, jen tak málo cenit Toho, který přišel na svět, aby Jeho božská moc byla dědictvím každé věřící duše? Právě takto se Kristovo božství mělo stát účinným při spa-

sení lidstva a prostřednická služba našeho Velekněze měla dosáhnout trůnu Božího. Tento plán byl vypracován v nebi. Nedocení snad ti, kdo byli koupeni za takovou cenu, toto veliké spasení? *9T 105.1*

Pán nemůže pochválit lid, který vyznává, že věří v brzký příchod Kristův a přitom nechává města bez varování před soudy, které mají brzy dopadnout na zem. Ti, kteří si takto počínají budou souzeni pro svoji nedbalost. Kristus dal svůj život pro záchranu lidí, hynoucích v hříchu. Odmítneme konat dílo, které nám je určeno? Odmítneme spolupracovat s Pánem a nebeskými silami? Tisíce si tak počínají, nespolupracují s Kristem a nenechávají ve svém životě vyzařovat velikou oběť Kristovu v spásné milosti, která zjevuje pravdu v skutcích spravedlnosti. A přece to je dílo, které bylo dáno lidem skrze oběť Syna Božího. Můžeme s tímto vědomím zůstat lhostejní? Vyzývám naše bratry, aby se probudili. Duchovní schopnosti zeslábnou, odumřou, jestliže nejsou uplatněny při získávání duší pro Krista. Jak omluvíme zanedbání tohoto velikého díla, pro které Kristus dal svůj život? *9T 105.2*

V těchto málo dnech zbývajících nám na zemi si nemůžeme dovolit promarnit čas v zábavách a ničemnostech. Potřebujeme pokořit své srdce před Bohem, aby se každé srdce mohlo napít pravdy a dovolit této pravdě provést v životě reformaci, která přesvědčí svět, že toto je skutečně pravda Boží. Život by měl být skryt s Kristem v Bohu. Pouze když hledáme Pána jako malé děti, když přestane-me vyhledávat chyby u svých bratří a sester, a těch, kteří se usilují věrně nést odpovědnost za to dílo a snaží se, aby naše srdce bylo čisté před Bohem, může nás Pán použít k slávě svého jména. *9T 106.1*

Má-li Pán přijmout naši službu, všichni musíme být sebeobětaví. Pamatujme, že vyznání není ničím, nemáme-li pravdu v srdci. Je třeba, aby se nás zmocnila přesvědčující moc Boží, abychom pochopili potřeby hynoucího světa. Jádrem mého zvěstování je: Připravte se, připravte se na setkání s Pánem. Zvedněte své lampy, a ať světlo pravdy vyzařuje na cesty i necesty. Třeba varovat svět před blízkostí konce všech věcí. *9T 106.2*

Milí bratří a sestry, hledejte Pána, dokud může být nalezen. Přichází doba, kdy ti, kteří promarnili svůj čas a příležitosti, budou si prát, aby Jej byli hledali, Bůh vám dal schopnost uvažování. On vás chce zachovat v rozumné službě. Chce, aby jste šli do sborů a pracovali se vši opravdovostí pro Něj. On chce, aby jste zřizovali shromáždění pro ty, kteří jsou mimo sbory, aby lid mohl poznat pravdu tohoto posledního varovného poselství. Jsou místa, kde budete radostně přijati, kde vám budou duše děkovat, za vaši pomoc. Kéž vám Pán pomůže chopit se tohoto díla jak jste se ho dosud ještě nechopili. *9T 106.3*

Začněme pracovat pro ty, kteří ještě neobdrželi světlo. „*Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi*“ říká Spasitel. „*Aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.*“ (Mt 28,18.20) Potřebujeme živou víru, víru která i nad pronajatým hrobem Josefovým zvěstuje, že máme živého Spasitele, Toho, který jde před námi a bude pracovat s námi. Bůh bude konat dílo, jestliže Mu poskytneme nástroje. Mnohem více se musíme modlit a mnohem méně pochybovat. Potřebujeme pozvednout úroveň výš a stále výš před lidmi. Potřebujeme pamatovat, že Kristus je vždy po naší pravici, když zvěstujeme-li jatým svobodu a hladovým duším lámeme chléb života. Máme-li na zřeteli naléhavost a důležitost svěřeného nám díla, spasení Boží bude zjeveno obdivuhodným způsobem. *9T 107.1*

Kéž nám Bůh pomůže odít se v celou výzbroj Boží a pracovat se vši opravdovostí ve vědomí, že jde o záchranu duší. Hledejme nové obrácení. Potřebujeme přítomnost Božího Ducha v nás, aby naše srdce byla obměkčena a abychom do díla nevnašeli tvrdého ducha. Modlím se, aby se Duch svatý plně zmocnil našich srdcí. Jednejme jako dítky Boží, které od Něj očekávají radu a jsou ochotné kdekoli pracovat pro uskutečnění Jeho plánů. Bůh bude takovým lidem oslaven a ti, kteří budou svědky vaši horlivosti, řeknou: Amen, amen. *9T 107.2*

„*Probud' se, probud' se, oblec se v sílu svou. Sione, oblec se v roucho okrasy své, ó Jeruzaléma, město svaté. ... Ó, jak krásné na horách nohy toho, ježto potěšené věci zvěstuje, a ohlašuje pokoj, toho, ježto zvěstuje dobré, ježto káže spasení a mluví k Sionu: Kralujeť Bůh tvůj. Strážní tvoji hlasu, hlasu pozdvihnou, a spolu pokřikovati budou, neboť okem v oku uzří, že Hospodin zase přivede Sión.*“ *9T 108.1*

Zvučte, prozpěvujte spolu pustiny Jeruzalémské, neboť jest potěšil Hospodin lidu svého, vykoupil Jeruzalém. Ohrnul Hospodin rámě svatosti své před očima všech národů, aby viděly všechny končiny země spasení Boha našeho.“ (Iz 52,1-10) ^{9T 108.2}

12. Metody práce

Při zvěstování poselství ve velkoměstech mohou naši různě obdaření pracovníci konat dílo na mnohý způsob. Někteří mají pracovat jedním způsobem, jiní zas druhým. Pán chce, aby tato města byla opracována společným úsilím pracovníků s různým obdarováním. Všichni se mají dát Ježíšem usměrnit a nespolehat na lidskou moudrost, aby nebyli svedeni. Jako Boží spolupracovníci měli by usilovat o vzájemný soulad. Často by se měli radit a opravdově, z celého srdce usilovat o spolupráci. Všichni mají očekávat od Ježíše moudrost a nebýt závislí pouze na lidském usměrnění. *9T 109.1*

Pán dal některým kazatelům schopnost shromáždit a upoutat veliké zástupy. Tato práce si vyžaduje takt a moudrost. V dnešních městech, kde je tolik půvabu a radovánek, pozornost lidu nelze upoutat nějakým obvyklým úsilím. Bohem vyvolení kazatelé budou vidět, že je nutno vynaložit mimořádné úsilí na upoutání pozornosti zástupů, a když se jim podaří shromáždit větší zástup lidu, musí zvěstovat poselství tak, aby lid byl probuzen a varován. Musí použít veškeré prostředky, které jen lze použít, aby pravda vynikla jasně a výrazně. Varovné poselství pro tento čas musí být zvěstováno tak zřetelně a rozhodně, že probudí posluchače a roztouží je studovat Písmo. *9T 109.2*

Ti, kdo konají dílo Páně ve městech musí vynaložit klidné, vytrvalé, odevzdané úsilí na výchovu lidu. Zatím co musí pracovat se vši vážností, usilovat o probuzení zájmu posluchačů a udržení tohoto zájmu, musí se současně pečlivě střežit před vším co zavání současností. V této době výstředností a okázalosti, kdy lidé k vůli úspěchu pokládají za nutné uplatnit všechn svůj lesk. Boží vyvolení poslové mají prokázat, jak zbytečné je utrácet peníze pouze pro efekt. Pracují v prostotě, pokoře a důstojně, vyhýbají-li se vši divadelnosti, jejich práce bude mít trvalý význam dobra. *9T 109.3*

Je pravdou, že je třeba vynakládat peníze uváženě, když se mají shromáždění oznamovat a má-li se dílu pomáhat vpřed. Přece však žádný pracovník by se neměl opírat o tyto vnější opory, nýbrž o důvěřivou závislost na Bohu, opravdovou prosbu o pomoc k Němu, a o poslušnost Jeho Slovu. Do Božího díla třeba vnést mnohem více modliteb, mnohem více křesťanství, podobnosti Kristu a mnohem více poslušnosti Boží vůli. Zevnější lesk a poženaná okázalost prostředků, nesplní dílo, které musí být vykonáno. *9T 110.1*

Boží dílo musí mocně spět kupředu. Potřebujeme křest svatého Ducha. Potřebujeme pochopit, že Bůh přidá k řadám svého lidu muže, schopné a vlivné, kteří vykonají svůj podíl při zvěstování varovného poselství světu. Všechno ve světě není jen bezzákonnost a hříšnost. Bůh má mnoho tisíc těch, kteří nesklonili své kolena před Bálem. Jsou na světě bohabojní mužové a ženy v různých upadlých církvích. Kdyby tomu tak nebylo nemuseli bychom nést poselství: „*Padl, padl Babylon ten veliký. ... Vyjděte z něho, lidé můj.*“ (Zj 18,2-4) Mnozí z upřímných touží nadchnout se nebeského života. Tito postřehnou evangelium, když je jim zvěstováno v kráse a jednoduchosti Písma. *9T 110.2*

Potřeba díla dům od domu

Stejnou důležitost jakou mají veřejné přednášky, má také práce dům od domu. Ve velkých městech jsou některé třídy, k nimž se nedostaneme veřejnými přednáškami. Tyto třeba vyhledat, jako když pastýř hledá ztracenou ovci. K jejich záchraně třeba vynaložit pilné osobní úsilí. Zanedbáme-li toto osobní úsilí, ztratí se mnoho převzácných příležitostí, které při lepším využití by pomohly dílu rozhodně vpřed. *9T 111.1*

Výsledkem zvěstování pravdy ve velkých shromážděních je probuzení zájmů o zkoumání Písma, a je obzvláště důležité, aby tento zájem sledovalo také naše osobní úsilí. Ti, kteří touží prozkoumat pravdu, musí být poučeni a povzbuzeni k pilnému zkoumání Božího Slova. Někdo jim musí pomoci postavit bezpečný základ. Jak je důležité v této kritické době jejich náboženské zkušenosti, aby jim moudře usměrnění bibličtí pracovníci přišli pomoci otvírat zrak pro porozumění zvěstovaných pokladů Božího Slova. *9T 111.2*

Význam školy

Vyrovnaná práce může nejlépe spět kupředu, když máme nějakou školu pro biblické pracovníky. Zatím co se konají veřejná shromáždění spojená s touto školou anebo místní misii měli by zde být zkušení pracovníci, a hlubokým duchovním porozuměním, kteří mohou denně poučovat biblické pracovníky a kteří se také mohou s celým srdcem zapojit do nutného veřejného úsilí. A když lidé přijímají pravdu, ti, kdo stojí v čele misijního úsilí ve městech měli by mnohou modlitbou ukázat těmto novoobráceným jak uplatnit moc pravdy ve svém životě. Toto spojené úsilí všech pracovníků bude jako zlatý hřeb na pravém místě. 9T 111.3

Zvěstování zásad zdravotní reformy

Jako lid jsme byli pověřeni zvěstováním zásad zdravotní reformy. Někteří se domnívají, že otázka stravování není dostatečně důležitá, aby ji zahrnuli do svého evangelizačního úsilí. Ti se však velice mílí. Bůh prohlašuje: „*Protož bud' že jíte, neb pijete aneb cožkoli činíte, všecko k slávě Boží činite.*“ (1 K 10,31) Střídmost v celém svém dosahu má důležité místo v díle spasení. 9T 112.1

V spojitosti s naší městskou misii měli bychom mít vhodné místnosti, kde ti, u nichž byl probuzen zájem, by se mohli shromažďovat k přednáškám. Tuto nutnou práci nesmíme konat tak chabě, že vzbudí nepříjemný dojem u lidí. Všechno co se koná, mělo by příznivě svědčit o Původci pravdy a mělo by náležitě představovat svatost a důležitost pravd třetího andělského poselství. 9T 112.2

Měly by být zřízeny školy. Lid třeba poučit jak má připravovat zdravý pokrm. Třeba jim poukázat na nutnost zbavit se nezdravých pokrmů. Neměli bychom však nikdy obhajovat nevýživnou stravu. Je možné mít plnohodnotnou, výživnou stravu i bez čaje, zrnkové kávy anebo masa. Snaha poučovat lid jak si má připravovat stravu a chutný jídelní lístek je nanejvýš důležité. 9T 112.3

Úsilí zdravotní reformy je Božím prostředkem k tomu, aby bylo umenšeno utrpení ve světě a k očistění jeho církve. Poučte lid, že může být Boží pomocnou rukou, bude-li spolupracovat s Místem při upevňování tělesného a duchovního zdraví. Tato práce nese nebeskou pečeť a otevře dveře jiným převzácným pravdám. Je místo pro všechny, kdo se chtějí na tomto úsilí podílet. 9T 112.4

Dílo zdravotní reformy mějte v popředí. To je poselství, které vám mám oznámit. Jeho přednost zvěstujte tak jasně, že bude pocítována široká potřeba tohoto díla. Vyloučení každého škodlivého pokrmu a nápoje je ovocem pravého náboženství. Kdo je plně obrácen, vzdá se každého škodlivého zvyku a choutek. Naprostou zdrženlivostí přemůže svojí touhu po pochoutkách škodlivých zdraví. 9T 113.1

Učitelům zdravotní reformy mám říci: Jděte vpřed! Svět potřebuje každou kapku vlivu, kterou můžete přispět k zastavení přílivu mravní ubohosti. Ať ti, kdo zvěstují třetí andělské poselství věrně se přiznají k svému praporu. „*Protož prosím vás bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu svou. A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením mysli své, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá.*“ (Ř 12,1.2) Kéž Pán vyzbrojí nejjasnějším poselstvím pravdy ty, kdo zvěstují pravdu. Jestliže Jeho pracovníci budou zvěstovat toto poselství v prostotě, s jistotou a mocí, Pán bude s nimi spolupracovat. 9T 113.2

Netřeba opomíjet bohatší třídy

Kristovi služebníci by měli pracovat věrně tak pro bohaté v našich městech jako i pro chudé a ponížené. Je mnoho bohatých mužů, kteří jsou poddajní vlivům a působení evangelijního poselství a když jim je předložena Bible jako jediný vykladač křesťanské víry a usměrňovač života, budou pohnuti Duchem Božím, aby evangelium otevřeli dveře. Projeví živou víru v Boží Slovo a použijí jim svěřené prostředky na přípravu cesty Pánu a urovnání stezky našemu Bohu na pustině. 9T 113.3

Po celá léta se nám vtírala nesnadná otázka: Kde vzít dostatek prostředků na podporu misii, které nám Pán otvírá? Četli jsme jasné příkazy evangelia a misie jak domácí tak zahraniční kladly své požadavky. Náznaky ba skutečná zjevení Boží prozřetelnosti nám jednotně prikazují urychleně vynaložit úsilí, a udělat to, co je nutné udělat. Pán chce, aby lidé obdaření prostředky byli obráceni a pomáhali nést zvěst jiným. On chce, aby ti, kteří mohou pomoci v tomto díle reformy a nápravy

poznali převzácné světlo pravdy a byli proměněni a dovedeni k tomu, aby použili jim svěřené prostředky k Jeho službě. On chce, aby tyto prostředky, které jim svěřil, investovali do dobročinné služby při otvírání cesty evangelium všem třídám v blízkosti i dále. *9T 114.1*

Nebudou si snad světsky moudří lidé cenit nebes? – Ó, jistě; tam najdou klid a pokoj a odpočívání od vši malichernosti, ctižádosti a sobectví. Nadchněte je, aby hledali pokoj, štěstí a radost, které jim Kristus chce dát. Nadchněte je, aby obrátili zřetel a opatřili si ten nejvzácnější dar, který může být dán smrtelnému člověku – roucho Kristovy spravedlnosti. Kristus jim nabízí život – život věčný a nekonečnou slávu. Přijmou-li Krista, získají největší čest, čest, kterou svět nemůže dát ani vzít. Poznaj, že v zachovávaní Božích přikázání je veliká odměna. *9T 114.2*

Soucitný Vykupitel napomíná své služebníky, aby pozvali bohaté i chudé k připravené večeři. Jděte na cesty a mezi ploty a svým vytrvalým, rozhodným úsilím přinutěte je vejít. Služebníci evangelia by se měli ujet těchto zámožných lidí a přivádět je k hostině pravdy, kterou jim připravil Kristus. Ten, který dal svůj převzácný život za ně říká: „Přiveďte je a posaďte je za můj stůl a já jim budu sloužit.“ *9T 115.1*

Kazatelé Kristovi neštiťte se této třídy. Nepřehlížejte je beznadějně. Pracujte se vši možnou přesvědčivostí a jako ovoce svého věrného úsilí uvidíte v nebeském království muže i ženy, kteří budou korunováni jako vítězové, a budou zpívat oslavnou píseň vítězů. Ten První i Poslední říká: „*Budouť se se mnou procházeti v bílém rouše; neboť jsou hodní.*“ (Zj 3,4) *9T 115.2*

Dosud bylo vynaloženo jen nepatrné úsilí pro získání lidí na zodpovědných místech světa. Mnozí z nich jsou obdařeni ušlechtilými vlastnostmi; mají také prostředky a vliv. Jsou to převzácné dary, které jim Hospodin propůjčil a které mají být umocněny a použity k službě jiným. *9T 115.3*

Usilujte o záchranu i bohatých. Nabádejte je, aby vrátili Pánu poklad, který jim svěřil do správy, aby v New Yorku a jiných velkých městech mohla být zřízena střediska vlivu, z nichž by se biblická pravda ve své prostotě šířila mezi lid. Přesvědčte muže, aby si své poklady ukládali u Božího trůnu tím, že vrátí Pánu co mohou a to pomůže Jeho pracovníkům konat dobro a spěť kupředu k Jeho slávě. *9T 115.4*

Plány pro rozmach našeho pracovního úsilí

Síla armády se měří většinou podle údernosti prvních řad. Moudrý generál poučuje své velitele, aby vycvičili každého vojáka pro aktivní službu. U všech se snaží rozvinout největší úsilí. Kdyby měl spoléhat pouze na své velitele, nemusel by nikdy očekávat, že provedou úspěšný útok. On počítá s věrnou a neúnavnou službou každého vojáka své armády. Zodpovědnost spočívá velkou měrou na řadových vojácích. *9T 116.1*

A tak podobně je to i v armádě Knížete Emanuele. Náš Generál, který ještě žádnou bitvu neprohrál, očekává statečnou, věrnou službu od každého, kdo vstoupil pod jeho prapor. V závěrečném sporu, který nyní probíhá mezi silami dobra a zástupy nepřítele, očekává, že všichni, tak laici jakož i kazatelé, budou mít v tomto úsilí svůj aktivní podíl. Všichni, kdo se stali Jeho vojáky, mají sloužit věrně jako přesní lidé s ostrým smyslem zodpovědnosti, která spočívá na nich jednotlivě. *9T 116.2*

Vedoucí bratři v církvi by měli vyhlídnout způsoby a prostředky jimi by bylo každému členu církve umožněno zapojení se nějak do Božího díla. V minulosti příliš často toto bylo zanedbáno. Nebylo zde jasné plánování a také ani přesného plnění, čímž by všechny hřivny všech mohli být použity v aktivní službě. Pouze málo je těch, kteří si uvědomují jak mnoho bylo proto ztraceno. *9T 116.3*

Vůdcové v Božím díle, jako moudří generálové mají vypracovat plán pro cestu vpřed. Ve svém plánování mají vynaložit zvláštní průzkum prací, kterou mohou vykonat laičtí členové pro své přátele a sousedy. Dílo Boží na této zemi nikdy nebude ukončeno dokud mužové a ženy představující naše církevní členstvo se nezapojí do díla a nespojí své úsilí se snahami kazatelů a sborových čí-
novníků. *9T 116.4*

Spasení hříšníků vyžaduje opravdové osobní úsilí. Máme jím nést Slovo a nečekat až sami přijdou k nám. Kéž bych mohla promluvit k mužům a ženám, aby povstali k rozhodnému úsilí. Chvil, které ještě máme není mnoho. Stojíme na samém pokraji věčného života. Nesmíme utrácet čas. Každá chvíle je drahá a příliš vzácná, než abychom ji věnovali k sloužení sobě. Kdo bude hledat

Boha opravdově a od Něho čerpat sílu a milost, aby byl Jeho věrným pracovníkem v misijním poli?
9T 117.1

Rozhojnění sborových hřiven

V každém sboru existuje nějaká hřivna, která správným opracováním může být rozhojněna a stát se velikou pomocí v tomto díle. Pro vybudování našich sborů nyní potřebujeme ušlechtilé snažení moudrých pracovníků na odhalování a rozmáhání sborové hřivny – hřivny, která může být vzdělána k užitku Mistra. Měli bychom mít dobře zorganizovaný plán pro zapojení pracovníků, kteří by šli do všech našich sborů, malých i velkých a poučovali členy jak pracovat pro budování církve a také pro nevěřící. Potřebujeme vzdělání a výchovu. Ti, kteří navštěvují sbory, měli by dát bratřím a sestrám poučení v praktických metodách konání misijní práce. *9T 117.2*

Všechno kárání světa nepřivede lidi k hlubokému vědomí potřeb hynoucích duší kolem nich. Nic tak neprobudí sebeobětavou horlivost členů, jako možnost nechat je v nových polích pracovat pro ty, kteří jsou v temnotě. Připravujte pracovníky, kteří by šli na cesty a mezi ploty. Potřebujeme moudré školkaře, kteří budou přesazovat stromy na různá místa a budou pečovat o jejich růst. Pozitivní povinností Božího lidu je jít do dalekých zemí. Ať jsou zapojeny všechny síly k vyčistění nového pole, vybudování nových vlivných středisek, kde se otevrou možnosti. Shromáždíte pracovníky s pravou misijní horlivostí a umožněte jim šířit světlo a známost v dáli i na blízku. Ať nejsou živou zvěst zdravotní reformy tam kde lidé většinou nevědí nic o těchto zásadách. *9T 117.3*

Lidé se skromným společenským postavením mají být povzbuzeni, aby se chopili díla Božího. Při své práci získají převážné zkušenosti. Máme nedostatek pracovníků a nesmíme nečinně nechat ani jediného. Místo abychom znechucovali ty, kteří se snaží sloužit Pánu, měli bychom povzbuzovat mnohem více pracovníků, aby vstoupili do díla. *9T 118.1*

Radostná služba

Všichni, kdo mají obecenstvo s Bohem naleznou mnoho práce, kterou mohou konat pro Něho. Ti, kteří jdou vpřed v Mistrově duchu, ve snaze obeznámit lid s pravdou, nebudou pokládat práci přivádění duší ke Kristu za nudnou, nezajímavou dřinu. Jsou pověřeni být Božími rolníky, a budou stále více oživeni, vstoupí-li sami do Boží služby. Je to radostná práce otvírat Písmo jiným. *9T 118.2*

Mladí mužové a ženy měli by být usměrněni stát se pracovníky ve svém okolí i na jiných místech. Všichni ať připraví svá srdce i mysl k rozumnému postřehu práce pro tento čas a připraví se k vykonání toho, k čemu se nejlépe hodí. *9T 118.3*

Mnozí mladí mužové jimž se dostalo správné výchovy doma, mají být vzdělání k službě a povzbuzeni, pozvednout prapor pravdy na nových místech dobře plánovaným a věrným úsilím. Spoluprací s našimi kazateli, jakož i pracovníky ve městech, získají nejlepší vzdělání. Práci pod Božím vedením a podporování modlitbami svých nejzkušenějších spolupracovníků, mohou vykonat dobré a požehnané dílo. Když své snažení spojí s úsilím starších pracovníků a své síly použijí k tomu nejlepšímu, budou se těšit z obecenstva nebeských andělů; a jeho Boží spolupracovníci zpívat, modlit se, věřit a pracovat odvážně a svobodně. Důvěra a jistota, že sami a také jejich spolupracovníci budou posílení s nebes, povede je k modlitbě, oslavování Pána a k prostotě víry. *9T 119.1*

S tímto dobře plánovaným úsilím výchovy sborových členů neměli bychom nikterak odkládat. Pro práci ve velkoměstech měli bychom si být vědomi svatosti a důležitosti díla. Neposílejte ty, kteří v tomto ohledu nemají potřebných vlastností. Potřebujeme muže, kteří budou napomáhat vítězství kříže, kteří snesou znechucení i nedostatek, kteří budou mít odhodlání a víru, což je nutné pro misijní pole. A těm, kteří se nezapojují osobně do díla ráda bych řekla: Nepřekávejte těm, kdo chtějí pracovat, nýbrž je povzbudte a podpořte. *9T 119.2*

Všechno toto výchovné úsilí by mělo být provázáno opravdovou prosbou k Pánu o Jeho svatého Ducha. Ať jsou na to upozorněni ti, kdo jsou ochotni odevzdat se do služby Mistrovi. Naše počinání si pozoruje svět. Každý čin je důkladně zkoumán a posuzován. Musíme usilovně pěstovat křesťanské vlastnosti, aby ti, kteří vyznávají pravdu, byli schopni zvěstovat ji jiným takovou, jaká je tato pravda v Ježíši Kristu, aby mohli sami být příkladem a aby naši nepřátelé nemohli říct o nich skutečně nic zlého. Bůh vyzývá k veliké zbožnosti a svatosti a čistotě života a to v souladu se vzne-

šenými posvěcujícími zásadami, které vyznáváme. Život Kristových pracovníků měl by být takový, aby nevěřící při pohledu na jejich zbožné chování a ohleduplné jednání byli okouzlení vírou, která plodí takové ovoce. 9T 119.3

Osobní úsilí při stanovém shromáždění

Dílo našich stanových shromáždění by nemělo být konáno podle lidských nápadů nýbrž po způsobu Kristově. Členové církve se měli zapojit do práce. Andělé Boží budou otvírat pole v blízkou i dále, aby dílo varování světa mohlo být brzo ukončeno. Bůh vyzývá věřící k nové zkušenosti v misijní práci tím, že půjdou do nových území a moudře budou pracovat pro záchranu i těch, kde jsou na odlehlých místech. Těm, kteří to chtějí konat, bude tato práce umožněna. 9T 120.1

Při sledování zájmů stanového shromáždění jsou potřební pracovníci z různých odvětví a tyto příležitosti budou pro biblické pracovníky školou. Mladí mužové by měli pracovat spolu se zkušenými pracovníky, kteří se budou s nimi modlit a trpělivě je poučovat. Vzdělané ženy by se měly zapojit do biblické práce dům od domu. Někteří z pracovníků měli by pracovat jako kolportéři, prodávat naši literaturu a uvážene ji dávat darem těm, kteří si ji nemohou koupit. 9T 120.2

Opravdu obrácení lidé musí ještě lépe rozumět Písmu, aby byli uschopněni přinášet světlo a spasení těm, kteří jsou v temnotě a hynou ve svých hříších. Jako Jeho spolupracovníci máme očekávat zvláštní požehnání a určité výsledky pracujeme-li na záchraně duší před satanskými úklady, aby se mohly stát dětmi světla. 9T 121.1

Turistická a obchodní centra

Ti, kdo vstoupili do Mistrový služby mohou výhodně studovat Jeho pracovní metody. Za své pozemské služby Spasitel čerpal z příležitostí svých dlouhých cest. V Kafarnau Ježíš odpočíval na své cestě a toto město bylo známo jako „*Jeho vlastní město*“ (podle Mt 9,1 – KJV) . Dobře se hodilo za středisko Spasitelova díla. Tím, že bylo na cestě z Damašku do Jeruzaléma, Egypta a k středozemnímu moři, bylo velikou dopravní křižovatkou. Lid z mnoha zemí procházel tímto městem a nebo zde odpočíval na svých dlouhých cestách. Zde Ježíš mohl potkat různé národy a vrstvy bohaté a vznešené jakož i chudé a nízko postavené a Jeho naučení mělo se dostat do jiných zemí a mnohých domácností. Takto mělo být podníceno zkoumání prorocké zvěsti; pozornost měla být usměrněna k Spasiteli a Jeho dílo by se bylo rozšířilo do celého světa. 9T 121.2

V dnešní době cestovního ruchu je mnohem víc příležitostí k styku s lidmi všech tříd a mnohých národností než v době Izraele. Tyto možnosti se tisíckrát znásobily. Bůh obdivuhodně připravil cestu. Nástroj tisku s jeho mnohonásobnými možnostmi je nám po ruce. Bible a publikace v mnoha jazycích přinášející nám pravdu pro tento čas jsou nám k dispozici. Možno je rychle rozvést do každé části světa. 9T 121.3

Křesťané, kteří žijí ve velkých obchodních a cestovních střediscích mají zvláštní příležitosti. Věřící v těchto městech mohou pracovat pro Boží dílo v sousedství svých domovů. 9T 122.1

Ve světoznámých zdravotních ústavech a centrech turistického ruchu zaplavených mnoha tisíci hledajícími zdraví a radost, měli by být kazatelé a kolportéři, kteří by dovedli uchvátit pozornost těchto zástupů. Tito pracovníci by neměli promarnit svojí příležitost k seznamování lidu s poselstvím pro tento čas a měli by pořádat shromáždění jak se jim naskytne možnost. Pohotově by měli uchopit příležitost promluvit k lidem. Doprovázení mocí svatého Ducha měli by seznamovat lid s poselstvím Jana Křtitele: „*Pokání číte, neb přiblížilo se království nebeské.*“ (Mt 3,2) Slovo Boží má být zvěstováno jasně a mocně, aby ti, kdo mají uši k slyšení mohli pravdu slyšet. Takto evangelium přítomné pravdy posvítí na cestu těm, kteří je neznají. Nemálo jich tuto pravdu přijme a přinese do svých domovů ve všech částech světa. 9T 122.2

S neochvějnou horlivostí

Máme přinést poslední Boží varování lidem. Jaká by měla být naše vážnost při zkoumání Písma a naše horlivost při šíření světla. Ať každá duše, která přijala Boží osvícení, snaží se toto světlo šířit dál. Ať pracovníci jdou dům od domu a otvírají lidem Písmo, šíří tisk, ať řeknou jiným o

světlo, které osvítilo jejich vlastní duši. Literatura by měla být promyšleně rozšiřována ve vlaku, na ulicích, na lodi brázdící moře i poštou. ^{9T 122.3}

Veliké dílo má být vykonáno a lidé obeznámení s pravdou měli by celým svým úsilím přispět na pomoc. Kristova láska musí naplňovat jejich srdce. Duch Kristův musí být vylit na ně a musí je připravit, aby obstáli před soudem. Když se sami posvětí Bohu, přesvědčující moc bude provázet jejich úsilí při zvěstování pravdy jiným. Nesmíme déle stát na začarované půdě satanově, nýbrž zmobilizovat všechny své síly, uplatnit každou schopnost, kterou nás Bůh obdařil. Poslední varování má být zvěstováno mnoha „*lidem, národům, jazykům i králům*“. Platí zde zaslíbení: „*A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.*“ (Zj 10,11; Mt 28,20) ^{9T 123.1}

Mám povinnost našim kazatelům poukázat na neopracovaná místa a všemožně je povzbuzovat, aby umožnili šíření pravdy. V některých městech, kde poselství o druhém příchodu Páně bylo poprvé zvěstováno musíme se znovu chopit práce jako by šlo o zcela nové pole. Jak dlouho ještě budou tak neobdělaná pole? Símě by mělo být rozséváno na mnoha, mnoha místech. ^{9T 123.2}

Pán si přeje, aby v Jeho služebnících působil duch, který si pohotově uvědomuje cenu duší, pohotově postřehne povinnosti, které je třeba vykonat a neprodleně odpoví na požadavky, které Pán na ně klade. Musí zde být taková odevzdanost, která nebude hledat pozemský zájem dostatečné ceny chopit se díla, které má být vykonáno při získávání duší pro známost pravdy. ^{9T 123.3}

Kazatelé, zvěstujte pravdu, která povede k osobnímu úsilí v prospěch těch, kdo nejsou v Kristu. Všemožně povzbuzujte osobní snaživost. Pamatujte, že práce kazatele nepozůstává pouze z kázání. On má navštívit rodiny v jejich domovech, modlit se s nimi a otvírat jim Písmo. Ten, kdo je omezuje pouze na kazatelnu. Ať naši kazatelé nesou břímě zodpovědnosti s bázní a třesením, očekávají moudrost od Pána a ustavičně ať žádají Jeho milost. Ježíš jim musí být vzorem. Ať pilně studují Jeho život, do svého každodenního života ať uvádějí zásady, jimiž se On řídil ve své pozemské službě. ^{9T 124.1}

„*Pojďtež ke mně všichni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.*“ Toto je recept k uzdravení všech duševních, tělesných a duchovních nemocí. To je Kristův dar těm, kdo Ho hledají v upřímnosti a pravdě. On je ten mocný Lékař. Pak zde máme jiné pozvání: „*Vezměte jho mé na se, a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí duším svým. Jho mé zajisté jestiť rozkošné, a břímě lehké.*“ (Mt 11,28.29.30) Nošení Kristova jha a učením se od Něj tichosti a pokoře, najdeme odpočinek ve víře, důvěře a spolehnutí. Zjišťujeme, že Kristovo jho je snadné a Jeho břímě lehké. ^{9T 124.2}

13. Výzva k laickým pracovníkům

Když naši zkušení pracovníci konají misijní dílo tam, kde žije náš lid, pak by naši věřící měli se vši vážností vynaložit všechno úsilí, aby otevřeli cestu Božímu dílu. Měli by modlitebně zkoumat svá srdce a připravit cestu Králi tím, že odloží všechen hřích, který by jim překážel v spolupráci s Bohem a bratřími. *9T 125.1*

Toto nebylo vždy plně pochopeno. Satan častokrát pronikal takovým duchem, který znemožnil členům církve postřehnout příležitosti k službě. Věřící častokrát dovolili, aby je nepřítel použil právě tehdy, kdy se měli cele posvětit Bohu a pokroku Jeho díla. Nevědomky bloudili daleko od cesty spravedlnosti. Tím, že pěstovali ducha kriticismu, vyhledávání chyb, farizejské zbožnosti a pýchy, zarmucovali Ducha Božího a velice zabrzдили dílo Božích služebníků. *9T 125.2*

Na toto zlo bylo častokrát poukázáno na mnoha místech. Někdy ti, kteří povolili přísnému odsuzovačnému duchu, činili pokání a byli obráceni. Bůh je pak mohl použít k slávě a ke cti svého jména. *9T 125.3*

Žijeme ve zvláštním údobí těchto pozemských dějin. Ve velice krátké době musí být vykonáno veliké dílo. Každý křesťan má vykonat určitou část na podporu tohoto díla. Bůh vyzývá lidi, kteří se posvětí pro dílo záchrany duší. Když začneme chápat co Kristova oběť vykonala pro záchranu hynoucího světa, budeme svědky mocného zápasu o záchranu duší. Kéž by všechny naše sbory mohly vidět a uvědomit si tu nekonečnou oběť Kristovu. *9T 125.4*

Reformační hnutí

V nočních viděních probíhaly přede mnou obrazy velikého reformačního hnutí mezi Božím lidem. Mnozí chválili Boha. Nemocní byli uzdravováni a konaly se i jiné divy. Bylo možno pozorovat ducha přímlyvy jak se projevil před velikým dnem Letnic. Bylo vidět jak stovky a tisíce navštěvují rodiny a otvírají jim Boží Slovo. Srdce byla přesvědčena o moci svatého Ducha a působil duch pravého obrácení. Na každé straně byly dveře otevřené pro zvěstování pravdy. Svět zdál se být osvětlen nebeským vlivem. Veliká požehnání přišla skrze pravý a pokorný lid Boží. Slyšela jsem hlasy díkůvzdání a chvály a viděla takovou reformaci jakou jsme zažili jen v roce 1844. *9T 126.1*

A přece někteří odmítli obrátit se. Nebyli ochotni kráčet po Boží cestě a když k vůli pokroku díla Božího odznely výzvy k dobrovolným obětem, někteří sobecky lpěli na svých pozemských skutcích. Tito ziskuchtiví jednotlivci byli odloučeni od zástupů věřících. *9T 126.2*

Pracujme dokud je čas

Soudy Boží jsou na zemi a pod vlivem svatého Ducha musíme nést varovné poselství, které nám On svěřil. Toto poselství musíme přinést rychle, řádek za řádkem, poučení za poučením, příkaz za příkazem. Lidé se brzo budou muset rozhodnout – a je naší povinností vidět, že jim byla dána příležitost pochopit pravdu, aby mohli zaujmout rozumné stanovisko na straně pravdy. Pán vyzývá svůj lid k práci – pracovat vážně a moudře – dokud čas zkoušky ještě trvá. *9T 126.3*

Důležitost osobního úsilí

Členové našich sborů by se měli více věnovat práci dům od domu, dávat biblické hodiny a šířit literaturu. Křesťanský charakter může být současně a plně formován pouze když si lidé pokládají za přednost bez sobeckých zájmů působit při zvěstování pravdy a podporovat Boží dílo i svými hmotnými prostředky. Musíme rozsévat při všech vodách, zakotvení v lásce Boží pracovat dokud je den a používat prostředků, které nám Pán dal a splnit každou povinnost, která se naskytne. Každou práci máme vykonat věrně; jakákoliv oběť, kterou jsme povoláni přinést, máme přinést radostně. Když rozséváme při všech vodách, pocítíme, že „*kdož rozsívá ochotně, ochotně i žíti bude*“ (2 K 9,5). *9T 127.1*

Kristův lid musí následovat Jeho příklad. Ulehčujte tělesnou bídu svých spolubližních a jejich vděčnost přelomí překážky a zpřístupní vám jejich srdce. Uvažte o tom se vši opravdovostí. Jako zbory měli jste možnost, spolupracovat s Bohem. Kdyby jste byli poslechli Boží Slovo, a rozhodli se vstoupit do tohoto díla, byli by jste požehnáni a povzbuzeni a měli by jste bohatou zkušenost. Byli by jste Božími nástroji se vši vážností obhajujícími spásný plán obnovy a záchrany. Toto úsilí by neustálo, nýbrž špelo kupředu od milosti k milosti a od síly k síle. 9T 127.2

Pán mi představil dílo, které je třeba vykonat v našich městech. Věřící těchto měst mají pracovat na Božím díle v sousedství svých domovů. Mají pracovat klidně, pokorně a přinášet všude kam jdou ovzduší nebes. Jestliže sami budou v pozadí a budou vždy poukazovat na Krista, moc jejich vlivu bude citelná. 9T 128.1

Není Božím úmyslem, abychom kazatele nechali konat největší část díla rozsévání semene pravdy. Lidé, kteří nejsou povoláni ke kazatelské službě mají pracovat pro svého Mistra podle svých různých schopností. Když se pracovník odevzdá bezvýhradně do služby Páně, získá zkušenost, která jej uschopní pracovat čím dále tím úspěšněji pro Mistra. Vliv, který jej pudí ke Kristu pomáhá mu přitáhnout jiné ke Kristu. Snad mu nikdy nepřipadne úkol veřejného řečníka, není však o nic menším služebníkem Božím a jeho dílo svědčí, že se narodil z Boha. 9T 128.2

Ženy jakož i mužové mohou se zabývat průzkumem, kde by se pravda mohla zvěstovat a působit. V této kritické chvíli mohou zaujmout své místo v díle a Pán bude skrze ně pracovat. Jestliže jsou proniknuti smyslem pravé povinnosti a pracují pod vlivem Ducha Božího, budou skutečně sebezapíraví, což je dnes velice žádoucí. Spasitel obrátí na tyto sebeobětavé ženy světlo své tváře a dá jim moc, která přesáhne i moc mužů. V rodinách mohou vykonat dílo, které nemohou konat mužové, dílo, které zasahuje vnitřní život. Mohou proniknout k srdcím, k nimž se mužové nemohou dostat. Jejich dílo je potřebné. Zdrženlivé, pokorné ženy mohou vykonat dobrou práci při vysvětlování pravdy lidu v jejich domovech. Slovo Boží takto vysvětleno uplatní svojí kvasnou působnost a jeho vlivem budou obráceny celé rodiny. 9T 128.3

Drazí bratři a sestry, prostudujte své plány; uchopte každou příležitost k promluvení se svými sousedy a občany a přečtěte jim něco z knih, obsahujících přítomnou pravdu. Ukažte, že si za první povinnost pokládáte záchranu duší, za které Kristus přinesl tak velikou oběť. 9T 129.1

V díle záchrany hynoucích máte doprovod andělů. Tisíce tisíců a desetkrát tisíc krát sto tisíců andělů chce spolupracovat s členy našich sborů při šíření světla, které Bůh tak štědře udílí, aby lid byl připraven. „*Aj, nyníť jest čas příhodný, aj, nyní dnové spasení.*“ (2 K 6,2) Ať každá rodina vážně prosí Pána, aby ji pomohl konat dílo Boží. 9T 129.2

Nepřehlížejte nepatrné věci a očekávejte veliké dílo. Můžete vykonat nepatrnou práci úspěšně avšak naprosto zklamat při snaze o veliké dílo a upadnout do znechucení. Uchopte dílo kdekoliv vidíte, že má být něco vykonáno. Ať už jste bohatí nebo chudí, slavní nebo poníženi, Bůh vás vyzývá do aktivní služby. Půjde o to vykonat co je ve vaší moci, to, co se vám naskytne k práci, čímž se naše hřivny a schopnosti k dílu rozhojní. Zanedbávání každodenních povinností vás zeslabuje. To je důvod, proč je tak mnoho neužitečných stromů v Boží zahradě. 9T 129.3

V domácím kruhu, u krbu svých přátel, u lože nemocných svým způsobem můžete číst Písmo a mluvit o Ježíši a o pravdě. Tak může být rozséváno převzácné símě, které vzklíčí a přinese ovoce po mnoha dnech. 9T 129.4

Misijní dílo má být konáno na mnoha neslibných místech. Misijní duch se musí zmocnit našich duší a nadchnout nás dostat se k lidem, pro které jsme nehodlali pracovat a to způsobem a na místech o nichž se nám ani nezdálo. Pán má svůj plán pro rozsévání semene evangelia. Rozséváním podle Jeho vůle tak rozmnožíme toto símě, že Jeho Slovo může zasáhnout tisíce, kteří nikdy neslyšeli o pravdě. 9T 130.1

Příležitosti se otvírají na každém kroku. Jděte všude, kam vám Prozřetelnost otvírá cestu. Oči musí být pomazány nebeskou masťou, aby viděly a uvědomily si, poskytnuté jim příležitosti. Bůh nyní vyzývá k velkému probuzení misijní činnosti. Cesty nám budou otevřeny. Máme hledat a postřehnout tyto Prozřetelnosti nám poskytnuté možnosti. 9T 130.2

Boží pracovníci jsou pověřeni pokračovat v díle, které Kristus konal na zemi. Mají se věnovat té službě, kterou On zde konal. S opravdovostí a upřímností mají říci lidem o nevýstižném bohatství

a nehynoucím pokladu nebes. Mají být naplnění svatým Duchem. Mají jim opakovat nebeské pozvání k pokoji a odpuštění. Při práci mají ukazovat k branám Božího města a říct: „*Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázání Jeho, aby měli právo k dřevu života a aby branami vešli do města.*“ (Zj 22,14) 9T 130.3

Pěstování sebezapíravého ducha

Každý člen církve měl by pěstovat ducha obětavosti. Každá domácnost by se měla učit sebezapření. Otcové a matky, uče své děti šetřit, povzbudte je, aby šetřili každým haléřem pro misijské dílo. Kristus je naším příkladem. Pro nás stal se chudým, abychom my Jeho chudobou zbohatli. On učil, že všichni by měli pracovat v lásce a v jednotě, jako On pracoval a milovat se jako děti Boží. 9T 130.4

Draží bratři a sestry, musíte být obráceni, chcete-li být sebezapíraví jako Kristus. Odívejte se prostě avšak čistě. Vaše výdaje ať jsou co nejmenší. Ve svém domově mějte pokladnu sebezapření, kde budete odkládat peníze získané skromným sebezapřením. Den co den získávejte jasnější porozumění Slova Božího a využijte každou příležitost k svědectví o poznání, které jste obdrželi. Nebudte unaveni konáním dobra neboť Bůh vám ustavičně uděluje to největší požehnání svého daru jež dal světu. Spolupracujte s Ježíšem a On vám dá neocenitelné poučení o své lásce. Čas je krátký; a tehdy kdy času již více nebude obdržíte svou odměnu. 9T 131.1

Těm, kteří upřímně milují Boha a mají prostředky mám říci: Nyní je čas, abyste investovali své prostředky na podporu díla Božího. Nyní je čas podepřít ruce kazatelů v jejich sebezapíravém úsilí o záchranu hynoucích. Když se v nebeských příbytcích setkáte s těmi, jimž jste pomohli k záchraně, nebude to ta nejslavnější odměna? 9T 131.2

Ať žádný nezadržuje své drobtý a ať ti, kteří mají mnoho, těší se, do nebes vložit nehynoucí poklad. Peníze, které nechceme věnovat na Boží dílo zahynou. Žádný úrok k nim nebude připsán v nebeské bance. 9T 131.3

Apoštol Pavel následovně popisuje ty, kteří olupují Boha o to, co Mu patří: „*Kteríž pak chtí zbohatnouti, upadají v pokušení, a v osídlo a v žádosti mnohé nerozumné a škodlivé, kteréž pohřžují lidi v zahynutí a v zvrácení. Kořen zajisté všeho zlého jestiž milování peněz, kterýchž někteří žádostiví byvše, pobloudili od víry, a sami se naplnili bolestmi mnohými.*“ (1 Tm 6,9.10) 9T 132.1

Znamená to mnoho, rozsévat při všech vodách. Znamená to ustavičné přinášení darů s obětí. Bůh dá schopnosti tak, že věrný správce nebude mít nikdy nedostatku a bude se rozhojňovat v každém dobrém skutku. Jakož psáno jest: „*Rozsypal a dal chudým, spravedlnost jeho zůstává na věky. Ten, pak, kterýž dává símě rozsívajícímu, dejž i vám chléb k jedení, a rozmnožíš símě vaše, a přispoříš úrody spravedlnosti vaší.*“ (2 K 9,9.10) Símě rozsévané plnou, štědrá rukou požehnáva Pán. Ten, kdo přisluhuje semenem rozsévači, dává Božímu pracovníku to, co mu umožní spolupracovat s Dárce semene. 9T 132.2

Pán nyní vybízí adventisty s. d. na každém místě, aby se zasvětili Jemu a vykonali co jen mohou podle svých možností a přispěli na Jeho dílo. Jejich štědrostí, přinášením darů a obětí chce, aby projevíli jak se cení Jeho požehnání a jejich vděčnost za Jeho milost. 9T 132.3

Mojí drazí bratři a sestry, všechny peníze, které máme, patří Pánu. Ve jménu Páně vás vyzývám, abyste se spojili a dovedli k úspěšnému zakončení to, co bylo podniknuto podle rady Boží. Žádné dílo budované pro Pána na mnoha místech nemělo by být zdržováno a zastaveno z nedostatku potřebných prostředků. Ti, kdo usilují o vybudování důležitých objektů, neměli by se dát znechutit liknavostí našeho podnikání v zájmu užitečné služby. Naš lid by se měl probudit a uvědomit si co může vykonat. Měl by dosvědčit, že mezi adventisty s. d. je jednota a duchovní síla. 9T 132.4

Podmínky přijatelné služby

Jako lid musíme přijít do posvátné blízkosti Boží. Potřebujeme nebeské světlo, které by ozářilo naše srdce a mysl; potřebujeme moudrost, kterou jedině Bůh může dát, zvětšujeme-li úspěšně poselství ve městech. Všechny naše sbory by měly být na svém místě. Nikdo, kdo při křtu slavnostně sliboval žít pro službu a slávu Boží neodvolává tento svůj vážný závazek. Svět má být zachráněn; tato

myšlenka nás má nabádat k větším obětem a vážnějšímu úsilí o záchranu těch, kteří jsou mimo cesty. *9T 133.1*

Když se snažíte následovat zásady Slova Božího, váš vliv bude mít cenu pro kterýkoli sbor a pro kteroukoliv organizaci. Máte přijít na pomoc Hospodinu, ku pomoci proti silným. Všechna nemístná slova, všechna lehkovážnost a žertování jsou vnadidlem nepřítele, aby vás zbavil duchovní síly. Vzchopte se proti tomuto zlu, ve jménu Boha Izraele. Jestliže se pokoříte před Bohem, On vám dá poselství pro ty, kteří jsou na cestách a mezi ploty a pro ty, kteří jsou v cizích zemích a potřebují vaši pomoci. Zvedněte své lampy a nechte je svítit, aby kamkoli přijdete, řečí i svými skutky šířili jste převzácné paprsky světla. *9T 133.2*

Odevzdáme-li se do služby Boží, On nás poučí, co máme činit. Jestliže přijdeme do užšího spojení s Bohem, On bude působit v nás. Nebuďme tak pohřížení do sebe a svých sobeckých zájmů, že zapomeneme na ty, kdo teprve začínají na žebříku křesťanské zkušenosti a potřebují naši pomoci. Musíme stát pohotově, abychom použili Bohem nám dané schopnosti v díle Páně, musíme být hotovi promluvit včas i v nečas slova, která pomohou a budou k požehnání. *9T 134.1*

Mojí bratří a sestry, uvažujeme o potřebách velkých měst na východě naší vlasti? Neuvedomujeme si, že jim musíme přinést zvěst o blížícím příchodu? Dílo, které máme konat, je velice rozsáhlé dílo. Svět má být zachráněn; jsou zde lidé, pro které je nutno pracovat ve východních městech i ve státech kde zvěst o druhém příchodu Krista byla zvěstována na začátku. Kdo se rozhodne pro tuto misijní práci? Mezi naším lidem jsou stovky těch, kteří by měli být v poli a kteří konají málo pro pokrok tohoto poselství. Ti, kteří měli každou příležitost poznání pravdy, kteří přijali napomenutí za napomenutím, příkaz za příkazem, tu trochu a tam trochu, mají velikou zodpovědnost, která spočívá na nich, za tyto duše, které nikdy neslyšeli toto poslední poselství evangelia. *9T 134.2*

Jestliže v tomto příhodném čase se členové sboru pokoří před Bohem a ze svých srdcí vyklidí všechno zlo, a od Něj budou žádat radu pro každý svůj krok, On se jim zjeví a dá jim nalézt odvahu v něm. Když členové sboru konají své dílo věrně, Pán povede své vyvolené kazatele, posílí je pro jejich důležité dílo. V mnoha modlitbách spojme se všichni, a podpírejme jejich ruce, přijímaje jasné paprsky nebeské svatyně. *9T 134.3*

Konec je blízko. Blíží se nepozorovaně jako bývá nehluchý příchod zloděje v noci. Kéž by Pán dal, abychom již nespali jako jiní, nýbrž bděli a byli střízliví. Pravda brzy slavně zvítězí a všichni, kteří se nyní snaží spolupracovat s Bohem, budou s Ním vítězit. Čas je krátký. Brzy přijde noc, kdy žádný nebude moci pracovat. Ti, kteří se nyní těší ze světla Boží pravdy, měli by si pospíšet zvěstovat pravdu jiným. Pán se táže: „*Koho pošlu?*“ Ti, kdo se chtějí obětovat pro dílo pravdy měli by nyní odpovědět: „*Aj já, pošli mne.*“ (Iz 6,8) *9T 135.1*

Ti, kdo nesou určitou odpovědnost neměli by zapomínat, že je má formovat Duch svatý. Pán je pozoruje. Nemáme se snažit podle svých představ formovat ty, k nimž přistupujeme, nýbrž přenechat to Kristu. On si při tom nepočínal podle žádného lidského vzoru. Pracoval podle své představy a Ducha. Člověk se má snažit o to, aby světu zjevil to, co Kristus vložil do jeho srdce, Jeho milostí člověk se stává účastníkem Božské přirozenosti, a uniká porušenosti, která je na světě skrze zádostivost. Vyšší schopnosti toho, který přijal Krista jsou posíleny a zušlechtěny a uzpůsobeny pro Boží službu. *9T 135.2*

Mnozí ze světských učených mužů přijali tak vysoké vzdělání, že se nemohou stýkat s obecným lidem. Jejich vědomosti jim překáží. Vznáší se vysoce, nikde však nespočinou. I nejvzdělanější zaměstnaní lidé touží po jednoduché pravdě jakou dal lidu Kristus, když byl na této zemi, pravdu, o níž řekl, že je duchem a životem. Jeho slova jsou listí ze stromu života. Co svět dnes potřebuje, je světlo Kristova příkladu odražené v životě Kristu podobných mužů a žen. Nejmnocnější rozumové schopnosti, obhajující pravdu jsou ty, které Kristus usměrňuje, zušlechťuje a očišťuje posvěcením svatého Ducha. *9T 135.3*

Kristus vyzval své učedníky: „*Jděte do celého světa.*“ (Mk 16,15) Všichni musí slyšet varovné poselství. Cena největší hodnoty slíbena těm, kdo běží křesťanský závod – ti, kdo běží vytrvale, obdrží nehynoucí korunu života. *9T 136.1*

Pěstujte klidnou povahu, svěťte zachování své duše Bohu jako věrnému Stvořiteli. On zachová co bylo svěřeno Jeho důvěřivé péči. On nemá zálibu v tom, když Jeho oltář skrápějí naše slzy a nářky. Spokojte se s oslavováním Pána, nevidíte-li další duši obrácenou. Dílo Boží však půjde vpřed, budete-li sami spět kupředu a nebudete-li se snažit všechno upravit podle svých představ. Ať Boží pokoj ovládá vaše srdce, a buďte vděční. Dovolte Pánu pracovat. Nepřekázejte Mu. On bude pracovat dovolíte-li Mu to. *9T 136.2*

Zatím co bychom měli připravit rozsáhlé plány, musíme vynaložit velikou péči, aby práce v každém odvětví díla byla harmonicky sladěna s dílem jiného odvětví a tvořila dokonalý celek. *9T 136.3*

14. Slovo napomenutí kazatelům

*Sanatorium, Kalifornie,
3. listopadu 1901*

Pracovníkům s dlouhou zkušeností v New Yorku

Když jsem uvažovala o situaci v New Yorku, veliká tíseň se zmocnila mé duše. V noční době jsem viděla některé věci v tomto světle: New York bude opracován, začne-li se pracovat v těch částech města, v nichž není žádných sborů, kde pravda nalezne své místo. Existuje veliké množství práce, kterou je třeba vykonat pro zvěstování přítomné pravdy těm, kteří jsou mrtví ve vinách a hříších. Nejúčinnější poselství budou zvěstovat Bohem vyvolení lidé, poselství, které má varovat lidi a probudit je. A i když někteří budou tímto napomenutím podrážděni a vedeni k odporu proti světlu a důkazům, může nám to být znamením, že přinášíme závažné poselství pro tento čas. *9T 137.1*

Poselství bude zvěstováno neobvyklým způsobem. Soudy Boží dopadají na zem. I když musíme zříditi městské misie, kde mohou být vychováni kolportéři, bibliční pracovníci a praktičtí zdravotní misionáři, aby zasáhli některé třídy, musíme mít také v našich městech posvěcené evangelisty, skrze které poselství má být nesen tak rozhodně, že probudí srdce. *9T 137.2*

„Vyved' lid slepý, kterýž již má oči, a hluché, kteříž již mají uši. Všickni národové nechať se spolu shromáždí, a seberou se lidé. Kdo jest mezi nimi, ježto by to zvěstoval, a to, což se předně státi má, aby oznámil nám? Necht' vystaví svědky své, a spravedliví budou, aneb ať slyší a řeknou: Pravdať jest. Vy svědkové moji jste, praví Hospodin, a služebník můj, kteréhož jsem vyvolil, takže můžete věděti, a mně věřiti i rozuměti, že já jsem, a že přede mnou nebyl zformován Bůh silný, aniž po mně bude. Já, já jsem Hospodin, a žádného není kromě mne spasitele. Já oznamuji, i vysvobozuji, jakž předpovídám, a ne někdo mezi vámi z cizích bohů, a vy mi toho svědkové jste, praví Hospodin, že já Bůh silný jsem. Ještě prve nežli den byl, já jsem, a není žádného, kdož by vytrhl z ruky mé. Když co dělám, kdo ji odvrátí?“ (Iz 43,8-13) 9T 137.3

„I povedu slepé po cestě, kteréž neznali, a po stezkách, kterýchž neuměli, provedu je; obrátím před nimi tmu v světlo a co nerovného v rovinu. Toť jest, což jim učiním a neopustím jich. Obrátí se zpět, zahanbeni budou ti, kteříž doufají v rytinu, kteříž říkají slitinám: Vy jste bohové naši. Ó, hluší, slyštež, a vy slepí prohlédněte, abyste viděli. Kdo jest to slepý, jedině služebník můj? A hloupý, než posel můj, kteréhož posílám? Kdo slepý tak jako dokonalý? Slepý pravím, jako služebník Hospodinu? Hledě na mnohé věci, však neslyší. Měť jest Hospodin libost v něm pro spravedlnost svou, zvelebil jej zákonem, a slavného učinil.“ (Iz 42,16-21) 9T 138.1

Dílo, o němž se zde Písmo zmiňuje, je dílo, které je před námi. Výrazy jako „služebník“, „Izrael“, „služebník Pána, Hospodina“, představuje každého jednotlivce, kterého si může Bůh určit k vykonání určitého díla. On činí služebníky své vůle i když někteří vyvolení mohou být tak neznalí Jeho vůle jako Nabuchodonozor. *9T 138.2*

Bůh bude pracovat v prospěch těch ze svého lidu, kteří se podřídí působení svatého Ducha. On svojí slávou zaručuje vítězství Mesiáše a Jeho království. *„Tak praví Bůh silný Hospodin, kterýž stvořil nebesa, a roztáhl je, kterýž rozšířil zemi, i to, což z ní pochází, kterýž dává dýchání lidu na ní, a ducha těm, jenž chodí po ní. Já Hospodin povolal jsem tě v spravedlnosti, a ujal jsem tě za ruku tvou; protož ostrážati tě budu, a dám tě v smlouvu lidu, a za světlo národům. Abys otvíral oči slepé, a vyvodil z žaláře vězně, a z vězení ty, kteříž sedí ve tmách.“ 9T 138.3*

„Kdo z vás ušima pozoruje toho, srozumívá tomu, aby se bedlivěji chtěl míti na potom?“ (Iz 42,5-7.23) 9T 139.1

Lid Boží, který měl světlo a poznání nesledoval vznešené a svaté cíle Boží. Nepokračoval od vítězství k vítězství a nepozvedal prapor v městech a vesnicích. Velikou duchovní slepotu projeвили ti, které osvěcovalo veliké světlo a kteří nespěli kupředu v tomto světle k světlu ještě většímu. Členové církve nebyli povzbuzeni, aby své duchovní nervy a svaly použili pro pokrok díla. Mohli pochopit, že kazatelé si nemohou vypracovat vlastní spásu tím, že se budou vznášet nad nimi. Takto zeslábli, zatím co měli být silnými muži. *9T 139.2*

V každém sboru mladí mužové a ženy měli by být vyvoleni k nesení zodpovědnosti. Ať vynaloží všechno úsilí, aby se připravili na pomoc těm, kteří nepoznají pravdu. Bůh vyzývá opravdové, z celého srdce pracující dělníky. Pokorní a ponížení se naučí z vlastní zkušenosti, že kromě Něj není žádného spasení. *9T 139.3*

Biblická pravda musí být zvěstována a uplatňována. Každý paprsek světla, který byl dán, má zářit jasně a jedinečně. Pravda má jít vpřed jako hořící pochodeň. Jsou stovky Božích služebníků, kteří musí odpovědět na toto volání a jít do misijních polí jako opravdoví duše zachraňující pracovníci, na pomoc Hospodinu, Hospodinu proti mocnému. Bůh vyzývá živé lidi, kteří jsou naplněni oživujícím vlivem Jeho Ducha, lidi, kteří vidí v Bohu svrchovaného Vládce a od Něj dostávají hojný důkaz naplnění svých zaslíbení, lidi, kteří nejsou vlažní, nýbrž horoucí a zapálení Jeho láskou. *9T 140.1*

Kdyby všechna práce, která byla vynaložena na sbory za minulých dvacet let měla být znovu vynaložena na ně, bylo by to marné, jako to bylo marné v minulosti, aby členové byli sebezapíravými, kříž nesoucími následovníky Kristovými. Mnozí byli přesyceni duchovním pokrmem, zatímco ve světě tisíce hynou bez chleba života. Členové církve musí pracovat; musí se vychovávat a usilovat dosáhnout vysokou úroveň, která je před nimi. Toto jim Pán pomůže dosáhnout, jestliže budou spolupracovat s Ním. Jestliže si zachovávají lásku k pravdě, nebudou zdržovat kazatele od zvěstování pravdy v nových polích. *9T 140.2*

Veliká města by měla být opracována právě tak rychle jako sbory obdržely světlo, mnozí však nenesli žádnou zodpovědnost za duše a satan tím, že je našel připravené pro své pokušení oloupil je o jejich zkušenost. Bůh vyzývá svůj lid k pokání, k obrácení a navrácení se k první lásce, kterou ztratili tím, že nekráčeli v šlépějích sebeobětavého Vykupitele. *9T 140.3*

Odvaha a jednoduchost

Přišel čas vynaložit všechno úsilí na těch místech, kde pravda ještě nebyla zvěstována. Jak bude dílo Boží dokonáno? Na každém místě kam jen přijdeme, máme položit pevný základ pro trvalé dílo Páně. Nemáme být ustrašení vnějším zdáním ať je jakkoli překážející. Šiřte dílo podle Božího pokynu. Každé Slovo a Pán svým svatým Duchem přesvědčí mysl posluchače. Slovo napomenutí zní: „*A oni vyšedše, kárali všudy, a Pán jim pomáhal, a slov jejich potvrzoval činěním divů.*“ (Mk 16,20) *9T 141.1*

Mnozí pracovníci mají sehrát svou úlohu, konat práci dům od domu, a dávat biblické hodiny v rodinách. Svůj vzrůst milosti mají projevit podřízenosti vůli Kristově. Tím získají bohatou zkušenost. Když u víře přijímají, věří, a poslouchají Kristovo Slovo, účinnost svatého Ducha bude zřejmá v jejich životním díle. Opravdové úsilí bude provázet určitá moc. Bude pěstována víra, skrze lásku dělající a očišťující duši. Ovoce Ducha bude zřejmá v životě. *9T 141.2*

Kristus je světlem světa. Ti, kteří Jej následují nechodí v temnosti, nýbrž mají světlo života. Jan prohlašuje o Kristu: „*Kteříž pak koli přijali Jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno Jeho.*“ (J 1,12) Hleďte na Krista. Pohled na Něj přivádí srdce, mysl a charakter do souladu a vůli Boží. *9T 141.3*

Všichni potřebují poučení, které naše misie dávají. Pokračujte ve svém díle v moci téhož ducha, který vedl k jejich zřízení. Otvíráním Písem s modlitbou, vírou vychovejte lid na cestě Páně; a zde bude církev založena na Skále, na Ježíši Kristu. *9T 141.4*

Dílo musí spět kupředu v jednoduchosti pravdy. Bůh říká: „Mám slova povzbuzení pro vás.“ Pán má v našich velkých městech mnoho převzácných duší, které nesklonili svá kolena před Bálem a On má také ty, kteří uctívali Bála nevědomky. Oni musí být osvíceni světlem pravdy, aby mohli poznat Krista jako cestu, pravdu a život. *9T 142.1*

Pracujte v pokoře. Nikdy se nevynášejte nad jednoduchost evangelia Kristova. Ne okázalostí, nýbrž vyvýšením Krista, hříchy odpouštějícího Vykupitele, budete mít úspěch při získávání duší. Pracujete-li pro Pána v pokoře a skromnosti srdce, On se vám zjeví. *9T 142.2*

Používáním map, symbolů a pomůcek různého druhu, kazatelé mohou vyložit pravdu jasně a srozumitelně. Toto je pomoc a souhlasí to s Božím Slovem; když však pracovník své úsilí učiní tak nákladným, že jiní jsou neschopni opatřit z pokladny dostatečné prostředky na vydržení tohoto úsilí,

pak nepracuje podle Božího plánu. Dílo ve velikých městech má být konáno podle Kristova řádu a ne podle divadelních představení. Ne tato teatrálnost oslaví Boha, nýbrž pravda zvěstována v lásce Kristově. ^{9T 142.3}

Nezbavujte pravdu její důstojnosti a působnosti přílišnou okázalostí, což je spíše podle světa, než podle nebes. I vaši posluchači pochopí, že veřejné přednášky nekonáte proto, abyste jejich mysl okouzlili hudbou a něčím jiným, nýbrž abyste zvěstovali pravdu ve vši její vznešenosti, aby je tato zasáhla a probudila z jejich smrtelného spánku sebespokojenosti. Jen holá pravda, která se podobá ostrému dvojsečnému meči, ta probudí ty, kdo jsou mrtví ve vinách a hříších. ^{9T 142.4}

Ten, kdo dal svůj život, aby zachránil muže a ženy od modloslužby sebespokojenosti, zanechal příklad, který mají následovat všichni, kteří přistoupili k zvěstování evangelia jiným. Boží služebníci v tomto věku mají zvěstovat nejvznešenější pravdy, a jejich skutky, způsoby a plány musí odpovídat důležitosti jejich poselství. Jestliže zvěstujete toto Slovo Kristovým způsobem, vaši posluchači budou hluboce dojati zvěstovanými pravdami. Budou přesvědčeni, že je to slovo živého Boha. ^{9T 143.1}

Formalita bohoslužby

Ve svém úsilí zasáhnout lid, poslové Boží nemají následovat způsoby světa. Shromáždění, které pořádají nemají záviset na světských zpěvech a teatrální okázalosti, aby probudily zájem. Jak můžeme očekávat, že ti, kteří nemají žádného zájmu o Slovo Boží, kteří nikdy nechtou Jeho Slovo s upřímnou touhou pochopit jeho pravdy, zazpívají s porozuměním a oduševněle? Jak může být jejich srdce v souladu s obsahem posvátných písní? Jak se může nebeský sbor spojit v hudbě, která je pouhou formou? ^{9T 143.2}

Zlo formální bohoslužby nemůže být příliš silně zdůrazněno. Avšak žádná slova nemohou výstižně vyložit hluboké požehnání pravé bohoslužby. Když lidé zpívají oduševněle a s porozuměním, nebeští hudebníci berou své nástroje a připojují se svými chvalozpěvy. Ten, kdo nás obdařil všemi dary, které nás uschopňují spolupracovat s Bohem, očekává od svých služebníků, že budou pěstovat svůj hlas, aby mohli promluvit a zpívat tak, že všichni tomu porozumí. Nejde nám o hlasitý zpěv, nýbrž o jasnou intonaci, zřetelnou výslovnost a zvláštní důraz. Ať všichni najdou čas k pěstování svého hlasu, aby Boží chvála byla vyzpívána a jasně v mírných jemných tónech, a ne nevlídně a hlučně což uráží sluch. Zpěv je dar Boží; použijme ho k Jeho slávě. ^{9T 143.3}

Každé shromáždění by mělo mít jistý počet stálých zpěváků. Tento zpěv může být doprovázen hudebními nástroji. Při své práci nemáme pohrdat instrumentální hudbou. Toto úsilí si vyžaduje určité péče, chceme-li zpěvem přispět k oslavě Boží. ^{9T 144.1}

Zpěv nemá být vždycky záležitostí jen nějaké menšiny. Pokud jen možno, mělo by se do sborového zpěvu zapojit celé shromáždění. ^{9T 144.2}

Jednota v rozmanitosti

Ve svém úsilí pro záchranu městského lidu, se musíme vynasnažit o důkladnou službu. Dílo ve velkých zalidněných městech nemůže úspěšně zvládnout jeden člověk. Bůh má rozličné způsoby práce a různé pracovníky jimž svěruje rozmanité dary. ^{9T 144.3}

Jeden pracovník může být pohotovým řečníkem; jiný pohotovým spisovatelem; další může mít dar upřímné, opravdové, vroucí modlitby; jiný dar zpěvu; a ještě jiný může mít zvláštní dar jasného vysvětlování Božího Slova. A každý dar může mocně působit v Božím díle, neboť On pracuje s těmi, kdo se namáhají. Jednoho Bůh obdarovává moudrým slovem, jiného vědomostmi, dalšímu dává víru; všichni však mají pracovat pod jedním vedením. Rozmanitost darů vede k rozrůznění díla; avšak, „*tentýž jest Bůh, kterýž působí všechno ve všech*“ (1 K 12,6). ^{9T 144.4}

Pán touží, aby se Jeho vyvolení služebníci naučili harmonicky spolupracovat. Některým se může zdát, že protikladnost darů jedněch a druhých pracovníků je příliš veliká, než aby se shodli v harmonické spolupráci. Když však budou pamatovat na rozmanitost myslí, které mají být usměrněny a zasaženy, a že někteří zavrhnou pravdu v podání jednoho pracovníka, aby své srdce otevřeli Boží pravdě v podání jiného pracovníka, pak se přece jen vynasnaží spolupracovat v jednotě. Všechny jejich rozmanité hříbný může usměrňovat tentýž Duch. Každé slovo, čin a laskavost budou zjeveny;

a když každý pracovník zastane své místo věrně, Kristova modlitba o jednotu Jeho následovníků bude splněna a svět pozná, že toto jsou Jeho učedníci. *9T 145.1*

V laskavém soucitu a důvěře v Boha mají se pracovníci spojit jeden s druhým. Ten, který říká, anebo koná něco, co směřuje k rozdělení členů církve Kristovy, působí proti Božímu záměru. Hádavost a neshoda v církvi, podezírání a nedůvěra zneuctívá Krista. Bůh touží, aby Jeho učedníci pěstovali křesťanskou lásku jedni k druhým. Právě náboženství spojuje srdce nejen s Kristem, ale také jedněch s druhými v nejušlechtlejší jednotu. Víme-li co toto spojení s Kristem a našimi bratřími znamená, příjemný vliv bude provázet naši práci kamkoli půjdeme. *9T 145.2*

Pracovníci ve velkých městech musí vyplnit důležité úkoly a vynaložit každé úsilí, aby měli ty nejlepší výsledky. Mají mluvit o víře a působit takovým vlivem, který zasahuje lid. Nemají omezovat dílo podle vlastních představ. V minulosti si náš lid v mnohém ohledu takto počínal a bylo to určitou brzdou úspěšné služby. Pamatujme, že Pán má různé pracovníky, jimž svěčuje různé dary. Při vysílání určitých lidí na určitá místa máme postřehnout Jeho úmysly. *9T 145.3*

Trochu déle bude znít milostivé pozvání, hlas milosti, trochu déle bude znít milostivé pozvání. „*Žizní-li kdo, pojď ke mně, a napíj se.*“ (J 7,37) Bůh posílá své varovné poselství každému městu. Ať poslové, které posílá, pracují tak souladně, že všichni poznají, že se učili od Ježíše. *9T 146.1*

V Kristově pokoře

Žádný člověk by se neměl snažit připoutat si jiné, aby je ovládl a přikazovat jim vykonat toto a zakazovat jim vykonat ono, diktovat jim a počínat si jako velitel nad armádou vojáků. Takto si počínali kněží a zákoníci v době Kristově. To však není správný způsob. Když se pravda dotkla srdcí a mužové a ženy přijali její naučení, má se s nimi zacházet jako s Kristovým vlastnictvím a ne jako s vlastnictvím člověka. Tím, že si připoutáváme mysle jiných k sobě, odvádíte je od pramene moudrosti a síly. Oni se mají cele spolehnout na Boha, pouze takto mohou růst v milosti. *9T 146.2*

Ať je poznání a moudrost člověka jakkoli velká, není-li usměrňován Duchem svatým, je naprosto nevzdělaným v duchovních věcech. Potřebuje si uvědomit své nebezpečí a svoji nedostatečnost, cele spolehnout na Toho, který jediné může zachovat duše svěřené do Jeho péče, který je schopen obohatit je svým Duchem a naplnit je nesobeckou láskou jedněch k druhým a tak je uschopnit nést svědectví o tom, že Bůh poslal svého Syna na svět, aby spasil hříšníky. Ti, kteří jsou opravdu obrácení semknou se společně v křesťanskou jednotu. V Boží církvi by nemělo být žádné rozdělení, žádná nemoudrá autorita uplatňující se nad těmi, kteří přijali pravdu. Kristova pokora má být zjevena ve všem, co je řečeno a vykonáno. *9T 146.3*

Kristus je základem každé pravé církve. Máme Jeho nezměnitelné zaslíbení, že bude přítomen a ochrání své věrné, kteří se dají vést Jeho radou. Na konci času Kristus má být tím prvním. On je zdrojem života a síly spravedlnosti. On je vším pro ty, kteří nesou Jeho jho a učí se od Něho, jak být tichými a pokornými. *9T 147.1*

Povinností a radostí každé služby jest, vyvýšit lidem Krista. To je cíl každého pravdivého úsilí. Ať se zjeví Kristus, a vlastní já ať je skryto za Ním. Pouze takové sebeobětování má cenu. Takové sebezapření Bůh přijímá: „*Nebo takto dí ten důstojný a vyvýšený, kterýž u věčnosti přebývá, jehož jméno jest Svatý: Na výsosti a v místě svatém bydlím, ano i s tím, kterýž jest zkroušeného a poníženého ducha přebývám, obživuje ducha ponížených, obživuje také srdce zkroušených.*“ (Iz 57,15)

9T 147.2

V protivenství

Častokrát, když se snažíte vysvětlovat pravdu, vyvstane protivenství; jestliže však usilujete tomuto protivenství důvody, těžkosti můžete jen rozmnožit a to si přece nemůžete dovolit. Vždy se držte té základní stránky. Andělé Boží vás pozorují a dovedou ovlivnit ty, proti jejichž odporu nechcete použít nějaký důvod. Nelpěte na negativní stránce otázek, nýbrž shromáždíte ve své mysli pozitivní pravdy a usměrňte je usilovným studiem, opravdovou modlitbou a posvěceným srdcem. Udržujte své lampy hořící a ať z nich vyzařují jasné paprsky, aby lidé vidouce vaše dobré skutky, mohli oslavovat vašeho Otce, který je v nebesích. *9T 147.3*

Kdyby Kristus nebyl udržel pozitivní převahu v pokušení na poušti, ztratil by všechno co chtěl získat. Kristova metoda je tím nejlepším způsobem, jak čelit našim odpůrcům. Posilujeme jejich důvody, když opakujeme co oni říkají. Přidržíme se vždy kladných stránek. Může být, že právě ten člověk, který vám odporuje, odnese si domů vaše slova a bude obrácen k rozumné pravdě, která zasáhla jeho chápání. *9T 148.1*

Častokrát jsem říkala svým bratřím: „Vaši protivníci pomluví vaše úsilí a označí je za falešné. Neopakujte jejich tvrzení, nýbrž přidržíte se svého tvrzení, živé pravdy; a andělé Boží otevrou cestu. Máme usilovat o rozmach slavného díla, a to rozumně. Nikdy nebudeme podrážděni a nedovolíme, aby vznikaly nesprávné dojmy. Kristus to tak nekonal a On je ve všem naším příkladem. V práci, která nám byla svěřena, potřebujeme mnoho nebeské, posvěcené, pokorné moudrosti a mnohem méně vlastního „já“. Potřebujeme pevně uchopit Boží moc.“ *9T 148.2*

Ti, kteří odešli od nás, přijdou do našich shromáždění, aby odvrátili naši pozornost od Božího díla, které nám Bůh svěřil. Nemůžete si dovolit naslouchat bajkám místo pravdy. Nezastavujte se, abyste se snažili obrátit jednoho, který pomlouvá vaše úsilí, ať mělo by však být zřejmé, že jste inspirováni Duchem Ježíše Krista a Boží andělé vloží do vašich úst slova, která zasáhnou srdce odpůrců. Jestliže tito lidé vytrvají na svojí cestě, pak lidé s citlivým postřehem postihnou, že jste na vyšší úrovni. Mluvte tak, aby bylo zřejmé, že Ježíš Kristus mluví ve vás. *9T 148.3*

Potřeba opravdového úsilí

Kdyby si naši kazatelé uvědomili jak rychle mají být obyvatelé tohoto světa shromážděni před soudnou stolicí Boží, aby se zodpovídali za skutky vykonané v těle, jak vážně by spolupracovali s Bohem při zvěstování pravdy. Jak neúnavně by usilovali o pokrok díla Božího ve světě, zvěstující slovem i činem: „*Všemuť se pak přibližuje konec.*“ (1 Pt 4,7) *9T 149.1*

„*Připravíš se vsříc Bohu svému.*“ (Am 4,12) Takové je poselství, které musíme zvěstovat lidem. Trouba má vydat jasný zvuk. Jasně a srozumitelně má znít varovné poselství: „*Padl, padl Babylon. ... Vyjděte z něho lidé můj, abyste neobcovali hříchům jeho a abyste nepřijali z jeho ran.*“ (Zj 18,4) Tato slova Písma se mají naplnit. Brzy přijdou poslední zkoušky na všechny obyvatele. V té době se budou lidé rychle rozhodovat. Ti, které přesvědčilo zvěstované Slovo, zařadí se pod krví skropený prapor Knížete Emanuele. Budou vidět a porozumí, jako mnozí před tím, že ztratili mnoho příležitosti ke konání dobra. Uvědomí si, že nepracovali tak horlivě, jak pracovat měli, aby hledali a zachraňovali ztracené a aby je vytrhovali skutečně z ohně. *9T 149.2*

Boží služebníci mají být „*v pracech neleniví, duchem vroucí, Pánu sloužící*“ (Ř 12,11). Lhostejnost a nečinnost nepatří do zbožnosti. Když si představíme, že pracujeme pro Pána, budeme mít vyšší představu o svatosti duchovní služby než jsme měli kdykoli před tím. Toto vědomí zapojí život, bdělost a vytrvalé úsilí do splnění každé povinnosti. *9T 150.1*

Čisté neposkvrněné náboženství je vrcholně praktické. Kromě opravdové, z celého srdce vykonané práce pro záchranu duší, nic nepomůže. Máme vykonat každodenní povinnost, a ustavičně být užiteční, neboť své dílo vidíme ve světle věčnosti. *9T 150.2*

Naši práci nám určil náš nebeský Otec. Máme vzít své Písmo a jít varovat svět. Máme být Boží pomocnou rukou při záchraně hynoucích, potrubím jimž má protékat dennodenně Jeho láska k hynoucím. Uvědomění si tohoto rozsáhlého díla v němž smíme přednostně pracovat, zušlechťuje a posvěcuje opravdového pracovníka. Naplněn je vírou, která působí skrze lásku a očisťuje duši. Nic není otroctvím pro toho, kdo se podřizuje vůli Boží. „Pracovat jako pro Pána“ to je myšlenka, která zušlechťuje každou práci, kterou mu Bůh dává. *9T 150.3*

Do každé své práce vnešte přísné náboženské zásady. Ať je vaší opravdovou prosbou: „Co mám činit, abych se líbil svému Mistru?“ Navštěvujte místa, kde věřící potřebují pomoc. Na každém kroku se tažte: „Je toto cesta Páně? Jsem v duchu, slově a konání v souladu s jeho vůlí?“ Jestliže pracujete pro Pána a upřímně vyhledáváte Jeho slávu, vaše práce bude Božsky upravena a budete plnit vůli Boží. *9T 150.4*

Studujete-li Slovo Boží pronikejte hlouběji a hlouběji pod povrch. Vírou uchopte Boží moc a zkoumejte hlubiny vnuknutého Slova. Vnešte do své služby Boží moc a pamatujte, že Pán vás doprovází. Ať Jeho lásku prozrazuje vše, co konáte a mluvíte. Ať pravda, převládající, jednoduchá prav-

da Božího Slova svítí v plném jasu. Pokořte se před Bohem. Kristus bude vaší silou. Určil vás za správce nad svým domem, abyste udílely pokrm v čas příhodný. Kristovi služebníci jsou velice blízcí Jeho laskavému srdci. On chce zdokonalit svůj dum skrze dokonalost svých služebníků. *9T 151.1*

Kristus je soucitný Vykupitel. Jeho moc pomáhá lidem, aby odolali zlu. Když se přesvědčený hříšník dívá na hřích, tento se mu stává vrcholně hříšným. Diví se, že nepřišel ke Kristu dřív. Vidí, že musí být přemožen, a že jeho záliby a vášně musí být podřízeny Jeho vůli, má-li být účastníkem Božské přirozenosti, když přemohl pokušení, které je ve světě skrze žádostivost. Když učinil pokání ze svého přestoupení Božího zákona, vážně usiluje zvítězit nad hříchem. Snaží se být svědkem Kristovy milosti a být v osobním styku se Spasitelem. Ustavičně hledí na Krista. V modlitbě u víře přijímá Jeho požehnání, které potřebuje, přistupuje blíže a blíže k metě kterou mu určil Bůh. *9T 151.2*

Nové ctnosti se objevují v jeho povaze, když zapírá sebe, a nese kříž a jde kam jej Kristus vede. Celým srdcem miluje Pána Ježíše a Kristus se stává jeho moudrostí, jeho spravedlností, posvěcením a jeho vykoupením. *9T 151.3*

Kristus je náš příklad, naše povzbuzení, naše veliká odplata. „*Boží roli, Božím vzděláním jste.*“ (1 K 3,9) Bůh je Mistrem Stavitelem, avšak člověk má spolupracovat s Bohem. „*Božít' jsme zajisté pomocníci.*“ (Jk 3,9) Nikdy nezapomínejte na slova, „*spolupracovníci Boží*“. „*A tak, mojí milí, jakož jste vždycky poslušni byli, netoliko v přítomnosti mé, ale nyní mnohem více v nepřítomnosti mé, s bázní a třesením spasení své konejte. Bůh zajisté jest, kterýž působí v vás i chtění i skutečné činění, podle dobře libé vůle své.*“ (Fp 2,12.13) Zázraky dělající moc Kristovy milosti je zjevena v stvoření člověka s novým srdcem, vyšším životem a svatějším nadšením. Bůh říká: „*A dám vám srdce nové.*“ (Ez 36,26) Zda toto obnovení člověka není největším zázrakem, který může být uskutečněn? Co vykoná člověk, který vírou uchopí Boží moc? *9T 152.1*

Pamatujte, že v práci s Kristem, jako osobním Spasitelem spočívá vaše vítězství. Je to dílo pro všechny. Kristus je cestou, pravdou i životem. On prohlašuje: „*Beze mne nic nemůžete učiniti.*“ (J 15,5) A kající, věřící duše odpovídá: „*Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje.*“ (Fp 4,13) Těm, kdo toto dělají, dostává se ujištění: „*Kteříž pak koli přijali Jej, dal jim moc Syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno Jeho.*“ (J 1,13) *9T 152.2*

Část IV. – Zdravotní služba

*„Nejmilejší, žádám obzvláště, abys se dobře
měl, a zdráv byl, tak jako duše tvá dobře se
má.“ (3 J 2)*

15. Věrnost v zdravotní reformě

Byla jsem poučena, abych všemu našemu lidu přinesla poselství o zdravotní reformě, jelikož mnozí, se uchýlili od věčného následování těchto zásad. *9T 153.1*

Bůh chce, aby Jeho děti dospěli v míru plného věku Kristova. Aby se to mohlo stát, musí správně využívat každou duchovní schopnost duše i těla. Nesmí mařit své duchovní a tělesné síly. *9T 153.2*

Otázka zachování zdraví je jednou z nejdůležitějších. Studujeme-li tuto otázku v bázni Boží, shledáme, že pro naše tělesné, jakož i duchovní blaho je nejlepší, abychom zachovali prostotu v stravování. Studujme trpělivě tuto otázku. Abychom si v této věci počínali moudře je nám zapotřebí poznání a schopnosti k rozsuzování. Přírodním zákonům nemáme odporovat, nýbrž je poslouchat. *9T 153.3*

Všichni, kteří byli poučeni o škodlivosti používání masitých pokrmů, čaje a kávy, jakož i o nákladném a při tom nezdravém připravování jídel a rozhodli se učinit smlouvu s Bohem při oběti, nebudou nadále ukájet svou žádost po pokrmech, o nichž vědí, že jsou nezdravé. Bůh si přeje, aby naše chuť byla pročištěna a abychom se cvičili zapírat se ve věcech, které nejsou k našemu dobru. To-to je dílo, které má být vykonáno dřív, než se Jeho lid postaví před Ním v dokonalosti. *9T 153.4*

Osobní odpovědnost

Ostatky Božího lidu musí být obráceny. Zvěstování tohoto poselství má vést k obrácení a posvěcení duší. V tomto hnutí máme posílit sílu Ducha Božího. Toto je obdivuhodné, určité poselství; pro toho, kdo je přijímá, značí vše a má být zvěstováno hlasitým voláním. Musíme mít věrnost a vytrvalou víru, že toto poselství bude spět kupředu a bude čím dál tím důležitější až do konce času. *9T 154.1*

Někteří členové přijímají některé části svědectví jako poselství od Boha; zavrhuji však ty části, které odsuzují jejich oblíbené choutky. Ti však působí proti svému blahu i proti blahu sboru. Je nutné, abychom chodili ve světle, dokud toto světlo máme. Kdo říká, že zdravotní reformě věří a přece svým každodenním životem její zásady popírá, škodí své vlastní duši a zanechává nesprávný dojem v mysli věřících i nevěřících. *9T 154.2*

Síla v poslušnosti

Ti, kteří znají pravdu jsou před Bohem odpovědní, aby všechny jejich skutky odpovídaly tomu v co věří a aby jejich život byl zušlechtěn a posvěcen a byli připraveni pro dílo, které musí být rychle vykonáno v těchto závěrečných dnech. Ani čas, ani síly nemohou utrácet v ukájení svých choutek. Slova Písma měla by nás vést k naléhavé vážnosti: „*Protož číňte pokání, a obraťte se, aby byly shlazení hříchové vaši, když by přišli časové rozvzlázení od tváře Páně.*“ (Sk 3,19) Mezi námi jsou mnozí, duchovně úchylní a kteří jistě zahynou, jestliže se cele neobrátní. Můžete si to dovolit riskovat? *9T 154.3*

Pýcha, slabost a nedostatek víry připravují mnohé o bohaté požehnání Boží. Jsou mnozí, kteří nepokořili svá srdce před Bohem; budou překvapeni a zklamáni, když uslyší hlas: „*Aj, ženich jde.*“ (Mt 25,6) Teoreticky pravdu znají, nemají však ve svých lampách olej. Naše víra v této době nesmí zůstat jen na souhlasu nebo víře v teorii třetího andělského poselství. Musíme mít olej milosti Kristovy, který zásobí lampy, aby světlo života svítilo na cestu těm, kdo jsou ve tmě. *9T 155.1*

Chceme-li se vyhnout neblahé zkušenosti se vši opravdovostí, musíme bezodkladně pracovat na svém spasení s bázní a třesením. Jsou mnozí, kteří nedávají rozhodný důkaz o svém křestním slibu. Jejich horlivost ustrnula ve formalitě, světské ctižádosti, pýše a sebelásce. Jejich pocity jsou příležitostně podníceny; nepadli však na Skálu, Ježíše Krista. Nepřicházejí k Bohu se zdrceným srdcem v pokání a s vyznáním. Ti, kdo okoušejí dílo pravého obrácení ve svém srdci, zjeví ovoce Ducha ve svém životě. Ó, kéž by ti, kteří mají tak málo duchovního života, si uvědomili, že věčný život obdrží pouze ti, kdo se stali účastni božské přirozenosti a unikli porušenosti, která je na světě skrze žádostivost. *9T 155.2*

Jedině moc Kristova může provést změnu v srdci a mysli, kterou musí všichni okusit, kteří se budou podílet s Ním na novém životě v království nebes. Spasitel řekl: „*Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže vidět království Boží.*“ (J 3,3) Náboženství, které přichází od Boha, je jediné to náboženství, které vede k Bohu. Abychom mu správně sloužili musíme být zrozeni z Božího Ducha. Tento povede k bdělosti. Očistí srdce a obnoví mysl a dá nám novou schopnost poznat a milovat Boha. Dá ochotnou poslušnost k všem Jeho požadavkům. Toto je pravá bohoslužba. *9T 156.1*

Bůh žádá od svého lidu ustavičný pokrok. Potřebujeme se učit, že ukájená chuť je největší překážkou rozumového vzrůstu a posvěcení duše. Při všem svém vyznávání zdravotní reformy mnozí z vás se stravují nesprávně. Ukájení chuti je největší tělesné i duševní slabosti a je velkou mírou základem ochablosti a předčasné smrti. Ať ti, kdo usilují o čistotu ducha, pamatují, že v Kristu je moc, která ovládne chuť. *9T 156.2*

Masité pokrmy

Kdybychom z uspokojování žádosti po masitých pokrmech mohli mít nějaký užitek, nepsala bych vám tuto výzvu. Vím však, že tomu tak není. Masité pokrmy poškozují tělesné blaho a měli bychom se naučit být bez nich. Ti, kteří mají možnost opatřit si vegetariánskou stravu a přece se nechají vést svými zálibami v otázce jedení a pití, postupně se stanou lhostejnými k naučením, které Pán dal o jiných bodech přítomné pravdy a ztratí svůj postřeh k rozeznání pravdy; a pak zajisté sklidí, co rozsévali. *9T 156.3*

Byla jsem poučena, že žáci našich škol by neměli dostávat masitou stravu, anebo jiné, zdraví škodlivé pokrmy. Nic, co by povzbuzovalo touhu po dráždidlech, by se nemělo dostat na stůl. Vyzývám mladé i starší: zapírejte svoji chuť k těm věcem, které vám škodí. Služte Pánu při oběti. *9T 157.1*

Děti by se měly také rozumně zapojit do tohoto díla. Jsme členové rodiny Boží a Pán chce, aby Jeho dítky, mladé i staré, dovedly zapřít svoji chuť a zachránili prostředky potřebné pro vybudování shromáždění a pro podporu misionářů. *9T 157.2*

Byla jsem poučena, abych řekla rodičům: Postavte se v této otázce celou duší i duchem na stranu Boží. Vždy musíme pamatovat, že v těchto zkušebních dnech jsme zkoušeni před Pánem vesmíru. Nechcete se vzdát svých choutek, které vám škodí? Vyznávat je snadné. Ať vaše skutky sebezapření svědčí, že jste poslušní požadavků, které Bůh má k svému zvláštnímu lidu. Pak vložte do pokladny jistou část prostředků, které svými skutky sebezapření ušetříte a pak budete mít čím podpořit dílo Boží. *9T 157.3*

Jsou mnozí, kteří si myslí, že se nemohou obejít bez masitých pokrmů. Kdyby se však postavili na stranu Boží, rozhodnutí kráčet po cestě, po které je On chce vést, obdrželi by sílu a moudrost jako Daniel a jeho přátelé. Zjistili by, že Pán je obdařil zdravým usuzováním. Kdyby viděli, jak mnoho dovedou zachránit pro Boží dílo skutky sebezapření. Nepatrné sumy zachráněné skrze skutky obětavosti učiní mnohem víc pro povznesení díla Božího, než větší dary, které si nevyžádaly žádné sebezapření. *9T 157.4*

Adventistům s. d. byly svěřeny důležité pravdy. Před více než čtyřiceti lety Pán nám dal zvláštní světlo o zdravotní reformě. Jak kráčíme v tomto světle? Jak mnozí odvykli žít podle těchto Božích rad. Jako lid, měli bychom kráčet vpřed úměrně s přijatým světlem. Je naší povinností rozumět zásadám zdravotní reformy a respektovat je. V otázce střídmosti měli bychom být před všemi ostatními lidmi. A přece jsou mezi námi dobře poučení členové církve a dokonce i kazatelé evangelia, kteří mají nepatrný respekt pro světlo, které Bůh dal o tomto předmětu. Jedí co chtějí a konají také co chtějí. *9T 158.1*

Učitelé a vedoucí našeho díla měli by se pevně postavit na biblický základ v otázce zdravotní reformy a dát přímé svědectví těm, kdo věří, že žijeme v posledních dnech pozemských dějin. Musí být tažena dělicí čára mezi těmi, kteří slouží Bohu a těmi, kteří slouží sobě. *9T 158.2*

Bylo mi ukázáno, že zásady, které nám byly dány v dřívějších dnech jsou tak důležité, že dnes měli bychom na ně pohlížet zrovna tak opravdově, jako tenkrát. Jsou někteří, kteří se nikdy neřídili světlem daným v otázce stravování. Nyní je čas, abychom vytáhli světlo zpod kbelce a nechali zářit jeho jasně pronikavé paprsky. *9T 158.3*

Zásady zdravé životosprávy mají veliký význam pro nás jednotlivě i v celku. Když jsem poprvé obdržela světlo zdravotní reformy, byla jsem slabá a často jsem upadala do mdlob. Prosila jsem Boha o pomoc a On mi ukázal na závažnost zdravotní reformy. Poučil mne, že ti kdož zachovávají Jeho přikázání musí se dostat do svatého spojení s Ním, a to skrze střídmost v jídle a pití. Musí udržovat mysl a tělo v nejpříznivějším stavu pro službu. Toto světlo bylo pro mně velikým požehnáním. Zaujala jsem své stanovisko jako reformátorka s vědomím, že Pán mne chce posílit. Nyní jsem zdravější i přes svůj věk, než jsem kdy byla v době svého mládí. *9T 158.4*

Někteří namítají, že jsem se nepřidržela zásad zdravotní reformy, jak jsem je obhajovala svým perem. Mohu však říci, že jsem byla věrnou zdravotní reformátorkou. Členové mé domácnosti vědí, že je to pravda. *9T 159.1*

„K slávě Boží“

Nepředepisujeme žádnou přesnou linii v otázce stravování, říkáme však, že v zemích, kde je dostatek ovoce, obilí a ořechů, maso není náležitým pokrmem pro Boží lid. Byla jsem poučena, že masitý pokrm pomáhá animalisovat povahu, zbavuje muže a ženy té lásky a soucitnosti, kterou by měli pociťovat ke každému, a dává nižším žádostem ovládat žádosti vyšší. Jestliže kdy bylo jedení masa bezpečným, dnes jím není. Rakovinu, nádory a plicní nemoci velkou měrou způsobuje jedení masa. *9T 159.2*

Z používání masa bychom neměli dělat zkušební kámen. Měli bychom se však zamyslet nad vlivem, jakým působí na ty, kdož používají masité pokrmy. Nemáme jako Boží poslové říci lidu: „*Protož buď že jíte, nebo pijete, aneb cožkoli činíte, všechno k slávě Boží činite*“ (1 K 10,31)? Nebudeme se vši rozhodností svědčit proti ukájení převrácené žádosti? Budou snad někteří kazatelé evangelia, zvěstující nejvyšší pravdu jaká kdy byla dána smrtelníkům, dávat příklad v návratu k masitým hrncům Egypta? Budou si snad ti, kteří jsou vydržováni z desátků z Boží pokladny shovívavě otravovat životodárný proud ve svých cévách? Budou zanedbávat světlo a napomenutí, které jim dal Bůh? Zdraví těla musíme pokládat za podstatné pro vzrůst v milosti a pro dosažení mírné povahy. Jestliže se o žaludek náležitě nepostaráme, bude zabrzděno vytváření přímého mravního charakteru. Mozek a nervy souvisí se žaludkem. Nesprávné jedení a pití končí v převráceném myšlení a jednání. *9T 159.3*

Všichni mají být nyní vyzkoušeni a ukázat se. Byli jsme pokřtěni v Krista a jestliže vykonáme co máme a odloučíme se od všeho, co nás chce zdeptat a učinit tím, čím být nemáme, obdržíme sílu pro vzrůst v Kristu, který je naší živou hlavou a my užijeme spasení Boží. *9T 160.1*

Pouze, když rozumně uplatňujeme zásady životosprávy, můžeme plně postřehnout zlo, vyplývající z nesprávné diety. Ti, kteří po poznání svých omylů mají odvahu změnit své zvyky, zjistí, že reformační úsilí si vyžaduje zápas a mnoho vytrvalosti. Bude-li však chuť jednou změněna uvědomí si, že používání pokrmů, které kdysi pokládali za neškodné, pomalu, ale jistě vytvářelo základy k nechutenství a jiným nemocím. *9T 160.2*

Otcové a děti, bděte na modlitbě. Přísně dohlížejte nad nestřídmostí v každé podobě. Učte své děti pravé zdravotní reformě. Poučujte je čemu by se měly vyhnout, chtějí-li si zachovat zdraví. Hněv Boží již začal navštěvovat neposlušné děti. Jaké zločiny, jaké hříchy, jaké nepravosti, jaké nespravedlivé skutky objevují se na každém kroku. Jako lid, máme vynaložit všechnu péči, abychom své děti ochránili před zkaženými společníky. *9T 160.3*

Poučování o zdravotních zásadách

Na výchovu lidu v zásadách zdravotní reformy měli bychom vynakládat větší úsilí. Měly by být zřízeny kuchařské školy a dům od domu bychom měli poučovat lid, jak si má připravovat zdravé pokrmy. Staří i mladí by se měli učit vařit prostěji. Kdekoli se zvěstuje pravda, lid má být poučen, jak si má připravovat jednoduchým a přece chutným způsobem pokrm. Má být všem poukázáno, že výživnou stravu mohou si připravit i bez masitých pokrmů. *9T 161.1*

Poučte lid, že je lépe poznat, jak si zachovat zdraví, než jak léčit nemoc. Mezi lékaři by měli být moudří vychovatelé, varující všechny před povolováním chuti a ukazující, že střídmost v těch věcech, které Bůh zakázal je jedinou cestou, jak zabránit zkáze těla i duše. *9T 161.2*

Mnoho moudrosti a opatrnosti je třeba použít pro připravování výživných pokrmů, které mají nahradit to, co kdysi sloužilo za pokrm těm, kteří chtějí být zdravotními reformátory. Vyžaduje to víru v Boha, rozhodný úmysl a ochotu pomoci jeden druhému. Strava, které schází základní výživné prvky, je urážkou zdravotní reformy. Jsme smrtelní a musíme přijímat pokrm, který náležitě vyživuje naše těla. *9T 161.3*

Extrémy v otázkách stravování

Někteří naši lidé, důsledně se zdržující jedení nesprávných pokrmů, zapomínají dát tělu potřebné látky k jeho výživě. Ti, kteří zaujímají extrémní stanovisko v otázce zdravotní reformy jsou v nebezpečí, že si budou připravovat pokrmy tak nevkusně a nechutně, že je to neuspokojí. Pokrm by měl být připraven chutně a měl by být výživný. Neměl by být zbaven toho, co náš organismus potřebuje. Sama používám a vždy jsem používala trochu soli, neboť sůl není škodlivá, ba je vlastně potřebná pro krev. Zelenina by měla být ochucena trochou mléka, nebo smetany, nebo něčím jiným stejně hodnotným. *9T 161.4*

I když jsme byli varováni před nebezpečím nemocí z používaného másla a zlem, způsobovaným libovolným užíváním vajec u malých dětí, přece bychom neměli pokládat za porušení zásad používat vejce od slepic náležitě krmených. Vejce obsahují některé léčivé hodnoty a působí proti některým jedům. *9T 162.1*

Někteří nedali tělu nutnou náhradu za mléko, vejce a maslo, jichž se zřekli a tím zeslábli a nemohli pracovat. Takto se zdravotní reforma dostává do špatného světla. Dílo, které jsme se snažili pevně budovat, zatemňují nesprávné náhledy, které nejsou podle Boží rady, a síly sboru jsou tak ochromeny. Bůh však zasáhne, aby zabránil výsledkům těchto příliš omezených představ. Evangelium má sjednocovat hříšné lidstvo. Má přivést chudého i bohatého k nohám Ježíše. *9T 162.2*

Přijde čas, kdy se budeme muset vzdát některých článků potravy, které nyní používáme, jako je mléko, smetana a vejce, není však nutné přivádět se do zmatku předčasným a extrémním omezováním. Počkejte, až si to okolnosti vyžádají a Pán k tomu připraví cestu. *9T 162.3*

Ti, kteří chtějí mít úspěch při zvěstování zásad zdravotní reformy, musí mít Boží Slovo za svého vůdce a poradce. Pouze tehdy, když všechny zásady zdravotní reformy budou se řídit touto zásadou, budou na pevné půdě. Nikdy nesvědčíme proti zdravotní reformě tím, že budeme používat zdravý, chutný pokrm místo škodlivin, jichž jsme se vzdali. Varujme se podněcovat chuť k užívání dráždivel. Jezme pouze prosté, jednoduché, zdravé pokrmy a děkujme ustavičně Bohu za zásady zdravotní reformy. Ve všech věcech buďte opravdovými, upřímnými, poctivými a získáte převzácné vítězství. *9T 162.4*

Výživa v různých zemích

I když bojujeme proti přejídání a nestřídmosti, musíme pamatovat na okolnosti, v nichž se lidé nachází. Bůh učinil opatření pro ty, kteří žijí v různých zemích na světě. Ti, kteří chtějí spolupracovat s Bohem, musí pečlivě uvážit dříve, než se rozhodnou, které pokrmy jíst a které nejíst. Musíme se dostat s lidmi do styku. Kdybychom měli zdravotní reformu předkládat v té nejkratší podobě lidem, kterým okolnosti nedovolují zařídit se podle této zdravotní reformy, způsobili bychom více škody, než dobra. Byla jsem poučena, že při zvěstování evangelia chudým máme jim říci, aby používali pokrm, který je pro ně nejvýživnější. Nemohu jim říci: „Nesmíte jíst vejce, mléko, nebo smetanu. Nesmíte používat žádné maslo na přípravu pokrmu.“ Evangelium musí být zvěstováno chudým, čas však ještě nepřišel, abychom předpisovali nejpřísnější dietu. *9T 163.1*

Slovo váhavým

Kazatelé, kteří libovolně hoví své chuti, ani zdaleka nedosahují vytčeného cíle. Bůh chce, aby byli zdravotními reformátory. Přeje si, aby žili podle světla, které jim bylo v tomto ohledu dáno. Je

mi líto, když vidím ty, kteří by měli horlit pro zdravotní zásady, že nejdou správnou cestou životoprávy. Modlím se, aby jim Pán ukázal, že jdou vstříc veliké ztrátě. Jestliže by všechny věci byly tak, jak by měly být v domácnostech, jež tvoří naše sbory, mohli bychom vykonat dvojnásobek díla pro Pána. 9T 163.2

Podmínky vyslyšené modlitby

Mají-li být adventisté s. d. očištěni a zůstat čisti, musí mít svatého Ducha ve svém srdci a ve svých domovech. Pán mi dal světlo, že když se dnešní Izrael pokorí před Ním a očistí chrám duše od vši poskvrny, On vyslyší jejich modlitby za nemocné a požehná používání Jeho prostředků pro uzdravení nemocných. Jestliže člověk ve víře učiní všechno, co může, aby přemohl nemoc, při jejíž léčbě používá jednoduchých léčebných prostředků, které Bůh připravil, jeho úsilí bude Bohem požehnáno. 9T 164.1

Jestliže po tolikerém světle Boží lid bude i nadále pěstovat nesprávné návyky, sobecky si hovět a odmítat nápravu, bude muset trpět důsledky přestoupení. Jestliže jsou rozhodnutí ukájet převládající chuť za každou cenu, Bůh je zázračně nezachrání od důsledků jejich choutek. Oni „*v bolesti ležeti budou*“ (Iz 50,10). 9T 164.2

Ti, kteří se rozhodnou být domýšliví říkajíce: „Pán mne uzdravil a nepotřebuji se omezovat ve své dietě, – mohu jíst a pít podle libosti“, budou potřebovat tělesně i duševně obnovující moc Boží. Proto, že vás Pán milostivě uzdravil, nesmíte se domnívat, že můžete ukájet své žádosti podle způsobu světa. Zachovejte se podle Kristova příkazu, když někoho uzdravil: „*Jdi, a nehřeš více.*“ (J 8,11) Chuť nesmí být vaším bohem. 9T 164.3

Pán dal slib starému Izraeli pro případ, že se Ho budou pevně přidržovat a splní všechny Jeho požadavky, že je zachová ode všech nemocí, které dopustil na Egyptany. Toto zaslíbení však bylo dáno pod podmínkou poslušnosti. Kdyby Izraelští byli poslušni napomenutí, které přijali a využili by svých předností, byli by příkladem světu v zdraví a blahu. Izraelité však nesplnili Boží záměr a proto neobdrželi zaslíbené požehnání. U Josefa, Daniele a Mojžíše, Eliáše a mnoha jiných máme však ušlechtilé příklady výsledků pravé životoprávy. Podobná věrnost dnes, přinese totéž ovoce. Pro nás je napsáno: „*Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý, abyste zvěstovali ctnosti Toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své.*“ (1 Pt 2,9) 9T 165.1

Sebeovládání a odpočinek

Ó, jak mnozí ztrácejí největší požehnání, které jim dal Bůh v zdraví a duchovních darech. Je mnoho duší, které touží po zvláštním vítězství a mimořádném požehnání, aby mohli vykonat něco velikého. V tomto úsilí se vždy domnívají, že musí projít nějakým smrtelným modlitebním a slzavým zápasem. Když tito lidé zkoumají Písmo s modlitbou, aby se dověděli, jaká je výslovná vůle Boží a pak Jeho vůli konají bezvýhradně a nejdou podle žádostí svého já, naleznou klid. Všechn smrtelný zápas, všechny slzy a boje jim nepřinesou požehnání, po němž touží. Vlastní já musí být cele podřízeno. Oni musí konat dílo, které se samo představuje příslibem hojné milosti, zaslíbené všem u víře hledajícím. 9T 165.2

Ježíš řekl: „*Chce-li kdo přijíti za mnou, zapři sám sebe a beř svůj kříž na každý den a následuj mne.*“ (L 9,23) Následujme svého Spasitele v Jeho prostotě a sebezapírání. Vyvyšujme Muže Golgoty slovem a svatým životem. Spasitel přichází velice blízko k těm, kteří sami sebe posvěcují Bohu. Jestli byl kdy čas, kdy jsme potřebovali působení Ducha Božího na naše srdce a životy, pak je to dnes. Uchopme tuto Boží moc, abychom obdrželi sílu žít životem svatosti a sebeovládání. 9T 165.3

Slovo Boží má být naší učebnicí. Pán je našim Pomocníkem a Bohem. Pohlédněme k Němu, aby nám otevřel cestu k uskutečnění našich předsevzetí. 9T 166.1

16. Potřeba zdravotně misijních evangelistů

(Rukopis, který byl přečten před delegáty Generální konference, Washington D. C., 1. června 1909)

Žijeme v posledních dnech. Konec všeho je blízko. Znamení předpověděná Kristem se rychle vyplňují. Před námi jsou bouřlivé časy, avšak nesmíme projevit ani slovo nedůvěry nebo znechucení. Ten, jenž rozumí potřebám situace to zařizuje tak, aby pracovníkům byly poskytnuty příležitosti na různých místech, které by je uschopnili účinněji probouzet pozornost lidu. On ví o potřebách a nedostatecích i toho nejmenšího ze svého stáda a posílá své vlastní poselství na cesty a necesty. On nás miluje věčnou láskou. Připomeňme si, že neseme poselství ozdravení světa, v němž je plno hříchem nemocných duší. Kéž Pán rozhojní naši víru a pomůže nám vidět to, jak touží, abychom se všichni obeznámili s Jeho zdravotní a dobročinnou službou. On chce, aby světlo Jeho milosti vyzářovalo na mnoha místech. *9T 167.1*

Sanatoria jako misijní činitelé

Na mnoha místech jsou duše, které ještě neslyšely toto poselství. A proto zdravotně misijní dílo má být neseno vpřed s opravdovostí s jakou ještě nikdy nebylo zvěstováno. Toto dílo je bránou, skrze kterou si má pravda najít průchod do velikých měst a sanatoria musí být zřízena na mnoha místech. *9T 167.2*

Práce sanatorií je jednou z nejúspěšnějších prostředků jak zasáhnout všechny vrstvy lidu. Naše sanatoria jsou pravou rukou evangelia, kde může být trpící lidstvo osloveno radostnou zvěstí o uzdravení skrze Krista. V těchto ústavech mohou být nemocní poučeni, jak mohou svěřit své případy tomu velikému Lékaři, který bude podírat jejich opravdové úsilí, aby se jim dostalo nového zdraví. Uzdraví je duševně i tělesně. *9T 167.3*

Kristus již není na tomto světě osobně a neprochází našimi městy, vesnicemi a osadami, aby uzdravoval nemocné. Pověřil však nás, abychom šířili zdravotně misijní dílo, které On započal. V této práci máme vykonat vše co nejlépe. Máme vybudovat ústav péče o nemocné, kde by tito lidé byli ošetřeni bohabojnými lékaři a ošetřovateli a byli uzdravováni bez jedů. *9T 168.1*

Byla jsem poučena, že nemáme odkládat práci, která musí být vykonána v prospěch zdravotní reformy. Pomocí tohoto díla máme zasáhnout duše na cestách i necestách. Dostalo se mi zvláštního světla, že v našich sanatoriích mnoho duší přijme a poslechne pravdu. V těchto ústavech mají být lidé poučeni, jak se starat o své tělo a jak zůstat zdravými u víře. Mají být poučeni, co znamená jezení těla a pití krve Syna Božího. Kristus říká: „*Slova, kteráž já mluvím, Duch jsou a život jsou.*“ (J 6,63) *9T 168.2*

Naše sanatoria mají být školou, kde by se lidem dostalo zdravotně-evangelijního poučení. Mají přinést hříchem nemocným duším úlevu v listí ze stromu života, které jim navrátí pokoj, naději a víru v Ježíše Krista. *9T 168.3*

Dílo Boží má jít vpřed. Zdravotně misijní úsilí a výchovná práce mají spět kupředu. Jsem si jista, že toto je našim velkým nedostatkem: nemáme dost opravdových, posvěcených, rozumných a schopných pracovníků. V každém velkém městě by měla být zastoupena pravá zdravotní misijní služba. Mnozí by se měli ptát: „*Pane, co chceš, abych činil?*“ (Sk 9,6) Je Božím úmyslem, aby Jeho metoda uzdravování bez léků byla v popředí v každém velkém městě skrze naše zdravotní ústavy. Bůh přiodívá svatou důstojností ty, kteří jdou vpřed, dál a ještě dále na každém místě, kam se jen dá přijít. Satan tuto práci vrcholně znemožní, avšak Boží moc bude provázet všechny pracovníky, pracující z upřímného srdce. Vedení rukou našeho nebeského Otce jdeme vpřed a využijme každou příležitost k rozšíření díla Božího. *9T 168.4*

Pán mluvil ke všem zdravotním pracovníkům a říká: „Jdi, pracuj dnes na mé vinici pro záchranu duší.“ Bůh slyší modlitby všech, kteří jej hledají v pravdě. On má moc, kterou všichni potřebujeme. On naplňuje srdce láskou a radostí, pokojem a svatostí. Charakter se má ustavičně rozvíjet. Nemůžeme si dovolit utrácet čas, pracujeme-li na cílech kříže s Bohem. *9T 169.1*

Jsou lékaři, kteří pro nějaké minulé spojení s našimi sanatorii pokládají za užitečné usídlit se v blízkosti těchto ústavů a zavírají oči před velikým zanedbaným a neopracovaným polem, v němž nesobecké úsilí by bylo požehnáním pro mnohé. Misijní lékaři mohou působit povznášejícím, zjemňujícím a posvěcujícím vlivem. Lékaři, kteří toto nekonají, zneužívají své schopnosti a konají dílo, které se Pánu nelíbí. 9T 169.2

Výchova pracovníků

Jestliže Pán skrze mne vůbec mluvil, pak zajisté mluví, když říká, že pracovníci ve výchovném odvětví v kazatelské službě zdravotně-misijní práci musí být sjednoceni a všichni pracovat pod pohledem Božím a nápomocně stát jeden vedle druhého. 9T 169.3

Ti, kteří pracují v našich školách a sanatoriích, mají pracovat s opravdovou pohotovostí. Dílo, které se koná pod správou Ducha svatého, z lásky k Bohu a člověku, ponese Boží pečeť a ovlivní lidskou mysl. 9T 170.1

Pán vyzývá naše mladé lidi, aby vstoupili do našich škol a co nejdříve se připravili pro službu. V různých místech mimo města, mají být zřízeny školy, kde by se naši mladí lidé mohli vzdělat a připravit, aby mohli jít do evangelizačního díla zdravotně misijní služby. 9T 170.2

Pánu musíme dát příležitost ukázat lidem jejich povinnost a formovat jejich smýšlení. Nikdo se nemá připoutat k nějaké službě na dlouhá léta pod vedením jedné skupiny lidí, anebo v jednom dílčím odvětví Mistrových prací. Pán sám povolá muže, jako v starém Izraeli povolával skromné rybáře a sám je vyučí, jak by měli pracovat. Povolává muže od pluhu a jiných zaměstnání, aby zvěstovali poslední varovné poselství hynoucím. Mnohými způsoby lze pracovat pro Mistra a tento slavný Učitel obdaří moudrostí tyto pracovníky a uschopní je vidět úžasné věci v Jeho Slově. 9T 170.3

Ošetřovatelé jako evangelisté

Kristus, ten veliký zdravotní Misionář, je našim příkladem. Je psáno, že „*procházel celou Galilei, uče v shromážděních jejich, káže evangelium království a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu*“ (Mt 4,23). On uzdravoval nemocné a zvěstoval evangelium. V Jeho službě, uzdravování a zvěstování evangelia bylo úzce spojeno. Dnes také nemá být odděleno. 9T 170.4

Ošetřovatelé, vzdělání na našich ústavech mají být připraveni pro misijně evangelizační práci a spojovat službu slova se službou tělesného uzdravení. 9T 171.1

Musíme nechat své světlo svítit i v mravní temnotě. Mnozí, kteří jsou nyní ve tmě, jak spatří odraz Světla světa pocítí, že mají naději na spasení. Vaše světlo může být nepatrné pamatujte však, že vám to dal Bůh, a že vás On zavazuje, abyste toto světlo nechali svítit. Někdo si může zapálit svoji lampu od vaší a jeho světlo může rozptýlit temnotu jiných. 9T 171.2

Všude kolem nás je mnoho příležitostí k službě. Měli bychom se obeznámit se svými sousedy a snažit se přivést je ke Kristu. Když toto konáme, On s tím bude souhlasit a bude spolupracovat s námi. 9T 171.3

Častokrát obyvatelé některého města, kde Kristus pracoval si přáli, aby zůstal s nimi a pracoval mezi nimi. On jim však řekl, že musí jít do měst, která ještě neslyšela pravdu, kterou měl pro ně. Když zvěstoval tuto pravdu na jednom místě, zanechal je, aby budovali na tom, co jim dal a odešel na jiné místo. Jeho pracovní metody mají následovat dnes ti, kterým zanechal své dílo. Máme jít z místa na místo a nést toto poselství. Jakmile pravda byla zvěstována na jednom místě, máme jít varovat jiné. 9T 171.4

Máme zorganizovat skupiny a důkladně je vyškolit, vzdělat, aby pracovali jako ošetřovatelé, evangelisté, kazatelé, kolportéři a evangelijní studenti pro zdokonalení charakteru podle Božího vzoru. Naším dnešním cílem by měla být příprava na přijetí vyššího vzdělání v nebeské škole. 9T 171.5

Podle pokynů, které mi Pán občas dal vím, že bychom měli mít pracovníky, kteří by konali misijně evangelizační cesty mezi městy a osadami. Ti, kteří konají toto dílo, budou mít bohatou žeh duší, jak vznešených, tak i prostých tříd. Cestu k tomuto dílu nejlépe připravuje úsilí věrných kolportérů. 9T 172.1

Mnozí budou vyzváni pracovat dům od domu a dávat biblické hodiny, modlit se s těmi, kteří mají zájem. *9T 172.2*

Naši kazatelé, kteří získali zkušenost ve zvěstování Slova, měli by se naučit jednoduchým zásadám ošetření a pak pracovat rozumně jako zdravotně misijní evangelisté. *9T 172.3*

Pracovníci – zdravotní misionáři – jsou nyní velice potřební. Nemůžete si dovolit strávit roky v přípravě. Zanedlouho budou dveře, které jsou nyní pro pravdu otevřené, navždy uzamčeny. Neste poselství nyní. Nečekejte a nedovolujte nepříteli, aby se zmocnil polí, které jsou nyní otevřena. Malé skupiny by měly jít vpřed a vykonávat práci, pro kterou Kristus ustanovil své učedníky. Měli by pracovat jako evangelisté, rozšiřovat naše publikace a mluvit o pravdě a těmi, které potkají. Měli by se modlit za nemocné a posloužit jim ne léky, nýbrž přirozenými prostředky a poučit je, jak získat zdraví a vyhnout se nemoci. *9T 172.4*

17. Škola pro evangelisty v Loma Lindě

(Rukopis, který byl přečten před delegáty Generální konference, Washington D. C., 1. června 1909.)

Když jsem navštívila Generální konferenci v roce 1905 ve Washingtonu, obdržela jsem dopis od J. H. Burdena, v němž popisuje majetek, který našel asi čtyři míle od Redlansu. Když jsem četla tento dopis, měla jsem takový dojem, že toto je jedno z těch míst, které jsem viděla ve vidění a okamžitě jsem mu poslala telegram, aby bezodkladně toto místo koupil. Později, když jsem navštívila tento statek, poznala jsem ho jako jedno z těch míst, které jsem viděla asi před dvěma lety ve vidění. Jak vděčná jsem byla Pánu, našemu Bohu za toto místo. *9T 173.1*

Jednou z hlavních předností Loma Lindy je příjemná obměna kouzelné scenerie na všech stranách. Rozsáhlý pohled do údolí a hor je povznášející. Avšak mnohem důležitější než úchvatná příroda, krásné budovy a rozsáhlá pole je úzká blízkost tohoto ústavu k hustě zalidněnému okolí a příležitost, která se tím naskytuje zvěstovat mnohým a mnohým lidem zvěst třetího andělského poselství. Musíme mít jasný duchovní postřeh, jinak nerozeznáme Pánem připravené příležitosti, které nám připravují cestu k osvětlení světa. *9T 173.2*

Vlastnit toto místo znamená nést těžkou odpovědnost, abychom zde zřídili ústav výchovného charakteru. Loma Linda nemá být pouze sanatoriem, nýbrž výchovným střediskem. Má být zde zřízena škola pro výchovu evangelijních, zdravotně misijních pracovníků. V této práci je zahrnuto mnohé a je velice důležité, aby byl učiněn správný začátek. Pán chce, aby se zde vykonalo zvláštní dílo. Poučil mne, abych přizvala bratra Haskella a jeho manželku, aby nám pomohli správně započít podobné dílo, jaké bylo konáno v Avondale. Sdružení pracovníci souhlasně se rozhodli spojit své síly v Loma Lindě a vybudovat školu, která musí zahájit svoji činnost. Půjdou-li vpřed u víře, Pán je bude předcházet a připravovat jim cestu. *9T 173.3*

Co se týká školy, chtěla bych říci: Posilujte obzvláště výchovné odvětví ošetřovatelů a lékařů. V zdravotně misijních školách má se připravit mnoho pracovníků za lékaře, kteří by pracovali jako zdravotní-misijní evangelisté. Toto vzdělání Pán obzvláště zdůraznil v souladu se zásadami všeho vyššího vzdělání. Mnoho slyšíme o tomto vyšším vzdělání. Nejvyšší vzdělání dosáhneme, budeme-li následovat Krista, půjdeme-li po vzoru, který dal On, když byl na tomto světě. Nemůžeme obdržet vzdělání než je toto, neboť toto vzdělání uschopňuje člověka spolupracovat s Bohem. *9T 174.1*

Mít toto vyšší vzdělání, znamená mít živé spojení s Kristem. Spasitel pozval neučené rybáře od jejich lodiček a rybářských sítí, připoutal je k sobě a když cestovali z místa na místo, poučovali lid a sloužili mu. Usazen na některé skále, anebo na vyvýšeném místě, shromažďoval své učedníky a dával jim naučení a stovky lidí tehdy naslouchalo Jeho Slovu. Je mnoho mužů a žen, kteří se domnívají, že poznali všechno, co stálo za poznání zatím, co by se nutně měli v pokoře posadit k Ježíšovým nohám a učit se od Toho, který dal svůj život, aby mohl vykoupit padlý svět. My všichni potřebujeme Krista – Toho, který opustil královské příbytky, odložil svůj královský šat, korunu, svůj majestát v nebesích a vzal na sebe lidskou přirozenost. Syn Boží přišel jako malé dítě, aby mohl poznat lidství a vědět, jak s lidmi zacházet. On ví o potřebách svých dítek. Ve dnech své pozemské služby nedovolil, aby jim bylo bráněno přicházet k Němu. Svým učedníkům řekl: „*Nebraňte jim jíti ke mně, neboť takových jest království nebeské.*“ (Mt 19,14) *9T 174.2*

V školské práci zachovejte prostotu. Žádný důvod není tak mocný, jako úspěch prostoty. Můžete mít úspěch při výchově studentů za zdravotní misionáře bez nějaké lékařské školy, která může připravovat lékaře, kteří by byli na úrovni světských lékařů. Ať studenti dostanou praktickou výchovu. Čím méně jste závislí a světských výchovných metodách, tím lépe pro žáky. Obzvláštní pozornost by měla být věnována výchově pro ošetřování nemocných bez použití jedovatých léků a v souladu s Božím světlem. Při ošetřování nemocných nemusíme používat jedovaté léky. Studenti by měli vycházet se školy aniž by obětovali zásady zdravotní reformy, nebo svoji lásku k Bohu a spravedlnosti. *9T 175.1*

Výchovu na světské úrovni si nemohou vysoce cenit ti, kteří chtějí být užitečnými v zdravotně misijní práci v souvislosti s dílem třetího andělského poselství. Mají být vzděláni z hlediska svědomí a když se budou řídit svědomitě a věrně správnými metodami při své výchově pro ošetřování nemocných, tyto metody dojdou uznání a budou upřednostněny před způsoby, na které mnozí navykli a které vyžadují používání jedovatých léků. *9T 175.2*

V této době bychom se neměli snažit vyrovnat se světským zdravotnickým školám. Kdybychom o to usilovali, naše příležitosti na úspěch byly by malé. Nejsme nyní připraveni pro úspěšné zřizování velikých misijních vzdělávacích středisek. Co víc, kdybychom se měli řídit podle světských metod v zdravotnické praxi, vyžadující vysoké platy, které světští lékaři vyžadují pro svoji službu, nepracovali bychom podle Kristova plánu naší službou pro nemocné. *9T 175.3*

V našich sanatoriích měli by být rozumní lidé, kteří mohou poučovat o Kristových metodách služby. Pod vedením svědomitých, posvěcených učitelů mohou se mladí lidé stát účastníky božské přirozenosti a naučit se, jak uniknout porušenosti, která je ve světě skrze žádostivost. Byla jsem poučena, že bychom měli mít mnohem více žen, které mohou ošetřovat obzvláště nemocné ženy, mnohem více ošetřovatelek, které mohou ošetřit nemocné bez používání léků. *9T 176.1*

Není to v souladu s naučením, které Bůh dal u Sinaje, aby mužové lékaři konali službu porodních asistentů. Bible mluví o ženách, které rodily a byly ošetřovány ženami, a tak by to mělo být vždy. Ženy by měly být vychovány a vzdělány, aby si počínaly rozumně při porodech a být lékařkami pro své pohlaví. Toto je Boží plán. Vychovejme ženy za rozumné ošetřovatelky nemocných žen. Měly by mít školu, kde by ženy byly vychovány ženami-lékařkami pro nejlepší možnou práci při ošetřování žen. Mezi námi, jako lidem, mělo by být zdravotní dílo na svém nejvyšším vrcholu. *9T 176.2*

V Loma Lindě máme skvělé středisko pro uskutečnění různých misijních úmyslů. Pamatujme, že prozířetelností Boží bylo toto sanatorium zřízeno na půdě našich lidí. Loma Lindu bychom měli ocenit jako místo, jehož potřebu Pán předvídal a proto nám je dal. Velice důležité dílo musí být vykonáno v zájmu sanatoria a školy v Loma Lindě a bude vykonáno, jestliže všichni budeme usilovat o dosažení toho cíle a půjdeme jednotně podle Božího řádu. *9T 176.3*

V Loma Lindě mohou být vychováni mnozí v zdravotnické a abstinentské službě. Učitelé mají být připraveni pro mnohé odvětví díla. Školy mají být zřízeny na místech, kde ještě nebylo vynaloženo žádné úsilí. Misionáři mají jít do jiných států, kde bylo vykonáno ještě málo díla. Zásady zdravotní reformy se musí rozšířit mezi lid. Kéž nám Bůh pomůže, abychom si jako lid počínali moudře. *9T 177.1*

Mám hluboký zájem na tom, abychom věnovali pečlivé studium potřebám našich ústavů v Loma Lindě a abychom si správně počínali. Při šíření díla na tomto místě potřebujeme muže moudré s duchovním rozhledem. Nejlepší učitelé mají být zaměstnáni v díle výchovy. Mužové a ženy, kteří budou kráčet obezřetně a záviset cele na Bohu. Jestliže učitelé v zdravotních odvětvích budou na svém místě v bázni Boží, uvidíme, že je vykonáno dobré dílo. S Kristem, jako svým Vychovatelem můžeme dosáhnout vysoké úrovně poznání pravé vědy uzdravování. *9T 177.2*

To nejdůležitější je, aby studenti byli vyučeni, jak správně představovat zásady zdravotní reformy. Poučte je, aby toto odvětví studovali poctivě a nic nezanedbávali a to spolu s jinými podstatně důležitými výchovnými odvětvími. Milost Ježíše Krista dá moudrost všem, kteří se řídí Božím plánem pravé výchovy. Studenti by měli věrně následovat příklad Toho, který vykoupil lidské pokolení za drahou cenu svého života. Měli by volat k Spasiteli a záviset na Něm, jako na jediném, který uzdravuje všechny lidské nemoci. Pán chce mít pracovníky, kteří by vynakládali zvláštní úsilí, aby ukázali nemocným a trpícím slavného Lékaře a Stvořitele lidského těla. *9T 177.3*

Je dobře, aby naše výchovné školy pro křesťanské pracovníky byly zřizovány nedaleko našich zdravotních ústavů, aby studenti mohli být vychováni pro šíření zásad zdravé životosprávy. Ústavy, které vysílají pracovníky schopné vykládat důvody své víry a kteří mají víru skrze lásku konající a očisťující duši, mají velikou cenu. Byla jsem jasně poučena, že bychom měli své školy postavit vedle sanatorií, kde je to jen možné, aby každý ústav mohl být pomocí a posilou ústavu druhému. Ten, který stvořil člověka se zajímá o trpící. On usměrnil zřizování našich sanatorií, aby se mohly stát účinným prostředkem při výchově mužů a žen pro dílo služby trpícímu lidstvu. *9T 178.1*

Adventní zdravotníci by měli pamatovat, že Pán Bůh všemohoucí kraluje. Kristus byl největším lékařem, který chodil po této hříšné zemi. Pán chtěl, aby Jeho lid chodil k Němu pro svoji moc při uzdravování. On je chce pokřtít svým svatým Duchem a uzpůsobit k službě, která je učiní požehnáním pro navrácení duchovního i tělesného zdraví těm, kteří potřebují uzdravení. *9T 178.2*

Část V. – Duch jednoty

„Aby všichni jedno byli.“ (J 17,21)

18. Svornost mezi různými národnostmi

(Proslov určený radě Evropského sdružení, Basel, Švýcarsko, 24. září 1885.)

„Žizní-li kdo, pojď ke mně a napij se.“ „Ale kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežíznil by na věky, ale voda ta, kterouž já dám jemu, bude v něm studnicí vody prýštící se k životu věčnému.“ (J 7,37; 4,14) ^{9T 179.1}

Kdybychom se i při takovýchto zaslíbeních rozhodli zůstat bez vody života a vyschnout, pak by to byla naše vina. Kdybychom přišli ke Kristu ve vší prostotě dítěte, přicházejícího k svým pozemským rodičům a prosili Ho o to, co zaslíbil a věřili, že to dostaneme, pak bychom to obdrželi. Kdyby všichni z nás věřili, jak by měli, pak bychom ve svých shromážděních byli požehnáni mnohem větší mírou Ducha, než jakou jsme dosud přijali. Těším se, že nám zbývá ještě několik dnů pro společná shromáždění. Jde nyní o to, zda se rozhodneme přistoupit k prameni a napít se. Budou nám v tom učitelé pravdy příkladem? Bůh pro nás učiní veliké věci, jestliže u víře spoolehne na Jeho slovo. Kéž bychom zde byli svědky všeobecného pokoření srdce před Pánem. ^{9T 179.2}

Od počátku našich shromáždění cítila jsem nutnost mnoho mluvit o lásce a víře. To proto, že toto svědectví potřebujete. Někteří zdejší misionáři řekli: „Neznáš Francouze. Neznáš Němce. S nimi musíš jednat jistým způsobem.“ ^{9T 179.3}

Ptám se však: Nezná je Bůh? Není to On, který dává svým služebníkům poselství pro lid? On ví přesně co potřebují a odevzdají-li Boží služebníci Jeho poselství lidem, splní své poslání. Všechny sjednotí v Kristu. A jak jsou někteří dobrými Francouzi, jiní pořádnými Němci a ještě jiní rozhodnými Američany – zrovna tak mohou všichni být upřímnými křesťany. ^{9T 180.1}

Židovský chrám byl vystavěn z tesaného kamene, který se dobýval v horách. Každý kámen byl připraven pro své místo v chrámě. Byl otesán, ohlazen a připraven dříve, než byl dopraven do Jeruzaléma. Když pak byly všechny na místě, začalo se stavět, aniž by bylo slyšet zvuk sekery, nebo kladiva. Tato stavba znázorňuje Boží duchovní chrám. Je zbudován ze staviva všech národů, jazyků a lidu ze všech tříd, vznešených i nízkých, bohatých i chudých, vzdělaných i neučených. Nejde zde o mrtvou hmotu, kterou je třeba opravovat kladivem a dlátem. Jsou to živé kameny vylámané pravdou z lomu života. A Ten veliký Mistr Stavitel, Pán chrámu, je nyní otesává, hladí uzpůsobuje pro patřičné místo v tomto duchovním chrámu. Když tento chrám bude dohotoven, bude dokonalý ve všech částech k údivu andělů i lidí, neboť jeho Stavitelem a Učitelem je Bůh. ^{9T 180.2}

Ať se nikdo nedomnívá, že nepotřebuje těchto kamenických úderů. Není osoby ani národa, který by byl dokonalý v každém zvyku, v každé myšlence. Jeden se musí učit od druhého. A proto Bůh si přeje, aby různé národnosti žili pospolu, aby byly jedno v úsudku a záměru. Pak jednota, která je v Kristu, bude uskutečněna. ^{9T 180.3}

Téměř jsem se obávala přijít do této země, neboť jsem slyšela tak mnoho mluvit o povahové rozrůzněnosti evropských národů, k nimž se lze přiblížit jen určitým způsobem. Avšak moudrost Boží je zaslíbena těm, kteří si uvědomují svoji nedostatečnost a kteří o tuto moudrost prosí. Bůh může uvést tento lid na cestu pravdy. Kéž se Bůh zmocní mysli a zformuje ji, jako když hrnčír formuje hlínu, a tyto rozdíly zmizí. Bratří, pohleďte na Ježíše. Napodobujte Jeho způsoby a ducha a nebudete mít žádných těžkostí v přístupu k těmto různým třídám. Nemáme pět, či šest vzorů. Máme pouze jeden a tím je Ježíš Kristus. Jestliže italští, francouzští a němečtí bratři snaží se být jako On a postaví se na tytéž základy pravdy, pak též Duch, který přebývá v jednom, bude přebývat v druhém – Kristus v nich, ta naděje slávy. Varuji vás bratří a sestry, abyste nestavěli žádné národnostní přehrady. Naopak, snažte se je bořit, kdekoli se vyskytnou. Měli bychom vynaložit úsilí, abychom přivedli všechny do takového souladu, jaký je v Ježíši a usilovali o jeden cíl – o záchranu našich spolubližních. ^{9T 181.1}

Drazí bratří kazatelé, chcete se chopit těch přebohatých zaslíbení Božích? Chcete odložit vlastní já se zřetele a místo toho zjevovat Ježíše? Vlastní já musí zemřít dříve, než Bůh může působit skrze vás. Jsem znepokojena vidím-li jak se u toho, neb onoho projevuje vlastní já. Řeknu vám ve jménu Ježíše z Nazaretu, že vaše vůle musí zemřít, musí splynout s vůlí Boží. On vás chce přechistit

a zbavit každé poskvrny. Musí na vás vykonat velké dílo dříve, než můžete být naplněni mocí Boží. Prosím vás, abyste se přiblížili k Němu, abyste mohli okusit Jeho bohaté požehnání dříve, než toto shromáždění skončí. *9T 181.2*

Zde jsou mnozí, jimž se dostalo velikého světla v podobě varování a napomenutí. Kdykoli jde o napomenutí, nepřítel se snaží probouzet u pokáraných touhu po lidském soucitu. A proto ráda bych vás varovala, abyste nehledali útočiště v soucitu druhých a nevraceli se zpět do své minulosti, čímž byste se dopustili stejných omylů spoléhání se na sebe. Pán přivádí své bloudící dítky znovu a znovu do téhož postavení. Když ale ustavičně zanedbávají napomenutí Jeho Ducha, jestliže se neodvrátí od svého poblouznění, nakonec je ponechá jejich vlastní slabosti. *9T 182.1*

Prosím vás bratří, pojďte ke Kristu a pijte. Pijte zadarmo vodu spasení. Neodvolávejte se na své pocity. Nedomnívejte se, že náboženství je precitlivělost. Nespoléhejte na žádnou lidskou oporu a spolehněte cele na Krista. Musíte být znova uzpůsobeni a pak teprve budete připraveni pro dílo zachraňování hynoucích. Svými slovy a skutky ovlivňujete jiné a vy se s tímto vlivem setkáte v den Boží. Ježíš říká: „*Aj, postavil jsem před tebou dveře otevřené a žádnýť jich nemůže zavřít.*“ (Zj 3,8) Světlo září z těchto dveří a je naší předností přijmout je, jestliže chceme. Upřeme svůj pohled k těmto otevřeným dveřím a snažme se přijmout všechno, co nám Kristus chce dát. *9T 182.2*

Každý jednotlivec bude mít těžký zápas, má-li přemoci hřích ve svém vlastním srdci. Toto je někdy velice bolestný a skličující úkol, neboť svým pohledem ulpíváme na porušenosti své povahy, zatím co bychom měli hledět na Ježíše a přiodít se rouchem Jeho spravedlnosti. Každý, kdo vstoupí perlovými branami do města Božího, vstoupí tam jako vítěz a jeho největší vítězství je vítězství nad sebou samým. *9T 182.3*

„*Pro tu příčinu klekám na kolena svá před Otcem Pána našeho Jezukrista, z něhož všeliká rodina na nebi i na zemi se jmenuje, aby vám dal podle bohatství slávy své, mocí posilněna býti skrze Ducha svatého na vnitřním člověku, aby Kristus skrze víru přebýval v srdcích vašich, abyste v lásce vkořenění a založení jsouce, mohli stihnouti se všechněmi svatými, kteraká by byla šířka a dlouhota, hlubokost a poznání lásky Kristovu, kteráž přesahuje umění, abyste naplnění byli ve všelikou plnost Boží.*“ (Ef 3,14-19) *9T 183.1*

Bratří a sestry, jako spolupracovníci Boží, spolehněte cele na rámě Všemohoucího. Usilujte o jednotu, usilujte o lásku a váš vliv bude mocný v tomto světě. *9T 183.2*

19. Jednota v Ježíši Kristu

*Loma Linda, Kalifornie,
24. srpna 1905*

Naším bratřím ve vydavatelské práci v College View

Když jsem navštívila poradní shromáždění výboru Generální konference v září 1904 velice jsem byla ustarána nad jednotou, která by přece měla doprovázet naše dílo. Nebylo mi možné, abych navštívila všechna shromáždění, avšak v noci mi před zraky přecházela scéna za scénou a cítila jsem, že našemu lidu na mnoha místech mám přinést poselství. *9T 184.1*

Bolí mne srdce vidím-li, že při takovém obdivuhodném povzbuzování našeho lidu, aby usiloval přivést své schopnosti k nejvyššímu stavu rozvoje, spokojíme se být trpaslíky v díle Kristově. Bůh chce, aby všichni Jeho pracovníci dorůstali v plnost postavy mužů a žen v Kristu. Kde je život, tam je vzrůst. Vzrůst svědčí o životnosti. Slova a skutky nesou živé svědectví světu o tom, co křesťanství znamená pro Kristovy následovníky. *9T 184.2*

Když jdete za svou určenou prací bez hádek, nebo kritizování jiných, pak volnost, světlo a moc dá svoji pečeť a vliv podnikání a ústavům v nichž pracujete. *9T 184.3*

Pamatujte, že nikdy nejste na pevné půdě, jste-li rozčileni a při tom se snažíte uvést na správnou cestu každého člověka, s nimž se setkáte. Jestliže povolíte pokušení kritizovat jiné, poukazovat na jejich chyby, bořit to, co oni konají, můžete být jisti, že se vám nepodaří vykonat své vlastní dílo ušlechtilé a dobře. *9T 184.4*

Toto je čas, kdy každý člověk v zodpovědném postavení a každý člen církve by měl všechno své úsilí co nejvíce usměrnit podle naučení Božího Slova. Neúnavnou bdělostí, horlivou modlitbou, Kristu podobnými slovy a skutky máme ukázat světu, čím chce Bůh svoji církev mít. *9T 185.1*

Ze své vznešenosti Kristus, Král slávy, Majestát nebes, viděl stav lidí. Slitoval se nad lidmi, nad jejich mdlobou a hříšností a přišel na tuto zem zjevit, čím je Bůh lidem. Opustil královské příbytky, své božství přioděl lidskou přirozeností, přišel na svět sám, za nás vytvořit dokonalou povahu. Nezvolil si svůj příbytek mezi boháči, narodil se v chudobě a ze skromných rodičů, žil v opovrhovaném Nazaretu. Sotva dorostl k svému řemeslnickému nářadí sdílel břemena a starosti svých rodičů. *9T 185.2*

Kristus se ponížil, aby se mohl postavit do čela lidstva a čelit pokušením a zkouškám, které lidé museli snášet. Musel vědět, s jakými nástrahami odpadlého nepřítele se lidstvo setká, aby mohl vědět, jak pomáhat těm, kdož jsou pokoušeni. *9T 185.3*

Kristus se stal našim soudcem. Otec není soudce. Andělé jimi nejsou. Ten, kdo vzal lidskou přirozenost na sebe v tomto světě žil dokonalým životem, ten je našim soudcem. Pouze On jím může být. Nezapomenete na to bratři? Nezapomenete na to kazatelé? Připomenete si to otcové a matky? Kristus vzal lidskou přirozenost na sebe, aby mohl být našim soudcem. Žádný z nás nebyl ustanoven za soudce nad druhými. To jediné, co můžete konat je, ovládat a ukázněvat sami sebe. Ve jménu Kristově, prosím vás, pamatujte na toto napomenutí, že On vám nikdy nepřenechává své soudcovské místo. Den ode dne mi znělo v uších toto poselství: „Sestupte ze soudcovské stolice. Sestupte v pokoře.“ *9T 185.4*

Nikdy nebyl čas, kdy bylo důležitější, abychom zapřeli sami sebe a nesli kříž na každý den. Jak mnoho sebezapření jsme ochotni přinést? *9T 186.1*

Život milosti a pokoje

V první kapitole druhého listu Petrova nacházíme zaslíbení, že milost a pokoj se rozmnoží, jestliže budete přidávat „*k víře své ctnost, a k ctnosti umění a k umění pak zdrženlivost a k zdrženlivosti trpělivost, k trpělivosti pak pobožnost. Ku pobožnosti pak bratrstva milování a k milování bratrstva lásku*“ (2 Pt 1,5-7). Tyto ctnosti jsou obdivuhodným pokladem. Činí, že člověk dražší bude „*nad zlato čisté, člověk, pravím, nad zlato z Ofír*“ (Iz 13,12). *9T 186.2*

„Ty zajisté věci když budou při vás a rozhojní se, ne prázdné ani neužitečné postaví vás známosti Pána našeho Jezukrista.“ (2 Pt 1,8) 9T 186.3

Nebudeme usilovat o to, abychom své schopnosti v ten krátký čas, který je nám ponechán v tomto životě použili k tomu nejlepšímu, abychom přidávali k milosti milost, k síle sílu a osvědčovali to, že v nebi je zdroj naší síly? Kristus říká: *„Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi.“* (Mt 28,18) Pro koho mu byla dána tato moc? – Pro nás. On chce, abychom věděli, že On se vrátil do nebes jako náš starší bratr a že obdržel nesmírnou moc pro nás. 9T 186.4

Ti, kteří ve svém životě uplatní slova napomenutí pro církve od apoštola Petra, obdrží moc shůry. Máme žít podle zásady očišťování a věnovat veškerou péči na to, abychom své povolání a vyvolení utvrdili. Máme představovat Krista ve všem, co říkáme a konáme. Máme žít Jeho životem. Zásady jimiž se On řídil, mají utvářet naše jednání k těm, s nimiž žijeme. 9T 186.5

Jsme-li bezpečně zakotveni v Kristu, máme moc, kterou nám žádný člověk nemůže vzít. Proč je tomu tak? – Neboť jsme účastníky božské přirozenosti, a unikli jsme porušenosti, která je ve světě, v žádostivosti – účastníky přirozenosti Toho, který přišel na tuto zem v lidském odění, aby se postavil do čela lidské rodiny a vytvořil povahu, která by byla bez poskvrny a stopy hříchu. 9T 187.1

Proč jsou mnozí z nás tak slabí, nevykonní, a bezmocní? Je to proto, že hledíme na sebe, zabýváme se jen sami sebou a přemýšlíme, jak bychom si upravili nějaké to místočko pro svoji osobnost a své zvláštnůstky, místo abychom přemýšleli o Kristu a Jeho povaze. 9T 187.2

Bratří, kteří by mohli svorně spolupracovat, kdyby se chtěli učit od Krista a zapomenout, že jsou Američany, Evropany, Němci, nebo Francouzi, Švédy, Dány, nebo Nory, jakoby se nedovedli smířit s myšlenkou, že by se měli vzdát něčeho vlastního jejich zemi a jejich národu a přijmout za to něco jiného, kdyby žili s lidmi jiných národností. 9T 187.3

Drazí bratří, nechte to všechno stranou. Nemáme práva myslet sami na sebe, na své záliby, nebo choutky. Neměli bychom si zakládat na svém postavení, své osobnosti, národnostní příslušnosti, co všechno nás odděluje od našich spolupracovníků. Máme si zachovat charakter, avšak charakter Kristův. Máme-li Kristovu povahu, pak také můžeme konat společně dílo Boží. Kristus přebývajíc v nás, potká se s Kristem přebývajícím v srdci našich bratří. Svatý Duch vytvoří onu jednotu srdcí a jednání, které dosvědčí světu, že jsme dítky Boží. Kéž nám Pán pomůže zemřít vlastnímu já a zrodit se znovu, aby Kristus mohl žít a přebývat v nás jako živá, tvořivá zásada, jako moc, která nás zachová ve svatosti. 9T 187.4

Se vši vážností usilujte o jednotu. Proste o ni, pracujte pro ni. Ona vám přinese duchovní ozdravení, povznesse vaše myšlení, zušlechtí vaši povahu, usměrní vaši mysl k nebi, pomůže vám překonat sobectví a podezíravost a dovede vás k vítězství skrze Toho, který vás zamiloval a samého sebe dal za vás. Ukřižujte vlastní já a druhé mějte za důstojnější sebe. Tak dosáhnete jednoty s Kristem. Celému vesmíru, církvi i světu dáte zjevný důkaz, že jste synové a dcery Boží. Bůh bude oslaven vašim příkladem. 9T 188.1

Svět potřebuje vidět ten div křesťanské lásky, která spojuje srdce Božího lidu. Chce vidět Boží lid sedět společně s Kristem na nebesích. Nechcete svým životem svědčit o tom, co Boží pravda může vykonat pro ty, kteří Jej milují a Jemu slouží? Bůh ví, čím můžete být. Bůh ví, co Boží milost může pro vás vykonat, stanete-li se účastníky božské přirozenosti. 9T 188.2

20. Vydavatelské dílo v College View

*Loma Linda, Kalifornie,
24. srpna 1905*

Schvaluje některé z úsilí podniknutých k zřízení našeho německého a skandinávského vydavatelského díla v College View. Doufám, že budou vypracovány plány pro rozvoj tohoto díla. *9T 189.1*

Celé břímě tohoto díla nesmíme nechat ležet jen na našich zahraničních bratřích. A také by naši bratři neměli nechat příliš veliké břímě na konferencích blízkých College View. Členové těchto konferencí by měli nést a vykonat vše, co jen mohou a všichni by měli pomáhat. Pravda má být zvěstována všem národům, jazykům, pokolením a lidu. *9T 189.2*

Naši němečtí, dánští a švédští bratři nemají žádný dobrý důvod, proč by nebyli schopni podpořit vydavatelské dílo. Ti, kdož věří pravdě, měli by pamatovat, že jsou Božími dětmi, že jsou pod Jeho vedením. Ať jsou vděční Bohu za Jeho mnohonásobnou milost a laskaví jedni k druhým. Mají jednoho Boha a jednoho Spasitele. Jeden Duch – Duch Kristův – má je všechny sjednocovat. *9T 189.3*

Po svém zmrtvýchvstání Kristus vstoupil na nebesa a On nyní předkládá naše potřeby Otcí: „*Aj, na dlaních vyryl jsem tě*“ (Iz 49,16) říká. Něco to stálo, aby tam byli vyryti, stálo to nevýslovné muky. Kdybychom se pokorili před Bohem a byli laskaví, zdvořilí, něžní a soucitní, pak by bylo sto obrácených k pravdě, kde nyní je pouze jediný. Avšak i když vyznáváme, že jsme obráceni, přece neseme s sebou ranec vlastního já a pokládáme to za příliš vzácné, než abychom se toho vzdali. Je naší předností vložit toto břímě k nohám Kristovým a místo toho vzít Jeho povahu a podobnost. Spasitel čeká abychom to učinili. *9T 189.4*

Kristus odložil svou královskou korunu a sestoupil dolů, dolů do nejspodnějších hlubin pokory. Nesl lidskou přirozenost, čelil všem pokušením, která potkávají lidstvo a místo nás porazil nepřítele na jeho vlastní půdě. *9T 190.1*

Všechno toto učinil, aby mohl přinést lidem moc, kterou mohou také i oni zvítězit. Říká: „*Dána jest mi všeliká moc.*“ (Mt 28,18) A tuto moc uděluje všem, kteří jej chtějí následovat. Mohou být svědky toho, že v Kristově náboženství je moc pro vítězství nad vlastním já. *9T 190.2*

Kristus říká: „*Učte se ode mne... a naleznete odpočinutí duším svým.*“ (Mt 11,29) Proč se každodenně neučíme od Spasitele? Proč nežijeme v ustavičném společenství s Ním, abychom jedni s druhými mohli mluvit a jednat laskavě a zdvořile? Proč necítíme Pána prokázanou něžností a láskou jedněch k druhým? Jestliže mluvíme a jednáme podle nebeských zásad, věřící budou přitaheni ke Kristu svým společenstvím s námi. *9T 190.3*

Kristův vztah k národnosti

Kristus neuznával žádné národnostní, stavovské či náboženské rozdíly. Farizeové a zákoníci chtěli mít ze všech nebeských darů místní a národní prospěch a vyloučit zbytek Boží rodiny ve světě. Kristus však přišel zrušit tuto dělící zeď. Přišel ukázat, že Jeho dar milosti a lásky je tak neomezen jako vzduch, světlo a déšť, který svažuje zem. *9T 190.4*

Kristus svým životem zjevil takové náboženství, v němž není žádných kast. Náboženství, v němž židé i pohané, svobodní i poddaní jsou zařazeni do obecného bratrství, jako rovni před Bohem. Žádné politické důvody neovlivnily Jeho pohnutky. Nedělal žádného rozdílu mezi sousedy a cizinci, přáteli a nepřáteli. Drahým Jeho srdci byl člověk žízňící po vodě života. *9T 191.1*

Žádného člověka neobešel jako bezcenného, nýbrž snažil se podat lék každé duši. V kterékoli společnosti se nacházel, poučoval vhodně a podle okolností. Každá nedbalost, nebo urážka, kterou lidé projevovali k svým spolubližním, Jej ještě více upozorňovala na to, že potřebují Jeho božskolidského soucitu. Snažil se vlít naději i do lidí nejhrubších a nejneslibnějších s ujištěním, že mohou obstát bez poskvrny a bez chyby a že dosáhnou takového charakteru, že mohou být dětmi Božími. *9T 191.2*

Jistý základ

Apoštol Petr říká: „*Protož raději, bratří, snažujte se povolání a vyvolení své upevňovati, nebo to činíce, nepadnete nikdy. Takť zajisté hojně způsobeno vám bude vjití k věčnému království Pána našeho a Spasitele Jezukrista.*“ (2 Pt 1,10.11) 9T 191.3

Před lety, kdy společnost věřících v druhý příchod Kristův byla ještě velmi malá, světitelé soboty v Topshame, v Maine, sešli se ve veliké místnosti bratra Stockbridge Howlanda. Jednoho sobotního jitra bratr Howland nebyl přítomen. Byli jsme tím překvapeni, neboť vždy býval přesný. Brzy však přišel. Jeho tvář zářila slávou Boží. Řekl: „Bratří, vím to. Víím, že můžeme vykonat to, o čem platí Boží ujištění: „Nikdy nepadnete.“ Budu vám o tom vyprávět.“ 9T 191.4

Pak nám začal vypravovat jak zjistil, že jeden bratr, chudý rybář, se domníval, že není tak vysoce vážen jak by měl být a že bratr Howland a jiní se nad ním vynášejí. Nebyla to pravda, avšak jemu se to tak zdálo a po několik týdnů nechodil do shromáždění. Bratr Howland šel k němu, poklekl před ním a řekl mu: „Můj bratře, odpusť mi, co to je, co jsem ti učinil?“ Tento člověk jej vzal za rameno a snažil se jej postavit na nohy. „Ne“, řekl bratr Howland, „neboť kdysi jsme mluvili spolu, nyní však ke mně vůbec nemluvíš a já chci vědět, proč.“ 9T 192.1

„Povstaň, bratře Howlande“, řekl. „Ne“, řekl bratr Howland, „nevstanu.“ „Pak já musím dolů“ řekl, a padl na svá kolena a vyznával, jak dětinsky si počínal a jak mnoho zlých předsudků pěstoval. „A nyní“, řekl „všechno to chci odhodit.“ 9T 192.2

Když bratr Howland vyprávěl tento příběh jeho tvář zářila slávou Páně. Právě, když dokončil, vcházel rybář a jeho rodina a měli jsme pozeňnané shromáždění. 9T 192.3

Předpokládejme, že by se někdo z nás zařídil podle jednání bratra Howlanda. Šli bychom k podezřivajícímu bratru, nebo sestře a řekli: „Odpusť mi, jestliže jsem ti v něčem ukřivdil!“ Mohli bychom tím zvítězit nad satanovou lstí a vysvobodit své bratry od jejich pokušení. Nedovolte, aby něco bylo mezi vámi a vašimi bratřími. Jestliže je něco, co můžete vykonat po odstranění podezření, udělejte to. Bůh chce, abychom byli milosrdní a zdvořilí. On chce, abychom milovali jedni druhé, jako bratry. On nás chce vychovat, abychom věřili, že naši bratři nás milují a abychom věřili, že Kristus nás miluje. Láska, vyžaduje lásku. 9T 192.4

Máme naději, že se setkáme se svými bratřími v nebesích? Můžeme-li žít s nimi zde v pokoji a souladu, můžeme žít s nimi v nebesích. Jak pak bychom mohli s nimi žít tam, jestliže bychom nemohli žít s nimi zde bez ustavičného napětí a nedorozumění? Ti, kdož se odlučují od svých bratří a působí nesoulad a roztržky, potřebují důkladné obrácení. Naše srdce musí být obměkčeno a podřízeno lásce Kristově. Musíme pěstovat lásku, kterou On projevil, když umíral za nás na golgotském kříži. Musíme se co nejtěsněji přimknout k Spasiteli. Měli bychom strávit mnoho času v modlitbě a naučit se věřit. Musíme mít něžnější srdce, milosrdnější a zdvořilejší. Tímto světem jdeme jen jednou. Nevynasnažíme se zanechat na těch, s nimiž žijeme dojem Kristovy povahy? 9T 193.1

Naše tvrdé srdce musí být obměkčeno. Potřebujeme žít spolu v dokonalé jednotě a potřebujeme pocítit, že jsme vykoupeni krví Ježíše Krista Nazaretského. Ať každý řekne: „On dal svůj život za mne a On chce, abych žil na tomto světě a zjevoval lásku, kterou On projevil tím, že dal samého sebe za mne.“ Kristus nesl naše hříchy na svém vlastním těle na kříž, aby Bůh mohl být spravedlivým a přece ospravedlňující ty, kdo v Něj věří. Věčný život je připraven pro všechny, kdo se podřídí Kristu. 9T 193.2

Přeji si vidět tohoto Krále v Jeho království. Toužím hledět na Jeho neposkvrněný zjev. Přeji si, aby jste na Něj mohli hledět také. Kristus jednou přivede své vykoupené k řece života a vysvětlí jim všechno, co je na tomto světě mátko. Tajemství milosti bude jim odhaleno a tam, kde jejich omezená mysl viděla pouze zmatek a zmařené cíle, budou vidět nejdokonalejší a nejkrásnější soulad. 9T 193.3

Služme Bohu ze všech svých sil, se všemi svými schopnosti. Naše rozumové schopnosti budou umocněny, jestliže uplatníme to co máme. Naše náboženská zkušenost bude posílena, když ji převedeme do každodenního života. Takto budeme vystupovat stupínek za stupínkem po žebříku, vedoucím k nebi, až nakonec z nejposlednějšího stupínku vkročíme do království Božího. Budme křesťany na tomto světě, pak budeme mít věčný život v království lásky. 9T 194.1

Jednoty, existující mezi následovníky Kristovými je důkazem, že Otec poslal svého Syna spasit hříšníky. To je svědectvím Jeho moci, neboť pouze zázračná moc Boží může spojit lidi s různými povahovými odstíny do souladné spolupráce, aby jejich jediným cílem bylo mluvit pravdu v lásce.

9T 194.2

Boží varování a rady jsou jasné a rozhodné. Čteme-li v Písmě o moci dobra, která je v jednotě a moci zla, kterou vytváří rozdělení, jak můžeme nepřijmout Boží Slovo do svých srdcí? Podezírání a nedůvěra jsou nezdravým kvasem. Jednota svědčí o moci pravdy. *9T 194.3*

21. Německé a Skandinávské konference

Loma Linda, Kalifornie,

1. září 1905

Drazí bratří,

někteří z našich kazatelů mi psali a ptají se, jestli práce mezi Němci a Skandinávci by se neměla vyvíjet organizačně odděleně. Tato záležitost mi byla předložena několikrát. Když jsem byla v College View, Pán mi dal přímé svědectví, které mám zvěstovat a od té doby celá záležitost mi byla znova předložena. ^{9T 195.1}

Jednoho času se mi zdálo, že to bylo v poradním shromáždění, kde se o těchto věcech uvažovalo. Jeden z vedoucích povstal mezi shromážděními a rozvinul před nimi zásady, podle nichž by se mělo v díle Božím postupovat. Mluvil v tom smyslu, že by to nesměřovalo k pokroku díla mezi různými národnostmi. Nevedlo by to k nejvyššímu duchovnímu rozvoji. Vystavěly by se přehrad, které by se v blízké budoucnosti musely zbořit. ^{9T 195.2}

Podle světla, které mi dal Pán, různé oddělené organizace místo, aby usilovaly o jednotu, vytváří neshodu. Jestliže naši bratří budou v pokoře společně prosit Pána pak ti, kdo se nyní domnívají, že je nutné organizovat německé a skandinávské konference, uvidí, že Pán chce, aby spolupracovali jako bratří. ^{9T 195.3}

Kdyby měli ti, kteří usilují o rozklad díla Božího provést své záměry, někteří by se chlubili dílem, které vlastně nemělo být konáno. Takový postup by velice zabrzdil Boží dílo. Máme-li šířit toto dílo co nejúspěšněji, pak hřivny, které jsou mezi Angličany a Američany měli se spojit s hřivnami bratří a sester jiných národností. A každá národnost měla by pracovat co nejvážněji pro blaho jiné národnosti. Je pouze jeden Pán, jedna víra. Naše úsilí mělo by odpovídat na Kristovu prosbu za učedníky, aby byli jedno. ^{9T 195.4}

„Posvětiž jich v Pravdě své. Slovo Tvé Pravda jest. Jakož jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět. A já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni posvěceni byli v pravdě.“ (J 17,17-19) ^{9T 196.1}

„Ne za tyto pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne. Aby všichni jedno byli, jako ty, Otče ve mne, a já v Tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi Ty mne poslal.“ (Verše 20-21) ^{9T 196.2}

Měli bychom pochopit, že dokonalá jednota mezi pracovníky je potřebná k úspěšnému dokonání, Božího díla. Abychom zachovali mír, všichni musíme hledat moudrost u Toho Velikého učitele. Ať všichni o to usilují. Ti, kteří uvádějí ctižádostivé návrhy, přispívají jimi k nesouladu. ^{9T 196.3}

Máme respektovat jeden druhého. Žádný člověk sám v sobě netvoří dokonalý celek. Podřízením mysle a vůle duchu svatému máme být vždy žáky toho Velikého Učitele. ^{9T 196.4}

Studujte druhou kapitolu Skutků apoštolských. V prvotní církvi Duch Boží působil mocně skrze ty, kteří byli souladně sjednoceni. V den letnic byli všichni svorně pospolu na jednom místě. ^{9T 196.5}

Máme světu dokázat, že lidé kterékoli národnosti jsou jedno v Kristu Ježíši. Pak odstraňujeme každou překážku a spějeme v jednotu služby Mistrovy. ^{9T 196.6}

Vytvářením národnostních přehrad sledujete před světem pouze své vlastní nápady s nimiž Bůh nikdy nemůže souhlasit. Těm, kteří by to rádi dělali apoštol Pavel říká: *„Ještě zajisté tělesní jste. Nebo poněvadž jest mezi vámi nenávist, svárové a různice zdaž ještě tělesní nejste a podle člověka nechodíte? Nebo když někdo říká: Já jsem Pavlův, jiný pak: Já Apollův, zdaliž nejste tělesní? Kdo tedy jest Pavel, kdo Apollo, než služebníci, skrze něž jste uvěřili a jakž jednomu každému dal Pán? Jáť jsem štípil, Apollo zaléval, ale Bůh dal vzrůst. A protož aniž ten, kdož zaléval, ale Bůh, kterýž vzrůst dává. Ten pak, kdož štěpuje a ten, kdož zalévá, jedno jsou, avšak jeden každý svou odplatu vezme podle své práce. Božít' jsme zajisté pomocníci, Boží rolí, Boží vzdělání jste.“ (1 K 3,3-9)* ^{9T 197.1}

Příklad bratrské lásky

Když naši bratři v Skandinávii byli před finanční krizí, přišlo svědectví, že nesmíme povolit, aby dílo našich bratří před světem přišlo na zmar. To by zneuctívalo Boha. A rychlé a velkorysé jednání našich amerických bratří bylo důkazem, že národnostní rozdíly je nezbavují jejich povinnosti stát jeden při druhém v díle Božím. „*Všichni bratři jste.*“ (Mt 23,8) Jednotou pravdy jste jeden. 9T 197.2

Usilovným sebeobětováním musíme se nyní vynasnažit chodit v lásce Kristově, v jednotě ducha skrze posvěcení pravdy. Žádné polovičaté dílo nepostačí pro splnění Kristovy modlitby. Máme prakticky dokazovat zásady nebes zde na zemi. V nebesích je jediné velké shromáždění. 9T 197.3

Musím psát jasně o stavění přehrad, které rozdělují dílo Boží. Bylo mi ukázáno, že takové dílo je výplodem klamných lidských závěrů. Božím plánem s Jeho lidem není národnostně a jazykově zdůvodňovaná rozdělenost. A jestliže si tak počínají, jejich představy jsou úzkoprsé a jejich vliv bude velice oslaben. Bůh volá k harmonické spolupráci s různými hřivnami. 9T 197.4

Znovu opakuji slova Kristova. Ráda bych je vstúpila hluboce do vaší mysle. „*Ne za tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne. Aby všichni jedno byli, jako ty Otče ve mně a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal. A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim aby byli jedno, jako my jedno jsme. Já v nich a ty ve mně, aby dokonání byli v jedno a aby poznal svět, že jsi ty mne poslal, a že jsi je miloval, jakož mne miloval.*“ (J 17,20-22) 9T 198.1

Kristus ohradil svůj lid od světa, avšak ti, kteří by se chtěli vzájemně národnostně oddělovat, konali by dílo, s kterým Kristus nikdy nesouhlasil. 9T 198.2

Bratří, spojte se. Semkněte se těsněji, zanechte stranou každý lidský výmysl a jděte těsně v šlépějích Ježíše svého velikého Vzoru. 9T 198.3

Část VI. – Mezi barevným lidem

*„Protož prostě Pána žně, ať vypudí dělníky na
žeň svou.“ (Mt 9,38)*

22. Výzva k barevným pracovníkům

Měli bychom vynaložit co nejrozhodnější úsilí, abychom vychovali a vzdělali barevné muže a ženy, aby pracovali jako misionáři v jižních státech Ameriky. Křesťanští barevní studenti měli by se připravovat, aby mohli zvěstovat pravdu svému lidu. Ti, kteří za počátek moudrosti pokládají bázeň Hospodinovu a dbají rad zkušených mužů, mohou být velikým požehnáním pro černochoy, tím že budou nést svému lidu světlo přítomné pravdy. Každý pracovník pracující v pokoře a souladu se svými bratřími bude průtokem světla mnohým, kteří jsou nyní v temnotě nevědomosti a pověry. *9T 199.1*

Místo uvažování nad tím zda se hodí pro práci mezi bělochy, ať naši barevní bratři a sestry věnují se misijní práci mezi barevným lidem. Moudří barevní mužové a ženy mají mnoho práce mezi svým lidem. Mnoho práce zůstává ještě v jižním poli. Obzvláštní úsilí třeba vynaložit ve velkých městech. V každém z těchto měst jsou tisíce barevných lidí, jimž poslední varovné poselství milosti musí být zvěstováno. V srdcích našich barevných členů měl by být probuzen misijní duch. Je třeba vynakládat opravdové úsilí pro ty, kdo ještě neznají pravdu. *9T 199.2*

Každému barevnému bratru a sestře bych ráda řekla: „Pohleď na situaci, jaká je. Zeptej se: Kolik dlužím svému Pánu z hlediska svých předností a příležitostí, jež mi byly poskytnuty? Jak Jej mohu nejlépe oslavit a posloužit svému lidu? Jak mohu nejlépe použít přednost známosti Boží, kterou mně Bůh milostivě upřednostnil? Neměl bych otvírat Písmo a vyučovat pravdě svůj lid? Zda nehynou tisíce z nedostatku poznání, jimž mohu pomoci, jestliže se podřídím Bohu tak, že mne může použít za svůj nástroj? Nemám snad, co bych nutně konal pro mé utlačené, znechucené spolubratry?“ *9T 200.1*

Jižní pole trpí nedostatkem pracovníků. Chcete snad chodit vedle svého lidu a nevynaložit žádné úsilí, abyste jim pomohli, anebo chcete s pokorným srdcem pracovat na záchraně hynoucích? Je mnoho práce, kterou můžete vykonat, jestliže se pokoříte před Bohem. V důvěře Bohu naleznete pokoj a potěšení, budete-li však prosazovat svoji vlastní vůli, najdete trní a bodláčí a ztratíte odměnu. *9T 200.2*

Čas je krátký a co konáte musí být vykonáno rychle. Rozhodněte se vykupovat čas. Nehledejte vlastní zájmy. Probudte se! Chopte se díla s novým předsevzetím v srdci. Pán vám otevře dveře. Vynaložte všemožné úsilí pracovat podle Kristových pokynů, v tichosti a pokoře spoléhající na Něho a od Něho také očekávající sílu. Pochopte dílo, které vám Pán dává konat a důvěrou v Něho budete uschopněni kráčet ku předu od síly k síle, od milosti k milosti. Budete uschopněni pracovat usilovně, vytrvale pro svůj lid, dokud ještě trvá den, neboť se blíží noc, kdy žádný nebude moci pracovat. *9T 200.3*

V jižních polích je největší potřeba konat různé druhy misijní práce. Bezodkladně musí být připraveni pracovníci pro toto pole. Náš lid by měl opatřit prostředky pro výchovu mužů a žen v jižních státech, kteří jsou zvyklí na své podnebí a mohou pracovat bez nebezpečí újmy na zdraví. *9T 200.4*

Slibní mladí mužové a ženy měli by být vzděláni za učitele. Měli by mít ty nejlepší přednosti. V různých místech měli by být vybudovány školské budovy a shromážděště. *9T 201.1*

Ti, kdož po celá léta pracovali ve prospěch barevného lidu, jsou dobře připraveni, aby posloužili radou při zřizování takových škol. Pokud je to jen možné, tyto školy by měly být zřízeny ven z měst. Ve městech je však mnoho dětí, které by nemohly navštěvovat školy vzdálené od těchto měst a k užítku těchto by měly být otevřeny školy ve městě jakož i na venkově. *9T 201.2*

Děti a mládež v těchto školách má se naučit něčemu více, než pouze číst. Dílenská odvětví práce mají předcházet. Studenti mají být vybaveni vymoženostmi, aby se naučili řemeslu, aby se mohli sami uživit. *9T 201.3*

Naše sbory na severu jako i na jihu měly by vykonat všechno možné, aby pomohly udržet školy pro barevné děti. Školy, které jsou již zřízeny, měli by být věrně udržovány. Zřizování nových škol si vyžádá dodatečné fondy. Ať všichni naši bratři a sestry vykonají svůj díl z celého srdce, aby tyto školy byly na přednostním místě. *9T 201.4*

Dodatkem k zapojení se do tohoto odvětví školské práce naši barevní bratři mohou vykonat dobře dílo při zřizování misijně nedělních a sobotních škol mezi svým lidem – škol, ve kterých mládež mohou vyučovat učitelé, jichž srdce je naplněno láskou k lidem. *9T 201.5*

V jižních státech se příležitosti ustavičně samy představují a mnozí moudří křesťanští barevní členové budou povoláni k dílu. Avšak v mnoha případech jim běloši musí poradit. Všichni jsme údy jednoho těla a jedno jsme pouze v Ježíši Kristu, který pozvedne svůj lid z nízké úrovně na kterou nás hřích degradoval a uvede nás do nebeských příbytků, kde budeme uznáni za spolupracovníky Boží. *9T 202.1*

Na mnohých místech je těžká práce, která musí být vykonána a právě z těchto těžkých míst mají vyjít skvělí pracovníci. Práci je třeba řídit tak, aby barevní pracovníci byli vychováni k práci mezi svým lidem. Mezi černým lidem jsou mnozí, kteří mají různé nadání a schopnosti. Zkusme to s těmito lidmi a naučme je, jak se mají zapojit do díla záchrany hynoucích. Bůh bude spolupracovat s nimi a dá jim vítězství. *9T 202.2*

„Spolupracovníci s Bohem“

Ucho Páně je otevřeno k volání těch, kdo jsou v Jeho službě. On slíbil: „*Oči své na mě obrátím.*“ (Ž 32,8) Krácejme pokorně s Bohem a žádejte jej, aby vám objasnil cestu vašich povinností. Když On mluví k svým zástupcům a žádá je, aby pracovali spolu s Ním, oni budou dělat tutéž práci, kterou Ježíš pokládal za svou, když povstal k četbě v nazaretské synagoze. Otevřel svitek proroka Izaiáše a četl: „*Duch Panovníka Hospodina jest nade mnou, protože pomazal mne Hospodin abych kázal evangelium tichým. Poslal mne, abych uvázal rány zkroušených srdcem, abych vyhlásil jatým svobodu a vězňům otevření žaláře.*“ (Iz 61,1) *9T 202.3*

Pravdu nyní ve světě zastíňuje temnota převládajícího bludu. Ten, kdo může ovlivnit i ty nej-skomnější a může je získat pro Krista, spolupracuje s Boží mocí i na záchraně ztracených. Představováním osobního, hříchy odpouštějícího Spasitele hříšníků, chápeme se ruky odpouštějícího Spasitele hříšníků, chápeme se ruky soucitné a Kristové lásky, abychom uchopili ruku padlého, a držíc se vírou Kristovy ruky vytváříme řetěz pojící hříšníka se Spasitelem. *9T 203.1*

Konec je blízko. Každý člověk má nyní kráčet věrně, pokorně a tiše s Ježíšem Kristem. Náš drahý Spasitel, od něhož všechny paprsky pravdy vyzařují na svět, si přeje od nás, abychom neskládali svoji důvěru v knížatech, ani v synu člověka, v němž není pomoci, nýbrž abychom cele přilnuli k Němu. On říká: „*Beze mne nemůžete nic učiniti.*“ (J 15,4) Ustavičně musíme hledět na Ježíše, aby nám On mohl vtisknout svůj vlastní půvabný obraz. Máme hledět na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Pak budeme zjevovat Krista svým spolubližním. *9T 203.2*

23. Zvěstování pravdy v prostředí rasové nenávisti

Velice jsem ustarána pro dílo mezi barevným lidem. Evangelium musí být zvěstováno utlačeným černochům. Ve snaze pomoci tomuto lidu musíme být velice opatrní. Mezi bělochy na moha místech, existují silné předsudky proti černochům. Můžeme se snažit ignorovat tyto předsudky, nemůžeme je však odčinit. Kdybychom si měli počínat tak, jakoby těchto předsudků nebylo, nemuseli bychom předkládat toto světlo bělochům. Musíme se vyrovnat se situací jaká je a jednat moudře a rozumně. *9T 204.1*

Po mnohá léta jsem nesla těžké břímě starosti o zájmy černochů. Srdce mne bolelo, když jsem pozorovala předsudky proti barevným a jak tyto sílí a stále se vzrůstají a když jsem viděla, že mnozí adventisté s. d. zřejmě nedovedou pochopit nutnost vážného úsilí, které třeba rozhodně vynaložit. Roky ubíhají do věčnosti a nepatrná je pomoc těm, kteří ještě nedávno byli otroky. *9T 204.2*

Jednou z těžkostí, které doprovází toto dílo je, že mnozí z bělochů, žijící mezi černochy si nepřejí, aby bylo vynaloženo zvláštní úsilí pro povznesení tohoto lidu. Když tito běloši vidí, jak se pro ně budují školy, když vidí, jak jsou vyučováni k soběstačnosti, řemeslům, aby se sami postarali o rodinné domy místo, aby nadále žili ve svých chatrčích, obávají se že jejich sobecké plány budou zmařeny, že jim nebude možné černochy najímat za nuznou mzdu, – a proto ta nenávisť. Cítí se poškození. Někteří si počínají, jako by otroctví nebylo zrušeno. Tento duch sílí tou měrou, jak Duch Boží ustupuje ze země a na mnoha místech není možné konat dílo, které mohlo být vykonáno pro barevný lid v minulých letech. *9T 204.3*

Americký lid mohl vykonat mnoho, kdyby vláda a křesťanské církve byly vynaložili přiměřené úsilí ve prospěch těchto osvobozených otroků. Měli použít prostředky a štědře se postarat o ně a jejich výchovu v čase, kdy tak velice potřebovali pomoci. Avšak vláda po nepatrném úsilí zanechala černochy bez pomoci překonat nesmírné těžkosti. Některé z mocných křesťanských církví započaly dobré dílo, žel však, že se jim nepodařilo zasáhnout více, než nepatrnou menšinu. Církve adventistů s. d. také nedokázala vykonat to, co měla. Některé vytrvalé úsilí bylo vynaloženo jednotlivci i společnostmi o povznesení barevného lidu a určitá ušlechtilá práce byla vykonána, avšak jak málo členů se podílelo na tomto díle, které by mělo být v přízni všech a kde by měli pomáhat všichni. *9T 205.1*

Někteří adventisté s. d. vynaložili šlechetné úsilí a vykonali dílo, nutné pro barevný lid. Kdyby ti, kdo se zapojili do tohoto díla mohli se opřít o spolupráci všech svých bratří kazatelů, výsledek jejich práce by se nyní zcela lišil od toho, jaký je. Avšak velická většina našich kazatelů, nespolupracovala tak, jak by měla s menšinou, která zápasila, aby do popředí uvedla potřebné dílo v tomto těžkém poli. *9T 205.2*

Postup času a přibývající těžkosti nám připomínají, že opatrnost má větší cenu. Jestliže jsme si nerozumně počínali v díle pro barevný lid, nebylo to proto, že bychom nebyli varováni. Z Austrálie přes vody Pacifiku docházely varovné výstrahy, že se nutno varovat každé akce, že pracovníci nemají konat politické přednášky a nepodněcovat sociální rovnost bílých s černými. *9T 205.3*

V shromáždění r. 1895 v Armadale v předměstí Melbourne, Victoria, mluvila jsem o těchto problémech jako v odpověď na dotazy bratří a zdůrazňovala jsem potřebu opatrnosti. Řekla jsem, že přicházejí nebezpečné časy a že to, co o misijním úsilí pro barevné mohlo být vyjádřeno, nemůže být vyjádřeno v budoucnosti bez nebezpečí života. Řekla jsem otevřeně, že pomoc barevnému lidu musíme poskytnout jinak, než v dřívějších letech. *9T 206.1*

Mělo by se mluvit co možno nejméně o barevné čáře a barevní pracovníci by měli pracovat hlavně mezi svým lidem. *9T 206.2*

Pokud jde o bílé a barevné lidi scházející se k bohoslužbám v jedné místnosti, to se nemůže stát všeobecným zvykem s užitkem pro obě části – obzvláště na Jihu. To nejlepší, co můžeme udělat je: barevnému lidu, který přijal pravdu, postavit modlitebny v nichž si budou konat bohoslužby sami. Toto je obzvláště nutné na Jihu, aby zde dílo mezi bělochy nenarazilo na překážky. *9T 206.3*

Barevní věřící by měli být vybaveni čistými, vkusnými modlitebnami. Měli bychom se poučit o tom, že toto se nekoná proto, aby byli vyloučeni ze společných bohoslužeb s bílými proto, že jsou

černí, nýbrž proto, aby zvěstování pravdy mohlo spět ku předu. Musí pochopit, že tento plán platí jen dotud, pokud nám Pán neukáže lepší cestu. *9T 206.4*

Třeba povzbudit zkušené a schopné barevné lidi, aby vedli bohoslužby svého vlastního lidu a třeba je vyslechnout, i při velikých shromážděních. *9T 207.1*

Mezi barevnými věřícími jsou mnozí, kteří mohou pracovat ve prospěch svého vlastního lidu – pracovníci – jimž Pán dal světlo a poznání a kteří mají skvělé schopnosti. Tito by měli pracovat vytrvale a každým možným způsobem. Měli by použít naši literaturu a pořádat stanová shromáždění, jakož i shromažďování v místnostech. A někdy, (kde je to možné) bílí kazatelé měli by jim poskytnout pomoc. Obzvláštní úsilí by mělo být vynaloženo ve prospěch barevných pracovníků. Barevní lidé mají být důkladně vychováni a vzděláni, aby dávali biblické hodiny a pořádali stanová shromáždění mezi svým lidem. Jsou mnozí, kteří mají schopnosti a mohli by být připraveni pro toto dílo. *9T 207.2*

Měli bychom se hluboce zajímat o zřizování škol pro barevný lid. Nesmíme přehlížet důležitost přítomné pravdy učitelům a studentům velkých kolejí pro barevný lid, který byly zřízeny světskými lidmi. *9T 207.3*

Měli bychom vybudovat školy a sanatoria pro barevný lid a v těchto by se měla vychovat barevná mládež a vycvičit k službě nejlepšími učiteli, které lze zaměstnat. *9T 207.4*

Barevní kazatelé by měli vynaložit všemožné úsilí, aby svému lidu pomohli pochopit pravdu, pro tento čas. Postupem času a přibýváním rasových předsudků v mnoha místech, se téměř stane nemožným, aby bílí pracovníci vykonali něco pro barevný lid. Někdy běloši, kteří nesympatizují s našim dílem, spojí se s barevným lidem v opozici, tvrdíc, že naše učení chce odstranit církev a přivést je do zmatku v sobotní otázce. Bílí i barevní kazatelé nás budou pomlouvat a budou se snažit vzbudit u lidu takovou nenávisť, že lid bude hotov ničit a zabíjet. *9T 207.5*

Mocnosti pekla všemožně usilují zabránit zvěstování posledního poselství milosti mezi barevným lidem. Satan se snaží všemožně překážet v díle kazatelů a učitelů evangelia, pracují-li tito bez jakýchkoli předsudků, které existují mezi bílými a barevnými. *9T 208.1*

Počínejme si moudře. Nepodnikejme nic, co by mohlo zbytečně vzbudit odpor, nic, co by překáželo zvěstování poselství evangelia. Kde si to vyžaduje zvyk, anebo kde bude mít větší úspěch odděleně shromažďování bílých od černých, ať se scházejí odděleně. Pěstujme tichost Kristovu. On byl Majestátem nebes, jednorozeným Synem Božím. A přece „*tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdo věří v Něho, nezahynul, ale měl život věčný*“ (J 3,16). *9T 208.2*

Jestliže pro spásu hynoucího světa Bůh sestoupil, aby vydal svého Syna na „strašnou potupnou smrt“ zda by Boží služebníci neměli ochotně vynakládat všechno své úsilí, aby získali a pomohli těm, kteří jsou v hlubinách hříchu, přinést světlo těm, kteří jsou v temnotě a ukázat jim, co je pravda? Své božství Kristus zahalil lidskou přirozeností, aby mohl sestoupit na zem, – pozvedl padlé lidstvo. Nebudou Jeho následovníci pro Něj ochotni vzdát se mnohých nespravedlivých a zarmucujících věcí, aby pomohli právě těm, kdo potřebují pomoc? Dílo je třeba konat tak, aby nevzbudilo předsudky, které by uzavřely cesty, nyní otevřené pro vstup pravdy. *9T 208.3*

Nadaní lidé mezi barevnými věřícími mají spolupracovat s Pánem pro svůj lid. A přece někdy budou mít příležitosti v stanových shromážděních a při velkých sjezdech vydat svědectví, které zasáhne mnoho a mnoho duší. Tyto příležitosti se naskytnou, bude-li zahájena práce v jižních polích a jakmile bude zvěstováno hlasité volání. Když bude vylit svatý Duch, pak bude vítězit lidskost nad předsudkem při zachraňování hynoucích. Bůh bude usměřňovat mysl, lidská srdce budou milovat, jako Kristus miloval. Na barevné se pak bude pohlížet zcela jinak, než jako se na ně pohlíží dnes. Milování, jakým Kristus miluje, pozvedá mysl k čistému, nebeskému, nesobeckému ovzduší. *9T 209.1*

Ten, kdo je s Kristem spojen, povznese se nad rasové předsudky a společenské kastovníctví. Jeho víra se bude přidržovat věčných skutečností. Božský Původce pravdy má být vyvýšen. Naše srdce mají být naplněna vírou, která skrze lásku koná a očišťuje duši. Dílo milosrdného samaritána je příkladem, který máme následovat. *9T 209.2*

Nemáme přetřásat otázku rasové diskriminace, že vzbudíme předsudky a dostaneme se do nesnází. Světlo třetího andělského poselství má být zvěstováno těm, kdo světlo potřebují. Máme pracovat klidně, tiše a důvěřovat svému staršímu Bratru. Nemáme unáhleně a s konečnou platností

snažit se pro budoucnost rozřešit těžkou problematiku vztahů bílých a černých. Pravda pro tento čas má být zvěstována tisícům v jižních státech. Cesta má být zbavena, pokud je to jen možné, všech překážek. Poselství evangelia je třeba zvěstovat tomuto lidu. Pracujme pro bílé i černé v různých odvětvích a to ostatní přenechme Pánu. Pravda se musí dostat před bílé muže i ženy v jižních státech, pak bude vykonáno určité dílo v jejich rodinách, což povede k záchraně mnohých. 9T 209.3

Ve všem moudrost a opatrnost

Zatím, co se snaží lidé urovnat otázku rasové diskriminace, čas ubíhá a lidé odcházejí do hrobu bez varování a bez záchrany. Tak by to dál nemělo být. Mužové a ženy by měli jít pracovat a to tak, jak Duch Boží usměřňuje jejich mysl. Potřebujeme nadané barevné věřící, každou jeho tečku v tomto díle. Barevní pracovníci by měli pracovat mezi svým lidem, kde jim bílí pracovníci mohou příležitostně vypomoci. Častokrát budou potřebovat radu a poučení. Barevní věřící by měli mít své modlitebny a bílí věřící také svá bohoslužebná místa. Každá skupina ať je horlivá v skutečné misijní práci pro svůj lid, i pro barevné, kdekoli a kdykoli mohou. 9T 210.1

Když pravda byla zvěstována na určitém místě a všichni bílí, kteří ji slyšeli, uvěřili a také ji přijali, pak se příležitosti budou někdy jevit příznivě pro klidné a nehacené úsilí bílých pracovníků pro barevný lid. Takové příležitosti bychom neměli přehlížet. 9T 210.2

Nesmíme zbytečně vzbuzovat předsudky, které by zavírali cestu pro zvěstování třetího andělského poselství bělochům. Oni potřebují toto poselství, neboť před námi je čas soužení, jakého ještě nebylo. 9T 210.3

Musíme být velice pečliví, abychom nic neřekli nebo nevykonali, co by podněcovalo nenávist barevných proti bílým. Z nynějších těžkostí nečinme těžkosti ještě větší. Avšak jakkoli rozumně si pracovníci počínají, stále budou narážet na protivenství aniž by vytvářeli těžkosti v otázce rasové diskriminace. Připravme stezku Králi. Dejme příležitost, aby Bůh pracoval. Lidé by tu měli ustoupit z cesty. On bude plánovat a vše zařídí lépe, než lidé. Pamatujme, že našim prvním velikým úkolem je zvěstovat Slovo Boží, oznamovat varování Písma. 9T 211.1

Pán nás všechny vyzývá, abychom se chopili díla v pokorném duchu. Ne každý kazatel je posvěcen pravdou. Pán vyzývá všechny, aby zavrhl své předsudky. Lidé by neměli znát to, co by mohlo zmařit naši poslední naději na vstup do nesnadných polí, kde jsou rasové předsudky a nenávist. 9T 211.2

Abychom překonali předsudky a získali přístup k srdcím, musíme konat zdravotně misijní dílo nejen na jednom nebo dvou místech, kde pravda ještě nebyla zvěstována. Máme pracovat jako zdravotní evangelisté, abychom uzdravovali hříchem nemocné duše, zvěstováním Božího poselství. Toto dílo překoná předsudky, které nemůže nic překonat. 9T 211.3

Sobota

Zvěstování soboty si vyžaduje velikou pečlivost a moudrost. Bude třeba mnoho milosti a moci Boží, aby byla svržena modla, která byla postavena v prospěch falešného dne odpočinku. Vy-zvedněte prapor, zvedněte ho výše a ještě výše. Poukažte lidu na 20. kap. druhé knihy Mojžíšovy, kde je zaznamenán Boží Zákon. První čtyři příkázání mluví o naší povinnosti k našemu Stvořiteli. Kdo není věrným svému Bohu, nemůže být věrným ani svému bližnímu. Ten, kdo miluje Boha na devše, bude milovat svého bližního, jako sebe samého. Pýcha přerůstá do ješitnosti, vede člověka, aby zbožňoval sám sebe. Evangelium Kristovo posvěcuje duši, vypuzuje sebelásku. 9T 211.4

„Pomni na den sobotní, abys jej světil.“ (Ex 20,8) Sobota byla zřízena v ráji poté, co Bůh stvořil svět. „A tak dokonána jsou nebesa a země, i všecko vojsko jejich. A dokonat Bůh dne sedmého dílo své, kteráž dělal a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteráž dělal. I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho, neboť v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteráž byl stvořil, aby učiniti bylo.“ (Gn 2,1-5) 9T 212.1

„Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi řka: Ty pak mluv k synům Izraelovým a rci: A však sobot mých ostríhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji. Protož ostríhati budete soboty, nebo svatá jest vám. Kdož

by ji poškrvnil, smrtí umře a kdo by koli konal v ní dílo, vyhlazena bude ta duše z prostředku lidu svého.“ (Ex 31,12-14) ^{9T 212.2}

19. října 1908

24. Rasová diskriminace

Chci něco říci o barevných v jižních státech Ameriky a o vztahu, jaký bychom k nim měli mít. Tak dlouho byli pod kletbou otroctví, že je těžkým problémem postřehnout, jak bychom s nimi měli jednat. ^{9T 213.1}

Když Boží služebníci dovolí, aby jejich mysl formoval Duch Boží, mnoho bude vykonáno pro záchranu hynoucích. Pán je našim pomocníkem. On nás povede ve všem, budeme-li Mu důvěřovat. Jedno je jisté. Musíme mít víru v Boha – víru, která urovná věci takovým způsobem, že budeme uzpůsobeni úspěšně pracovat. Nikdo nikdy nedůvěřoval Bohu marně. Bůh nikdy nezklame ty, kteří Mu důvěřují. ^{9T 213.2}

Nemáme se pouštět do sporných hádek o problémech rasové diskriminace, jestliže se tato otázka příliš rozněcuje vzniknou těžkosti, které si vyžádají mnoho vzácného času k urovnání. Nemůžeme určit přesný způsob, jak bychom měli řešit tento problém. Na různých místech a v různých okolnostech bude třeba se s tímto problémem zabývat různě. Na Jihu, kde jsou silné rasové předsudky nemohli bychom nic vykonat pro zvěst pravdy, kdybychom si v otázce rasové diskriminace počínali tak, jak ji řešíme v některých místech Severu. Bílí pracovníci na Jihu budou si muset počínat tak, aby jim nebyl znemožněn přístup k bílým. ^{9T 213.3}

Satan rád komplikuje tento problém rasové diskriminace. Jestliže poslechneme jeho našepťávání, pak sklídíme názorovou rozmanitost a veliký zmatek. Nikdo není schopen jasně definovat patřičná právní postavení barevného lidu. Lidé mohou uvádět teorie, my však nemáme následovat lidské nápady. Pokud je jen možné, otázku rasové diskriminace bychom si neměli komplikovat. ^{9T 213.4}

Máme pracovat v jižních městech a pro toto dílo máme si zvolit nejlepší talenty a to bezodkladně. Bílí pracovníci by měli pracovat pro pravdy v její prostotě. Najdou možnosti, které jim umožní přístup i k vyšším třídám. Každá příležitost přístupu k této třídě má být využita. ^{9T 214.1}

Barevní pracovníci by měli vykonat co jen mohou, aby se udrželi pospolu se vším opravdovým pracováním pro blaho svého lidu. Děkuji Bohu, že mezi barevnými bratřími jsou rozumní mužové, kteří mohou účinně pracovat pro svůj lid a zvěstovat mu pravdu jasným způsobem. Je mnoho barevných vzácně nadaných kteří přijmou pravdu, jestliže naši barevní kazatelé si budou počínat moudře a budou hledat způsoby, jak si vzdělat učitele pro školy i jiné pracovníky pro toto pole. ^{9T 214.2}

Barevnému lidu nepomůže žádná formální rovnostní úroveň s bílými. Vztah těchto dvou ras byl těžkým problémem a obávám se, že vždy zůstane nejtěžším problémem. Pokud je to možné všemu co by podněcovalo rasové předsudky, měli bychom se vyhnout. Je nebezpečí, že dveře budou zavřeny a naši bílí pracovníci nebudou moci pracovat na některých místech Jihu. ^{9T 214.3}

Vím, že jestliže bychom se pokoušeli čelit některým myšlenkám a názorům, některých barevných lidí, zamezili bychom si úplně přístup k nim. Dílo zvěstování pravdy pro tento čas nemá být překaženo úsilím urovnat postavení černochů. Kdybychom se o to pokusili, zjistili bychom, že by se vynořili nepřekonatelné těžkosti, které by bránili dílu Božímu, které si Bůh přeje mít vykonáno. Jestliže si počínáme klidně a uvážlivě podle Božích pokynů, naše úsilí může být požehnáním jak pro bílé, tak i černé. ^{9T 214.4}

Čas nepřišel, abychom pracovali tak, jakoby nebylo žádných předsudků. Kristus řekl: „*Protož buďte opatrní jako hadové a sprostní jako holubice.*“ (Mt 10,16) Jestliže vidíte, že některým svým zcela oprávněným úsilím by jste zabránili pokroku díla Božího, zdržte se takového úsilí. Nekonejte nic co by zavíralo mysl jiných před pravdou. Svět má být spasen a nic nezískáme, budeme-li odtrženi od těch, jimž se snažíme pomoci. Všechno může být dobré, ne všechno však prospěje. ^{9T 215.1}

Rozumné počínání je nejlepší. Jako spolupracovníci Boží, máme pracovat takovým způsobem, který nám umožní vykonat pro Pána co nejvíce. Nikdo by neměl zacházet do extrémů. Potřebujeme moudrost shůry; neboť máme rozřešit těžký problém. Jestliže bychom si nyní počínali ukvapeně, mohli bychom se dopustit velikého omylu. Celou záležitost máme představit takovým způsobem, že skutečně obrácení barevní lidé přijmou pravdu pro Krista, odmítaje vzdát se zásady zdravého bib-

lického učení, neboť se mohou domnívat, že ten nejlepší způsob není namířen proti černochům. ^{9T 215.2}

Musíme sedět u nohou Kristových jako žáci, aby nás mohl poučit o Boží vůli a abychom věděli, jak pracovat pro blaho bílých a barevných lidí v jižním poli. Máme si počínat podle usměrnění Ducha Páně a nedat se zmást rasovou diskriminací. Musíme vynaložit všechny síly, abychom zvěstovali poslední poselství evangelia všem lidem Jihu. Vede-li nás a ovládá-li nás Duch Boží, zjistíme, že tato otázka se urovná v mysli našeho lidu. ^{9T 215.3}

Hledejme Pána osobně. Ti, jejichž náboženská zkušenost v milosti byla jen povrchní měli by se přimknout blíž k Bohu. Čiňte pokání, čiňte pokání a obraťte se, aby vaše hříchy byly shlazeny. ^{9T 216.1}

Jsmo-li připraveni chopit se díla opravdově, moudřeji si budeme počínat než nyní, při řešení problémů tohoto díla. Každý věřící by měl vykonat co jen může, aby připravil cestu dílu evangelijní misie. Nepouštějme se do sporů. To je satanův cíl, aby křesťany zaměstnal vzájemnými spory. On ví, že nebudou-li bdít, den Hospodinův přijde na ně jako zloděj v noci. Nemáme čas, abychom přenechávali místo nepřátelství a pěstovali předsudky, které matou soudnost a odvádějí nás od Krista. ^{9T 216.2}

Práce, kterou je třeba vykonat mezi barevnými si vyžádá prostředky a mnoho vážného a opravdového úsilí. Každý člověk potřebuje nyní stát na svém určeném místě, vyznávat a zanechávat své hříchy a pracovat v souladu se svými bratřími. Boží pracovníci mají být jedné mysli a jednoho srdce, modlit se o udělení Ducha a věřit, že Bůh naplní své Slovo. ^{9T 216.3}

Naučení z Kristova díla

Při jedné příležitosti, když Kristus byl v plné práci, učil a uzdravoval, jeden z těch, kteří se sešli kolem Něho, řekl: „*Mistře, rci bratru mému, ať rozdělí se mnou dědictví.*“ (L 12,13) ^{9T 216.4}

Tento člověk byl svědkem Kristových obdivuhodných skutků. Byl ochromen jasností Jeho chápání, Jeho moudrého rozsuzování a spravedlností s jakou pohlížel na případy, které Mu byly předkládány. Slyšel Kristovy naléhavé výzvy a Jeho vážná obvinění namířena proti zákoníkům a farizeům. Jestliže by tomuto bratru takový příkaz dal, neodvážil by se odmítnout zarmoucenému jeho dílu. Kristův vliv si chtěl naklonit na svoji stranu. Řekl: „*Rci bratru mému, ať rozdělí se mnou dědictví.*“ ^{9T 216.5}

Svatý Duch působil na tohoto člověka, aby se stal dědicem neporušitelných a neposkvřených statků, které nehynou. Viděl důkaz moci Kristovy. Nyní měl příležitost promluvit k Velikému Učíteli, aby vyjádřil svojí nejvyšší touhu ve svém srdci. Avšak jako u člověka podle Bunyanovy alegorie, který hleděl na problémy, protože měl své oči upřeny k zemi, neviděl korunu nad svoji hlavou. Jako čarodějník Šimon, Boží dar pokládal za prostředek světského zisku. ^{9T 217.1}

Spasitelovo poslání na zemi se rychle chýlilo ke konci. Zbývalo Mu pouze několik měsíců, aby dokončil, co přišel vykonat při zřizování království své milosti. A přece lidská lakota Jej chtěla odvádět od Jeho díla a zavést do sporu o kousek země. Ježíš se však nedal rozptýlit a odvést od svého poslání. Proto odpověděl: „*Člověče, kdo mne ustanovil soudcem aneb děličem nad vámi?*“ (L 12,14) ^{9T 217.2}

Kristus dal tomuto člověku jasně na srozuměnou, že toto nebylo Jeho dílem. On usiloval o zachranu lidí. Nedal se odvrátit od toho a zabývat se řešením povinností občanského rázu. ^{9T 217.3}

Jak často dnes církev dostává řešit to, co by při evangelizačním snažení nikdy nemělo přijít v úvahu. ^{9T 217.4}

Znovu a znovu byl Kristus žádán, aby řešil právní a politické otázky. Odmítl však zasahovat do pozemských záležitostí. Věděl, že v politickém světě vládly nespravedlivé způsoby a veliká tyranie. Avšak Jeho jediným vysvětlením toho bylo zvěstování biblické pravdy. Tomu velikému zástupu, který Ho následoval představoval čisté, svaté zásady Božího zákona a mluvil o požehnání, které plyne z poslušnosti těmto zásadám. Mocí z výsosti přisuzoval důležitost spravedlnosti a milosti. Nedal se však vtáhnout do osobních sporů. ^{9T 218.1}

Kristus stál v našem světě jako hlava velikého duchovního království, které přišel zde zříditi – království spravedlnosti. Jeho učení objasnilo ušlechtilé posvěcující zásady, které ovládají toto království. Ukázal, že spravedlnost, milost a láska jsou vládnoucí síly v království Božím. ^{9T 218.2}

Čas přípravy

Žijeme ve velikém, skutečném dni smíření. Musíme osobně hledat Boha. Toto je osobní příprava. Přimkněme se k Bohu a nedovolme, aby se něco pletlo do našeho usilování, které by falešně představilo pravdu pro tento čas. Ať každý vyznává svůj vlastní hřích a ne hřích svého bratra. Ať pokoří své srdce před Bohem a bude tak naplněn Duchem svatým, že jeho život ukáže, že se znovuzrodil. Čteme: „*Kteříž pak koli přijali Její, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteří věří ve jméno Jeho.*“ (J 1,12) 9T 218.3

Evangelium Kristovo má být prožito, uplatněno v každodenním životě. Služebníci Boží mají být prosti všeho chladu a sobectví. Prostota, něha, laskavost mají velkou cenu v díle Božím. Snažte se spojit s pracovníky v důvěře a lásce. Jestliže nemůžete toto vykonat, počínejte si správně sami a ostatek ponechte Bohu. Pracujte u víře a modlitbě. Vyhledejte křesťanské mladé lidi a vyučte je, aby se rozhodli pracovat nejen pevným srdcem, ale pracovat také v souladu s vůlí Boží. 9T 218.4

Prosím Pána, aby změnil srdce těch, kteří bez hojnějšího přílivu Boží milosti budou pokoušeni. Prosím Ježíše, aby obměkčil a ovládl každé srdce. Potřebujeme žít v úzkém obecenství s Bohem, abychom mohli milovat jedni druhé jako Kristus miloval nás. Takto svět pozná, že jsme Jeho učedníci. Nemělo by zde být žádného sebevyvyšování. Jestliže pracovníci pokoří své srdce před Bohem, požehnání přijde. Všichni současně obdrží čerstvé, nové oživení zdravotní misijní práce. 9T 219.1

Veliké dílo, které je před námi jako křesťany, je rozšíření království Kristova tak rychle, jak je jen možno, v souladu jít ku předu krok za krokem od vítězství k vítězství. Velikost království podle vším nebem bude dána lidu svatých Nejvyššího a budou kralovat a vládnout v tomto království na věky věků. 9T 219.2

Boj před námi

Boží služebníci se mají odít celou výzbrojí křesťana. Nezápasíme pouze s lidskými nepřáteli. Bůh vyzývá každého křesťana, aby vstoupil do tohoto zápasu a bojoval pod Jeho vedením a úspěch aby cele očekával od nebeské pomoci z milosti. 9T 219.3

Máme jít vpřed v síle Nejvyššího. Nikdy nemáme povolit satanovým útokům. Proč bychom neměli jako křesťanští bojovníci stát proti knížecím mocnostem a proti vládcům temnosti tohoto světa? Bůh nás vyzývá, abychom šli vpřed a použili dary, které nám světil. Satan nás bude pokoušet. Bude se snažit nás obelstít. Avšak v síle Boží máme stát skálopevně na zásadách. 9T 219.4

Tomuto bojování není konce. Satanovi služebníci nikdy nepřestávají konat své dílo zkázy. Služebníci Kristovi musí bdít na každém místě. Naším cílem je záchrana lidí od zkázy. Toto je dílo nekonečně veliké a člověk nemůže očekávat, že v něm bude mít úspěch, nespojí-li se s tím božským Pracovníkem. 9T 220.1

Kristus byl od věčnosti Vykupitelem člověka. Od kdy člověk padl zněla všem spolupracovníkům v Jeho velikém díle slova: „*Neoblevujte dobře činíce.*“ „*Buďte nepohnutelní, rozhojňující se v díle Páně vždycky.*“ (2 Te 3,13 ; 1 K 15,58) 9T 220.2

Křesťan je povzbuzován, aby projevoval trpělivou vytrvalost při šíření evangelia spolu se zdravotním misijním úsilím. Když získává zkušenost v pravém náboženství, přijímá duchovní poznání, které vytváří charakter. 9T 220.3

Život pravého křesťana je neustálou službou. „*Božíť jsme zajisté pomocníci.*“ (1 K 3,9) Tomu, kdo je v Boží službě, každý den přináší povinnosti úměrně jeho silám. Jeho užitečnost se zvětšuje tou měrou, jako pod vedením té nejvyšší Síly vykonávat tyto povinnosti. Naplnění jedné povinnosti lépe připravuje převzít povinnost druhou. Ti, kdo mají pravou představu o tom, co má být vykonáno, postaví se pod přímé světlo Božího slova a budou spojeni s jeho jinými působivými silami. Každý den oděn celou výzbrojí Boží půjde křesťan vpřed do boje. Bude pracovat, modlit se, bdít a setrvává v rozhodnutí, aby ho konec nezastihl nepřipraveného, ježto nevykonával vše, co mohl pro záchranu hynoucích. 9T 220.4

Jestliže by křesťané souladně spolupracovali a šli ku předu, jako jeden muž pod vedením jedné moci za uskutečněním jednoho cíle, Pohly by světem. 9T 221.1

Zásady, které by nás měly vést jako pracovníky v díle Božím, vyložil apoštol Pavel. On říká: „Božíť jsme zajisté pomocníci.“ „A všechno, což by jste koli činili, z té duše číňte, jako Pánu a ne lidem.“ (1 K 3,9; Ko 3,23) A Petr napomíná věřící: „Jeden každý jakž vzal dar, tak vespolek tím sobě přisluhujte, jako dobří šafáři rozličné milosti Boží. Mluví-li kdo, mluviž jako řeči Boží. Jestliže přisluhuje, číň to, jako v moci, kteréž jemu uděluje Bůh, aby ve všem slaven byl Bůh skrze Jezukrista, kterýž má slávu a císařství na věky věků.“ (1 Pt 4,10.11) *9T 221.2*

Přírodu ovládají mocné zákony a duchovní život je podobně podřízen zákonům. Máme-li dojít kýženého cíle musíme použít prostředky vedoucí k tomuto cíli. Každému člověku vyznačil Bůh práci podle jeho schopností. Výchovnou prací mají být lidé připraveni pro každou tísnivou situaci, která může vzniknout. Při moudrém plánování může každý zastávat to místo, které mu patří, aby nabyl zkušenost, která jej uschopní nést zodpovědnost. *9T 221.3*

Bůh si přeje, abychom pomáhali jeden druhému soucitem a nesobeckou láskou. Jsou mezi námi takoví, kteří zdědili zvláštní povahové rysy a náklonnosti. Snad se s nimi těžko snášíme, avšak jsme my snad bez chyby? Tito lidé nemají být znechuceni. Jejich omyly se nemají stát veřejným tajemstvím. Kristus se smilovává a pomáhá bloudícím. Vytrpěl smrt pro každého člověka a proto má soucitný a hluboký zájem o každého člověka. *9T 222.1*

Člověk se může snažit sloužit Bohu, obkličují jej však pokušení zevně i zevnitř. Satan a jeho andělé je dotěrně svádí k hříchu. Možná se stane kořistí jeho pokušení. Jak s ním naloží jeho bratři? Mluv s ním tvrdě a odpuzují ho čím dál tím více od Spasitele? Jaký to smutný pohled pro Krista a anděly. *9T 222.2*

Pamatujme, že zápasíme a padáme. Padáme a jsme nedostateční v řeči a činech, abychom představovali Krista. Padáme a povstáváme, znovu si zoufáme a zas jsme plni naděje. Střežme se, abychom nejednali nelaskavě s těmi, kteří jako my jsou v pokušení a kteří jako my také jsou předmětem Kristovy vytrvalé lásky. *9T 222.3*

Bůh jedná s lidmi jako s odpovědnými bytostmi. On bude pracovat svým Duchem skrze mysl, kterou usměrňuje, jestliže mu člověk dá příležitost k tomu a uzná Jeho zacházení. On chce, aby každý použil své rozumové a duševní schopnosti a svědomí ve vlastním zájmu. On nechce, aby se člověk stal stínem někoho druhého a vyjadřoval pouze pocity jiného. *9T 222.4*

25. Úcta k barevným pracovníkům

Náboženství Písma neuznává žádné třídy, ani barvu pleti. Nevšímá si postavení, bohatství a světské slávy. Bůh nečiní mezi lidmi rozdíly. O ceně u Něho rozhoduje povaha. A my máme rozeznat Kristova Ducha v komkoli se zjevuje. Žádný člověk se nemusí stydět promluvit s poctivým černochem, kdekoliv, nebo potřást si s ním ruku. Kdo žije v Kristově ovzduší, bude vyučován Bohem a naučí se vážit si lidí. *9T 223.1*

S našimi barevnými kazateli bychom měli zacházet uctivě. Vždy tak nebylo. Tito lidé mají být povzbuzeni, aby byli důkladně vzděláni v pravdě. Mají se naučit, jak být užiteční při zvěstování pravdy jiným. A když jsou věrně zapojeni do díla, mají dostat svoji mzdu. Pamatujme, že oni potřebují svůj chléb. *9T 223.2*

Pán chce, aby Jeho lid na Severu zachoval laskavý postoj k barevným bratrům a sestrám. Neměli bychom pohotově vyhledávat na nich chyby. Nemůžeme od nich očekávat, že budou v každém ohledu jako ti, kteří měli veliké přednosti. Měli bychom pamatovat na těžké situace, v kterých barevní bratři žili. Mnohem odlišnější od okolnosti bělochů byly jejich okolnosti. Lid na Severu žil v jasnějším, čistějším mravnějším ovzduší, než barevný lid Jihu. Nemůžeme očekávat, že ve všem budou tak pevní a čistí ve svých mravních představách. Kdyby Kristus dnes žil na zemi, vyučoval by černochoy tak, že bychom byli překvapeni. Vyzývá nás, abychom pamatovali, že i ti, kteří v mnohém ohledu měli veliké příležitosti častokrát jsou dotčeni, jestliže jsou jim jejich omyly nenáležitě předhazeny – vytknuty a jestliže jim radíme, nebo napomínáme je nějak nelaskavě. *9T 223.3*

Když se něco stane, co by si zasloužilo pokárání mezi černým lidem, musíme pamatovat, že Pán chce, abychom si počínali jako moudrý a věrný Pastýř. Pamatujme, že laskavostí dosáhneme víc, než kritikou. Barevní bratři a sestry by měli vidět, že jejich bratři touží, aby i oni dosáhli toho nejvyššího stupně a že jsou ochotni jim pomoci. A jestliže to barevní lidé v něčem nedokážou, neodsuzujte je pohotově a nevyklučujte je z práce. *9T 224.1*

K černochům máme být nestranně spravedliví. Kristus žádá od svých služebníků něžný soucit s trpícími, lásku k nešťastným a šlechetnou ohleduplnost k přestupníkům. *9T 224.2*

Chudí nejsou vyloučeni z předností obětavosti. Oni, jakož i bohatí mohou mít podíl v této práci. Naučení, které Kristus dal o chudé vdově, která darovala dva haléře nám ukazuje, že i nejmenší štědré dary boháčů na vahách svatyně tyto dary chudých přinesené z lásky ke Kristu nejsou hodnoceny podle přineseného množství, nýbrž podle lásky, která pudí k obětí. *9T 224.3*

26. Potřeby misijního pole

Po mnoho let upozorňoval Pán svůj lid na potřeby díla mezi barevným lidem v jižních státech Ameriky. Mravní temnota tohoto pole je sama o sobě mocným důvodem k odhodlanému úsilí a štědrostí. V minulosti vykonali někteří co mohli, aby podpořili toto odvětví našeho díla a jejich dobročinnost přinesla ovoce mnohých obrácených duší. ^{9T 225.1}

I když ještě mnohé třeba vykonat pro barevný lid, máme příčinu radovat se nad dobrým začátkem, který byl učiněn. V nejnovějším čísle časopisu *The Gospel Herald* (1907) čteme zprávu, že: „Před padesáti lety nebylo víc, než dvacet adventistů s. d. Masonovy a Dixsonovy čáry. Dnes je jich tam sedm set. Před dvanácti léty byl pouze jeden sbor pro barevné adventisty s. d. Dnes jich tam je padesát, nepočítaje sbory v Africe a západní Indii. ... Desátky barevného lidu v Spojených státech zvýšili se na pět tisíc dolarů. Před patnácti lety to nepřesahovalo padesát dolarů.“ ^{9T 225.2}

Drazí bratři a sestry, děkujeme Bohu a neztrácejme odvahu. Bůh vztahuje svoji ruku, aby vykonal mocné dílo v tomto misijním poli naší země. Nyní dává svému lidu neobyčejné příležitosti, aby poselství rychle rozšířil k Jihu. Obzvláště, bychom měli projevovat ducha štědrosti v době sbírek pro podporu práce mezi barevnými. Bůh nám důvěřuje tím, že nás učinil šafáři hmotných prostředků a Jeho bohaté milosti a nyní nám poukazuje na chudé, trpící a utlačené, na duše spoutané řetězy pověr a bludů a ujišťuje nás, že jestliže budeme dobře činit těm, to přijme tento skutek, jakoby jsme to učinili pro Něj. Prohlašuje: „*Cožkoli jste činili jednomu z bratří těchto mých nejmenších, mně jste učinili.*“ (Mt 25,40) ^{9T 225.3}

Tisíce barevného lidu na Jihu mohou být nyní pozvednuty a stát se pomocníky v díle mezi svým lidem, obdrží-li pomoc, kterou Bůh očekává od nás. Celé zástupy mužů a žen hluboce pocítují chudobu a potřebu pomoci. A když věrní učitelé přijdou, aby jim otvírali Písmo, tak při čtení zvěstujícím pravdu v její původní čistotě, temnota bude prchat. Jasně paprsky světla budou osvětlovat duši hledající pravdu. A ti, kteří měli příležitosti začnou důkladně, pozorně a s porozuměním zkoumat pravdy zjevené v Písmě. Mnozí budou vyučeni od Boha. Budou se učit přímo od toho Velikého Učitele a přijmou radostně pravdy, které posvěcují a pozvedají. Mravní obraz Boží bude znovu vytvořen v duši a mnozí budou zachráněni pro věčnost. ^{9T 226.1}

Moji drazí bratři a sestry, Kristus vám nyní říká: „Pozvedněte své oči a pohlédněte na toto Jižní pole, neboť ono potřebuje pracovníků, rozséváčů semena i ženců. Potřebuje vaše prostředky pro vydržení těchto pracovníků.“ Kristova milost je neomezena. Je to Boží dobrovolný dar. Proč pak do života tohoto zanedbaného lidu nebyla snesena odvaha a víra? V srdci každého, kdo přijme Krista, zazáří sluneční jas. ^{9T 226.2}

Září, 1907

Část VII. – Úsilí o náboženskou svobodu

(V této části, jsou poskytnuty pouze některé manuskripty [doposud nepublikované]. Pro další důležité záležitosti, které mají přímý a důrazný vliv na náboženskou svobodu práce, viz. *Svědectví pro církev* sv. 5, strany 449-454, 467-476, 711-720; sv. 6, strany 394-410; viz též *Velký spor věků*, kapitoly 2, 16, 25, 36, 38-40.) ^{9T 227.1}

*„A vyhlásíte svobodu v zemi té všechněm
obyvatelům její. “ „Bud’te opatrní jako hadové
a sprostní jako holubice. “ (Lv 25,10; Mt 10,16)*

27. Doba zkoušky před námi

Čas veliké zkoušky je před námi. Nyní nám připadá uplatnit všechny své schopnosti a dary pro rozšíření Božího díla. Síly, které nám Pán dal, máme použít k budování a ne k boření. Ti, kdo jsou nevědomky svedeni, nemají zůstat v tomto stavu. Pán říká svým poslům: „Jděte k nim a řekněte jim, co jsem vám řekl, ať vás poslouchají, nebo ne.“ ^{9T 227.2}

Žijeme právě v době, kdy hlasatelé pravdy budou pronásledováni. Vyhledky nejsou utěšivé, avšak přesto všechno nevzdávejme se svého úsilí o záchranu hynoucích pro něž Kníže nebes dal svůj život. Zklame-li jeden prostředek, použijte jiný. Naše úsilí nesmí být mrtvé a bezduché. Pokud žijeme, pracujme pro Pána. Ve všech dobách církevních dějin vydávali se Boží vyvolení poslové pohrdání a pronásledování pro pravdu. Ať je však Boží lid donucen jít kamkoliv, třeba by byl vypo- vězen na pustý ostrov, jako miláček Páně, Kristus bude vědět kde je, posílí a požehná ho a naplní pokojem a radostí. ^{9T 227.3}

Brzy má přijít soužení na celý svět. Každý by se měl snažit poznat Boha. Nemáme čas na otá- lení. Se vši opravdovostí a zápalem musíme zvěstovat poselství: „*Ej, všichni žízniví, pojd'te k vo- dům, i vy, kteříž nemáte peněz. Pojd'te, kupujte a jezte. Pojd'te, kupujte bez peněz a bez záplaty víno a mléko.*“ (Iz 55,1) „*Takto praví Hospodin. Ostríhejte soudu a činite spravedlnost, neboť brzo Spa- sení mé přijde a spravedlnost má zjevena bude. Blahoslavený člověk, kterýž činí to a syn člověka, kterýž se přidrží toho, stríhaje soboty, aby ji neposkrvňoval a stríhaje ruky své, aby nic zlého nečini- la.*“ (Iz 56,1.2) ^{9T 228.1}

Láska Boží k jeho církvi je nekonečná. Jeho péče o své dědictví je neustálé. On nedopustí, aby na církev přišlo jiné soužení než to, které je nutné pro její očistění, pro její přítomné i věčné blaho. On očistí svou církev, jako očistil svůj chrám na počátku a konci své pozemské služby. Vše, co z pokušení a zkoušek na církev dopustí, přichází na Jeho lid proto, aby došel hlubší zbožnosti a větší síly k zvěstování vítězství kříže do všech končin světa. Pro každého má určité dílo. Musí zde být ustavičný rozmach a pokrok. Dílo se musí šířit od města k městu od kraje do kraje, od národa k ná- rodu ustavičně vpřed a výš, musí být založeno, posíleno a upevněno. ^{9T 228.2}

„*A Slovo tělo učiněno jest, přebývalo mezi námi... plné milosti a pravdy.*“ (J 1,14) Ti však, které Kristus přišel zachránit, nechtěli mít s Ním nic. „*Do svého vlastního přišel, ale vlastní Jeho nepřijali Ho.*“ (J 1,11) Poddali se vládě satanově, zavrhlí Spasitele a hledali příležitost zabít Ho. ^{9T 228.3}

Satan a jeho andělé se rozhodli učinit Kristovu smrt vrcholně potupnou. Srdce židovských vůd- ců naplnili vášnivou nenávistí proti Spasiteli. Ovládní tímto nepřítelem, kněží a zákoníci podně- covali dav proti Synu Božímu. Kromě Pilátova prohlášení o Jeho nevinosti, žádný se Ho ani slovem nezastal. A i když Pilát věděl o Jeho nevině, dal Jej zbičovat lidem ovládaným satanem. ^{9T 229.1}

Podobně tomu bude i v blízké budoucnosti. Lidé budou zdůrazňovat a přísně uplatňovat záko- ny, které jsou v přímém rozporu se Zákonem Božím. Při svém horlivém uplatňování svých zákonů, odvrátí se od jasného: „*Takto praví Hospodin.*“ Tím, že povýší nesprávný den odpočinku, budou se snažit nutit lidi k zneuctění Zákona Božího, který je projevem Jeho charakteru. I když si služebníci Boží nebudou vědomi viny, přece budou vydáni, aby byli poníženi a pronásledováni těmi, které podněcuje satan, plní závisti a náboženské nesnášenlivosti. ^{9T 229.2}

Náboženské mocnosti, které podle svého vyznání jsou spojeny s nebem a předstírají, že mají povahu Beránkovu, svým jednáním projeví, že mají srdce draka a že jsou podněcováni a ovládní satanem. Blíží se doba, kdy Boží lid pocítí pronásledování proto, že zachovává sedmý den. Satan zapříčinil změnu soboty v naději, že se mu podaří zmařit Boží záměry. Snaží se snížit Boží příkázá- ní před lidskými zákony. Člověk hříchu, který se odvážil změnit časy a zákony a který vždy utla- čoval Boží lid, bude podněcovat k vydání zákonů, vynucujících zachovávání prvního dne týdne.

Boží lid však má stát pevně na Jeho straně. Pán jim bude pomáhat a zjeví, že On je Bohem bohů. ^{9T 229,3}

Pán praví: „*Avšak sobot mých ostříhati budete, nebo to znamením jest mezi mnou a mezi vámi po rodech vašich.*“ (Ex 31,13) Nikdo by neměl být neposlušný Jeho příkázáním, aby se vyhnul pro-následování. Všichni by měli pamatovat na Kristova slova: „*Když se vám pak budou protiviti v tom městě, utečte do jiného.*“ (Mt 10,23) Můžete-li se tomu vyhnout, nevydávejte se do moci lidí, které ovládá duch antikrista. Všechno, co můžeme vykonat, měli bychom učinit, aby ti, kteří jsou ochotni trpět pro pravdu mohli být vysvobozeni z útisku a ukrutností. ^{9T 230.1}

Kristus je našim Vzorem. Ve své vzpouře, kterou antikrist započal v nebi bude pokračovat v synech neposlušnosti. Jejich zloba a nenávist proti těm, kteří zachovávají čtvrté přikázání, bude čím dál, tím větší a prudší. Avšak lid Boží nemá skrývat svůj prapor. Ve svém ulehčení nemá přehlížet přikázání Boží a následovat zástup ve zlém. ^{9T 230.2}

Pán povzbuzuje všechny, kteří Jej hledají z celého srdce. Dává jim svého svatého Ducha, projev Jeho přítomnosti a přízně. Ti však, kdo opouštějí Boha, aby zachránili svůj život, budou také od něho opuštěni. Kdo se vzdá pravdy, aby zachoval svůj život, ztratí život věčný. ^{9T 230.3}

Noc zkoušky je téměř u konce. Satan uplatňuje všechnu svou dovednost, neboť ví, že má krátký čas. Boží tresty přicházejí na svět, aby všichni, kdo znají pravdu skryli se v útočišti Skály a viděli slávu Boží. Pravda nyní nesmí být zahalena. Musíme ji zvěstovat jasně v letácích a brožurách a musí být rozšířeně, jako listí na podzim. ^{9T 230.4}

Církev ostatků se dostane do veliké zkoušky a úzkosti. Ti, kdo zachovávají přikázání Boží a mají víru Ježíšovu pocítí hněv draka a jeho zástupu. Satan pokládá svět za své poddanství, on získal nadvládu nad odpadlými církvemi. Je zde však malá společnost, která odporuje jeho vládě. Kdyby je mohl vyhladit ze země, jeho vítězství bylo by úplné. Jako kdysi podněcoval pohanské národy, aby zničily Izraele, tak v blízké budoucnosti podnikne bezbožné mocnosti země, aby vyhubily lid Boží. Každý bude nucen poslouchat lidská nařízení a přestupovat Boží zákon. Ti, kdo budou věrni Bohu a svým povinnostem budou zrazováni i „*od bratrů, od příbuzných i od přátel*“ (L 21,16; viz také 5T 472, 473). ^{9T 231.1}

„*Poslouchejte mne, kteříž znáte spravedlnost, lide, v jehož srdci je Zákon můj, nebojte se útržky lidí bídných, a hanění jejich neděste se. Nebo jako roucho zžíře je červ, ale spravedlnost má na věky zůstat, a spasení mé od národa do pronárodu.*“ (Iz 51,7.8) ^{9T 231.2}

28. Práce v neděli

*Sanatorium, Kalifornie,
17. srpna 1902*

Milý bratře!

Chci se pokusit odpovědět na tvou otázku jak se zachovat v případě, že by přišlo k uplatňování nedělních zákonů. *9T 232.1*

Podle světla, které mi Pán dal v době, kdy jsme očekávali právě podobnou krizi, jaká podle všeho přichází na vás, měli by adventisté s. d. projevovat svoji moudrost tím, že se v ten den zdrží od své obvyklé práce a věnují se práci misijní. *9T 232.2*

Odpírání nedělním zákonům pouze posílí náboženské horlivce, usilující prosadit tyto zájmy, v jejich pronásledování. Nedávejte jim žádnou příležitost, aby vás nazývali přestupníky zákona. Jestliže budou držet na uzdě lidi, kteří se nebojí ani Boha, ani člověka, jejich brzdění zanedlouho přestane být pro ně zajímavým a oni uvidí, že to není důsledné ani účelné přísně trvat na svěcení neděle. S Biblí v ruce pokračujte ve své misijní práci a nepřítel pozná, že tím jen poškodil své dílo. Když člověk uzná, že je moudřejší klidně se zdržet práce, která někoho pohoršuje a koná přitom dílo svrchované důležité, tím ještě nepřijímá znamení šelmy. *9T 232.3*

Věnujeme-li neděli misijní práci, bereme tím z ruky hůl jakýmkoliv horlivcům, kteří by se radovali, kdyby mohli pokořit adventisty s. d. Až budou vidět, že se v neděli zaměstnáváme navštěvováním lidí a vysvětlujeme jim Písmo, poznají, že je zbytečné chtít překážet našemu dílu vydáváním nedělních zákonů. *9T 232.4*

Nedělní čas lze využít k práci v rozličných odvětvích díla, čímž může být mnoho vykonáno pro Pána. V ten den se mohou pořádat shromáždění v přírodě a na venkově. Můžeme také konat v rodinách misijní práci. Ti, kdož píší, mohou tento den použít k psaní svých článků. Kde je to jen možné, měli by se v neděli konat pobožnosti. Tato shromáždění měla by být obzvláště zajímavá. Zpívejte povzbudivé písně a s mocí jistotou mluvte o Spasitelově lásce. Můžete také mluvit o střídmosti a pravé křesťanské zkušenosti. Tak se můžete naučit pracovat a získat mnohé duše. *9T 233.1*

Učitelé našich škol, by měli neděli také věnovat misijní práci. Bylo mi ukázáno, že takto by mohli zmařit záměry nepřitele. Učitelé by měli vzít své žáky sebou a konat shromáždění pro ty, kdo neznají pravdu. Tak by získali mnohem víc, než kterýmkoli jiným způsobem. *9T 233.2*

Bůh nám dal jasné naučení o našem díle. Měli bychom zvěstovat pravdu o sobotě Hospodinově a vzdělávat zbořeniny, způsobené v Jeho Zákonu. Máme činit co můžeme, abychom osvětili ty, kdož jsou v temnotě. Nikdy se však nemáme spojovat s lidmi světskými, abychom od nich obdrželi peněžitou podporu. *9T 233.3*

O synech izraelských čteme: „*Tak jsem je vyvedl ze země egyptské a přivedl jsem je na poušť a dal jsem jim ustanovení svá a soudy své ve známost jsem je uvedl ježto činili by je kdo, jistě že by živ byl skrze ně. Nadto i soboty své vydal jsem jim, aby byly na znamení mezi mnou a mezi nimi, aby znali, že já Hospodin jsem posvětitel jejich. Ale dům Izraelský zpupně se postavovali proti mně na poušti, v ustanoveních mých nechodili, a soudy mými pohrdli, ježto činili by je kdo, jistě že by živ byl skrze ně; též soboty mé poškodili náramně. Pročž jsem řekl: Že vyleji prchlivost svou na ně ana poušti, abych je docela vyhladil.*“ *9T 233.4*

Ale učinil jsem pro jméno své, aby nebylo zlehčeno před očima těch národů, před jejichž očima jsem je vyvedl. A však i já také přísáhl jsem jim na té poušti, že jich neuvedu do země, kterouž jsem byl dal, tekoucí mlékem a strdí, jenž jest okrasa všech jiných zemí. Proto že soudy mými pohrdli, a v ustanoveních mých nechodili, a soboty mé poškodili, a že za ukydanými bohy jejich srdce jejich chodí. Však odpustilo jim oko mé, tak že jsem jich nezahladil, a neučinil jim konce na poušti. A řekl jsem synům jejich na též poušti: V ustanoveních otců svých nechod'te, a soudů jejich neostříhejte, a ukydanými bohy jejich se nepoškrvňujte. Já jsem Hospodin Bůh váš, v ustanoveních mých chod'te, a soudů mých ostříhejte, a číňte je. Též soboty mé svěťte, i budou na znamení mezi mnou a vámi, aby známé bylo, že já jsem Hospodin Bůh váš.“ (Ez 20,10-20) *9T 234.1*

Sobota je zkušebním kamenem Páně a žádný člověk, král ani kněz není oprávněn postavit se mezi Boha a člověka. Kdo chce být svědomím svých bližních, povyšuje se nad Boha. Ti, kdož jsou pod vlivem falešného náboženství a zachovávají falešný den odpočinku, zavrhnou také i ty nejjasnější důkazy pro pravý den odpočinku. Budou se pokoušet přinutit lid k tomu, aby poslouchali zákony, které jsou v úplném rozporu se zákonem Božím. Na všechny, kteří jdou touto cestou, přijde Boží hněv. Nezmění-li se, neujdou trestu. *9T 234.2*

Zákon pro zachovávání prvního dne týdne je výplodem odpadlého křesťanství. Neděle je dítětem papežství, vyvýšena křesťanským světem nad posvěcený den Božího odpočinku. V žádném případě Boží lid nemá ho uctívat. Chtěla bych však, aby uznali, že nečiní vůli Boží, když vzdorují odporu, kde se podle vůle Boží tomu mají vyhnout. Tak dají podnět jenom k mocnému předsudku, že konečně nebude možné zvěstovat pravdu. Nečiňte v neděli nic, co by bylo proti zákonu. Stane-li se tak na jednom místě a vy budete pokořeni, pak tomu bude podobně i na místech jiných. Neděli nemůžeme učinit dnem, v němž se zabýváme rozličnou prací, která by byla ku prospěchu Božího díla. Měli bychom činit to nejlepší a pracovat se vši tichostí a pokorou. *9T 235.1*

Kristus oznámil svým učedníkům předem všechno s čím se měli setkat ve své činnosti jako evangelisté. On věděl v čem budou spočívat jejich utrpení, jaká pokušení a jaké těžkosti budou muset snášet. Nechtěl jim nic zatajit s čím budou muset bojovat, aby je soužení nepřekvapilo neočekávaně a neotrásló jejich vírou. Pravit: „*A nyní pověděl jsem vám prve než by se stalo, abyste, když se stane, uvěřili.*“ (J 14,29) Přicházejícím utrpením měla být jejich víra spíše posílena než oslabena. *9T 235.2*

Měli si říci: „*On nám řekl, že to přijde a co musíme činiti, abychom na to byli připraveni.*“ Vždyť jim pravit: „*Aj, já, posílám vás jako ovce mezi vlky. Protož buďte opatrní jako hadové a sprostní jako holubice. A budete v nenávisti pro jméno mé, ale kdo setrvá až do konce, ten spasen bude.*“ (Mt 10,16,22) Kristus byl nenáviděn bez příčiny. Jaký tedy div, že jsou v nenávisti také ti, kteří nesou Jeho znamení a jsou v Jeho službě? Jsou pokládáni za vyvrhele lidstva. *9T 235.3*

„*Když se pak vám budou protiviti v tomto městě, utecte do jiného.*“ Není to vůlí Boží, aby lehkomyšlně byl obětován váš život. „*Amen zajisté pravím vám, neschodíte měst Izraelských, až přijde Syn člověka.*“ (Mt 10,23) *9T 236.1*

Lidem musí být přinesena pravda, plná, rozhodná pravda, ale tuto pravdu máme předkládat v duchu Kristově. Máme být jako ovce uprostřed vlků. Všichni, kdož nedbají napomenutí, která Kristus dal a necvičí se v trpělivosti a sebezapírání, ztratí vzácné příležitosti pracovat pro Místra. Pán nepřikázal útočit svému lidu proti těm, kteří přestupují Jeho zákon. Jiné církve nesmíme žádným způsobem napadat. Pamatujme, že jako lid, jemuž byly svěřeny svaté pravdy, byli jsme nedbalí a naprosto nevěrní. Dílo bylo omezeno na několik míst, až lidé tam bydlící byli zatvrzení k evangeliu. Je těžké učinit ještě nějaký dojem na takové, kteří tolik slyšeli o pravdě a přece ji zavrhlí. ... *9T 236.2*

Všechno to je nyní proti nám. Jak mnohem dále mohlo být naše dílo nyní, kdybychom se byli vážně zajímali o ty, kteří by po svém obrácení dali správný obraz toho, co dovede učinit přítomná pravda pro lidi. Není správné, když má několik málo míst všechny přednosti a ostatní místa jsou zanedbaná. *9T 236.3*

V naší škole v Avondale poblíž Cooranbongu v Austrálii, také muselo být rozhodnuto o otázce práce v neděli. Zdálo se, že nás mají v takové patrnosti, že nám nebude možno dále v neděli pracovat. Naše škola byla uprostřed lesa, daleko od jakékoli osady, nebo železniční stanice. Nablízku nebydlil nikdo, kdo by mohl být vyrušován tím, co jsme činili. Přesto však jsme byli pozorováni. Úředníci byli donuceni jít k nám a prohlížet naši obchodní místnost. Přišli a kdyby nás byli chtěli stíhat, mohli vidět všelicos. Zdálo se však, že neviděli ty, kteří pracovali. Jejich důvěra k nám jako k společnosti a jejich úcta k práci, kterou konáme v tomto okolí byla tak veliká, že se domnívali, že nám mohou ve všem důvěřovat. *9T 236.4*

Mnozí uznávali skutečnost, že od doby, kdy jsme tam přišli, veškeré obyvatelstvo zakusilo změnu. Jistá paní, která nezachovávala sobotu mi jednou řekla: „Sotva by jste mi věřila, kdybych vám vypravovala, co všechno se u zdejšího obyvatelstva změnilo vaším příchodem, zřízením školy a konáním těchto malých shromáždění.“ *9T 237.1*

Proto naši bratří, když jim hrozilo pronásledování a octli se v úzkých, obdrželi tuto radu: „Použijte neděli k práci pro Pána. Učitelé, jděte se svými žáky. Jděte s nimi do divočiny (tak jsme totiž nazývali okresy zarostlé lesem, řídké obydlené, kde jsou často domy několik kilometrů od sebe), a navštěvujte lidi v jejich domech. Dejte jim znát, že vám leží na srdci jejich spasení.“ Oni tak učinili a výsledek byl, že sami byli bohatě požehnáni a byli také schopni pomáhat jiným. Když pilně zkoumali Písmo, aby se naučili jak předkládat pravdy Slova, aby byli příznivě přijati, spočinulo na nich požehnání Boží. *9T 237.2*

20. srpna 1903

Svého času se mně vedoucí naší školy v Avondale ptali: „Co budeme dělat? Úřady dostaly příkaz, aby zatkli každého, kdo pracuje v neděli.“ Odpověděla jsem: „Bude to snadné vyhnout se této těžkosti. Věnujte neděli Pánu jako den, v němž konáte misijní práci. Jděte se svými žáky do sousedních shromáždění, nebo konejte zdravotně misijní práci. Najdete lidi doma a budete mít jedinečnou příležitost předkládat jim pravdu. Když takto strávíme neděli, bude to Pánu vždy příjemné.“

9T 238.1

K odstranění předsudku, kterým je ovládána mysl mnohých proti našemu dílu a biblickému dni odpočinku, měli bychom učinit vše, co můžeme. *9T 238.2*

Učte lid, aby se ve všem řídil zákony země pokud se to nepříčí zákonu Božímu. *9T 238.3*

Srdce pronásledovatelů jsou někdy pro působení Boží pravdy tak vnímavá, jako bylo srdce apoštola Pavla před jeho obrácením. *9T 238.4*

29. Varovná slova

Kristus řekl svým učedníkům: „*Aj, já posílám vás jako ovce mezi vlky. Protož buďte opatrní jako hadové a sprostní jako holubice.*“ (Mt 10,16) Čím víc se blížíme skonání věků, útoky satanovy proti obhájčům pravdy budou vždy prudší a rozhodnější. Jako v době Kristově velekněží a knížata podněcovali lid proti Němu, tak i dnes náboženští vůdcové vzbudí nepřátelství a předsudky proti pravdě pro naši dobu. Lidé budou vedeni k násilí a odporu, na co by nebyli ani pomyslili, kdyby domnělými křesťany nebyli naplněni nenávistí proti pravdě. 9T 239.1

Jakou cestou se mají nyní ubírat zastánci pravdy? Oni mají to nezměnitelné věčné Slovo Boží a měli by zjevovat, že skutečně mají pravdu Ježíšovu. Jejich slova nesmí být nepřívětivá a ostrá. Při zvěstování pravdy měli by spíše projevovat lásku, tichost a přívětivost Kristovu. Pravda má řezat a nikoli vaše slova. Slovo Boží je jako meč na obě strany ostrý a ono si najde cestu k srdci. Kdo ví, že má pravdu, neměl by používáním ostrých a přísných slov dát satanu ani nejmenší příležitost, aby to ve zlém mohl vykládat. 9T 239.2

Jakožto církve měli bychom zde stát jako kdysi Spasitel světa. Když se Kristus hádal se satanem o Mojžíšovo tělo, neodvážil se proti němu vyslovit jediného hanlivého obvinění. Při tom však měl dost příčin, aby tak učinil a satan byl zklamán, jelikož se mu nepodařilo vzbudit v Něm ducha odvety. Byl připraven ve zlém vykládat všecko, co Pán Ježíš učinil. Spasitel se zase varoval, aby nedal ani jedinou příležitost k tomu, aby neopustil přímou cestu pravdy a nenásledoval omylů, oklik, vytáček a vykrucování satanových. 9T 239.3

U proroka Zachariáše čteme, jak se satan postavil s celým svým zástupem a odporoval modlitbám velekněze Jozueho, jakož i Kristu, který chtěl Jozuovi prokázat jistou přízeň a jak potom řekl Pán satanovi: „*Potresciž tě Hospodin satane, potresciž tě Hospodin, kterýž vyvoluje Jerusalem. Zdaliž tento není jako hlavně vychvácená z ohně?*“ (Za 3,2) 9T 240.1

Chování Kristovo proti samému nepříteli duší, mělo by nám všem být příkladem, že i my ve svém styku s jinými nikdy a proti nikomu nemáme vyslovit hanlivého obvinění. Tím spíše pak nemáme zjevovat ostrost nebo přísnost proti těm, kteří právě tak jako my, učí se poznat pravou cestu. 9T 240.2

Kdo byl slovem a příkladem vychován v pravdě, měl by se cvičit ve veliké shovívavosti k těm, kteří mimo to, co se dověděli z výkladů svých kazatelů, nebo od členů svých církví, nemají jiné známosti Písma a ústní podání i bajky přijímají za biblickou pravdu. Jsou překvapeni, když jim je předložena pravda. Je to pro ně novým zjevením a nemohou snést, když hned na začátku jim je předložena celá ta pravda a k tomu ještě v celé přímosti. Všecko je jim nové a cizí a úplně nepodobné tomu, co dosud slyšeli od svých kazatelů a proto jsou velmi snadno nakloněni uvěřit tomu, co jim praví jejich kazatelé, že totiž adventisté s. d. jsou bezbožní a nevěří Bibli. Pravda by měla být stále zvěstována tak, jaká je v Ježíši, přikázání za přikázáním, předpis za předpisem, trochu odtud, trochu odtud. 9T 240.3

Kdo píše do našich časopisů, neměl by činit nepřívětivé útoky a narážky, které jistě přinesou škodu, způsobí těžkosti a budou nám překážet v konání díla, pro získání všech vrstev i katolíků. Naší úlohou je, zvěstovat pravdu v lásce a nesměšovat neposvěcené vlastnosti přirozeného srdce s pravdou ani mluvit něco, co by bylo prodchnuto týmž duchem, jakého mají naši nepřátelé. Všecky tvrdé útoky vrátili by se nám dvojnásobnou mírou, jakmile by se moc dostala do rukou těch, kteří by ji použili k naší škodě. Vždy znovu a znovu obdržela jsem poselství, že nemáme promluvit ani jediného slova a uveřejnit ani jediné řádky – zvláště pak ne ve smyslu urážlivém, pichlavém a osobním – čímž by naši nepřátelé byli popuzeni a jejich vášně by cele vzplanuly, leč jenom tehdy, když by to bylo bezpodmínečně nutné k obhájení pravdy. Naše dílo bude brzy skončeno a brzy nastane doba soužení, jakého nebylo, o níž si nyní dovedeme učinit jenom slabou představu. 9T 240.4

Pán si přeje, aby Jeho služebníci Jej zastupovali jako onoho velkého misijního Pracovníka. Nerozvážné počínání si způsobí vždy škodu. Denně se musíme učit v Kristově škole nezbytně potřebné slušnosti pro křesťanský život. Kdo slova lehkovážně a nepozorně mluví, nebo je uveřejňuje v publikacích, které mají být vyslány daleko do světa, nepomyslí, že takové výroky nikdy nemohou

být vzaty zpět. Tím osvědčuje, že není schopen, aby mohl být pověřen svatou úlohou, která v této době připadá Kristovým následovníkům. Kdo si zvyká na ostré útoky, pěstuje zvyky, které se při každém opětování zesilují a jichž musí litovat. *9T 241.1*

Pechlivě bychom měli zkoumat svých cest i svého ducha a zkoušet, jakým způsobem konáme dílo, které nám Bůh svěřil a na němž závisí osud lidí. Na nás spočívá největší odpovědnost. Satan je připraven a plane horlivostí k podněcování všech svých nástrojů a chce je přimět ke spojení se se zlými lidmi, aby přivodili rychlé a těžké utrpení všem, kteří věří pravdě. Proto si kníže temnosti pamatuje každé slovo, které naši bratři neprozřetelně vysloví. *9T 241.2*

A ještě se chci tázat: „Jak mohou pomíjitelní lidé se odvážit vyslovit nerozvážná a vyzývavá slova, která moci pekla pohnout musí proti svatým Božím, když ani archanděl Michal neodvážil se vyslovit odsuzující obvinění, jen řekl: *„Potresciž tě Pán.“* (Ju 9)“ *9T 242.1*

Nebude nám možné vyhnout se těžkostem a utrpením, Pán Ježíš pravil: *„Běda světu pro pohoršení, avšak běda člověku, skrze něhož přichází pohoršení.“* (Mt 18,7) Ale právě proto, že pohoršení přijde, měli bychom se vystříhat popouzet přirozené vášně těch, kteří nemilují pravdu a nemluvit nerozumná slova, nebo zjevovat ducha nepřívětivého. *9T 242.2*

Vzácná pravda musí být předkládána ve své vlastní síle. Svůdné bludy, které se velice rozšířili a chovají svět v zajetí, musí být odhaleny. Satan vynaloží každé úsilí k zaplétání duší do nesprávných úsudků, aby je odvrátil od pravdy a svedl k bajkám a tak je připravil pro mocné dílo podvodu. Jestliže se tyto svedené duše odvrátí od pravdy k bludu, nepromluvte k nim ani jediného hanlivého slova. Těmto ubohým, zaslepeným duším představte raději jejich nebezpečí a ukažte jim, jak bolestně se dotýká Ježíše jejich počinání. Všechno to by se mělo dít soucitně a něžně. Mnozí, satanem svedeni, by mohli správným způsobem práce být znovu z jeho moci vysvobozeni. Nesmíme je však kárat ani soudit. Nesmíme zesměšňovat postavení, v němž jsou bloudící, neboť to nepřispěje k otevření očí slepých, ani k jejich získání pro pravdu. *9T 242.3*

Jakmile lidé pustí se zřetele vzor Kristův a přestanou se řídit Jeho způsobem učení, budou sebevědomí a odváží se proti satanu postavit s jeho zbraněmi. Nepřítel to však dovede tak zařídit, že jeho zbraně obrátí se proti těm, kteří je používají. Kristus mluvil jen čisté slova pravdy a spravedlnosti. *9T 243.1*

Potřeboval-li některý lid pokorně chodit před Bohem, pak je to Jeho církev, zástup Jeho vyvolených v tomto pokolení. Máme mnoho příčin, abychom nařikali nad svou duchovní lenivostí i nad svou neschopností pochopit cenu našich předností a příležitostí. Nemáme se čím chlubit. Svou tvrdostí a nekřesťanskými způsoby zarmucujeme Ježíše a je nám třeba, abychom v Něk byli dokonali. *9T 243.2*

Je sice pravda, že je nám přikázáno: *„Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povyš hlasu svého a oznam lidu mému převrácenost jejich a domu Jákobovu hříchy jejich.“* (Iz 58,1) Toto poselství musí být zvěstováno. A i když musí být zvěstováno, měli bychom se varovat utiskovat, odsuzovat ani útočit na ty, kteří nemají takové světlo, jako my. Neměli bychom překračovat své hranice a neútočit ostře proti katolíkům. Mezi katolíky jsou mnozí velice svědomití křesťané a cele chodí v světle, které jim svítí. Bůh má i pro ně poselství záchrany. Kdo se naproti tomu těší z velikých předností a vhodných příležitostí, ale přitom zameškal zdokonalit své tělesné, duchovní a duševní schopnosti a žil jenom pro své zalíbení a zdráhal se na sebe vzít svou odpovědnost, je ve větším nebezpečí a ve větším odsouzení před Bohem, než ti, kteří sice – co se učení týká – bloudí, ale ve svém životě snaží se činit dobře. Nesudte jiné a nezatracujte je. *9T 243.3*

Jestliže dopustíme, aby zištné uvažování, falešné usuzování a pomlouvání zavedli nás do převrácenosti srdce i mysle, takže potom nejme schopni poznat cestu a vůli Boží, pak máme mnohem větší vinu, než zjevný hříšník. Musíme se velice střežit, abychom neodsuzovali nikoho, kdo před Bohem je menší viník než my. *9T 243.4*

Nikdy nemáme dát podnět k pronásledování. Na to by měl každý pamatovat. Nemáme používat ostrých, příkrých slov. Toho by měl být prost každý článek, který píšeme. To by mělo být vymýceno z každé řeči. Nechme, ať Slovo Boží samo řeže a káže. Pomíjitelný člověk měl by se skrýt v

Kristu a v Nĕm zůstat. Duch Kristův musí být zjeven. Buďte všichni opatrní na svá slova, aby mezi vámi a jinověrci nezpůsobila nesmiřitelný rozpor a satanu nedala příležitost, klást nám v cestu překážky pro naše nepozorné slova. *9T 244.1*

Má přijít doba soužení, jakého nebylo, co jsou lidé na zemi. Naší úlohou je, snažit se vymýtit z našich proslovů vše, co by mohlo zjevovat odpor a vyzývavost, nebo dát příčinu k domněnce, že bychom chtěli štvát proti církvím a společnostem, nebo proti jednotlivým osobám, neboť to není způsob a počínání Kristovo. *9T 244.2*

Jelikož lid Boží, který zná pravdu zameškal vykonat svou povinnost podle světla daného ve Slově Božím, musíme být tím opatrnější, abychom nevěřícím nekladli úraz, dřív, než by slyšeli důvod naší víry, co se týká soboty a neděle. *9T 244.3*

Část VIII. – Časové rady

*„Aj, přijduť brzy. Drž se toho co máš, aby
žádný nevzal koruny tvé.“ (Zj 3,11) ^{9T 245}*

30. Věrné správcovství

(Rukopis, který byl přečten před delegáty Státní konference v San Jose [Kalifornie], v lednu 1907.)

Kristus nás vykoupil svou vlastní drahou krví. On zaplatil výkupné za naše vykoupení a tento poklad si můžeme osvojit jako dobrovolný dar Boží. ^{9T 245.1}

„*Jak jsi mnoho dlužen Pánu svému?*“ (L 16,5) To nemůžeme říci. Všechno co máme, je od Boha. On klade ruku na náš majetek a praví: „Já jsem právoplatným vlastníkem celého vesmíru. Tyto statky náležejí mně. Posvěť mi desátky a oběti. Když mi přineseš v oběť tento určitý díl svých statků, jako znamení své věrnosti a své poslušnosti mé vládě, mé požehnání rozmnoží tvé statky a budeš mít hojnost.“ ^{9T 245.2}

Bůh zkouší každou duši, která tvrdí, že v Něho věří. On všem svěřil hřivny. Pán dal své statky lidem, aby s nimi hospodařili. Učinil je svými správci a dal jim peníze, domy a pozemky. Na všechny tyto statky mají pohlížet, jako na majetek Páně, a používat jich k podporování Jeho díla a k zřizování Jeho království na tomto světě. Máme-li hospodařit se statky Božími, měli bychom k Němu volat o moudrost, abychom Jeho svatý odkaz nepoužívali k svému oslavení, nebo k uspokojování svých vlastních žádostí. Míra svěřených statků je jistě různá, přece však ti, kteří mají dary, neměli by se domnívat, že s tím nemohou nic začít, protože jejich hřivna je příliš malá. ^{9T 245.3}

Každý křesťan je Božím správcem, jsou mu svěřeny statky Boží. Pamatujte na slova: „*Dále pak vyhledává se při šafářích, aby každý věrný nalezen byl.*“ (1 K 4,2) Měli bychom být pevně rozhodnutí neoloupit Boha v žádné poznámce anebo v puntíku, protože na tom mnoho záleží. ^{9T 246.1}

Všecko náleží Bohu. Lidé mohou nedbat Jeho požadavků. I když jim v hojnosti dopřává svých požehnání, mohou používat Jeho darů k sobeckému uspokojování sebe. Jednou však budou muset vydat počet ze svého hospodaření. ^{9T 246.2}

Správce se pokládá za jedno se svým pánem. Bere na sebe odpovědnost správce a má hospodařit místo svého pána, činit, jak by činil jeho pán, jakoby sám byl všemu představený. Zájmy jeho pána budou jeho vlastními. Postavení správce je čestné, nebo jeho pán mu důvěřuje. Počíná-li si jakýmkoli způsobem sobecky a výhod, kterých se mu dostalo hospodařením se statky svého pána, používá k vlastnímu prospěchu, zneužívá důvěry, které se mu dostalo. ^{9T 246.3}

Podporování evangelia

Zvěstování evangelia učinil Pán závislé na působení a dobrovolných darech svého lidu. Každý, kdo padlým lidem zvěstuje poselství milosti, má zároveň konat také jiné dílo – poukázat lidem na povinnosti, vydržovat dílo svými prostředky. Musí je poučovat, že jeden díl jejich příjmu náleží Bohu a má být posvěcen výhradně Jeho dílu. Toto naučení měl by dávat slovem i příkladem a vystříhat se, aby svým vlastním chováním nezmenšil sílu svých naučení. ^{9T 246.4}

Vše, co podle Písma odloženo bylo, jako Pánu náležející, je příjem díla evangelia a není to již naším vlastnictvím. Rouhat se Bohu není horším hříchem, než vzít něco z domu Božího, aby tím posloužil sobě, nebo jiným v jejich světském podnikání. Někteří chybili tím, že to, co náleželo na oltář Boží a mělo být posvěceno výhradně Pánu, použili k jiným účelům. Každý by měl tyto věci vidět v pravém světle. Nikdo nemá práva, i když přijde do těžkého postavení, vzít něco z peněz věnovaných na účely náboženské a použít je ve svůj vlastní prospěch, a to ani tehdy ne, když své svědomí uchvátnou myšlenkou, že to později vrátí. Mnohem lepší je zmenšit svá vydání podle příjmů omezit svá přání a nežít nad možnosti, než používat Božích peněz na světské účely. ^{9T 246.5}

Použití desátků

Bůh dal zvláštní ponaučení k používání desátků. On nechce, aby Jeho dílo bylo ochromeno nedostatkem prostředků. Aby se předešlo všemu svévolnému zacházení a všem bludům, dal nám v tomto směru velmi jasná poučení o našich povinnostech. Onen díl, který si Bůh vyhradil, nemá být

použit k jinému účelu, než od Něho přesně stanovenému. Ať se nikdo nedomnívá, že má právo zadržet svůj desátek, aby jej použil podle svého dobrého zdání. Nikdo by jej neměl v nouzi použít pro sebe, ani jej upotřebit tam, kde by to uznával za vhodné, i když by to pokládal za dílo Boží. *9T 247.1*

Slovem i příkladem měl by kazatel poučovat lid, aby desátek pokládal za svatý. Nesmí se domnívat, že by si jej směl ponechat a použít, jak on to za dobré uzná, protože je kazatelem. Desátek není jeho. Nemá právo ponechat si, co mu podle jeho mínění náleží. Nikdy by neměl svůj vliv propůjčit k podporování úmyslů pro neoprávněné používání Bohu posvěcených desátků a obětí. Ony mají být odevzdány do Jeho pokladnice, aby byly připraveny k účelu od něho zřízenému v Jeho službě. *9T 247.2*

Bůh si přeje, aby se všichni Jeho správci přesně řídili podle Božích nařízení. Neměli by mařit Boží úmysl používáním desátků k skutkům milosrdenství, nebo k obdarování jiných, nebo k přinesení nějaké jiné oběti, jak by se to líbilo jim, nebo nástrojům. Lidé si počínají velice nerozumně, když chtějí opravit Boží úmysl a utíkají se k vypravování svých dobrých vnuknutí při té, neb oné příležitosti a staví se tak proti požadavkům Božím. Bůh si přeje, aby každý používal svůj vliv k prospěchu Jeho nařízení. Bůh oznámil svůj úmysl a kdo by s Ním nechtěl spolupracovat, musí pomáhat k provedení Božího úmyslu, místo, aby se odvážil učinit pokus k opravě. *9T 248.1*

Pán dal Mojžíšovi pro Izraele následující naučení: „*Ty také přikáz synům Izraelským, ať přinesou k tobě oleje olivového čistého, vytlačeného, ke svícení, aby lampy vždycky rozsvěcovány byly.*“ (Ex 27,20) Ustavičnou obětí měl být dům Boží dostatečně zaopatřen tím, čeho bylo zapotřebí k jeho službě. Jeho dítky nyní měly by pamatovat, že místo k pobožnostem je vlastnictvím Páně a že mají o ně svědomitě pečovat. Ale peníze k tomu potřebné nemají být brány z desátků. *9T 248.2*

Bylo mi svěřeno velice jasné a určité poselství pro náš lid. Bylo mi přikázáno, abych řekla Božím dětem, že chybují, když desátky používají na účely, které jsou sice dobré, ale neshodují se s účelem, k němuž podle Slova Božího má být desátek použit. Ti, kdo takto používají desátek, uchylují se od Božího příkazu. Bůh bude i tyto věci soudit. *9T 248.3*

Někdo se domnívá, že desátek může být použit k účelům školním. Jiný si myslí, že z desátků mohli by být vydržováni kolportéři knih a časopisů. Je to však velká chyba, když je desátek odnámán účelu, na který má být použit, totiž k vydržování kazatelů. Kde nyní v poli je jen jeden pracovník, mělo by pracovat sto dobře vycvičených dělníků. *9T 248.4*

Svatá povinnost

Desátek je svatý. Bůh si jej vyhradil pro sebe. Má být přinesen do Jeho pokladnice, aby mohl být použit k vydržování pracovníků v díle evangelia. Dlouho byl Pán olupován, protože mnozí nechtějí, že desátek je ten díl, který si Bůh vyhradil. *9T 249.1*

Někteří se s tím nemohli spokojit a prohlásili: „Nechci déle dávat desátek, neboť nemám důvěry k způsobu, jakým je dílo vedeno.“ Chcete-li však Boha okrádat proto, že se domníváte, že dílo není správně vedeno? Obráťte se se svými žalobami směle a v pravém duchu na náležitá místa. Domníváte-li se, že by něco mělo být napraveno, nebo do pořádku uvedeno, pošlete tam svou žádost. Jenom se neuchylujte od díla Božího a nebud'te nevěrní, protože jiní si nepočínají správně. *9T 249.2*

Čtěte pozorně 3. kap. proroka Malachiáše a vizte, co Bůh praví o desátcích. Kdyby se naše sbory chtěly postavit na základ Písma a svůj desátek věrně přinášet do Jeho pokladnice, bylo by více pracovníků povzbuzeno vstoupit do činnosti kazatelské. Kdyby nebylo tolik slyšet o prázdné pokladnici, pak by se více mužů věnovalo práci kazatelské. Pokladnice Páně měla by mít hojné zásoby. Tak by tomu bylo, kdyby srdcem i rukou sobecky nebyl zadržován desátek, nebo jej nebylo používáno k podpoře jiných odvětví díla. *9T 249.3*

Těchto Bohem zřízených pramenů pomoci nemělo by být tak svévolně používáno. Desátek je Páně a kdo naň sáhne, bude to muset odpykat ztrátou nebeského pokladu, nebude-li činit pokání. Dílo Boží nesmí být déle zadržováno tím, že se ho používá k jiným účelům a nikoliv k tomu, jak Pán určil. O jiná odvětví díla má být zajisté také postaráno. Mají také být vydržována, ale nikoli z desátků. Bůh se nemění. Také nyní má být desátků používáno k vydržování kazatelské činnosti. K započetí práce v nových polích je zapotřebí víc kazatelů, než jich nyní máme, proto by měly být prostředky v pokladnici Boží. *9T 249.4*

Kdo vstupuje do díla kazatelského, bere na sebe slavnostní odpovědnost, která je neobyčejně zanedbávána. Někteří rádi kážou, ale nevěnují se sborům osobní prací. Velmi je zapotřebí poučování o povinnostech a závazcích k Bohu, zvláště pak o svědomitém dávání desátků. Naši kazatelé byli by velice zarmoucení, kdyby za svou službu neobdrželi v pravý čas mzdu. Měli by však pamatovat, že v pokladnici Boží musí být potrava, kterou by pracovníci mohli být vydržováni. Zanedbávají-li plně vykonat svou povinnost, mít lidi pro svědomité dávání Bohu toho, co Mu náleží, pak se musí objevit nedostatek prostředků v Jeho pokladnici k vedení Božího díla. *9T 250.1*

Strážce stáda Božího měl by věrně konat svou povinnost. Zaujme-li stanovisko, že by to mohli přenechat někomu jinému, protože to pro něho není příjemné, pak není věrným dělníkem. Měl by číst slova Páně u proroka Malachiáše, jimž Bůh obviňuje své dítky z loupeže, protože zadržují desátky. Všemohoucí Bůh prohlašuje: „*Naprosto zlořečení jste.*“ (Mal 3,9) Jak může někdo, jenž slouží slovem i učením, zanedbávat svou povinnost dávat naučení i výstrahu těm, jež vidí vstupovat na cestu, která je přivede pod toto zlořečení? Každý člen sboru měl by být veden k tomu, aby věrně a svědomitě dával svůj desátek. *9T 250.2*

„*Sneste všechny desátky do obilnice své, aby byla potrava v domě mém a zkuste mne nyní v tom, praví Hospodin zástupů, nezotvírám-li vám průdchů nebeských a nevyleji-li na vás požehnání, takže neodoláte.*“ (Mal 3,10) *9T 251.1*

Přeji si, aby moji bratři uznali, že třetí andělské poselství znamená pro nás velmi mnoho a že zachovávaní pravé soboty mělo by být rozeznávajícím znamením mezi těmi, kteří Bohu slouží a těmi, kteří Mu neslouží. Ať se probudí ti, kteří usnuli a zlhostejněli. Jsme povoláni k tomu, abychom byli svatým lidem a neměli bychom budit dojem, že to není tak důležité, zachováme-li si zvláštní ráz své víry, nebo ne. Je na nás vložen slavný závazek, abychom zaujali rozhodnější stanovisko pravdy a spravedlnosti, než jak tomu bylo dosud. Dělicí čára mezi těmi, kteří zachovávají přikázání Boží a těmi, kteří je nezachovávají má být zjevena v nepochybném světle. Svědomitě máme ctít Boha, usilujíc se zachovávat smlouvu s Ním, abychom dosáhli Jeho požehnání – požehnání tak důležité pro lid, který má být přísně zkoušen. Budit dojem, že naše víra, naše náboženství není vládnoucí mocí v našem životě, je velikým zneuctěním Boha. Tak se odvrátíme od Jeho přikázání, která jsou naším životem a popřeme, že On je našim Bohem a my Jeho lidem. *9T 251.2*

„*I zviš, že Hospodin, Bůh tvůj, je Bůh silný i pravdomluvný, ostříhající smlouvy a milosrdenství těm, kteříž Ho milují a ostříhají přikázání Jeho, až do tisícího kolena, odplacující tomu, kterýž Ho nenávidí, ve tvář jeho, tak aby zahladil jej. Nebude prodlévati tomu, kdo Ho nenávidí ve tvář jeho odplatí jemu.*“ (Dt 7,9.10) *9T 251.3*

Kde budeme před skončením tisíci pokolení, vzpomenuť v těchto verších? Náš osud bude rozhodnut pro věčnost. Buď budeme prohlášeni za hodné domova ve věčném Božím království, nebo zakusíme rozsudek věčné smrti. Ti, kteří byli spravedliví a věrní ve své smlouvě s Bohem, ti, kteří pamatujíc na Golgotu, pevně stáli na straně pravdy, usilujíc vždy ctít Boha, uslyší pochvalu: „*To dobře, služebníče věrný.*“ Ti však, kteří sloužili Bohu jen polovičatě, žijící tak, aby vyhověli světu, uslyší tato smutná slova: „*Odejďte ode mne,*“ – „*neznám vás.*“ *9T 252.1*

31. Dobročinnost

„Cti Hospodina ze statku svého a z nejpřednějších věcí úrod svých. A naplněny budou stodoly tvé hojností a presové tvoji mstem oplývati budou.“ (Př 3,9.10) 9T 253.1

„Mnohý rozdává štědře, avšak přibývá mu více; jiný skoupě drží nad slušnost, ale k chudobě. Člověk štědrý bývá bohatší, a kdož svažuje, také sám bude zavlážen.“ (Př 11,24.25) 9T 253.2

„Ježto šlechetný obmyslí šlechetné věci, a takovýto při tom, což šlechetného jest, státi bude.“ (Iz 32,8) 9T 253.3

Boží moudrost vyznačila v plánu spasení zákon akce a reakce, podle něhož dobročinnost ve všech svých odvětvích je dvojnásobně požehnána. Ten kdo dává nuzným je k požehnání jiným a požehnán je sám ještě větší mírou. 9T 253.4

Sláva evangelia

Aby člověk nebyl připraven o požehnané výsledky dobročinnosti, náš Vykupitel určil plán, kde je člověk přizván za Jeho spolupracovníka. Bůh mohl dosáhnout svůj cíl spasení hříšníků bez pomoci člověka; On však věděl, že člověk by nemohl být šťasten bez aktivní účasti v tomto díle. Řetězy okolností, které v něm měly probudit soucit. Bůh se postará nejlepšími prostředky k vypěstování dobročinnosti a udržuje jej v návyku dávání chudým a pro pokrok Jeho díla. Tento zbědovaný svět svými potřebami odčerpává od nás hřivny prostředků a vlivů, aby předložil mužům a ženám pravdu, kterou nanejvýš potřebují. A tou měrou jak na tyto výzvy odpovídáme svojí prací, skutky dobročinnosti, stáváme se podobnými obrazu Toho, který se pro nás stal chudým. Štědrým dáváním jsme k požehnání jiným a tak si shromažďujeme pravé bohatství. 9T 253.5

Je slávou evangelia, že stojí na zásadě obnovy padlého lidstva k Božímu obrazu, skrze trvalou dobročinnost. Toto dílo začalo v nebesích. Tam Bůh dal lidem neomylný důkaz lásky, kterou k nim chová. On *„tak miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdo věří v Něho nezhynul, ale měl život věčný“* (J 3,16). Tento dar Krista zjevuje Otcovo srdce. Svědčí, že svým rozhodnutím vykoupit nás, neušetřil nic, jakkoli drahé a potřebné k dokonání Jeho díla. 9T 254.1

Duch štědré obětavosti je duch nebes. Kristova sebeobětavá láska je zjevena na kříži. Aby člověk mohl být spasen, dal všechno co měl, pak dal sám sebe. Kristův kříž vyzývá k štědrosti každého následovníka požehnaného Spasitele. Zde je vyjádřena zásada dávat a dávat. Tyto pohnutky uplatněny v skutečné dobročinnosti a dobrých skutcích jsou pravým vzorem křesťanského života. Zásadou světsky smýšlejících lidí je brát a brát, což jim má zajistit štěstí. Důsledkem je však ovoce bídy a smrti. 9T 254.2

Světlo, které evangelium vyzařuje z kříže Kristova kára sobectví, povzbuzuje štědrost a dobročinnost. Neměli bychom naříkat nad skutečností, že se množí výzvy k obětavosti. Bůh ve své prozřetelnosti vyzývá svůj lid, aby překročil omezenou sféru působnosti a vstoupil do větších podniků. Tato doba, kdy mravní temnota přikrývá svět si vyžaduje neomezené úsilí. Mnozí z Božího lidu jsou v nebezpečí, že budou zaskočeni světáctvím a žádostivostí. Měli by pochopit, že je to Jeho milost, která rozmnožuje požadavky jejich prostředků. Cíle, které si vyžadují jejich štědrá obětavost musí jim být představeny, jinak nedovedou jít podle vzoru toho velikého Příkladu. 9T 254.3

Požehnané správcovství

Když Kristus vyzýval své učedníky, aby šli *„po všem světě, kázíc evangelium všemu stvoření“* (Mk 16,15) určil lidem dílo, aby rozšířili zvěst o Jeho milosti. Zatím však co někteří jdou kázat, vyzývá jiné, aby na Jeho výzvy odpověděli obětmi, jimž by se Jeho dílo udržovalo na zemi. On dal prostředky do rukou lidí, aby Jeho božské dary protékaly lidskými průtoky a konaly dílo nám vyznačené, dílo záchrany našich spolubližních. Toto je jeden z Božích způsobů, jak pozvednout člověka. Je to právě to dílo, které člověk potřebuje, neboť ono podnítí nejhlubší sympatie jeho srdce a povolá k uplatnění nejušlechtlejší duševní schopnosti. 9T 255.1

Každou dobrou věc na zemi vložila sem štedrá ruka Boží jako výraz Jeho lásky k člověku. Chudí jsou Jeho a dílo je také Jeho. Zlato a stříbro je Pánovo a On by mohl dovolit spršku pokladů z nebes, kdyby chtěl. Místo tohoto však učinil člověka svým správcem a svěřil mu prostředky, ne aby je hromadil, nýbrž aby je používal v dobročinnosti pro jiné. Takto činí člověka prostředníkem skrze kterého uděluje své požehnání zemi. Bůh plánoval systém dobročinnosti, aby se člověk mohl stát podobným svému Stvořiteli, povahově štedrým a nesobeckým a nakonec být účastníkem s Kristem na věčné, slavné odplatě. *9T 255.2*

Shromáždění kolem kříže

Mezi našimi členy by měla být oživena, pěstována a šířena láska, jaká se zjevila na Golgotě. Zda nechceme vykonat všechno, co můžeme, abychom umocnili zásady, které Kristus přinesl na tento svět? Nevynasnažíme se zakládat dobročinné podniky dnes tak naléhavě potřebné? Když stojíte před křížem a vidíte Kníže nebes umírat pro vás, můžete zatvrdit své srdce a říci: „Ne, nemám, co bych dal.“ *9T 256.1*

Kristův věřící lid má pokračovat v Jeho lásce. Tato láska je má přitahovat společně ke kříži. Má je oprostít od sobectví a poutat je k Bohu a jednoho k druhému. *9T 256.2*

Shromáždíte se kolem kříže Golgoty v sebeobětování a sebezapření. Bůh vás požehná, konáte-li, co můžete. Když se blížíte k trůnu zlatým řetězem, spuštěným z nebes na zem, abyste vytahovali lid z hlubin hříchu, vaše srdce vyjde v lásce vstříc vašim bratřím a sestrám, kteří jsou bez Boha a bez naděje na světě. *9T 256.3*

32. Duch nezávislosti

(Rukopis, který byl přečten před delegáty Generální konference, Washington, D. C., 30. května 1909.)

Před odchodem z Austrálie a od chvíle, co jsem přišla do této země, byla jsem poučena, že v Americe je třeba vykonat veliké dílo. Ti, kteří byli v tomto díle na počátku, odcházejí. Pouze několik průkopníků díla zůstává mezi námi. Mnoho z těžkých břemen, které kdysi nesli lidé s dlouhou zkušeností, padá nyní na mladší generace. *9T 257.1*

Tento přenos zodpovědnosti na pracovníky jejichž zkušenost je více méně omezena, doprovází některé nebezpečí, před nimiž nutno varovat. Všude ve světě je zápas o prvenství. Duch nezávislosti mezi spolupracovníky, duch dezorganizace je přímo ve vzduchu, který dýcháme. Každé úsilí o pořádek pokládají někteří za nebezpečné omezení osobní svobody, před čím je třeba být na pozoru a čeho se nutno obávat, jako papežství. Tyto svedené duše si pokládají za přednost, vychloubat se svojí svobodou, myslit a jednat nezávisle. Prohlašují, že nebudou po nikom nic opakovat, že nejsou podřízeni žádnému člověku. Byla jsem poučena, že satan se zvláště usiluje vést takové lidi k domněnání, že se to Bohu líbí, když jdou svou vlastní cestou, nezávisle na svých bratřích. *9T 257.2*

V tomto spočívá vážné nebezpečí pro rozmach našeho díla. Musíme si počínat opatrně, citlivě, souladně s úsudkem bohabojných rádců, neboť jenom v tomto spočívá naše jednota a síla. Jinak Bůh nemůže pracovat s námi, skrze nás a pro nás. *9T 257.3*

Ó, jak by satan jásal, kdyby se mu podařilo dostat se mezi tento lid a uvést v nepořádek dílo právě v době, kdy dokonalá organizace je vrcholně důležitá a bude vši silou bojovat proti falešným hnutím a odmítat národy neověřené Božím Slovem. Musíme udržet rovné řady, aby se nezhroutil organizační systém a pořádek, který byl moudře a starostlivě budován. Nesmíme povolovat nepořádným živlům, toužícím v této době ovládnout dílo. *9T 257.4*

Někteří obhajovali myšlenku, že v blížícím se času konce, každé dítě Boží bude jednat nezávisle na jakékoliv církevní organizaci. Pán mne však poučil, že v tomto díle není ani řeči o nezávislosti jednoho od druhého. Všechny nebeské hvězdy poslouchají zákon, jedna ovlivňuje druhou při vykonávání vůle Boží a společně poslouchají zákon, který usměrňuje jejich běh. Má-li Boží dílo zdárně a rozhodně jít kupředu, musí se Jeho lid semknout. *9T 258.1*

Občasná a vrtkavá hnutí, která říkají, že jsou křesťanská, jsou dobře vystižena obrazem silných, avšak netrénovaných koní. Když jeden táhne vpřed, druhý dozadu a na hlas svého mistra jeden trhá vpřed a druhý se ani nehne. Nebudou-li lidé postupovat souladně ve velikém a slavném díle pro tuto dobu, nastane zmatek. Není dobrým znamením, když lidé nechtějí sjednotit se svými bratřími a dávají přednost osamělé činnosti. Pracovníci by měli důvěřovat bratřím, kteří dovedou poukázat na každý odklon od správných zásad. Jestliže lidé nesou jho Kristovo, nemohou se oddělovat. Budou táhnout s Kristem. *9T 258.2*

Někteří pracovníci táhnou vši silou, kterou jim dal Bůh, avšak nenaučili se ještě, že by neměli tahat sami. Místo toho, aby se oddělovali, měli by táhnout toto dílo souladně se svými spolupracovníky. Nebudou-li toto konat, všechno vykonají v nesprávný čas a nesprávným způsobem. Častokrát budou konat proti tomu, co Bůh chtěl, aby konali a takto jejich dílo vyjde nazmar. *9T 258.3*

Jednota v rozmanitosti

Vedoucí bratři by se naproti tomu měli vyvarovat každého odsuzování metod jednotlivých pracovníků, které vede Pán k zvláštnímu dílu, které mohou konat jen někteří. Bratři na zodpovědných místech by neměli ukvapeně kritizovat jednání, která nejsou v dokonalém souladu s jejich metodami práce. Nikdy by se neměli domnívat, že každý plán by měl nést pečeť jejich vlastní osobnosti. Neměli by se bát důvěřovat i jiným metodám, neboť nedůvěřují-li některému bratru, který v pokoře a s posvěcenou horlivostí koná zvláštní dílo, Božím určeným způsobem, zdržují pokrok Božího díla. *9T 259.1*

Bůh může a chce použít ty, jimž se nedostalo dokonalého vzdělání ve světských školách. Pochybnost o Jeho moci vykonat toto, je projevem nedůvěry. Je to omezování všemohoucí moci Toho, kterému není nic nemožné. Kéž by bylo méně této nepatřičné nedůvěřivé opatrnosti. Tato nechává v církvi příliš mnoho nevyužitých sil. Zavírá cesty, takže svatý Duch nemůže použít lidi. Drží v nečinnosti ty, kteří jsou ochotni a rádi by pracovali Kristovým způsobem. On znechucuje před vstupem do díla mnohé, kteří by se chtěli stát užitečnými spolupracovníky Božími, kdyby jim byla dána příležitost. *9T 259.2*

Pro proroka kolo v kole zjevení živých tvorů vzájemně spojených zdálo se spleť a nevysvětlitelné. Avšak ruku věčné Moudrosti vidět mezi těmito koly a dokonalý pořádek je výsledkem tohoto díla. Každé kolo řízené Boží rukou pracuje v dokonalém souladu s jiným kolem. Bylo mi ukázáno, že lidé jsou nakloněni toužit po moci a snaží se ovládat dílo sami. Panovníka Hospodina, tohoto mocného Dělníka nejraději vynechávají ze svých metod a plánů a nedůvěřují Mu ve všem, co se týká pokroku díla. Ani na chvíli by se nikdy neměl nikdo domnívat, že je schopen řídit to, co patří velikému JÁ JSEM. Bůh ve své prozřetelnosti upravuje cestu tak, aby dílo mohli konat lidé. Ať tedy každý člověk stojí na svém místě, při určené povinnosti, aby vykonal svůj podíl pro tuto dobu a věděl, že Bůh je jeho Učitel. *9T 259.3*

Generální konference

Pán mě častokrát poučil, že žádný lidský úsudek by neměl být podřízen úsudku kteréhokoli jiného člověka. Nikdy by se názor jednoho člověka, nebo několika málo lidí neměl pokládat za dostatečný důkaz, aby ovládl dílo a mohl rozhodovat o tom, které plány by se měly provést. Když se však uplatňuje úsudek bratří shromážděných ze všech polí při generální konferenci, pak soukromý a nezávislý úsudek se nesmí tvrdošíjně prosazovat. Nikdy by si neměl žádný pracovník pokládat za ctnost vytrvale lpět na svém nezávislém stanovisku odpuzujícím rozhodnutí všeobecného celku. *9T 260.1*

Někdy, když se malá skupina pověřená všeobecným řízením díla snažila ve jménu Generální konference uplatnit nemoudré plány omezit Boží dílo, řekla jsem, že nemohu déle považovat hlas Generální konference představovaný těmito několika málo jednotlivci za hlas Boží. Tímto však nechci říci, že by se nemělo respektovat rozhodnutí Generální konference představující shromáždění náležitě volených zástupců ze všech částí světového pole. Bůh ustanovil, aby představitelé Jeho církve ze všech částí světa, na svém shromáždění při zasedání Generální konferenci mluvili právoplatně. Omyl, kterého se mohou někteří dopustit, spočívá v tom, že dávají mysl a úsudek jednoho člověka nebo malé skupiny lidí za plnou míru autority a vlivu, jimiž Bůh obdařil svoji církev v úsudku a hlasu Generální konference, shromážděné k plánování rozmachu a pokroku Jeho díla. *9T 260.2*

Když je tato moc, kterou Bůh udělil své církvi cele svěřena jednomu člověku a on je pověřen autoritativně rozhodovat nad názory jinými, pak je pravý biblický pořádek pozměněn. Satanovo úsilí ovládnout mysl takového člověka je nejlstivější a někdy málem neodolatelné, neboť satan se domnívá, že skrze názor jednoho mohl by polapit mnoho jiných. Dejme této nejvyšší organizované autoritě v církvi to, co jsme ochotni dát jednomu člověku, nebo malé skupince lidí. *9T 261.1*

33. Rozdělení zodpovědnosti

(Rukopis, který byl přečten delegátům Generální konference, Washington, D. C., 30. května 1909)

Bůh chce, aby Jeho lid byl rozumným lidem. Vše zařídil tak, aby vyvolení mužové byli delegáty konferencí. Mají to být mužové zkušené a zásadní. Mají to být důvěryhodní lidé. Volba delegátů pro konferenční jednání je důležitá záležitost. Tito lidé mají plánovat pokrok díla a proto to mají být mužové rozumní, schopní uvažovat od příčiny k následku. *9T 262.1*

„Nazejtří pak posadil se Mojžíš, aby soudil lid a stál lid před Mojžíšem od jitra až do večera. Vida pak test Mojžíšův všecku práci jeho při lidu, řekl: Co jest to, což děláš s lidem? Proč ty sám sedíš a všecken lid stojí před tebou od jitra až do večera? Odpověděl Mojžíš tchánu svému: Přichází ke mně lid raditi se s Bohem. Když mají o nějakou věc činit, přicházejí ke mně a soud činím mezi stranami a oznamuji rady Boží a ustanovení Jeho. I řekl jemu test Mojžíšův: Nedobře děláš. Tudíž tak ustaneš i ty i lid kterýž s tebou jest. Nad možnost tvou těžká jest tato věc, nebudeš ji moci sám dosti učiniti. Protož nyní poslechni řeči mé, poradím tobě, a bude Bůh s tebou. Stůj ty za lid před Bohem a donášej věci nesnadné k Bohu. A vysvětluj jim řády a zákony a oznamuj jim cestu po níž by šli, a co by dělati měli. Vyhledej také ze všeho lidu muže statečné, bohabojné, muže pravdomluvné, kteříž v nenávisti mají lakomství a ustanov z nich knížata na tisíce, setníky padesátníky a desátníky. Oni ať soudí lid každého času. Což bude většího, vznesou na tebe, a menší pře sami nechť soudí a tak lehčeji bude tobě, když jiní ponesou břímě s tebou. 9T 262.2

Jestliže to učiníš a rozkážeť Bůh, budeš moci trvati. Také i všecken lid tento navracovati se bude k místům svým pokojně. 9T 263.1

Tedy uposlechl Mojžíš řeči tchána svého a učinil všecko, což on řekl. A vybral Mojžíš muže statečné ze všeho Izraele a ustanovil je hejtmany nad lidem, knížata nad tisíci, setníky, padesátníky a desátníky, kteříž soudili lid každého času. Nesnadnější věci vznášeli na Mojžíše, všechny pak menší pře sami soudili. “ (Ex 18,13-26) 9T 263.2

V první kapitole Skutků máme také poučení o volbě mužů k nesení zodpovědnosti v církvi. Odpadnutí Jidášovo uvolnilo místo mezi apoštoly a bylo nutné, aby na jeho místo byl zvolen někdo jiný. Apoštol Petr o tom napsal: *9T 263.3*

„Protož musíť jeden z těch mužů, kteříž s námi bývali po všecken čas, v němž přebýval mezi námi Pán Ježíš. Počav od křtu Janova a až do dne toho, v kterémž vzhůru vzat jest od nás, býti svědkem spolu s námi vzkříšení jeho. Tedy postavili dva, Josefa, kterýž sloul Barsabáš, kterýž měl příjmi Justus, a Matěje. A modléce se řekli: Ty, Pane, všech srdcí zpytateli, ukážiž, kterého jsi vyvolil z těchto dvou, aby přijal los přisluhování tohoto a apoštolství, z něhož vypadl Jidáš, aby odšel na místo své. I dali jim losy. Spadl pak los na Matěje, i připojen jest z společného snažení k jedenácti apoštolům. “ (Sk 1,21-26) 9T 263.4

Tyto texty Písma nás poučují, že Pán má určité lidi pro určitá místa. Chce poučit lid, aby nejednal urážlivě a aby moudře volil ty, kteří se nezpronevěří svatému úřadu. Jestliže v Kristově době věřící museli být varováni při volbě lidí pro zodpovědná místa, pak my dnes tím víc se potřebujeme rozhodovat s krajní opatrností. Každý případ máme předkládat Bohu a v opravdové modlitbě Jej žádat, aby rozhodoval za nás. *9T 264.1*

Pán Bůh nebes si zvolil zkušené muže na zodpovědná místa v Jeho díle. Tito mužové mají mít zvláštní vliv. Jestliže všichni rozhodli o udělení moci těmto vyvoleným mužům, měli by se pozastavit. Ti, kteří jsou zvoleni k nošení zvláštních břemen v díle Božím, nemají být tvrdí, nebo sobečtí lidé. Jejich příklad nebo vliv nemá nikdy podporovat zlo. Pán nedal mužům ani ženám svobodu uplatňovat myšlenky, které znesvěti Jeho dílo a odstraní svatost, která by měla vždy převládat. Boží dílo má být Jeho lidu stále svatějším. Každým způsobem máme zvelebit vznešený charakter pravdy. Ti, kteří byli odděleni jako strážcové Božího díla v našich ústavech, mají vždy a především konat úmysl a vůli Boží. Zdraví všeobecného díla spočívá na věrnosti lidí určených k provedení vůle Boží ve sborech. *9T 264.2*

Zodpovědností musí být pověřeni takoví mužové, kteří mají velikou zkušenost nejen v svých vlastních věcech, nýbrž ve všech Božích a větší poznání charakteru Kristova. Čím víc poznají Krista, tím věrněji Jej představují světu. Mají naslouchat Jeho hlasu a dbát Jeho slov. *9T 265.1*

Varování

„Tehdy počal přimlouvati městům, v nichž bylo činěno nejvíce divů Jeho, že pokání nečinili. Běda tobě Korazim, běda tobě Betsaido. Nebo kdyby v Týru a Sidonu byly činěny divové ti, kteříž jsou činěny v vás, dávno by byli v žíní a v popele pokání činili. Nýbrž pravím vám: Týru a Sidonu lehčeji bude v den soudný, nežli vám. 9T 265.2

A ty, Kafarnaum, kteráž jsi až k nebi vyvýšeno, až do pekla strženo budeš. Nebo kdyby v Sodomě byli činěny divové ti, kteříž jsou činěny v tobě, bylť by zůstali až do dnes. Ano více pravím vám, že zemi Sodomských lehčeji bude v den soudný, nežli tobě. 9T 265.3

V ten den odpověděl Ježíš, řekl: Chválím tě Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými a zjevil jsi je nemluvňátkům. Jistě, Otče, žeť se tak líbilo před Tebou. Všechny věci dány jsou mi od Otce mého, a žádnýť nezná Syna, jedině Otec a komuž by chtěl Syn zjevití. 9T 265.4

Pojďtež ke mně všichni, kteříž pracujete a obtíženi jste a já vám odpočinutí dám. Vezměte jho mé na se a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem a naleznete odpočinutí dušem svým. Jho mé zajisté jestiť rozkošné a břímě mé lehké.“ (Mt 11,20-30) 9T 265.5

Vždy je bezpečné být tichým, pokorným a něžného srdce, současně však máme být pevní jako skála, když jde o učení Kristovo. Jeho slovo nemáme ztrácet ze zřetele. Pravda potrvá na věky. Svoji důvěru nemáme stavět na žádné lži, nebo domněnce. Ti, kteří takto jednali, zjistí, že tak učinili za cenu ztráty věčného života. Nyní máme jít přímo kupředu, aby to, co je kulhavé nebylo odvráceno z cesty. Když toto kulhavé sejde z bezpečné stezky, kdo je zodpovědný, ne-li ti, kteří je svedli? Oni vyprázdnili radu Toho, jehož slova jsou život věčný, neboť skutky svodu mají svůj počátek u otce lži. *9T 266.1*

Slovo ponaučení mám pro všechny, kteří se domnívají, že bezpečně dostávají svoji výchovu v Battle Creeku. Pán zahladil dva z našich největších ústavů, které byli v Battle Creeku a dal varování na varování tak, jako Kristus varoval Betsaidu a Kafarnaum. Nutně musíme věnovat vážnou pozornost každému slovu, které vychází z úst Božích. Nemůžeme si dovolit žádný hříšný odklon od Kristových slov. Spasitel napomíná bloudící jednotlivce k pokání. Ti, kteří pokořují své srdce a vyznávají své hříchy, těm bude odpuštěno, jejich hříchy jim budou odpuštěny. Ten, kdo se však domnívá, že by vyznáním svých hříchů projevils svou slabost, nenajde odpuštění, neuvidí Krista jako svého Vykupitele, bude pokračovat ve svém přestupování, dopustí se chyby na chyby a hřích na hřích. Co učiní takový jednatlivec v den, kdy knihy budou otevřeny a každý člověk bude souzen podle toho jak je psáno v těchto knihách? *9T 266.2*

Pátou kapitolu Zjevení potřebujeme důkladně studovat. Má veliký význam pro ty, kteří budou nějak zapojeni do díla pro tyto poslední dny. Někteří jsou oklamáni a neuvědomují si, co přichází na zem. Ti, kdo se nechali oklamat v otázce toho, co tvoří hřích, jsou strašně oklamáni. Neučiní-li rozhodnou změnu, budou nalezeni lehčí, když Bůh vyřkne soud nad lidmi. Oni přestupovali zákon a pošlapávali věčnou smlouvu a budou odměněni podle svých skutků. *9T 267.1*

„I pohleděl jsem, když otevřel pečeť šestou, a aj, zemětřesení veliké stalo se, a slunce zčernalo, jako pytel žíněný, a měsíc všecken byl jako krev. A hvězdy nebeské padali na zemi, podobně jako dřevo fíkové smítá s sebe ovoce své, když od velikého větru kláceno bývá. A nebe se schovalo jako kniha zavřená a všeliká hora i stromové z místa svého pohnuli se. A králové země i knížata i bohatí a úředníci a mocní, i každý služebník a všeliký svobodný, skryli se v jeskyních a v skalách hor. A řekli horám a skalám: Padněte na nás a skrejte nás před tváří toho Beránka. Neboť jest přišel ten den veliký hněvu jeho. I kdo bude moci ostáti?“ (Zj 6,12-17) 9T 267.2

„Potom pohleděl jsem a aj, zástup veliký, kteréhož by žádný přečísti nemohl, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, ani stojí před trůnem a před obličejem Beránka oblečení jsouce v bílé roucho a palmy v rukou jejich. A volali hlasem velikým, řkouce: Spasení jest od Boha našeho na trůnu sedícího a od Beránka. A všichni andělé stáli okolo trůnu a starců a čtyř zvířat. I padli před

trůnem na tváři své, a klaněli se Bohu, řkouce: Amen. Požehnání a sláva a moudrost a díky činění a čest a moc, i síla Bohu našemu na věky věků. Amen. I promluvil ke mně jeden z těch starců a řekl mi: Kdo jsou tito oblečení v bílé roucha? A odkud přišli? I řekl jsem jemu: Pane, ty víš. I řekl mi: To jsou ti, kteříž přišli z velikého soužení a umyli roucha svá a zbilili je ve krvi Beránkově. Protož jsou před trůnem Božím a slouží jemu dnem i nocí v chrámě jeho. A ten, kterýž sedí na trůnu, zastěňovati je bude. Nebudouť lačněti více, ani žízni více, a nebude bítí na ně slunce, ani žádné horko. Nebo Beránek, kterýž jest uprostřed trůnu, pásti je bude a dovedeť je k živým studnicím vod, a setře Bůh všelikou slzu z očí jejich. “ (Zj 7,9-17) ^{9T 267.3}

V těchto statích Písma jsme upozorňováni na dvě skupiny. Jedna se nechala oklamat a připojila se k těm, proti nimž Pán vede spor. Oni falešně vykládali poselství, které jim bylo posláno a oblékli se do roucha vlastní spravedlnosti. Hřích nebyl hříšným v jejich očích, faleš pokládali za pravdu a svedli mnoho duší. ^{9T 268.1}

Nyní musíme bdít sami nad sebou. Varování jsou dána. Což nemůžeme vidět naplnění Kristových předpovědí zaznamenaných v 21. kap. Lukáše? Jak mnozí studují tato Kristova slova? Jak mnozí žijí v sebeklamu a připravují se o požehnání, které by mohli mít, kdyby byli věřili a poslouchali? Čas milosti ještě trvá a je naší předností chopit se naděje která je v evangeliu. Čiňme pokání a obraťme se, zanechme své hříchy, aby byli vymazány. „*Nebe a země pomínou, ale slova má nepomínou. Pilně se pak varujte, aby snad nebyla obtížena srdce vaše obžerstvím a opilstvím a pečováním o tento život, a v náhle přikvačil by vás ten den. Nebo, jako osídlo přijde na všechny, kteříž přebývají na tváři vsí země. Protož bděte všelikého času modléce se, abyste hodní byli ujíti všech těch věcí, kteréž se budou dít a postaviti se před Synem člověka. “* (L 21,33-36) ^{9T 268.2}

Zůstane Kristovo varování nepovšimnuto? Nerozhodneme se k důkladnému pokání nyní, dokud nám ještě zaznívá hlas milosti? ^{9T 269.1}

„*Bdětež tedy, poněvadž nevíte, v kterou hodinu Pán váš přijíti má. Toto pak vězte, že by věděl hospodář, v které by bdění zloděj měl přijíti, bděl by zajisté, a nedal by podkopati domu svého. Protož i vy buďte hotovi, nebo v tu hodinu, v kterouž se nenadějete, Syn člověka přijde. Kdož tedy jest ten služebník věrný a opatrný, kteréhož ustanovil pán jeho nad čeledí svou, aby jim dával pokrm v čas? Blahoslavený služebník ten, kteréhož přijde pán jeho, nalezl by, an tak činí. Amen pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej. Jestliže by pak řekl zlý služebník ten v srdci svém. Prodlévá pán můj přijíti. I počal by bítí spoluslužebníky, jisti pak a píti s opilci. Přijdeť pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje a v hodinu, v kterouž neví. I oddělíť jej a díl jeho položí s pokrytci. Tamť bude pláč a skřípění zubů. “* (Mt 24,42-51) ^{9T 269.2}

34. V pokoře a s vírou

(Přečteno stanovému shromáždění v Los Angeles, Kalifornie, 15-31. září, 1907, později vydáno v traktátu – Jehovah is Our King.)

Dostala jsem zvláštní poselství pro Boží lid, neboť nebezpečné časy visí nad námi. Ve světě se rozmáhá zkáza a násilí. Lidská síla získává nadvládu v církvi. Ti, kteří byli zvoleni zastávat zvláštní důvěryhodná místa, domnívají se, že mají vládnout. *9T 270.1*

Mužové, které Pán povolává k zvláštnímu postavení ve svém díle, mají pěstovat pokornou závislost na Něm. Nemají usilovat nahromadit příliš mnoho autority, nebo Bůh je nepovolal k vládě, nýbrž, aby plánovali a radili se se svými spolupracovníky. Každý pracovník se má ochotně podříditi požadavkům a pokynům Božím. *9T 270.2*

Moudří rádcové

Důležitost díla v Jižní Kalifornii a zmatená situace, která kolem toho je, si vyžaduje volbu nejméně pěti moudrých, zkušených mužů, kteří by poradili předsedům místních a unijních konferencí o všeobecném plánování a podnikání. Pánu se nelíbí počínání, jaké projeví někteří, chtějící ovládnout ty, kteří mají více zkušeností, než oni. Takovýmto jednáním projeví někteří, že nejsou schopni zastávat důležitá místa, která zastávají. Žádný člověk, jehož autorita se rozrůstá do velkých rozměrů a usiluje se ovládat své spolubližní, není bezpečným člověkem aby mu byly svěřeny náboženské odpovědnosti. *9T 270.3*

Nikdo by se neměl domnívat, že bez peněz bychom neměli podnikat nic takového, kde se vyžaduje finanční investice. Kdybychom ve své dřívější zkušenosti následovali této metody, byli bychom ztratili zvláštní příležitosti, jaké se nám naskytly při nákupu statků pro školu Fernando a také nákupem pozemků pro sanatoria v Paradise Valley, Glendale a Loma Lindě. *9T 270.4*

Jděte vpřed

Nepouštět se do žádného podnikání, které si vyžaduje finanční investice dokud nemáme peníze v ruce na dohotovení započatého díla bychom neměli pokládat vždy za nejmoudřejší plán. Při budování Božího díla Pán vždy nevyjasňuje všechno svým služebníkům detailně. Někdy zkouší důvěru svého lidu a nechává je jít vpřed ve víře. Často je přivádí do úzkostí a zkoušek nechává je jít vpřed i tehdy, když se jejich nohy dotýkají vod Rudého moře. Právě tehdy, kdy modlitby Jeho služebníků vystupují k Němu v opravdové víře, Pán otvírá cestu před nimi a vyvádí je na prostranství. *9T 271.1*

Pán chce, aby Jeho lid v těchto dnech věřil, že On jim chce připravit tak slavné věci, jako vykonat pro dítky Izraele na jejich pouti z Egypta do Kanaánu. Máme mít vzdělanou víru, která neváhá jít podle Jeho návodů do nejtěžších zkušeností. „*Jděte vpřed.*“ (Ex 4,15 – KJV) Tak zní příkaz Boží Jeho lidu. *9T 271.2*

Víra a radostná poslušnost je potřebná, máme-li dovést Boží záměry k cíli. Když nám vyznačuje nutnost ustavení díla na místa, kde bude mít vliv, lid má kráčet a pracovat skrze víru. Svým zbožným jednáním, svojí pokorou, svými modlitbami a opravdovým úsilím měli by se vynasnažit přivést lid k ohodnocení dobrého díla, které Pán zřídil mezi nimi. Bylo Božím záměrem, aby se sanatorium v Loma Lindě stalo vlastnictvím našeho lidu. A On to způsobil v době, kdy řeky těžkostí byly plné a přelévaly se ze svých břehů. *9T 271.3*

Cesta soukromých zájmů k dosažení osobních cílů je jedna věc. Zde se lidé mohou řídit svým vlastním úsudkem. Usměřňovat však vpřed Boží dílo na zemi je něco zcela jiného. Když je Božím úmyslem, aby se některý pozemek opatřil pro pokrok Jeho věci a vybudování Jeho díla až je to již pro sanatorium, nebo pro školu, nebo kterékoliv jiné odvětví, On umožní provedení tohoto díla, jestliže zkušené lidi projeví svoji víru a důvěru v Jeho záměry a půjdou bezodkladně vpřed a využijí příležitosti, které jim připravil. I když se nemáme snažit násilně vymáhat majetek od žádného člověka, přece, když se naskytují přednostní příležitosti, měli bychom bděle postřehnout tuto

přednost, abychom mohli naplánovat vybudování díla. Když jsme toto udělali, měli bychom vynaložit všechno úsilí na získání dobrovolných darů Božího lidu pro podporu těchto nových plánů. ^{9T 272.1}

Pán častokrát vidí, že Jeho pracovníci jsou na pochybách a nevědí, co by měli dělat. Kdyby v takových chvílích důvěřovali Jemu, zjevil by jim svou vůli. Boží dílo má nyní rychle jít vpřed a jestliže Jeho lid odpoví na Jeho výzvu On nadchne majitele těchto pozemků k ochotnému odevzdání prostředků a tak umožní dokonat Jeho dílo na zemi. „*Víra pak jest nadějných věcí podstata a důvod neviditelných.*“ (Žd 11,1) Víra v Slovo Boží pomůže lidu získat takový majetek, který je učiní schopnými opracovat veliká města, která čekají na poselství pravdy. ^{9T 272.2}

Chladný, formální nevěřící způsob, jakým někteří pracovníci konají své dílo, je hlubokou urážkou Ducha Božího. Apoštol Pavel říká: „*Všecko číňte bez reptání a bez pochybování. Abyste byli bez úhony a upřímní synové Boží, bez obvinění uprostřed národu zlého a převráceného. Mezi kterýmiž svěťte jako světla na světě. Slovo života zachovávající ku poctivosti mé v den Kristův, že jsem ne nadarmo běžel, ani nadarmo pracoval. A bychť pak i obětován byl pro oběť a službu víře vaši, raduje se se všechněmi vámi.*“ (Fp 2,14-17) ^{9T 273.1}

Máme povzbuzovat jeden v druhém živou víru, kterou Kristus umožňuje každému věřícímu takovou víru mít. Dílo má jít vpřed tou měrou, jak Pán otvírá cestu. Když svůj lid dovádí do úzkostí, pak je jejich předností shromáždit se k modlitbě a připomenout si, že všechno přichází od Boha. Ti, kteří ještě dosud neprošli zkušebními zkušenostmi, které toto dílo provází v těchto posledních dnech, brzy budou muset projít takovými scénami, které krutě vyzkoušejí jejich důvěru v Boha. Právě tehdy, kdy Jeho lid nevidí žádné cesty vpřed, když je Rudé moře před nimi a pronásledovatelé za nimi, Bůh přikazuje: „*Jděte vpřed.*“ Bůh takto zkouší jejich víru. Když vám připadnou takové zkušenosti, jděte vpřed a důvěřujte Kristu. Jděte vpřed, kráčejte krok za krokem, cestou, kterou vám vyznačuje. Zkoušky přijdou jděte však přece vpřed. Tímto získáte zkušenost, která posílí vaši víru v Boha a uzpůsobí vás pro důvěryhodnější službu. ^{9T 273.2}

Kristův příklad

Boží lid musí dospět k hlubší a širší zkušenosti v náboženských věcech. Kristus je náš vzor. Jestliže vírou a posvěcenou poslušností Božího Slova zjevujeme lásku a milost Kristovu, jestliže projevujeme, že jsme si plně vědomi Božího vedení v tomto díle, přeneseme tomuto světu přesvědčující moc. Žádné vysoké postavení nás neučiní cennějšími v očích Božích. Člověk je měřen podle svého posvěcení a věrnosti ve vykonání vůle Boží. Jestliže ostatky Božího lidu budou kráčet před Pánem v pokoře a u víře, Pán si provede skrze ně svůj věčný záměr a učiní je schopnými pracovat souladně při zvěstování pravdy jaká je v Ježíši Kristu. On použije všechny – muže, ženy i děti – aby rozšířil světlo do světa a shromáždil si lid, který bude věrně zachovávat Jeho přikázání. Skrze víru, kterou Mu Jeho lid důvěřuje, svět pozná, že On je pravým Bohem, Bohem Izraele. ^{9T 274.1}

Apoštol Pavel napomíná: „*Toliko, jakž sluší evangeliu Kristovu, obcujte, abych, buď přijda a vás vida, buď vzdálen jsa, slyšel o vás, že stojíte v jednom duchu, jednomyslně pracujete u víře evangelium a v ničemž se nestrachujete protivníků, což jest jim jistým znamením zahynutí, vám pak spasení a to od Boha. Nebo vám jest to z milosti dáno pro Krista, abyste netoliko v Něho věřili, ale také pro něj i trpěli. Týž boj majíce jakož jste při mně viděli, i nyní o mně slyšíte.*“ ^{9T 274.2}

„*Protož jestli jaké potěšení v Kristu, jestli které utěšení lásky, jestli která společnost Ducha, jsou-li která střeva a slitování, naplňte radost mou, abyste jednotejného smyslu byli, jednotejnou lásku majíce, jednodušní jsouce, jednotejně smýšlejíce, nic nečiníce skrze svár, aneb marnou chválu, ale v pokoře jedni druhé za důstojnější, nežli sebe majíce.*“ ^{9T 274.3}

Nehledejte jeden každý jen svých věcí, ale každý také toho, což jest jiných. To tedy cíte při sobě, co i při Kristu Ježíši. Kterýž jsa v způsobu Božím, nepoložil toho sobě za loupež rovný býti Bohu. Ale samého sebe zmařil, způsob služebníka přijav, podobný lidem učiněn. A v způsobu nalezen jako člověk, ponížil se, poslušný byv až do smrti, a to smrti kříže. Protož i Bůh povýšil Jej nade vše a dal jemu jméno nad každé jméno. Aby ve jménu Ježíše každé koleno klekalo, těch, kteříž jsou na nebesích, a těch, kteříž jsou na zemi, i těch, kteříž jsou pod zemí. A každý jazyk aby vyznával, že Ježíš Kristus jest Pánem v slávě Boha Otce. A tak moji milí, jakož jste vždycky poslušní byli, neto-

liko v přítomnosti mé, ale nyní mnohem více v nepřítomnosti mé, v bázni a s třesením spasení své konejte. Bůh zajisté jest, kterýž působí ve vás i chtění i skutečné činění, podle dobře libé vůle své.“ (Fp 1,27-30; 2,1-13) *9T 275.1*

Byla jsem upozorněna, abych tato slova připomněla našemu lidu v Jižní Kalifornii. Tato slova mají svoji platnost všude, kde je sbor zřízen, neboť naše řady pronikla určitá, neobvyklá zkušenost. *9T 275.2*

Nyní je čas, aby lidé pokořili svá srdce před Bohem a naučili se pracovat Jeho způsobem. Ti, kdo se snažili ovládat své spolupracovníky, měli by studovat, jakého ducha jsou. Měli by hledat Pána v postu a modlitbě, a v pokoře duše. *9T 275.3*

Kristus ve svém pozemském životě dal příklad, za nímž může každý člověk bezpečně jít. Kristus si cení své stádo a chce, aby žádná moc neomezovala jeho svobodu v Boží službě. Nikdo žádného člověka nepověřil za vládce nad svým dědictvím. Právě biblické náboženství povede k sebeovládání a ne k ovládání jednoho druhým. Jako lid potřebujeme velikou míru svatého Ducha, abychom mohli nést slavnostní poselství, které nám Bůh svěřil bez povýšenosti. *9T 275.4*

Bratří, zdržte svá kritická slova pro sebe. Učte stádo Boží hledět na Krista a ne na bloudícího člověka. Každá duše, která se stává učitelem pravdy, musí přinášet ve svém životě ovoce svatosti. Hledíc na Krista a následujíc Jej, On představí duším o něž se stará, příklad, čím živý, učenlivý křesťan bude. Kéž vás Bůh vyučí své cestě. Denně prostě, aby vám zjevil svoji vůli. Neomylně poradí všem, kteří Její hledají v upřímnosti srdce. Kráčejte důstojně svého povolání, kterým jste byli povoláni, chvalte Boha ve svém každodenním obcování jakož i ve svých modlitbách. Takovým způsobem, majíce před sebou Slovo života, přivedete jiné, aby se stali následovníky Kristovými. *9T 276.1*

35. Pracovníci v Jižní Kalifornii

(Publikováno poprvé v *Special Testimonies, Serie B, No. 10, Jehovah is Our King.*)

Dnes ráno nemohu odpočívat. Moje mysl je ořesena situací v Jižní Kalifornii. Bůh dal každému člověku konat určité dílo. Jsou však někteří, kdož si neuvědomují své osobní odpovědnosti. ^{9T 277.1}

Když je některý pracovník zvolen pro určitý úřad, tento úřad sám o sobě jej nezmocní a nedá mu schopnosti, které neměl před tím. Vysoké postavení nepřidává křesťanskému charakteru žádných ctností. Člověk, který předpokládá, že dovedl plánovat a rozhodovat pro všechna odvětví díla, zjevuje veliký nedostatek moudrosti. Žádná lidská mysl není schopna nést mnoho a různých odpovědností kterékoli konference, kde jsou tisíce lidu a mnohá odvětví díla. ^{9T 277.2}

Bylo mi však zjeveno ještě větší nebezpečí, než toto. Vědomí, které se rozmáhalo mezi našimi pracovníky, že kazatelé a jiní pracovníci v díle měli by záviset na některých vedoucích pracovnících a jiní si dát vymezit své povinnosti. Rozum a úsudek jediného člověka nemáme pokládat za dostatečně schopný na ovládání a utváření konference. Jednotlivci a sbor odpovídají za sebe. Bůh dal každému člověku hřivny, aby je používal a zužitkoval. Používáním těchto hřiven rozhojňuje své služební schopnosti. Bůh obdařil každého člověka soudností a chce, aby Jeho pracovníci tento dar uplatňovali a zužitkovali. Osobní úsudek předsedy konference nesmíme pokládat za nadřazený nad úsudkem všech. ^{9T 277.3}

V žádné konferenci by se neměly uplatňovat návrhy, v nichž bychom bratřím nedopřáli čas k důkladnému zvážení všech stránek tohoto problému. Navrhl-li předseda konference některé plány, někdy se pokládalo za zbytečné poradit se o těchto plánech s Pánem. Tak se častokrát uplatnily návrhy, které nebyly k duchovnímu užítku věřících a v nichž bylo mnohem víc zahrnuto, než se zdálo při prvním povrchním uvážení. Taková rozhodnutí se neshodují s Božím pořádkem. Mnoho, velice mnoho věcí bylo provedeno pouhým odhlasováním a zahrnovalo mnohem víc, než s čím by ti, kdo hlasovali byli ochotně souhlasili, kdyby si byli vzali čas uvážit o otázce ze všech stran. ^{9T 278.1}

V této době si nemůžeme dovolit být nedbalými, nebo lhostejnými v díle Božím. Každý den musíme hledat Pána se vši vážností. Máme být připraveni na zkušenosti, které na nás přicházejí. Naše srdce má být očištěno od každého pocitu nadřazenosti a do srdce mají být vstřípeny živé zásady pravdy. Mladí i staří, i středního věku by měli nyní uplatňovat zásady a ctnosti Kristova charakteru. Denně by měli duchovně růst, aby se stali nádobami ke cti v Mistrově službě. ^{9T 278.2}

„I stalo se, když se na jednom místě modli, když přestal, řekl Jemu jeden z učedníků Jeho: Pane, nauč nás modlití se, jako i Jan učil učedníky své.“ (L 11,1) Modlitba, kterou Kristus dal svým učedníkům jako odpověď na tuto žádost není žádná vybíravá řeč, nýbrž prostými slovy vyjadřuje potřeby duše. Je krátká a týká se přímo každodenních potřeb. ^{9T 278.3}

Každá duše má přednost Pánu předkládat svoje vlastní zvláštní potřeby a přinášet Mu své osobní poděkování za požehnání, které denně přijímá. Avšak mnohé dlouhé a bezduché nedůvěrné modlitby, které jsou vysílány k Bohu, místo, aby Mu byly radostí, jsou Mu břemenem. Ó, tak velice potřebujeme čisté, obrácené srdce. Potřebujeme mít posílenou svoji víru. Spasitel zaslíbil: *„Proste a dānoť bude vám. Hleďte a naleznete. Tlucte a bude vám otevřeno.“* (Mt 7,7) Musíme se vychovávat, abychom důvěřovali tomuto Slovu a přinášeli světlo a milost Kristovu do všech svých skutků. Potřebujeme se chopit Krista a trvale se Jej přidržet dokud nebudeme vědět, že moc Jeho proměňující milosti je projevena v nás. Musíme mít víru v Krista máme-li odrážet Boží charakter. ^{9T 278.4}

Kristus přioděl své božství lidskou přirozeností a žil životem modlitby, sebezapírání a každodenního zápasu s pokušením, aby mohl pomáhat těm, kteří jsou dnes obklíčeni pokušením. On je naší moudrostí a silou. On chce, aby lidé přijali Jeho milost a stali se účastníky božské přirozenosti a tak unikli porušenosti, která je ve světě skrze žádostivost. Jestliže věrně studujeme a do svého života přijímáme Boží Slovo Starého a Nového Zákona, obdržíme duchovní moudrost a život. Z tohoto Slova se máme posvátně těšit. Víra v toto Boží Slovo a v moc Kristovu, která je schopná změnit náš život, uschopní věřícího konat Jeho skutky a žít životem radosti v Pánu. ^{9T 279.1}

Znovu a znovu jsem byla upozorněna, abych řekla našemu lidu: Věřte, důvěřujte v Boha! Nebud'te závislí na žádném bloudícím člověku aby vám určoval vaši povinnost. Přednostně smíte říct: *„I budu vypravovati bratřím svým o jménu Tvém, uprostřed shromáždění chváliti Tě budu řka: Kteříž se bojíte Hospodina chvalte Jej, všechno símě Jákobovo ctěte Jej a boj se Ho všechna rodina Izraelova. Nebo nepohrdá, ani se odvrací od trápení ztrápeného, aniž skrývá tváři své od Něho, nýbrž když k Němu volá, vyslýchá jej. O tobě chvála má v shromáždění velikém, sliby své plniti budu před těmi, kteříž se bojí Tebe. Jisti budou tiší a nasyceni budou, chváliti budou Hospodina ti, kteříž Ho hledají, živo bude srdce vaše na věky.“* (Ž 22,23-27) 9T 279.2

Tyto texty vedou přímo k cíli. Každý člen církve by měl pochopit, že od Boha máme očekávat moudrost pro porozumění svých osobních povinností. Je správné, aby se bratři společně radili. Když se však lidé snaží rozhodovat o tom, co by jejich bratři měli dělat, měli by jim odpovědět, že za svého poradce si zvolili Boha. Ti, kteří Jej budou pokorně hledat, těm Jeho milost postačí. Když však jeden člověk dovolí jinému postavit se mezi sebe a povinnost, kterou mu vyznačil Bůh a složí svojí důvěru v člověka a přijme jej za vůdce, pak přechází z pravého základu na falešný a nebezpečný. Takový člověk místo aby rostl a rozvíjel se, duchovně zakrní. 9T 280.1

V žádném člověku není žádná moc, aby vyléčil zkažený charakter. Naše naděje a důvěra musí osobně kotvit v Tom, který je mocnější a vyšší, než člověk. Vždy musíme pamatovat, že naše pomoc přichází od toho Jediného, který má moc. Pán připravil potřebnou pomoc pro každou duši, která ji chce přijmout. 9T 280.2

*Sanatorium, Kalifornie,
3. října 1907*

36. „Jsem velmi mladý“

(Poprvé publikováno v *Special Testimonies, Series B, No. 10, Jehovah is Our King.*)

Na začátku svého kralování se Šalamoun modlil: „*Ačkoli pak nyní, ó Hospodine Bože můj, Ty jsi ustanovil služebníka svého králem místo Davida otce mého, já však jsa velmi mladý, neumím vycházeti, ani vcházeti.*“ (1 Kr 3,7) ^{9T 281.1}

Šalamoun převzal po svém otci Davidovi vládu nad Izraelem. Bůh jej velice poctil a jak víme, v pozdějších letech se stal největším, nejbohatším a nejmoudřejším králem, který kdy seděl na pozemském trůně. V prvních letech svého kralování, mu Duch svatý připomínal vážnost odpovědnosti a ačkoliv bohatě obdarován různými vlohami a schopnostmi, uvědomoval si, že bez Boží pomoci je bezmocný, jako malé dítě pro tyto odpovědnosti. Šalamoun nebyl nikdy tak bohatý, moudrý, ani tak opravdu velký, jako když vyznával Pánu: „*Já však jsa velmi mladý, neumím vycházeti, ani vcháze- ti.*“ ^{9T 281.2}

Pán se mu zjevil ve snu a řekl mu: „*Žádej, co ti mám dát.*“ Když Šalamoun takto dal výraz pocitu své bezmocnosti a potřeby Boží pomoci, pokračoval: „*Služebník, pravím, Tvůj jest uprostřed li- du Tvého, kterýž jsi vyvolil, lidu velikého, kterýž nemůže ani sečten ani sepsán býti pro množství. Dejž tedy služebníku svému srdce rozumné, aby soudil lid Tvůj a aby rozeznal mezi dobrým a zlým, nebo kdo bude moci souditi lid tento Tvůj mnohý?*“ ^{9T 281.3}

I líbilo se to Hospodinu, že žádal Šalamoun za tu věc. A řekl jemu Bůh: „*Proto, že jsi žádal vě- ci takové, a neprosil sobě za dlouhý věk, aniž jsi žádal bezživotí nepřátel svých, ale žádal jsi sobě rozumnosti, abys slýchati uměl rozepré, aj, učinil jsem vedle řeči tvé, aj, dalť jsem srdce moudré a rozumné, takže rovného tobě nebylo před tebou, ani po tobě, aby nepovstal rovný tobě. K tomu i to, začož jsi nežádal, dal jsem tobě, totiž bohatství a slávu, tak aby nebylo rovného tobě žádného mezi králi po všechny dny tvé. Přesto jestliže choditi budeš po cestách mých, stríhaje ustanovení mých a přikázání mých, jako chodil David, otec tvůj, prodlím i dnů tvých.*“ ^{9T 281.4}

A když procitl Šalamoun, a aj, byl před truhlou smlouvy Hospodinovy a obětoval oběti zápalné a oběti pokojné a udělal také hody všechněm služebníkům svým.“ (1 Kr 3,8-15) ^{9T 282.1}

Všichni, kdo zastávají zodpovědná postavení, musí se naučit tomu, čemu nás učí pokorná modlitba Šalamounova. Vždy mají pamatovat, že postavení nikdy nezmění charakter ani neučiní člověka neomylným. Čím vyšší postavení člověk má, tím větší bude odpovědnost, kterou nese, tím širším vlivem bude působit a tím více bude pociťovat potřebu své závislosti na moudrosti a síle Boží a pěstovat nejlepší a nejsvatější charakter. Ti, kdo přijímají zodpovědné místo, v díle Božím, měli by vždy pamatovat, že s povoláním k tomuto dílu Bůh je také povolal být pokornými před Ním a před svými spolubližními. Místo, aby si za povinnost pokládali přikazovat, diktovat a rozhodovat, měli by si uvědomovat, že sami se musí učit. Když se zodpovědný pracovník nenaučí této lekci, čím dříve bude uvolněn ze své zodpovědnosti, tím lépe to bude pro něj i pro dílo Boží. Postavení nikdy neposvětí a nezušlechťí charakter. Ten, kdo ctí Boha a zachovává Jeho přikázání, bude sám poctěn. ^{9T 282.2}

Otázka, kterou by se měl každý sám sebe ve vši pokoře ptát, zní: „Hodím se pro toto posta- vení? Naučil jsem se ostříhat cestu Páně, abych si počínal spravedlivě a uváženě?“ Spasitelův po- zemský příklad nám byl dán na to, abychom nechodili ve své vlastní síle, ale aby každý pokládal se- be podle Šalamounova pověření „za malé dítě“. ^{9T 283.1}

„Následovníci Boží jako drahé děti“

Každá, opravdu obrácená duše může říci: „Jsem pouze malé dítě, jsem však dítě Boží.“ Byla to nekonečná cena, kterou byla lidská rodina vykoupena a uvedena do synovství Božího. Na počátku Bůh stvořil člověka k podobnosti svému. Naši první rodiče poslechli hlas pokušitele a povolili mo- ci satana. Člověk však nebyl opuštěn, nebyl ponechán důsledkům zla, které si zvolil. Dostal zaslí- bení o Vysvoboditeli: „*Nepřátelství položí mezi tebou a mezi ženou.*“ Řekl Bůh hadovi: „*I mezi semenem tvým a semenem jejím. Ono potře tobě hlavu a ty potřeš jemu patu.*“ (Gn 3,15) Dříve, než

slyšeli o trní a bodláčí, zármutku a námaze, která bude jejich údělem, nebo o prachu, kam se musí navrátit, slyšeli slova, která v nich nemohla nezanechat naději. Všechno, co bylo ztraceno, povolností satanu, mohlo být získáno skrze Krista. *9T 283.2*

Syn Boží byl dán na vykoupení lidského pokolení. V nekonečném utrpení bezhříšného za hříšné, byla vyplacena cena, kterou měl být vykoupen lidský rod z moci zhoubce a vzdělán znovu k obrazu Božímu. Ti, kteří přijímají spasení přinesené jim v Kristu, pokoří se sami před Bohem, jako malé děti. *9T 283.3*

Bůh si přeje, aby Jeho dívky žádaly ty věci, které je uschopní zjevovat Jeho milost skrze ně světu. On chce, aby hledali Jeho radu, aby uznaly Jeho moc. Kristus klade milující požadavky na všechny, za něž dal svůj život. Mají poslouchat Jeho vůli, chtějí-li mít účast na radosti, kterou připravil pro všechny, kteří zde zrcadlí Jeho povahu. Dobré je, uvědomujeme-li si svoji slabost, neboť pak budeme hledat Jeho sílu a moudrost, kterou Otec rád dává svým dětem v jejich každodenním zápase proti mocnostem zla. *9T 284.1*

I když výchova, vzdělání a rady zkušených jsou důležité, pracovníci mají být poučeni nespoléhat cele na úsudek žádného člověka. Jako Boží svobodné nástroje, všichni by měli žádat od Něho moudrost. Když je žák cele odkázán na názory někoho jiného, přijímá jeho plány a nejde dál, pohlíží pouze přes oči tohoto člověka a je do té míry pouze ozvěnou tohoto druhého. *9T 284.2*

37. Odměna opravdového úsilí

„*Zůstane-liť čí dílo... vezme odplatu.*“ (1 K 3,14) Slavná bude odměna, kterou obdrží věrní pracovníci, když se shromáždí kolem trůnu Božího a Beránkova. Když Jan ve svém smrtelném těle užíval slávu Boží, padl jako mrtvý, nemohl snést tento pohled. Když však dítky Boží obléknou ne-smrtelnost „*viděti jej budou tak, jakž jest*“ (1 J 3,2). Budou stát před trůnem, přijati v tom Milovaném. Všechny jejich hříchy byly vymazány, všechna jejich přestoupení zmizela. Nyní mohou pohlížet na nezastřenou slávu trůnu Božího. Měli účast s Kristem na Jeho utrpení, a s Ním pracovali v plánu vykoupení a s Ním se také těší z pohledu na zachráněné v Božím království, aby po celou věčnost oslavovali Boha. *9T 285.1*

Milý bratře a sestro, nabádám vás, abyste se připravili na Kristův příchod na nebeských oblacích. Den co den vypuzujte lásku k světu ze svého srdce. Z vlastní zkušenosti poznejte, co znamená obecenstvo s Kristem. Připravte se pro soud, aby když přijde Kristus, byl oslavován všemi, kdož v Něho věří a mohli jste být mezi těmi, kteří se s Ním setkají v pokoji. V ten den vykoupení budou zářit slávou Otce a Syna. Andělé zvukem svých svatých harf uvítají Krále a Jeho zachráněné, ty kteří byli obmyti a zbělení v krvi Beránkově. Zazní píseň vítězství a naplní celá nebesa. Kristus zvítězil. On vstupuje do nebeských příbytků v průvodu svých vykoupených, svědčících o tom, že Jeho utrpení a oběť nebyly nadarmo. *9T 285.2*

Vzkříšení a nanebevstoupení našeho Pána je jistým důkazem vítězství svatých Božích nad smrtí a hrobem a zárukou, že nebe je otevřeno těm, kteří umývají svá roucha charakteru a očištění bývají v krvi Beránka. Ježíš vstoupil k Otcovi jako zástupce lidského rodu a Bůh přivedl ty, kteří vyzařují Jeho obraz, aby patřili na Jeho slávu a sdíleli ji s Ním. *9T 286.1*

Tam jsou připraveny příbytky pro pozemské poutníky. Tam je roucho spravedlnosti s korunou slávy a palmou vítězství. Všechno, co nás z Boží prozívatelnosti mátló, bude nám v budoucím světě objasněno. Všechno nepochopitelné bude vysvětleno. Tajemství milosti nám bude odhaleno. Tam, kde lidská mysl narážela jen na zmatek a marné sliby, uvidíme nejdokonalejší a nejkrásnější soulad. Poznáme, že nekonečná láska nám dávala zakoušet zkušenosti zdánlivě nejmučivější. Když pochopíme něžnou péči Toho, který působí, aby všechny věci napomáhaly k našemu dobru, budeme se těšit nevýslovnou radostí a plností slávy. *9T 286.2*

V ovzduší nebes není žádného trápení. V domově vykoupených nebude slz a žádných pohřebních průvodů, žádných stop smutku. „*Aniž dí kdo z obyvatelů: Nemocen jsem. Lid osedlý v něm zproštěn bude nepravosti.*“ (Iz 33,24) Jediný mohutný proud blaženosti bude protékat v průběhu věčnosti. *9T 286.3*

Pořád jsme ještě mezi stíny a ruchem pozemského shonu. Se vši vážností se zahledíme do blažené budoucnosti. Pronikněme svojí vírou všechny temné mraky a pohledíme na Toho, který zemřel pro hříchy světa. Otevřel brány ráje všem, kdo Jej přijímají a milují. Těm dává moc stát se syny a dcerami Božími. Ať nás tísnivé utrpení vzdělává a nabádá hnát se vpřed k odměně svrchovaného povolání v Kristu. Ať nás povzbuzuje myšlenka, že Pán brzy přijde. Tato naděje nechť utěšuje naše srdce. „*Nebo ještě velmi, velmi maličko a aj, ten, kterýž přijíti má přijde a nebudeť meškati.*“ (Žd 10,37) Blahoslavení jsou služebníci, kteří při příchodu svého Pána budou bdít. *9T 286.4*

Plujeme domů. Ten, který nás tak miloval, že za nás zemřel, vystavěl pro nás město. Nový Jerusalems je místem našeho odpočinku. V městě Božím nebude žádného smutku. Neuslyšíme tam žádného žalostného kvílení, ani žádného žalozpěvu nad zmarem nadějí a pohřbených tužeb. Brzy toto těžké roucho bude vyměněno rouchem svatebním. Brzy budeme svědky korunovace našeho Krále. Ti, jejichž život byl skryt v Kristu, ti, kdož na této zemi bojovali dobrý boj víry, zazáří slávou Vykupitele v království Božím. *9T 287.1*

Zanedlouho uvidíme Toho, v Němž jsme skládali svoji naději věčného života. A v Jeho přítomnosti všechny zkoušky a utrpení budou se zdát ničím. „*Protož nezamítejtež smělé doufanlivosti své, kteráž velikou má odplatu. Neboť potřebíť jest vám trpělivosti, abyste vůli Boží činíce, dosáhli zaslíbení. Nebo ještě velmi, velmi maličko, a aj ten, kterýž přijíti má, přijde a nebudeť meškati.*“ (Žd

10,35-37) Hled'te vpřed, hled'te vpřed, ať vaše víra ustavičně sílí! Tato víra ať vás vede úzkou cestou přes bránu Božího města na onen druhý břeh širé bezmezné budoucí slávy pro vykoupené. *„A protože trpělivi buďte, bratři, až do příchodu Páně. Aj, oráč očekává drahého užitku zemského, trpělivě naň očekávaje, až by přijal podzimní i jarní déšť. Budtež i vy trpělivi, potvrzujte srdcí svých, neboť se přibližuje příští Páně.“* (Jk 5,7.8) 9T 287.2